

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv, blandt andet omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Slægtsforskernes Bibliotek:

<http://bibliotek.dis-danmark.dk>

Foreningen Danske Slægtsforskere:

www.slaegtogdata.dk

Bemærk, at biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. Når det drejer sig om ældre værker, hvor ophavsretten er udløbet, kan du frit downloade og anvende PDF-filen.

Drejer det sig om værker, som er omfattet af ophavsret, skal du være opmærksom på, at PDF-filen kun er til rent personlig brug.

839 dages gidseldrama

Fulgt fra sidelinjen

En beretning om sagen med de seks gidsler fra det danske skib LEOPARD, der var gidsler hos somaliske pirater. Beretningen omhandler mediernes beskrivelse og mine egne meninger og holdninger, fra deres tilfangetagelse 12. januar 2011, til deres frigivelse 30. april 2013.

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse.....	0
Forord	3
1 - LEOPARD's kapring & besætningens bortførelse – januar 2011	5
2 - Hvordan reagerede dansk søfart, og dansk politik på overfaldet på LEOPARD? – januar 2011	13
3 – Piraterne bliver stadig mere brutale – februar 2011.....	19
4 - Pirater fanges, og løslades! – februar 2011	22
5 – Nok en kapring – februar 2011	27
6 – Piratdebatten raser – Foråret 2011.....	30
7 – Regeringen barsler med en anti-pirat strategi – marts 2011	36
8 – Private tager initiativ til at være aktiv i kampen mod piraterne - maj 2011	41
9 – Første kontakt med gidslerne – juni 2011	44
10 – Piraterne udsender en video – juli 2011.....	55
11 – Rygte om mystiks dødsfald blandt Leopards besætning – august 2011	60
12 – Facebook-debat gruppen Straf Piraterne vokser – august 2011.....	63
13 – Meningsudveksling med Venstres Udenrigsordfører – august 2011	66
14 – Afrikainsamling kontra pirateri – august 2011	72
15 - Sejlerfamilien frigives af piraterne – september 2011.....	75
16 – Ny regering vil se på retssikkerheden for piraterne – september 2011.....	77
17 – Løsesum i Leopards gidselsag truer rederiet på livet – oktober 2011	84
18 - Nok en dansker gidsel hos somaliske gidseltagere – oktober 2011.....	88
19 - Danske skibe skal have bevæbnede vagter – november 2011	91
20 – Hvad har gidseltagning og våbensejlads med hinanden at gøre?	95
21 – Ingen løsning på gidslernes skæbne i 2011	100
22 – Et år som gidsler – januar 2012	102
23 – USA befrier dansk gidsel – januar 2012	109
24 – Der sker fremskridt i kampen mod pirateri – februar 2012	113
25 – Sømænd kalder regeringen handlingslammet – februar 2012	116
26 – Søværnets personel opfordres til at overhøre ”mediestøjen”	121
27 – Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv – marts 2012	124
28 – Gidsler er overladt til deres egen skæbne – april 2012.....	129
29 – Gidslerne truet på livet, efter EU-angreb på piratbase – maj 2012	132

30 – Somaliske pirater er stækket, men gidslernes skæbne forsat uvis – juni 2012	134
31 – Skal Eddy og Søren rådne op i Somalia? – juli 2012	140
32 – Folkets røst – juli 2012.....	143
33 – Røsten fra officiel side – juli 2012.....	147
34 – Piraterne var skydegale, fortalte et løsladt gidsel fra skibet Albedo – august 2012.....	153
35 – 3F Sømændene vil have gidslerne frigivet – september. 2012	157
36 – Filmen KAPRINGEN – september. 2012.....	159
37 – Demonstration på slotspladsen ved Christiansborg – oktober 2012	161
38 – Utilfredsheden mod regeringens indsats for gidslerne vokser – december 2012	166
39 – Gidsler i to år – januar 2013	172
40 – Danskerne kræver handling – januar 2013.....	176
41 – Demonstrationen 11. januar 2013	181
42 – Dagene efter demonstrationen 11. januar 2013.....	185
43 – Søren Lyngbjørn svigtet af S.L. – februar 2013.....	188
44 – Demonstration 22. marts 2013.....	193
45 – Fup eller fakta i piratverdenen – april 2013	198
46 – Gidslerne endelig befriet – april 2013	201

Forord

Med denne bog vil jeg gerne give et samlet overblik over forløbet af gidselsagen med skibet LEOPARD, som den blev behandlet i danske medier, under hele den lange gidselsag. Beretningen strækker sig fra overfaldet den 12. januar 2011, og til befrielsen den 31. april 2013. Som det fremgår af boges titel, har jeg fulgt hele sagen fra sidelinjen, og med udgangspunkt i hvad der blev bragt i medierne, har jeg under forløbet brugt dette materiale som baggrund for min egen holdning og mening, om sagens forløb.

En praktisk oplysning. De medieartikler jeg bruger i hvert kapitel, henviser til et link nederst i artiklen under Informationskilder. Når der står f.eks. (1) efter en artikelangivelse, kan hele den pågældende artiklen findes under (1) i Informationskilder.

Jeg er hverken forfatter, journalist eller piratekspert, men blot en ganske almindelig tidligere sømand, der selv, gennem mange år har, måtte leve med pirateriet tæt inde på livet. Jeg har heldigvis aldrig været taget som gidsel, og kan selvfølgelig ikke udtale mig konkret om denne situation. Men jeg kan udmærket forstå hvilken skrækkelig oplevelse det må være, for de mange hundrede søfolk, der har været i situationen.

Grunden til jeg har skrevet meget omkring pirateriet, og ikke mindst gidselsagen med LEOPARD er, at jeg ikke har opfattelsen af, at søfolkenes retssikkerhed, eller rettere, mangel på samme, har den fornødne opmærksomhed i kampen mod pirateriet.

Jeg har deltaget aktivt i debatten omkring pirateriet, også længe før LEOPARD blev overfaldet, men med dette overfald besluttede jeg mig for at være endnu mere aktiv. Jeg havde dog aldrig i min vildeste fantasi tænkt på, at det skulle få så langt et forløb.

Både fra dansk og internationalt side bliver der gjort meget for at forhindre piraterne i at overfalde handelsskibene. Når et angreb og en kapring er lykkedes, så er søfolkene ombord på det aktuelle skib reduceret til en handelsvare. En handelsvare, hvor piraterne på den ene side vil have så høj en pris som muligt, og rederiet på den anden side vil slippe så billigt som mulig. Der er ingen myndigheder der tager sig af de søfolk, der nu er gidsler. Der er ingen love, der kan medvirke til at få gidslerne fri igen. De er helt overladt til de forhandlere, der fra både piraternes og rederiernes side, skal forhandle en pris for gidslerne.

Når en gidselsituation er faktum, lukker vedkomne rederi som regel helt af for informationer i sagen. Det af hensyn til forhandlingssituationen, som man af gode grunde ikke ønsker, skal komme frem i offentligheden. Det er meget forståeligt.

Fra politisk side, slår man straks fuld kraft bak på maskinen. Man proklamerer frejdigt, at man ikke forhandler med pirater. Det overlader man trygt til rederiet og deres erfarne og velrenommerede forhandlere, som har den fornødne erfaring.

Regeringen i Somalia kan intet gøre for deres magt er svækket, eller måske langt hen af vejen så korrupt, at den ligefrem dækker over piraternes "forretning". Så der er ikke nogen diplomatisk hjælp at hente.

Fra mediernes side følger man, for de fleste mediers vedkomne, samme taktik som fra politisk side. Så snart ”nyhedsfaktoren” ved selve kapringen er overstået, lukker man ned for videre information om udviklingen i sagen. Det syntes jeg derimod ikke er forståeligt. I den aktuelle sag med LEOPARD, tog Ekstra Bladet et initiativ som gik stik imod den sædvanlige praksis. Det bakkede jeg helt og fuldt op om, da jeg ikke mener at tavshed er løsningen i en gidselsag. Ekstra Bladet har så også, på grund af deres holdning til sagen, fået læst og påskrevet hvor forkert denne holdning er, ikke mindst fra politisk side og fra andre medier. Bladet er blevet beskyldt for at forlænge og fordyre sagen, med deres kampagne. En påstand jeg i høj grad mangler bevis for.

Sagen om de seks søfolk fra LEOPARD er langt fra afsluttet. Og et af de helt store spørgsmål må unægtelig være – hvad gik galt i denne sag, og hvorfor skulle der gå 839 dage før de blev frigivet?

Jeg vil forsat følge det pågående efterspil i LEOPARD sagen, dels med at debattere hvad det måtte komme frem i medierne, dels ved at skrive om det på min hjemmeside/blog, og facebookside – **Straf Piraterne** – som jeg er medlem af, vil løbende blive opdateret med artikellinks og debatter.

Frederiksværk 27. oktober 2013

ISBN: 9 788 740 463 279

Forfatter: Poul Erik Larsen

e-mail: pelarsen@webspeed.dk

Hjemmeside: www.pelarsen.dk

Forsidebillede: Demonstration foran Shipcrafts kontor i Hørsholm 12.7.2012

1 - LEOPARD's kapring & besætningens bortførelse – januar 2011

Skibet LEOPARD blev den 12. januar 2011, angrebet af somaliske pirater ud for Omans kyst i det Arabiske hav. LEOPARD var på rejse fra Europa til flere destinationer i Østen, og havde kort tid forinden sat sine ubevæbnede vagter i land ud for Salalah i Oman. Skibet havde en besætning på seks personer.

Om aftenen, den 12. januar, tjekkede jeg Ekstra Bladets internetavis (1), hvor jeg læste om kapringen. Jeg havde været ude af huset, og ikke hørt nyheder eller set tv hele dagen. Skibet der var under angreb var LEOPARD, fra rederiet Shipcraft.

Jeg blev noget overrasket, og tænkte, det var ligegodt pokkers. De sene nyheder var ikke meget oplysende, kunne blot konstatere, at en formodede kapring havde fundet sted. Det gav tid til lidt eftertanke, da jeg jo havde fulgt hele pirateriet i Adenbugten nøje, siden jeg selv havde haft det tæt inde på livet blot få år tidligere. Og det var netop med et af Shipcrafts andre skibe PUMA, som jeg var ombord på en kort periode som styrmand i efteråret 2008, var ikke blevet angrebet af pirater. Men skibet skulle gennem Adenbugten, fra Indien og Persergolfen med en last eksplosiver. Som pirateriet i Adenbugten udviklede sig, netop i den periode hvor vi skulle sejle igennem bugten, valgte jeg at stå af, og afmønstrede inden passage af Adenbugten. Det udviklede sig til en sag mellem mig, Søfartens Ledere og rederiet Shipcraft, ang. sømandslovens § 18 om retten til at afmønstre. Hele sagen kan læses i min bog – Coastersømanden. Derfor havde jeg siden fulgt nøje med i udviklingen omkring de somaliske piraters hærgen ved Afrikas Horn.

Dagen efter, den 13. januar kunne Danmarks Rederiforening ifølge Ritzau bureau, bekræfte at skibet var blevet kapret.

Samme dag udsendte rederiet Shipcraft, en pressemeddelelse (2), hvori de bekræftede angrebet. Her kunne man læse, at rederiet var blevet kontaktet af kaptajnen på LEOPARD kl. 14:00 onsdag 12. januar. Kaptajnen informerede rederiet om, at skibet blev beskudt af pirater fra to små speedbåde. Siden havde der ikke været nogen kontakt med skibet. Men man kunne konstatere at skibet lå stille.

I pressemeddelsen skrev rederiet også, at, i eftermiddag (13. januar) gik styrker fra et flådeskib ombord på LEOPARD, og tog kontrol med skibet. Efter en gennemgang viste det sig, at der ikke var pirater ombord, men at besætningen heller ikke var ombord. Og til slut, at rederiet ikke var i besiddelse af bekræftede informationer om, hvor besætningen befandt sig.

Sidst på dagen, 13. januar, kunne man på Maritime Danmark.dk læse – **Kapret dansk skib muligvis befriet** (3). Her forlød det, at LEOPARD angiveligt var blevet befriet af et tyrkisk krigsskib. Kilden til denne information var shippingavisen Tradewinds, men det pointeredes, at oplysningen indtil videre var ubekræftet.

Den 14. januar kom næste pressemeddelelse fra Shipcraft (4).

Her meddelte man, at man kunne bekræfte at LEOPARD var blevet kapret 12. januar, og man formodede at det herefter, af uvisse årsager, ikke var lykkedes at starte skibets hovedmotor, og at piraterne derefter havde forladt skibet, medbringende de seks besætningsmedlemmer.

De fuldstændige omstændigheder var dog forsat uklare, men alle myndigheder, både danske og internationale var informeret. Ligeledes havde rederiet lige fra starten været i kontakt med besætningens pårørende, dels for at orientere dem om situationen, dels tilbyde dem bedst mulig assistance.

Rederiet understregede, at deres højeste prioritet nu var at gøre alt for at løse den nuværende situation hurtigst muligt. Men af hensyn til de seks søfolks sikkerhed, var rederiet for nuværende ikke i stand til at komme med yderlige informationer. Rederiet ville derfor gerne bede medierne respektere den følsomme situation, samt besætningens familiers privatliv. Men, så snart de var i besiddelse af yderligere relevante nyheder, ville disse blive offentliggjort via Ritzau og være at finde på rederiets hjemmeside.

Dermed var selve angrebet og bortførelsen af besætningen klarlagt. Der var dog stadig ingen informationer om gidslernes identitet, kun at det drejede sig om to danske og fire filippinske søfolk. Jeg besluttede mig for at jeg fremover ville følge sagen så tæt som det var muligt. Jeg havde tiden til at gøre det, da jeg var på efterløn. Jeg havde lidt erfaring i at navigere rundt på internettet og opsnuse nyheder, en erfaring jeg havde fået med at skrive bogen *Coastersømand*.

Der var absolut ingen tvivl om, at her stod dansk søfart overfor noget, der var meget usædvanligt. Ikke alene var der sket et piratoverfald, men at besætning tilsyneladende var bortført af piraterne og skibet efterladt, var ikke tidligere sket. "Normal" praksis er, at piraterne overtager kommandoen af det kaprede skib og tvinger besætningen til at sejle skibet ind til en ankerplads på Somalias kyst, og derefter indledes forhandlingerne om frigivelse af skib og besætning.

I dagspressen opstod der de første dage hurtigt en del gætterier omkring den forsvundne besætnings skæbne. Og helt sikkert ikke uden grund, da de billeder der blev frigivet af NATO viste, at overfaldet havde været meget voldsomt.

Af billederne fremgik det tydeligt, at alle vinduer på broen er skudt itu. Og, den omstændighed, at man ikke kendte grunden til at skibet var blevet forladt, skabte yderlige gætterier og forvirring. At gidslerne nu angiveligt befandt sig på piratmoderskibet Shiuh Fu nr. 1, ansås at være det mest konkrete man kunne komme gidslernes skæbne. Det var også den teori flere medier forholdt sig til. Og, sikkert også det mest sandsynlige, da netop dette piratmoderskib befandt sig i området forud for angrebet.

Den 21. januar, kom den endelige bekræftelse på, at besætningen fra LEOPARD var i piraternes vold. Rederiet Shipcraft udsendte sin tredje pressemeddelelse (5).

Her bekræftedes det, at der var indledt forhandlinger med de pirater, der tilbageholdte de seks søfolk fra LEOPARD. Ligeledes bekræftede Shipcraft, at søfolkene havde det godt og blev godt behandlet. Og, igen meddelelsen om, at man ikke var i stand til at give yderlige detaljer om forhandlingen.

Det blev også det sidste man hørte fra Shipcraft i meget lang tid. Som sædvane lukkede rederiet af for at informere om forhandlingsforløbet i offentligheden. Man havde nu givet de "normale" informationer omkring selve kapringen, og i dette tilfælde bortførelsen af besætningen, og formodentlig nu overgået til næste fase, nemlig forhandlingerne med piraterne.

At det desværre skulle vise sig, at forløbe helt anderledes i dette tilfælde, havde jeg på daværende tidspunkt ikke fantasi til, at forestillet mig.

Mediernes informationer omkring gidseltagningen

Selvfølgelig fyldte angrebet på LEOPARD meget i alle medier. De danske medier var i forvejen omkring årsskiftet 2010/11 meget optaget af pirateriet ved Somalia, og absolut ikke uden grund. På trods af en massiv indsat fra de sømilitære enheder i området, hvor også Danmark var repræsenteret, var pirataktiviteten foruroligende. Der befandt sig ved årsskiftet 25 skibe med en besætning på sammenlagt 601 mand i piraternes klør. Alene i juledagene lykkedes det piraterne at kapre tre skibe og 61 søfolk. Piraternes aktionsradius var udvidet betydeligt, da de nu brugte flere af de kappede skibe som piratmoderskibe.

Jeg blev få dage efter overfaldet på LEOPARD kontaktet af Søfartens Ledere, der spurgte om jeg ville stille op til et tv-indslag om pirateriet, og i særdeleshed det aktuelle overfald, for selv om hverken jeg eller andre for den sags skyld, kunne bidrage med nyt om LEOPARD sagen, kunne det give et billede af hvad der foregik generelt i piratfarvandet ved Afrikas Horn. Det havde jeg absolut intet imod, og den 18. januar havde DR 1's nyheder et indslag med Fritz Ganzhorn, efterfulgt af udsendelsen Aftenshowet, hvor jeg fortalte om de mindre skibes udsatte position i forhold til et piratangreb.

Jeg havde også flere samtaler med forskellige journalister, og den 13. januar havde Berlingske.dk en artikel fra Ritzau, med overskriften – **Styrmand hos LEOPARD's rederi stod af** (6).

Her kunne man læse, at sejlads i piratfarvande med "krudt og kugler", fik en styrmand til at afmønstre, da han ikke ønskede, at sejle med længere. Søfartens Lederes direktør Fritz Ganzhorn udtalte, - Det er rigtigt. Han ønskede ikke at sejle med længere. Årsagen var en kombination af lastens indhold af sprængstoffer og det farlige område, som skibet skulle sejle igennem, hvor det risikerede at blive angrebet af pirater-.

Direktøren tilføjede, at siden den sag, havde Shipcraft gjort meget for at beskytte besætningen med nogle gode og konstruktive tiltag, bl.a. ved, at have bevæbnede vagter ombord.

Den 14. januar, havde Ekstrabladet.dk en artikel med overskriften – **Sømændenes tillidsmand: -Jeg frygter det værste** – (7).

Her gav Henrik Berlau fra 3F, der i denne artikel var tituleret som fællestillidsmand for sømændene (jeg skriver dette, fordi Henrik Berlau i andre artikler tituleres anderledes), sin mening om gidselsagen.

Han tegnede et noget dystert og, efter min mening, fejlskønnet billede af situationen. På baggrund af, at rederiet Shipcraft intet sagde, at Udenrigsministeriet ikke havde nogen kommentarer, at Søværnets Operative Kommando ikke besvarede spørgsmål om sagen, og, at den danske konsul i Oman ikke tog telefonen, konkluderede Henrik Berlau, at dette ikke tydede på noget godt. Han sagde til E.B.

-Jeg har en slem fornemmelse af, at der er sket noget alvorligt. Det er ikke sket før, at pirater har kidnappet søfolk, uden at kapre skibet også. Sømændene er jo intet værd for dem-.

I øvrigt mente Henrik Berlau at det var ulogisk, at besætningen var fjernet fra skibet og ført over på et piratmoderskib, som det var blevet beskrevet. Han mente, at besætningen var værdiløs for piraterne, da de ikke havde nogen forsikring.

Jeg skal ikke kunne udtale mig om Henrik Berlau's kilder til informationer i denne sag. Men jeg syntes helt afgjort det var meget tidligt, og på et meget spinkelt grundlag, at komme med den slags udtalelser.

Den 18. januar, bragte politiken.dk en artikel fra Ritzau med overskriften – **Piratskib er ved somalisk kyst** -.

Her oplyste, ifølge artiklen, Natos piratenhed i London, at piratmoderskibet hvor de seks søfolk formentlig var ombord på, nu befandt sig i somalisk farvand. Angiveligt skulle skibet befinde sig ud for byen Hobyo på Somalias østkyst. Ifølge oplysninger fra Ritzau, skulle det danske krigsskib ESBERN SNARE befinde sig i nærheden af piratmoderskibet. Her forklarede forsker ved center for Militære Studier Lars Bangert Struwe, at det var oplagt, at ESBERN SNARE fulgte med ind til den somaliske kyst, for at kunne give efterretningsmæssige informationer af, hvad der skete. Selv om ESBERN SNARE dermed overskred den somaliske 12 sømilegrænse, og sejlede ind i somalisk territorialfarvand. Dette kunne lade sig gøre, da FN tidligere havde gjort det muligt for de internationale flådestyrker i området at sejle ind over territorialgrænsen.

Det var jo indlysende, at den tavshed der blev fastholdt fra alle sider i sagen, gav anledning til mange gætteri og spekulationer. F.eks. som Henrik Berlau's teori i Ekstra Bladet, som jeg helt klart tog afstand fra.

Jeg var selvfølgelig bekendt med de begrundelser, der blev givet for denne tavshed, og kunne langt hen af vejen se fornuften i store dele af det. På den anden side, syntes jeg også offentligheden har krav på visse informationer, hvis man da ikke skal tage skridtet fuld ud og helt lade være med at lade medierne videregive nogen informationer overhovedet.

Der var nu gået en uge, og man havde konstateret, at søfolkene, eller deres bortførere, havde kontaktet rederiet, som i deres seneste pressemeddelelse havde bekræftet at søfolkene var i live, og sandsynligvis befandt sig i somalisk farvand. I pressemeddelelsen skrev rederiet også, at søfolkene havde det godt, hvilket unægtelig nok skal tages med en grand salt, og at de blev behandlet godt. Men ingen, udover selvfølgelig rederiet og sikkert inderkredsen i forbindelse med forhandlingsproceduren, ved hvem de seks søfolk er.

Det begrunder man fra officiel side med, at det er af hensyn til søfolkenes sikkerhed og deres familier. Ligeledes begrundes tavsheden med, at det er af hensyn til informationsstrømmen til piraterne i Somalia. man har erfaring med, at oplysninger i den danske offentlighed hurtigt tilflyder piraterne fra deres herboende landsmænd.

Jeg var absolut enig i, at søfolkenes sikkerhed, og hensyn til deres familier selvfølgelig skal have førsteprioritet, og det mener jeg også godt kan respekteres, uden at man behøver helt at afskære offentligheden fra oplysninger som f.eks. er nogen af søfolkene skadet ved det dramatiske overfald?

Hvad angår den anden begrundelse, tavshed af hensyn til informationsstrømmen til piraterne fra herboende somalier, er jeg dog mere skeptisk overfor. Jeg mener det er en dårlig undskyldning for, ikke alene at afskære piraterne fra oplysninger, men sandelig også den danske befolkning. Jeg mener helt klart, at man med denne undskyldning viser, at man fra officiel side ikke ønsker at den danske befolkning skal have indblik i, den beskudte "forretning" med uskyldige mennesker der foregår i Somalia. Nærmest efter devisen – hvad de ikke ved, kan de ikke opponere imod.

Jeg er temmelig overbevist om, med den moderne kommunikationsverden vi lever i, får piraterne de informationer de behøver, også uden brug af informationer fra Danmark, via herboende somaliske borgere.

Jeg skrev, den 21. januar, følgende indlæg til Søfartens Lederes hjemmeside:

Hvor længe skal den internationale skibsfart finde sig i piratterror?

På baggrund af den seneste tids debat omkring pirateriet i Det Indiske Ocean, formodentligt begået af pirater med baggrund i Somalia, syntes jeg der er nogle punkter, der ikke er så synlige i debatten. Debatten kører i øjeblikket mest på, at pirateriet skal stoppes. Det er jeg absolut helt enig i. Men hvordan skal det stoppes?

Danmarks Rederiforening siger i et indlæg på internetportalen Maritime Danmark, den 18. januar: Der skal international handling til, hvis piratproblemet skal stoppes. Rederiforeningen har derfor indkaldt The International Chamber of Shipping til et hastemøde inden udgangen af denne måned.

Jeg formoder, at man i de sidste mange år har prøvet at stoppe pirateriet på verdensplan. Og pirateriet omkring Somalia, de sidste 5 år. Det har man, efter min mening, haft en ret begrænset succes med, ang. de Somaliske pirater, så der er i øjeblikket, ifølge Søfartsstyrelsens hjemmeside ca. 30 skibe i piraternes vold, og ca. 700 søfolk, ved den Somaliske kyst..

Samme hjemmeside oplyser, at det samlede antal piratoverfald i farvandet ud for Somali, inkl. kapringer, i 2005 var 48. I 2008 var dette steget til 111, og året efter i 2009 til 217, som i 2010 faldt til 189.

Disse tal viser, at tilstedeværelsen af den internationale koalitionsstyrkes i området har haft en vis effekt. Og styrken kan ikke undværes i området.

Samtidigt har piraterne udvidet deres operationsområde ganske betydeligt, og i øjeblikket kan man faktisk ikke tale om noget piratsikkert område i den sydlige del af Rødehavet, Adenbugten, samt den vestlige del af det Indiske Ocean, fra ækvator i syd, til Oman i nord. Så langt mod øst, som tæt på øgruppen Maldiverne, har der været pirataktivitet. Det siger sig selv, at et så enormt stort havområde, er umuligt for koalitionsstyrkens skibe at afpatruljerer effektivt. Det er fysisk uladsiggørligt. Men de gør hvad de kan, og lykkedes også med at afværge en del angreb. Men er det beskyttelse nok?

Inden for de sidste par år er handelsskibene blevet bedre til at beskytte sig selv. Der udvikles hele tiden nye redskaber og ideer, til beskyttelse af skib og besætning. Men, man kan ikke købe sig til menneskelig mentalt beskyttelse, desværre. Jeg vil vove at påstå, at uanset hvor psykisk velfungerende en sømand end måtte være, kan det ikke undgås, at hun/han bliver påvirket af den belastning sejlsads i et piratfarvand er. Dansk søfart har heldigvis "kun" haft ganske få søfolk, der har været hold fanget hos piraterne.

Disse mennesker er til gengæld mærket for livet, af deres ophold i piraternes vold. De 700 søfolk der i øjeblikket er i piraternes vold, er ligeledes udsat for et stort psykisk pres, et pres de ikke selv har bedt om. Hvor længe vil søfolkene forsat finde sig i denne nedværdigende situation?

Hvor mange søfolks psykiske helbred syntes verdenssamfundet, vi forsat har råd til at ofre?

Økonomisk er denne uhyggelige piratvirksomhed også en stor belastning. For det rederi, der er uheldig at deres skib er blevet kapret, kan udgifterne til løsesum for skib og besætning, være enorme. Dertil kommer udgifter for tabt indtjening, udgifter for istandsættelse af skibet efter frigivelsen. En del kan man sikkert forsikre sig imod, men heller ikke det er omkostningsfrit.

Hvor længe vil rederierne forsat finde sig i, at der ikke, fra relevante myndigheder og politisk side, gøres noget virkeligt effektivt for at bekæmpe piratuvæsnen?

For mig, som tidligere navigatør, har piratproblemet haft en stor indflydelse på mit mangeårige arbejdsliv til søs. Derfor syntes jeg, det er ufatteligt at der ikke kan gøres mere, for at komme uvæsenet til livs. Det på trods af, at problemet har eksisteret i flere årtier. I farvandene omkring Singapore, Malaysia og Indonesien, har en mere effektiv kystvagt givet resultater. Man har ikke lykkedes med at forhindre pirateri i disse

farvande. Men det er blevet betydeligt mindre. De sidste fem år har man talt om at oprette en kystbevogtning ved Somalia. Man er aldrig kommet videre, end til snakken. Nu er det sikkert heller ikke aktuelt, da piraterne har ændret strategi. Efter min mening, vil det eneste effektive virkemiddel være, at få hold i bagmændene. Om det er krigsherrerne som sidder i Somalia, eller det i virkeligheden er andre, som udefra styrer piraterne, er for så vidt ligegyldigt. Der må være metoder man kan finde ud af det på. Og selv om det kunne blive et ømtåleligt politisk problem, bør der handles nu.

Jeg tror ikke på, at man kommer videre ved at fange nogle enkelte pirater på søen, og retsforfølge dem. De mennesker der er udvalgt til at entre skibene, er jeg overbevist om ikke er særligt højt oppe i systemet. De er "soldater", og kan ofres uden det vil betyde noget for bagmændene.

Jeg er helt overbevist om, at får man ikke sat en stopper for bagmændene, hvem de så end er, kommer man aldrig problem med piraterne til livs.

Den amerikanske tænketank, One Earth Future, skriver i en rapport, ifølge en notits i Maritime Danmark, den 18. januar, at der sammenlagt blev udbetalt 1,4 milliarder kroner i løsesum sidste år, i forbindelse med 44 kapringer. I 2009 gav 52 kapringer knap en milliard kroner. Så man må sige, piraterne er prisbeviste. De reelle udgifter for rederierne skønnes at være det dobbelte. Samlet set koster pirateriet den internationale økonomi et sted mellem 40 og 70 milliarder kroner årligt, ifølge rapporten fra One Earth Future.

Hvor længe har verdenssamfundet tænkt sig, at blive ved med at stå model til denne udgift, som åbenbart vokser år for år?

Hvorfor tør en hel verdens øverste myndigheder ikke røre ved de Somaliske bagmænd?

Det var nogle af de spørgsmål jeg, og sikker mange andre, godt kunne tænke at få besvaret fra relevant side.

Mvh. P. E. Larsen, forhenværende navigatør

Der kom nogle enkelte kommentarer fra medlemmer af Søfartens Ledere, men ikke noget fra højere sted. Det blev det første af rigtig mange indlæg, læserbreve og artikler jeg kom til at skrive i den langtrukne gidselsag, hvilket jeg selvfølgelig ikke vidste på daværende tidspunkt. Jeg kunne selvfølgelig have sat mig ned og sagt, søfart er ikke længere mit arbejde, og derfor kommer det ikke mig ved. Det gjorde jeg ikke, fordi jeg netop mener, at pirateriet, og især den modbydelige form det har omkring Somalia, med kapringer og gidseltagning af uskyldige søfolk, burde være noget der vedkom os alle. Men en betingelse for at offentligheden skulle få øje på problemet, var naturligvis at der blev skrevet og talt om det. Og, at ikke kun eksperter kom frem i medierne, men at alle der havde mulighed for det, råbte vagt i gevær.

Ikke at jeg på nogen måde vil undervurdere eksperterne på området. Deres udsagn og ekspertise har selvfølgelig stor betydning for arbejdet med piratproblemer. Men jeg mener nu ikke der er nogen skade til, at problemet sideløbende bliver beskuet med andre øjne.

"Våbenskibet" LEOPARD

Overfaldet på LEOPARD fik selvfølgelig fuld dækning i alle medier. Hvad der blev skrevet meget om var, at LEOPARD var lastet med våben. Det var lige før at dette faktum fik mere dækning, end at besætningen var forsvundet!

13. januar, havde Politiken.dk følgende overskrift – **Dansk våbenskib blev angrebet i "sikkert" farvand (9)**. Hermed var stilen lagt, LEOPARD var ikke blot et Dansk fragtskib der var blevet angrebet, men et Dansk våbenskib!

Artiklen beskriver på en meget saglig og fornuftig måde situationen omkring piraternes udvidede "arbejdsområde", og det faktum, at området hvor LEOPARD blev angrebet hidtil havde været anset for "sikkert" farvand, og intet om skibets last. Men alene overskriften får unægtelig nok de fleste mennesker til at studse en anelse.

Bedre blev det ikke da Information.dk den 14. januar, bragte en artikel med overskriften – **Pirateri øger behov for kontrol med danske våbentransporter (10)**

Artiklen starter med underteksten – *Kapringen af det danske skib LEOPARD afslører manglende åbenhed om danske rederiers aktiviteter og behov for mere beskyttelse og ansvar for farlig last-*.

Og forsætter – *Flere døgn efter kapingen af det danske skib LEOPARD er det stadig uvist præcist hvilke våben, der gemmer sig i skibets last, og hvor de skulle sejles hen. Siden overfaldsalarmen lød i Udenrigsministeriet kl. 02:00 onsdag nat, har medierne ellers stået på nakken af hinanden for at skrive om de forsvundne danske besætningsmedlemmer og den muligvis våbenfyldte last-*.

Debatten om våbentransport på danske skibe er med jævne mellemrum dukket op i medierne siden 1970'erne. Og lige så længe, er debatterne startet med de helt store overskrifter, for derefter at fortabe sig mere eller mindre ud i det blå, uden man er kommet til en egentlig løsning på det påståede problem. Nu sidder seks søfolk fra et dansk skibe fanget hos somaliske pirater, så er det sandelig da også mere vigtigt at få konstateret hvilke våben skibet var lastet med, da det blev overfaldet!

Og endnu vigtigere var det, at få konstateret at netop denne kaping, som ikke var en kaping, men et overfald med efterfølgende bortførelse af besætningen, afslører at der mangler åbenhed om danske rederiers aktiviteter, beskyttelse og ansvar for farlig last. Helt ærligt, hvad var meningen!

Hvis det var meningen at give bladets læsere indtryk af, at ganske vist sidder seks søfolk fanget hos piraterne. Men skal man have sympati for disse mennesker, når de nu sejler med våben. Mange danske borgere er modstandere af våbentransport. Så det er lige vand på deres mølle.

Piraterne som overfaldt LEOPARD, var sikkert lykkelig uvidende om hvad der var i lasten, medmindre de var blevet informeret derom. Jeg er overbevist om, at for piraterne var skibet et "pengeobjekt", hvor de så besætningen som deres bytte. Om skibet havde været lastet med æbler eller pærer, er jeg temmelig overbevist om var uden betydning. Men nu fik de da rigelig information om, hvad de var gået glip af, hvis man skal henholde sig til den officielle formodning om, at piraterne bliver informeret om hvad danske medier bringer frem. Så kunne man jo kun gætte på, hvilke konsekvenser dette vil få for gidslernes videre skæbne!

At pirateriet skulle påkræve en øget kontrol med danske våbentransporter, syntes jeg var helt malplaceret i forbindelse med overfaldet på LEOPARD. Som jeg har anskuet pirateriet var der overhovedet intet der indikerer at piraterne skulle gå efter specifikke skibe, med specielle laster. For dem var det vigtigste af få kapret skibet og besætningen, og dermed opnå en løsesum.

Informationskilder:

(1) 12. januar 2011 – ekstra bladet.dk – **Pirater angriber dansk skib i Adenbugten**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1486480.ece>

(2) 13. januar. 2011 - http://www.shipcraft.dk/press/Pressemeddelelse_1.pdf

(3) 13. januar. 2011 – Maritime Danmark.dk – **Kapret dansk skib muligvis befriet**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=9833>

(4) 14. januar.2011 - http://www.shipcraft.dk/press/Pressemeddelelse_2.pdf

(5) 21. januar.2011 - http://www.shipcraft.dk/press/Pressemeddelelse_3.pdf

(6) 13. januar 2011 – Berlingske.dk – **Styrmand hos Leopards rederi stod af**

<http://www.b.dk/danmark/styrmand-hos-leopards-rederi-stod-af>

(7) 14. januar 2011 – Ekstra Bladet.dk – **Sømændenes tillidsmand: - Jeg frygter det værste**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1487494.ece>

(8) 18. januar 2011 – Politiken.dk – **Piratskib er ved somalisk kyst**

<http://politiken.dk/udland/ECE1170808/piratskib-er-ved-somalisk-kyst/>

(9) 13.januar 2011 – Politiken.dk - **Dansk våbenskib blev angrebet i ”sikkert” farvand**

<http://politiken.dk/udland/ECE1166185/dansk-vaabenskab-blev-angrebet-i-sikkert-farvand/>

(10) 14. januar 2011 – Information.dk – **Pirateri øger behov for kontrol med danske våbentransporter**

<http://www.information.dk/256513>

2 - Hvordan reagerede dansk søfart, og dansk politik på overfaldet på LEOPARD? – januar 2011

Som en hel naturlig reaktion, fik overfaldet på LEOPARD stor opmærksomhed både i dansk søfart, og dansk politik. Siden 2007, hvor DANICA WHITE blev kapret af somaliske pirater, som det første danske skib, var der selvfølgelig sket en stor ændring i Danmarks kamp mod pirateriet. Den danske flåde har siden 2008 deltaget i et internationalt samarbejde for beskyttelse af handelsskibene i Det Indiske Ocean. Tilsyneladende mente man, at bare man sørgede for at beskytte skibene, så var andre tiltag ikke så nødvendige. F.eks. hvordan man forholdt sig ved gidseltagning, og hvordan man her kunne hjælpe de uheldige søfolk. Den side af sagen overlod man uden blusel til rederierne selv, som så måtte finde en gidselhandler. Her havde stat og myndigheder helt frasagt sig noget ansvar.

Flere skibe med danske interesser, har været involveret i kapringer og overfald i forbindelse med de somaliske piraters hærgen. Her huskes nok især kapringen af CEC FUTURA i 2008, og MAERSK ALABAMA i 2009. Begge disse kapringer fik stor medieovervågenhed, og også betydning for den danske kamp mod piraternes hærgen.

CEC FUTURA blev kapret 7. nov. 2008. Skibet tilhørte rederiet Clipper Group, som er en international gruppering med betydelig dansk interesse. Skibet sejlede under Bahama flag, og besætningen bestod af 13 russiske søfolk. skibet var kapret i 71 dage, og blev frigivet mod en løsesum på 1,7 millioner USD.

MAERSK ALABAMA blev kapret 8. april 2009. Skibet var under amerikansk flag, og med amerikansk besætning. Det der gjorde denne kapring til en sand mediebegivenhed, var de omstændigheder at skibets kaptajn Richard Phillips frivilligt valgte at forlade skibet i en redningsbåd sammen med 4 pirater, for at beskytte sin besætning. Kaptajnen blev befriet af amerikanske militærstyrker 12. april 2009, hvor 3 pirat blev dræbt under aktionen.

Sager som disse, med den store og massive mediedækning de fik, gjorde at den danske befolkning langsomt fik øjnene op for, at der var et stort problem med de somaliske piraters hærgen ved Afrikas Horn.

Men så snart mediernes dækning aftog, aftog befolkningens interesse også.

Men tilbage til sagen om LEOPARD.

Fra politisk side var Dansk Folkeparti meget hurtigt på banen. 15. januar bragte Maritime Danmark.dk en artikel, med information som kilde, meldingen om at –

Dansk Folkeparti vil øge anti-piratindsats (1)

Her udtalte formanden for Folketingets retsudvalg, Peter Skaarup fra DF, at overfaldet på LEOPARD afslørede et behov for at opprioritere den danske og internationale bevogtningsindsats, for at sikre skibstransport over hele kloden. Også her kom våbentransport ind i billedet. Peter Skaarup udtalte bl.a. til Information.dk, som var kilde til artiklen: *-Med det øgede pirateri må vi være endnu mere opmærksomme på trusler for kapringer, uanset hvad de danske skibe transporterer. Jeg finder det vigtigt, at bevogtningen*

af våbentransportskibe bliver bedre, og at Danmarks samlede indsats for at bevogte handelsskibe i samarbejde med vores NATO-allierede bliver forbedret og forstærket-.

Jeg var helt enig i, at den samlede indsatsen for at bevogte handelsskibene i piratfarvandet skulle gøres med største prioritet, og hvis det var muligt, forbedres. Men, at våbentransportskibene skulle have øget prioritet, havde jeg svært ved at se. Når kapaciteten af bevogtningsmuligheder i forvejen ikke var tilstrækkeligt, så jeg ingen mening i at våbentransportskibene skulle trække ekstra på den i forvejen utilstrækkelige kapacitet.

Politiken.dk havde den 17. januar, en artikel med overskriften –

Danske redere: Tiden er inde til opgør med piraterne (2). Her kunne man læse, at Danmarks Rederiforening havde indkaldt toppen af den internationale rederibranche til topmøde i København. Dette var sket i frustration over det internationale samfunds langsomlighed i forhold til pirateriet ved Somalia. man håbede på, at dette møde kunne lægge et indirekte pres på FNs søfartsorganisation IMO. Vicedirektør i Danmarks Rederiforening Jan Fritz Hansen udtalte til avisen. *–Formålet for os er, at vi nu vil have pirateriet højere op på den internationale dagsorden-.*

Rederiforeningen pegede bl.a. på, at der i øjeblikket ikke var nogen international strategi for en løsning af de somaliske piraters kapringer af søfolk og skibe. Men, at man i øjeblikket kun forsøgte at afværge angreb.

Ifølge Jan Fritz Hansen, skulle pirateriet ikke løses med krudt og kugler, men derimod ved at etablere en decideret kystbevogtning i hele den østafrikanske region, hvor dette var nærmest ikke eksisterende. Artiklen opsummerede, at Tanzania havde en kinesisk fiskerbåd med en kanon ombord, og Kenya havde to hurtiggående motorbåde, og tre gummibåde.

Jeg syntes absolut det lød meget fornuftigt, hvis det var noget man ville sætte handling på, og ikke kun lade det blive ved de fine ord, og fromme ønsker. Men, noget der undrede mig, og har undret mig siden pirateriets start er, at man overhovedet intet har hørt om hvad det internationale samfund havde i sinde at gøre ved, at komme bagmændene, investorerne og alle der sidder lunt i baggrunden og styrer hele den forbandede piratvirksomhed. For som Danmarks Rederiforening ganske rigtig påpegede, så kan pirateriet ikke løses med "krudt og kugler". Man kan holde pirateriet nede med bl.a. tilstedeværelsen af flådestyrkernes indsats, men at tro man kan stoppe det helt af den vej, mener jeg er temmelig naivt. Så længe man ikke kommer de mennesker til livs, der står bag pirateriet, får man ikke stoppet pirateriet.

I Søfartens Lederes fagblad nr. 1, 2011 skrev formand Jens Naldal en leder under titlen – **Et gigantisk problem**. Han beskrev bl.a. at med kapringen af besætningen fra LEOPARD, som for alvor viste de somaliske piraters aktivitet for danskerne, var vi langt fra, at vinde kampen mod piraterne.

- Der er brug for en international stram antipiratlovgivning, so giver flådestyrkerne mulighed for at opbringe skibe udrustet til pirateri. Dernæst skal de retsforfølges. Her kan det ikke hjælpe, at fx Dansk Folkeparti siger ja til øget dansk flådeindsats, men nej til at ville retsforfølge pirater i Danmark. Angiveligt af frygt for at piraterne efter udstået straf kan få tålt ophold i Danmark.

- Ingen af Søfartens Lederes medlemmer skal derimod tåle et ophold i somalisk fangenskab som en del af deres arbejde. Derfor skal Danmark som en af verdens betydende skibsfartsnationer selvfølgelig også være klar til at dømme og straffe pirater-.

Jeg kunne absolut kun give formanden ret i hans synspunkter. Kapringen af DANICA WHITE i 2007, gav åbenbart ikke anledning til at dansk søfart fik en markant anden holdning til pirateriet. Denne kapring, og den senere udvikling i piraternes hærgen efterfølgende, vil jeg ellers mene burde være et vink med en vognstang. Det blev det desværre ikke. Da kapringen var overstået, og gidslerne heldigvis befriet efter 83 døgn fangenskab, var det ligesom at man faldt tilbage i en daglig tumerum, hvor søfolks situation i en evt. ny kapringssituation tilsyneladende ikke fik danske myndigheder til at agere forudseende.

Udenrigsminister Lene Espersen mente, at pirateriets årsager skulle bekæmpes. Det sagde hun, i en artikel på fyens.dk, den 21. jan. (3)

Pirateriet skal ikke kun bekæmpes med flådeskibe. Somalias unge skal have alternativer til livet som pirater.

- Vi bliver nødt til at give disse unge mennesker, nogle af dem er børn, et alternativ til at blive pirater. Det kan godt være, at det er et lukrativt arbejde for dem, men det er også livsfarligt på grund af den øgede militære tilstedeværelse, sagde Udenrigsministeren.

Udenrigsministeren mente, at det var nødvendigt at arbejde på flere fronter samtidig. At give de unge somalier et alternativ til pirateriet, var ikke noget der kunne ske fra den ene dag, til den anden.

Derfor var det nødvendigt at forsætte det militære samarbejde i farvandet ud for Somalia, og samtidig lave et regelsæt, der vil gøre det vanskeligt for piraterne at komme ombord på de skibe, de angreb. Det var også vigtigt at få juraen for piratbekæmpelse fastlagt.

I den forbindelse sagde Udenrigsministeren. – *Det er ikke særlig nemt at retsforfølge pirater, da det er svært at bevise deres kriminelle handling. Det arbejder vi også på. Vi arbejder også på et system, så vi kan få piraterne stillet for en domstol-.*

Ifølge Udenrigsministeren vil det i den forbindelse være mest "åbenlyst", at det blev en regional domstol i nærområdet, og at afsoningen efter domsfældelsen også kom til at ske i nærområdet.

- Det kan det internationale samfund så være med til at finansiere. Kenya har lovet ekstremt meget på piratbekæmpelsen. Det er her de fleste retssager er blevet ført. Men vi ønsker, at flere lande bidrager-. Sagde Udenrigsministeren.

Dagen efter kunne man, ligeledes på fyens.dk, læse at den danske regering ville give penge til renovering af et ældre fængsel i Somaliland, således dette kunne huse tilfangetagne pirater.

Somalisk piratfængsel får danske penge (4)

Denne beslutning blev truffet forud for snarlig offentliggørelse af en FN-rapport, der vil pege på behovet for opbygning af rets- og fængselssektoren i Somalia, som et centralt element i indsatsen mod pirateriet.

Så, man kan vel nok sige, at angrebet på LEOPARD og, ikke mindst, bortførslen af skibets besætning, fik det officielle Danmark til at vågne op, om ikke andet, så for en tid.

Ikke mindst spørgsmålet omkring bevæbnede vagter ombord på skibene skabte heftig debat. Der var absolut delte meninger om det var godt eller skidt, at have bevæbnede vagter.

BT.dk skrev den 26. jan. en artikel med overskriften – **Ja til bevæbnede vagter på danske skibe (5)**

Af artiklen fremgik det, at Søfartens Ledere, som organiserer danske kaptajner og styrmænd, var klar til at lade bevæbnede vagter beskytte dem mod piratoverfald.

Her sagde Fritz Ganzhorn, direktør i Søfartens Ledere, følgende: - *Pirateriet har bredt sig så meget i omfang og intensitet, at bevæbnede vagter om bord helt klart er noget, der bør indgå i rederiernes værktøjskasse. Nogle skibe har måske ikke brug for det, men der er visse skibstyper, hvor bevæbnede vagter vil være en ekstra sikkerhed for besætningen. Det må være rederiernes opgave at beskytte de ansatte på den bedst mulige måde -.*

Fritz Ganzhorn understregede, at der skulle være tale om certificerede og godkendte vagter, der indgik som en del af skibets organisation.

Rederiet A.P. Møller-Mærsk meldte klart ud, her var man ikke tilhænger af bevæbnede vagter ombord på deres skibe.

Rederiet Clipper, som tidligere havde haft et skib kapret (CEC FUTURA). Her sagde administrerende direktør, Per Gullestrup, at bevæbnede vagter var den sidste udvej.

- *Det er ikke noget, vi gør med glæde, men hvis der ikke er andre udveje til at beskytte søfolkene, så gør vi det -*, sagde Per Gullestrup.

Danmarks Rederiforening bakkede helt op om bevæbnede vagter ombord på danske skibe, som besejlede det pirathærgede farvand i Det Indiske Ocean. Her gik man endog et skridt videre.

En artikel i Politiken.dk den 27. januar havde denne overskrift:

Rederiforeningen til regeringen: Vi vil gerne hyre Frømandskorpset mod pirater (6)

Af artiklen fremgik det, at rederiforeningen nu bakkede op om bevæbnede vagter, men allerhelst ville have lov at hyre frømandskorpset eller jægersoldaterne til piratbeskyttelse ud for Afrikas Horn. Og, hvis ikke det kunne lade sig gøre, skulle det i hvert tilfælde være langt nemmere og hurtigere at få tilladelse til bevæbnede vagter ombord.

Rederiforeningen havde ellers hidtil taget afstand fra at bruge bevæbnede vagter, af frygt for at eskalere situationen. Men efter flere kapringer den seneste tid, og nu med Leopard, hvor gidslerne var kidnappet og flyttet ind på land i Somalia, var Danmarks redere på et møde blevet enige om, at de nu var klar til at gå til yderligheder. Også selv om det i værste fald kunne enden i veritable søslag og kamp på liv og død mellem besætning og pirater.

FN foreslår en piratdomstol (7) var overskriften på en artikel bragt i BT, den 25. januar som fortsatte med undertitlen – En FN-rapport foreslår, at der nedsættes en piratdomstol, og at sikkerheden optrappes i de berørte farvande.

Af rapporten fremgik følgende fakta:

Somaliaske pirater optrapper deres aktiviteter og koster nu verden mere end 38,5 milliarder kroner om året. Siden 2008 har piraterne bortført næsten 2000 mennesker og fået 52 millioner kroner i løsepenge for kaprede skibe.

Omkring 780 pirater bliver i øjeblikket tilbageholdt i 13 lande. Men ni ud af 10 pirater, der bliver anholdt af den internationale flåde, bliver løsladt med det samme, fordi de ikke kan stilles for retten nogen steder.

Rapporten, som er udfærdiget af den tidligere franske minister Jack Lang, foreslår, at der oprettes en domstol der følger somalisk lov, men nedsættes i et andet land for at bekæmpe piraterne.

Desuden foreslås det i rapporten, at krigsskibene i Det Indiske Ocean bør patruljere tættere på piraternes baser langs kysten, samt, at unge mennesker i Somalia skal tilbydes økonomisk incitament, så de ikke slutter sig til piraterne.

Så, man må sige, der var mange bolde i luften både fra politisk side, og fra søfartens egne organisationer. Spørgsmålet må unægtelig være, kunne det internationale samfund finde ud af at spille spillet, og få det hele til at gå op i en større enhed?

Informationskilder:

(1) 15. januar 2011 – Maritime Danmark.dk - **Dansk folkeparti vil øge anti-piratindsatssen**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=9849>

(2) 17. jan. 2011 – Politiken.dk - **Danske redere: Tiden er inde til opgør med piraterne**

<http://politiken.dk/udland/ECE1169844/danske-redere-tiden-er-inde-til-opgoer-med-piraterne/>

(3) 21. jan. 2011 – fyens.dk – **Lene Espersen: pirateriets årsager skal bekæmpes**

<http://www.fyens.dk/article/1772408:Udland--Lene-E--Pirateriets-aarsager-skal-bekaempes>

(4) 22. januar 2011 – fyens.dk - **Somalisk piratfængsel får danske penge**

<http://www.fyens.dk/article/1772865:Indland-Fyn--Somalisk-piratfaengsel-faar-danske-penge>

(5) 26. jan. 2011 – bt.dk – **Ja til bevæbnede vagter**

<http://www.bt.dk/udland/ja-til-bevaebnede-vagter-paa-danske-skibe>

6) 27. januar 2011 – Politiken.dk – **Rederiforeningen til regeringen: Vi vil gerne hyre Frømandskorpset mod pirater**

<http://politiken.dk/udland/ECE1178609/rederiforening-til-regering--vi-vil-gerne-hyre-froemandskorpset-mod-pirater/>

(7) 25. januar – bt.dk – **FN foreslår en piratdomstol**

<http://www.bt.dk/udland/fn-foreslaar-en-piratdomstol>

3 – Piraterne bliver stadig mere brutale – februar 2011

De somaliske pirater blev stadig mere brutale og var begyndt systematisk at torturer besætningsmedlemmer om bord på de kaprede skibe. Det sagde chefen for EU NAVFOR, den britiske generalmajor Buster Howes, i en artikel på Maritime Danmark.dk den 3. februar 2011. med overskriften –

Piraterne torturerer tilfangetagne søfolk (1)

Han nævnte eksempler på, at søfolk var blevet hængt med hovedet nedad på de kaprede skibe, og i andre tilfælde var de blevet hentet op på dækket og slået, alt sammen for at få de internationale flådefartøjer til at trække sig tilbage. Udsigten til større løsesummer og bedre forberedte besætninger ombord på skibene, har gjort piraterne mere hensynsløse, udtalte generalmajoren til artiklen.

- Der har været gentagende tilfælde af systematisk tortur, sagde generalmajoren i et interview med Associated Press, og fortsatte – For nogle år siden var piraterne langt mere tilbageholdende og behandlede gidslerne med respekt. I dag er piraterne parate til at bruge vold langt hurtigere-.

Selv om de nye sikkerhedsrum ombord på skibene, de såkaldte citadeller, forhindrede mange kapringer, havde de samtidig den effekt, at piraterne tog betydelige voldsommere metoder i brug, i forsøg på at trænge ind til de forskansede besætninger. Der var eksempler på, at piraterne havde affyret raketdrevne granater mod dørene ind til citadellerne, eller de brugte sprængstoffer. Der var også eksempler på, at piraterne havde sat ild til det kaprede skib, i et forsøg på at ryge besætningen ud af citadellet.

Det var absolut skræmmende læsning, og jeg var glad for jeg ikke længere var til søs. Det måtte unægtelig være, både deprimerende og psykisk belastende for besætningerne, der skulle igennem piratfarvandene med disse meldinger. Samme dag bragte Maritime Danmark.dk en anden artikel, med overskriften:

Organisationer oprørte over tortur (2)

De internationale søfartsorganisationer var oprørte over meldingerne om udbredt tortur, og senest endog koldblodigt mord, på de tilfangetagne søfolk. Mordet skete ombord på fragtskibet Beluga Nomination, efter at en pirat var blevet dræbt, da Seychellernes kystvagt havde forsøgt at befri besætningen.

En fælles erklæring fra BIMCO (International Chamber of Shipping), Intercargo, Intertanko, og Det Internationale Transportarbejderforbund ITF. Erklæringer lød som følger:

De seneste grusomme handlinger syntes at repræsentere et fundamentalt skift i de somaliske piraters adfærd. Det koldblodige mord på en uskyldig søfarende betyder, at redere og deres besætninger må genoverveje deres vilje til at benytte Adenbugten og Det Arabiske Hav.

Vi fordømmer helhjertet disse voldelige handlinger og opfordrer endnu engang regeringerne til at give deres flådestyrker mandat til, at slå til mod pirater og skibe under deres kontrol, inden piraterne kan angribe og kapre de passerende skibe.

Som det kan ses af ovenstående, så var situationen for gidslerne i løbet af kort tid blevet væsentligt forværret. Jeg ved ikke om man kan tale om, at piraterne nogensinde har behandlet gidslerne godt. Men den råhed der hersker nu, var ikke tidligere set.

Derfor syntes det ufatteligt, at det internationale samfund ikke formår at blive enig om en eller anden form for piratdomstol, når man ser hvilken trussel mod hele samhandlen mellem Europa og Østen, piraternes hærgen udgør. Ikke alene udgør piraternes hærgen en stor økonomisk belastning, som efter min mening er det der fokuseres på, mere end den menneskelige faktor.

De mennesker der ender som gidsler i piraternes vold, bliver uundgåeligt præget af denne brutale oplevelse og risikerer, at skal døje med eftervirkningerne mange år fremover, måske endog i resten deres liv. Ikke alene er det nedværdigende og krænkende, at blive berøvet sin frihed som menneske. Når det samtidig sker under forhold, hvor gidslerne bliver udsat for tortur, daglige trusler med våben, samtidig med uhygiejniske leveforhold, ingen ordentlig mad, medicin eller andre fornødenheder, så bliver det umenneskeligt, fysisk såvel som psykisk.

Rederier overvejer boykot af Adenbugten (4)

Det kunne læses på Maritime Danmark.dk, med Syd Invest som kilde, den 11. februar.

Her fremgik det helt tydeligt, at piraternes hærgen havde store konsekvenser for skibsfarten gennem Adenbugten og store dele af Det Indiske Ocean. De somaliske pirater kaprede nu skibe tusinde sømil fra den Somaliske kyst, og flere rederier, også danske, havde fået nok og dirigerede deres skibe syd om Afrika.

Også danske rederier valgte at sende deres skibe den lange vej syd om Afrika. Ifølge artiklen drejede det sig især om specielrederier med mindre skibe. Men også fire – fem danske tankskibsrederier var stoppet med at anløbe Østafrika, fordi de ikke ville sejle i piratfarvandet. Så situationen var absolut ganske alvorlig.

Jan Fritz Hansen, vicedirektør i Danmarks Rederiforening, udtalte til nyhedsbureauet Direct. – *Det er det absolut største problem i shipping i øjeblikket. Vores CEO's (administrerende direktører) og redere er jo arbejdsgivere og forretningsmænd, så det optager os døgnet rundt, og vi diskuterer det hele tiden.*

Dette her er ved at udvikle sig fra at være et rederiproblem, som vi skulle ordne sammen med flåden, til at være et generelt handelsproblem. Det vil ramme vores olieforsyninger og vores samhandel med Fjernøsten, som kan blive meget dyrere. Samtidig vil der være lande i regionen, som Kenya og Tanzania, der kan blive afkoblet fra det internationale samfund, hvis vi ikke kan anløbe deres havne -.

Ifølge ICC (Commercial Crime Services) er 46 skibe enten blevet forsøgt kapret eller kapret siden nytår, og alene i denne uge er yderlig to skibe blevet kapret. Over 30 skibe er lige nu kapret ved Somalias kyst, og omkring 840 søfolk holdes som gidsler.

Jakob Larsen, Maritime Security Officer hos BIMCO, siger til nyhedsbureauet Direct. – *Det vi har set, er, at angrebene har flyttet sig helt over til et par hundrede sømil fra den Indiske kyst. Det er meget voldsomt. Problemet har udvidet sig rent geografisk. Antallet af angreb er nogenlunde konstant, men der er sket det, at piraterne bliver mere og mere grådige. De holder skibene fanget i længere og længere tid for at presse løsepengene i vejret. Så antallet af skibe der hober sig op på den Somaliske kyst stiger -.*

Det undrede mig en del, at de danske medier ikke beskæftigede sig meget, med den del af piratproblemet. Når gidslernes situation blev omtalt i medierne, gerne af en ekspert på piratområdet, så forlød det som regel, at piraterne behandlede gidslerne forholdsvis godt, da piraterne jo ikke var interesseret i at skade "den varer" de skulle handle med. Den brutalitet, som ovenstående beskrev, kunne man kun finde i deciderede søfarts medier, eller på udenlandske nyhedsmedier, som i langt højere grad også beskrev den side af pirateriet.

Det var som om, de danske medier ville skåne den danske befolkning for disse uhyggelige beskrivelser! Eller måske havde medierne den opfattelse, at det ikke vedkom den danske offentlighed, da det var langt fra noget den almene danske borger forholdt sig til.

Informationskilder:

(1) - 03. feb. 2011 – Maritime Danmark.dk – **Piraterne torturer tilfangetagne søfolk**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=10003>

(2) 03. februar 2011 – Maritime Danmark.dk – **Organisationer oprørte over tortur**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=10004>

(3) 11. feb. 2011 – Maritime Danmark.dk – **Rederier overvejer boykot af Adenbugten**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=10072>

4 - Pirater fanges, og løslades! – februar 2011

Meget anderledes forholdt medier sig til den danske indsats mod pirateriet. Her var medierne ikke tilbageholdende i nogen retninger. Mens der ikke blev sagt og skrevet meget om gidslerne fra LEOPARD, blev der til gengæld både sagt og skrevet meget om de somaliske piraters fortsatte hærgen i Det Indiske Ocean. Og ikke mindst Danmarks store indsats i kampen mod pirateriet. Holdninger og meninger om problemet var mange, og vidt forskellige.

Danmarks Rederiforenings forslag om, i visse tilfælde at lade danske soldater beskytte danske skib mod piraterne, og selvfølgelig mod, at rederierne dækkede forsvarets udgifter, blev blankt afvist af forsvarsminister Gitte Lilie Lund Bech. Denne melding kunne læses på Maritime Danmark.dk, den 2. februar.

Nej til danske soldater på danske skibe (1)

- Som politiker skal man skal man aldrig være kategorisk. Men jeg ser flere problemer end fordele -, udtalte forsvarsministeren til Ritzau.

Som problemer nævnte ministeren bl.a., hvem der skulle have kommandoen over soldaterne. Efter hvilke internationale regler de skulle operere, og spørgsmålet om, hvornår skulle soldaterne sættes ind, samt hvor de skulle sættes af og på.

Forsvarsministeren henviste i stedet til, at justitsminister Lars Barfoed ville gøre det muligt at sætte vagtselskaber med bevæbnede vagter ombord til at passe på handelsskibene.

Den socialdemokratiske forsvarsordfører, John Dyrby Paulsen, mente at forsvarsministeren var for hurtig til at afvise forslaget. Han sagde. – *Jeg er 100 gange mere tryk ved danske soldater på skibene, end ved udenlandske private vagter -,* og han opfordrede ministeren til at tale med rederne for at finde en løsning.

Selv om aktiviteten var stor blandt både politikere og søfartens organisationer, havde jeg dog svært ved at få øje på den samarbejdsvilje, der også gerne skulle være en del af aktiviteten. Forsvarsministeren talte i artiklen om, at man som minister altid skal være kategorisk. Og det kan hun sikker have ret i.

Rederiforeningens forslag om, at have bevæbnede danske soldater ombord på danske handelsskibe, blev afvist, da Forsvarsministeren så flere ulemper end fordele. Jeg kunne selvfølgelig godt se, at der ville være nogle problemer forbundet med det. Men mente nu også, de kunne løses. Forsvarsministeren havde i forvejen en hel del soldater udstationeret i andre dele af verden. Her var det ganske vist ikke pirater man kæmpede imod, men man skulle jo tro det gav en vis erfaring i, hvordan man arbejder med danske soldater uden for landets grænser. Og, hvis ikke pirattruslen, som havde stor indflydelse på hele samhandlen mellem Europa og Østen, og som var skyld i at hundrede af søfolk fik deres liv ødelagt i kløerne på disse forbryderiske pirater, kunne berettiget beskyttelse af danske soldater, udover den beskyttelse flådens tilstedeværelse gav, så var jeg tilbøjelig til at mene, Forsvarsministerens afvisning ikke var kategorisk, men derimod uansvarlig.

Forsvarsministeren havde dog intet imod, at overlade opgaven til private bevæbnede vagter, som ville stå overfor de samme problemer, som hvis det havde været danske soldater. Men så var det selvfølgelig ikke længere Forsvarsministerens ansvar, se det var absolut kategorisk!

Også Udenrigsministeren optrådte meget kategorisk. Efter hendes mening var det ikke let at retsforfølge tilfangetagne somaliske pirater, som hun absolut ikke ønskede til Danmark. Men bare andre påtog sig arbejdet med at retsforfølge piraterne, så var der ingen smalle steder. Så kunne der bevilges penge til opbygning af nye fængsler m.m., uden problemer. Det var dæleme også kategorisk handling, der battede noget!

Et andet problem der fyldte godt i mediernes omtale af pirateriet ved Afrikas Horn, var problemet med at få retsforfulgt de pirater, de danske krigsskibe fange under deres aktioner i farvandet.

Det var dog ikke et nyt problem, men noget der hele tiden har givet anledning til debat, siden de danske krigsskibe fangede de første pirater i 2008. Det var netop det problem, der var en del af de overvejelser jeg selv stod overfor, da jeg valgte at stå af fra sejlads i Adenbugten i 2008.

En aktuel sag drejede sig om seks somaliske pirater, der var blevet tilbageholdt på krigsskibet ESBERN SNARE, den 30. december 2010, efter et forsøg på kapring af containerskibet ELLY MÆRSK. Disse seks pirater var blevet sat i land på den somaliske kyst natten til den 9. februar 2011. Ifølge en pressemeddelelse fra SOK (Søværnets Operativ Kommando) havde Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager opgivet sagen mod de seks pirater, som derefter blev sat i land.

Denne sag fik Søfartens Ledere til at skrive følgende på Maritime Danmark.dk, den 9. februar:

Dansk løsladelse af pirater skaber vrede (2)

Søfartens Ledere, der organiserer officererne om bord på de danske skibe, var stærk fortørnet over, at Danmark har valgt at løslade seks formodede pirater, i stedet for at retsforfølge dem.

Fritz Ganzhorn, direktør i Søfartens Ledere, udtalte i den forbindelse følgende:

- Det er fuldstændig uacceptabelt og krænkende for os og vores medlemmers retsfølelse. Der må være en grund til at disse mennesker er blevet tilbageholdt. Efter alarmen var gået fra ELLY MÆRSK og de formodede piraters båd var undersøgt, blev de tilbageholdt af ESBERN SNARE. Det var de næppe blevet, hvis de kun havde haft uskyldigt fiskeudstyr ombord. Vi gætter på, at de var bevæbnede og havde øvrigt piratudstyr ombord.

Vi er uforstående overfor, at de formodede pirater på denne baggrund ikke forsøges retsforfulgt, og frygter at dette ikke er sket, fordi der er gået politik i sagen. Der har jo været talt om, at bl.a. Dansk Folkeparti ikke ønsker mistænkte somalier til Danmark, at frygt for at vi kommer til at beholde dem på "tålt ophold" efter udståelse af evt. straf. Men det skal efter vores opfattelse ikke forhindre en retsforfølgelse. Ved at sætte dem i land, sender vi jo et signal til fremtidens pirater om, at det er risikofrit at kapre danske skibe.

Hvis ikke man er parat til at gå hele vejen og gøre arbejdet færdigt, når man har formodede pirater i sin varetægt, giver det jo ingen mening at bruge penge på at sende ESBERN SNARE ned for at "bekæmpe" pirateri. Besætningen der må have en dårlig smag i munden ved først, at gøre et godt stykke arbejde, og

dernæst blive beordret til at slippe piraterne løs igen. Vi kunne godt tænke os en forklaring fra Justitsministeren, som vi også opfordrer til at sætte turbo på godkendelse af bevæbnede vagter i danske skibe. Det skulle der helst ikke gå alt for meget politik og bureaukrati i -.

Samme dag havde en artikel på Politiken.dk denne overskrift: **Pirategspert: Falliterklæring at løslade formodede sørøvere** (3).

Lektor ved Syddansk Universitet (SDU) Birgit Feldtmann, som forsker i sørøveri og retshåndhævelse til søs, udtaler til artiklen

- Det er påfaldende, at vi gang på gang ikke gennemfører straffesager mod piraterne. Det er et grundlæggende problem -. Hun ser løsladelserne som en falliterklæring. – De lande, der har en interesse i, at vi kan sejle frit på havene, bør tage deres del af ansvaret og tilpasse deres lovgivning, så vi kan retsforfølge dem her. Lige nu er det ret usandsynligt for en pirat at blive retsforfulgt -.

Samtidig påpeger hun, at beslutningen om at sætte de seks pirater fri, er efter bogen. Hvis mistanken ikke kan bekræftes, så bliver man nødt til at opgive sagen.

I mange lande kan der være en modvilje mod at hente mistænkte pirater til landet for at stille dem for en lokal domstol. Dømmes de, frygter landene at stå med et problem, når de har afsonet deres straf. Fordi de ikke kan sendes tilbage til Somalia på grund af situationen i landet, og de kan derfor ende med at få lov at blive i det land, der har hentet dem ind til en retssag.

Så, løsladelsen af de seks pirater er ikke usædvanligt, om end man må sige, det er temmelig uforståeligt. Tal fra FN viser, at ni ud af ti formodede pirater får lov at gå uden at blive stillet for en dommer.

I samme artikel kunne læses, at FN's særlige sørøver-rådgiver, havde overfor sikkerhedsrådet anbefalet, at verdenssamfundet hjælper til med at oprette domstole og fængsler i de dele af Somalia, hvor lokale regimer gør det muligt. Og at landene, indtil det er sket, selv sikrer at sørøversigtede retsforfølges ved domstole i omverdenen. Han betegner situationen som kritisk, og vurderer at den bliver værre og værre, for til slut at konstatere, at Det Indiske Ocean nu er i hænderne på de somaliske pirater.

Jeg vil da mene at, det var i høj grad tiltrængt at der blev sat mere effektivt ind overfor piraterne. Deres adfærd blev stadig mere rå og brutal. Samtidig med at deres operationsområde var blevet betydeligt udvidet, blev det vanskeligere for de internationale flådestyrker, at overskue piraternes færden.

Efter min mening, var det mere end nogensinde aktuelt med en international piratdomstol, som fik mandat til at arbejde med den tilsyneladende problematiske jura, der tilsyneladende var til hindring for at retsforfølge piraterne. Som det fungerede på nuværende tidspunkt, hvor det var de enkelte landes juridiske ressourcer, som tilsyneladende ikke virkede efter hensigten, var ikke tilfredsstillende.

Piratangrebsgruppe sat ud af spillet (4)

På SOK's hjemmeside den 13. februar, kunne man derimod læse en beretning om hvad ESBERN SNARE i virkeligheden foretog sig i piratfarvandet.

Under patrulje ud for Somalias østkyst opdagede ESBERN SNARE's helikopter en morgen et mindre fartøj, der så mistænkeligt ud, og man besluttede sig for at undersøge fartøjet. Fartøjet blev standset, dog først efter, at ESBERN SNARE's helikopter havde afgivet varselsskud.

Et indsatshold undersøgte fartøjet, og her fandt man raketudstyr, automatrifler, entringsstiger, store mængder benzin og to hurtiggående både (såkaldte skiffs, som bruges til det egentlige angreb på handelsskibene).

Blandt de 18 personer om bord på fartøjet, som man i første omgang troede, var somalier, viste det sig at 2 personer var yemenitter, altså gidsler, som stammede fra et yemenitisk fiskeskib der var blevet kapret for næsten et år siden. Det formodes at gidslerne havde været brugt til praktiske opgaver på piratmoderskibet.

Piratmoderskibet blev destrueret, da ESBERN SNARE af hensyn til deres operationer ikke kunne have det på slæb. De to yemenitiske søfolk forblev ombord på ESBERN SNARE, hvor de ventede på at blive returneret til Yemen. De 16 pirater blev landsat på Somalias kyst, da der ikke var tilstrækkelig grundlag for at retsforfølge dem.

Nok engang blev den danske indsats mod piraterne udsat for et helvedes dilemma. Man fangede et piratmoderskib, med al tænkeligt udstyr til pirateri, 16 "formodede" pirater og to gidsler. Enhver kan sige sig selv, at det ikke var et skib på fiskeri – men lige forbandet viser den juridiske side af sagen, at der ikke var grundlag for at retsforfølge disse forbrydere. Det eneste gode ved denne opgave var, at de to gidsler blev befriet, og piratmoderskibet sænket.

Men det må have været enormt frustrerende for besætningen på ESBERN SNARE, at skulle sejle disse "formodede pirater" tilbage til Somalia.

Udenrigsministeren kalder piratjagt succes (9)

Selvom piraterne slipper for dom, så har den danske piratjagt været en succes, mente Udenrigsminister Lene Espersen.

Udtalelsen kom i en artikel i Politiken.dk den 14. februar. – *Pirater skal fanges på fersk gerning, ellers er det meget svært at få dem dømt ved en domstol* -, sagde Udenrigsministeren.

At det skabte stor frustration, både blandt politikere og søfolk, at ESBERN SNARE nu to gange på en uge havde sluppet "formodede" pirater løs. Og, at disse løsladte pirater nu kunne genoptage deres "arbejde" med at tage bl.a. med at jage danske søfolk, i deres bestræbelse på at kapre skibe, og presse millioner ud af rederierne, lod ikke til at ændre på Udenrigsministerens succesrate, som begrundede dette med en mail til Ritzau, hvor hun skrev følgende:

- *Det nuværende såvel som de tidligere danske flådebidrag har sammen med andre internationale samarbejdspartnere afværget talrige kapringsforsøg, og har konfiskeret og destrueret store mængder af piratudstyr. Dermed er farvandet ud for Somalias kyst alt andet lige blevet mere sikre for skibsfarten. Og det er nu engang hovedformålet med vores indsats* -.

Ja, man må sandelig sige, den stovte Nordjyske sparede sgu ikke på krudtet, når hun skulle påpege sine synspunkter!

En anden politiker, måske med lidt mindre indflydelse og gennemslagskraft, kom også med sit bud på hvad man kunne gøre ved piraterne, når Danmark nu ikke ville retsforfølge dem.

En artikel i BT.dk, den 14. februar havde denne overskrift: **Venstre vil sætte pirater ud i robåd** (5).

Her mente Venstres forsvarsordfører Karsten Nonbo, at hvis Danmark ikke kan/ville retsforfølge tilfangetagne somaliske pirater, så burde man som minimum sørge for, at de fik en rigtig ubehagelig tur tilbage til fastlandet. Han udtalte følgende: *-Jeg er nået dertil, at man seriøst bør overveje at sætte dem i en redningsbåd og give dem en GPS og den fornødne proviant, så de selv kan ro ind-.*

Han understregede, at ro turen skulle være forsvarlig, så piraterne ikke risikerede at drukne, samt at forslaget skulle sikre at krigsskibene ikke blev forstyrret unødigt i piratjagten, ved at skulle agere "taxa" for piraterne, som tilfældet var hidtil. Han mente, det kunne give piraterne noget at tænke over, og måske få dem til at holde sig nærmere ved land.

Jeg tror nu ikke Karsten Nonbo's forslag fik den helt store opbakning, selv om jeg godt kunne se et vist perspektiv i det. Jeg betragtede forslaget som et lidt naivt indspark i debatten, og syntes det havde et vis humoristisk effekt i en ellers alvorlig sag.

Informationskilder:

(1) 02. februar 2011 – Maritime Danmark.dk – **Nej til danske soldater på danske skibe**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=9992>

(2) 09. februar 2011 – Maritime Danmark.dk – **Dansk løsladelse af pirater skaber vrede**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=10057>

(3) 9. februar 2011 – Politiken.dk – **Piraterkspert: Falliterklæring at løslade formodede sørøvere**

<http://politiken.dk/indland/ECE1191041/piraterkspert-falliterklaering-at-loeslade-formodede-soeroevere/>

(4) 13. februar 2011 – forsaret.dk - **Piratangrebsgruppe sat ud af spillet**

<http://forsaret.dk/SOK/Nyt%20og%20Presse/pirateri/Pages/Piratangrebsgruppesatudafspillet.aspx>

(5) 14. februar 2011 – bt.dk - **Venstre vil sætte pirater ud i robåd**

<http://www.bt.dk/udland/venstre-vil-saette-pirater-ud-i-en-robaad>

5 – Nok en kapring – februar 2011

Dansk sejlskib med syv kapret af pirater (1)

Det kunne man læse på Maritime Danmark.dk, den 28. februar. Et dansk sejlskib med fire voksne og tre børn blev kapret ud for Somalia den 24. februar. Ombord på sejlskibet befandt sig en familie bestående af et forældrepar og deres tre børn. Desuden to unge gaster. Alle syv var danske statsborgere.

- Det her er en meget vanskelig situation – også for de pårørende. Ikke mindst fordi der er børn involveret, og derfor anmoder vi de danske medier om at være skånsomme overfor de pårørende -, lød det fra Udenrigsministeriets Borgerservice.

Kapringen blev hurtigt det helt store medietilløbsstykke, og helt sikkert, som det også forlød fra Udenrigsministeriet, fordi der var børn involveret.

Ekstra Bladet kunne hurtig berette, at det drejede sig om en familie fra Kalundborg med stor erfaring i langturssejlad. Familien var på en jordomsejling, og havde været undervejs siden de sejlede fra Danmark i august 2009.

Nu kunne man jo spørge sig selv, hvad fik en familie med børn til at sejle ind i et berygtet piratfarvand? Man skulle tro netop denne berygtede del at verdenshavene ville afskrække enhver der ikke lige var tvunget til at sejle i området. Det var dog ikke tilfældet for denne familie.

SOK advarede sejler-far mod piraterne to gange (2)

Det var overskriften på en artikel i Ekstra Bladet.dk, den 13. marts 2011. Ifølge artiklen havde lystsejlerne trodset alle advarsler, da de sejlede ind i piratfarvandet.

Kilder i SOK (Søværnets Operative Kommando) havde afsløret overfor Ekstra Bladet, at medarbejdere i SOK's operationcenter i Aarhus var målløse, da de var i kontakt med familiefaderen (som var skipper, og dermed ansvarshavende på sejl båden). Denne havde to gange kontaktet SOK, inden de sejlede ind i området, for at få en risikovurdering.

Ved begge henvendelser afviste SOK på det kraftigste, at det var forsvarligt at sejle deres planlagte rute. De fik samtidig at vide, at det var SOK's vurdering, at risiko for piratangreb var alt for stor, og at det ville være at lege tagfat med deres sikkerhed.

Det stoppede ikke faderens beslutning om at besejle området. Faderen havde svaret SOK, - *at der jo er risiko ved alt i livet. Man kan også dø af at gå over vejen -!*

Jeg skal ikke kunne sige hvad der kan få en familiefar til tre børn, til helt bevist at udsætte sin familie og de to gaster ombord, for den enorme risiko der var forbundet med at besejle piratfarvandet ved Somalia.

Og jeg skal heller ikke bedømme denne mands karakter og dømmekraft, men vil dog sige følgende.

Det er den mest stupide, arrogante og uansvarlige handling jeg længe havde været vidne til, når man tager i betragtning af hvad der foregik i området af pirataktivitet. Jeg kunne forstå, hvis der ikke havde været

nogen advarsler at forholde sig til. Men det var ikke tilfældet. Der var netop, gennem flere år, givet advarsler for hele den civile skibsfart, herunder også lystsejlere, om de ekstreme forhold der herskede i området.

Man kan måske se sådan på det, at det var helt frit om man vil lytte til de advarsler der gives omkring pirataktiviteten ved Afrikas Horn. Det var ligeledes helt op til ens egen overbevisning, om man vil udsætte sig for fare i det hele taget.

Men ved at sejle ind i området udsatte man sig for en betydelig risiko, og det uanset om man var lystsejler eller professionel sømand. Risikoen var den samme, men omstændighederne var det absolut ikke.

På handelsskibene havde man taget de nødvendige forholdsregler for at afværge et angreb, og man var sig meget bevidst om at beskytte sig på bedste måde. At det alligevel lykkedes piraterne at foretage kapringer, var desværre kun udtryk for, at selv den professionelle beskyttelse endnu ikke var effektiv nok.

Men at begive sig ind i området med en sejlbåd, som unægtelig i sig selv, var et meget let offer for et piratangreb, var en hasarderet og absolut unødvendig risiko at løbe.

Uanset hvilken grund der var til en sådan hasarderet handling, så var lystsejlerens skæbne som gidsler ikke mindre dramatisk, end for de andre søfolks. Men omstændighederne var unægtelig noget anderledes.

Når et handelsskib blev kapret, var der som regel et rederi der stod bag skibet, og kunne tage sig af den økonomiske side af kapringen, med hensyn til løsesum m.m.

Anderledes var det med lystsejlere, som ikke havde de samme økonomiske midler til rådighed. Selv om det sikkert var muligt at forsikre sig, som også handelsskibene til en vis grad gjorde, tror jeg ikke det var noget der praktiseredes blandt lystsejlere. Det vil ikke blive til at betale sig fra, for almindelige mennesker.

En artikel i Ekstra Bladet.dk den 14. marts havde denne overskrift - **Piratfamiliens vovemod koster staten millioner (3)**

Du får regningen for, at den tilfangetagne familie overhørte talrige advarsler om at sejle gennem piratfyldt farvand, var underteksten til artiklen, som forsatte.

Ifølge Udenrigsministeriet varetages opgaven med at befri de danske gidsler af et anonymt advokatfirma i London, som skulle have påtaget sig opgaven gratis.

Men det passede ikke ifølge Ekstra Bladet, som havde talt med kilder i søfartsbranchen

Per Gullestrup, der var direktør i rederiet Clipper, som tidligere havde haft et skib kapret i 68 dage, udtalte sig til artiklen med følgende. – *Det er svært at sætte et præcist beløb på, men det koster mellem 25 – 35.000 kr. om dagen at have professionelle forhandlere til at køre en sag som denne -.*

De 68 dage Clipper skibet var kapret, var kort proces. Gennemsnitlig holdt de somaliske pirater deres gidsler i 153 dage. Og hvis den danske familie kan se frem til 153 dage i fangenskab, kan staten se frem til en udgift på fem millioner i honorarer til sikkerhedskonsulenter.

Nu var denne artikel selvfølgelig ”kun” en beregning baseret på hypoteser og ikke nogen reel fakta. Men det kunne ikke udelukkes at det ville blive virkeligheden. Da familien tilsyneladende ikke havde mulighed for at betale en stor løsesum, var der jo kun staten eller private til at udrede løsesummen.

Denne kapring blev dækket ganske intenst af medierne under hele forløbet. Grunden skal sikkert ses i, at der var børn involveret. Det var tilsyneladende ikke så interessant at skrive om de seks gidsler fra LEOPARD.

Dog kom der ind imellem også noget i medierne om deres skæbne. Men tendensen var, at der var mere stof i sejlerfamilien.

Også blandt herboende somaliske flygtninge var der interesse for de danske sejlere. Den 5. maj 2011, blev der arrangeret en støttekoncert for gidslerne. Koncerten fandt sted i Gellerup i Aarhus. I den forbindelse udtalte en talsmand fra Det Somaliske Fællesråd i Danmark, at de af hans landsmænd der tager gidsler, skulle skamme sig. Det var vigtigt for ham at vise danskerne, at somalierne i Danmark var ordentlige mennesker. Støttekoncerten skulle samle penge ind til sejlerne, der var i piraternes vold. Men også, at påvirke både forbrydere og menigmand i Somalia, og alle med magt til at tage affære.

Informationskilder:

(1) 28. februar 2011 - Maritime Danmark.dk – **Dansk sejlskib med syv kapret af pirater**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=10231>

(2) 13. marts 2011 – ekstra bladet.dk. - **SOK advarede sejler-far mod pirater to gange**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1518291.ece>

(3) 14. marts 2011 – ekstra bladet.dk. – **Piratfamiliens vovemod koster staten millioner**

<http://ekstrabladet.dk/112/article1518622.ece>

6 – Piratdebatten raser – Foråret 2011

Hele foråret, og især tidspunkterne omkring de to kapringer i januar og februar, var medierne meget oppe på mærkerne med at omtale pirateriet ved Somalia. Og det var synd at sige, at der var enighed. Der var mange, og vidt forskellige meninger, om hvad man fra dansk side skulle gøre i kampen mod piraterne.

Da jeg havde fulgt pirateriet, og dets udvikling intenst siden den første kapring af et dansk skib i 2007, besluttede jeg mig for at tage aktiv del i debatten. Det skete med læserbreve og kommentarer på forskellige mediers internet debatter.

Mit første indlæg blev på TV2 blog, med følgende indlæg 3. marts 2011:

Nu har de samlede medier gennem de sidste par dage, næsten overgået sig selv med meddelelser om den danske familie der er blevet kapret af piraterne i Somalia.

Det er helt klart en trist affære. Og jeg fuld forståelse for, at man føler sympati for de arme mennesker. Det gør jeg i høj grad også, og håber det bedste for dem. De må desværre nok se en meget problemfyldt fremtid i møde. Men jeg er i høj grad modstander af, at medierne gør deres triste skæbne til et "medieshow", som tilfældet er. Ser man de forskellige nyhedsudsendelser, kan nyhedsværten næsten ikke få sine spørgsmål frem i bar iver. Jeg syntes det er temmelig usmageligt, at fremture på denne måde.

Når det er sagt, er det måske samtidig en måde at få vækket politikerne af deres søde søvn på. Der skal åbenbart mere end flere års terroriserende af pirater til, før de får øjnene op for problemet. Så, selv om det er en tragisk måde at skabe debat på, er det åbenbart en mulighed for at der endeligt kommer til at ske noget på området.

Forskellen på denne kapring, og de kapringer der er sket på handelsskibe siden 2008, er følgende. Den danske familie trodsede utallige advarsler mod at sejle mod Adenbugten. De havde en drøm om at sejle jorden rundt, og opleve det eventyr dette ville medføre. De så stort på, at de sejlede i et område som de professionelle søfolk anser for yderst problematisk. De havde alle muligheder for at undgå dette farvand, men ønskede selv at besejle det. Derfor er de nu havnet i en uoverskuelig og kedelig situation.

Søfolkene på handelsskibene har selvfølgelig også muligheden for at sige fra, hvis de ikke vil sætte deres frihed over styr. Men da det er deres arbejde, er der kun få der benytter sig af denne mulighed. Hvis de siger fra, er der også stor sandsynlighed for, at de ikke længere har noget arbejde. Derfor sidder der i øjeblikket over 800 søfolk af forskellige nationaliteter fanget hos piraterne, heriblandt to danske. Søfolk, hvoraf nogle har siddet fanget i mange måneder. Deres skæbne har kun haft verdenssamfundets opmærksomhed i begrænset omfang. Som regel kun i forbindelse med dagene omkring selve kapringen. At der helt naturligt ikke kommer meget frem i medierne, har sine årsager. Rederierne er ikke interesseret i at der kommer for meget frem i forhandlingsfasen af hensyn til søfolkenes ve og vel, hvilket er meget forståeligt. Rederierne har gjort meget for at forhindre kapringer og har ofret meget på dette økonomisk. Men det skulle ikke kunne hindre diverse politikere i at arbejde for en ordentlig løsning på problemet.

Hidtil har verdenssamfundet ikke haft held med at gøre noget virkeligt effektivt. Man kunne fristes til at få den tanke, at man håbede på det løste sig selv med tiden. Desværre må man nok se i øjnene, at dette absolut ikke er tilfældet. Tværtimod har man ladet terroren udvikle sig, så den i dag er blevet endog meget vanskelig at få bugt med. Og, hvis der ikke gøres noget her og nu, så har piraterne magten i hele det Indiske Ocean inden for ganske kort tid.

Derfor er det absolut nødvendigt, at politikerne glemmer deres agtværdige humanitære syn på pirateriet, og får gjort en virkelig effektiv indsats. Det hjælper ikke at fange piraterne på søen, og så giver dem et lift hjem til reden. Der må også kunne gøres noget ved bagmændene, som er de virkelige pirater. Man har fra dansk side været mere end behjælpelig med at sætte militært ind for at bekæmpe terroristerne i flere dele af verdenen. Så må der også kunne gøres noget mere for at beskytte vores søfolk på havet.

Den 7. marts, havde jyllandsposten.dk en leder under overskriften – **Hårdt mod hårdt** (1)

Her kunne bl.a. læses, om de problemer de indsatte flådefartøjer døjede med når de pågreb formodede pirater. Og hvor problematisk det var at få disse såkaldte "formodede pirater" retsforfulgt.

Denne leder fik mig til at skrive nedstående debatindlæg:

FN kan standse pirateriet

Poul Erik Larsen, forhenværende navigatør, Skovfogedvænget 71, Frederiksværk
Jyllandsposten - Offentliggjort 11.03.11 kl. 03:01

Man får ikke standset pirateriet ved at tro, at det kan klares ved hjælp af flådefartøjer alene.

Jyllands-Postens leder 7/3 havde overskriften "Hårdt mod hårdt".

Lederen udtrykte, at planerne om særlige "piratfængsler" i Somaliland og Puntland var temmelig naive begrundet med risikoen for, at de organiserede kriminelle i stedet for en løsesum vil kræve frigivelse af indsatte i disse piratfængsler.

Det er jeg nu ikke enig i.

For det første: De pirater, der vil komme til at sidde i disse fængsler, er højst sandsynligt "menige" folk, som ikke har stor værdi for piratlederne. Hvis denne teori om byttehandel med fængslede pirater skal være aktuel, skal der jo være tale om pirater på højere plan. Og dem fanger man ikke ude på søen. Det, der hidtil er sket, og som der også er lagt op til med evt. etablering af de omtalte fængsler, vil ikke standse pirateriet.

Det vil reducere bestanden af aktive pirater for en kort tid.

Men da der åbenbart ikke er problemer med at rekruttere nye "soldater", vil betydningen være minimal.

Derfor må opfordringen til det internationale samfunds magtudøvere være at få sat noget effektivt i gang for at uskadeliggøre de bagmænd, der sidder og kører det hele fra en sikker plads i baglandet.

Hidtil har disse virkelige forbrydere kunnet drive deres værk uden synlige repressalier. Så længe det internationale samfund ikke gør noget effektivt mod denne del af "piratvirksomheden", er de andre tiltag uden ret megen effekt.

Fiskeriets betydning

Lederen havde også svaret på, hvordan man kommer den organiserede kriminalitet ud for Afrikas horn til livs. Der skal oprettes en FN-sanktioneret flådeblokade, en blokade så restriktiv, at kun jollefiskeri i de kystnære områder vil være tilladt.

Lederen beskrev, at dette vil være en krigshandling og spurgte, om der eksisterer reelle alternativer for at bringe dette uvæsen til ophør?

Det vil jeg mene. Et alternativ, som ikke bare ville være mere effektivt, men også vise de somaliske fiskere respekt og ikke reducere dem til en flok kystnære jollefiskere.

FN-baseret kystvagt

Det er at oprette en FN-opereret international kystvagt i samarbejde med Den Afrikanske Union. En kystvagt, der har bemyndigelse til bl.a. at udøve fiskerikontrol på kyststaternes søterritorium.

Det er helt givet, at der foregår et enormt ulovligt fiskeri i kystområderne langs Afrikas kyster. Og det ulovlige fiskeri drives ikke af afrikanske fiskere, men af forholdsvis velhavende nationer udefra.

Dermed kunne man stille piratlederne et ultimatum: Vi hjælper jer til bedre forhold mod, at pirataktiviteten indstilles.

Jeg vil lige pointere, at det ikke er min idé.

Men en idé som har været oppe og vende flere gange gennem de seneste år, dog uden at man har gjort andet end at holde snakken kørende.

Derfor må FN, og hvem der ellers har midlerne til det, se at komme i omdrejninger.

Man får ikke standset pirateriet ved fortsat at diskutere, uden handling.

Man får heller ikke standset pirateriet ved at tro, at det kan klares ved hjælp af flådefartøjer alene. Men aldrig i verdenshistorien har piraterne fået så formidable arbejdsbetingelser som nu i Det Indiske Ocean.

Hvis det får lov at eskalere bare et par år mere, så er det piraternes lovgivning, der kommer til at herske i Det Indiske Ocean, og ikke international søfartslovgivning.

Dermed var grunden yderlig lagt for mig til, at være aktiv deltager i debatten omkring pirateriet. At det skulle få det omfang, som det fik med tiden, havde jeg ikke lige regnet med. Og især gidselsagen med LEOPARD kom til at optage mig meget. Kaptajnen på LEOPARD, Eddy Lopez havde jeg tidligere sejlet sammen med. Han kom ombord på MALENE som styrmand i en kort periode i 2007. Herefter afløste vi hinanden som skipper gennem flere perioder. Med MALENE sejlede vi fast kystfart på Vestafrika. Da jeg fandt ud af, at Eddy Lopez var blandt gidslerne, gav det helt klart et ekstra incitament til at følge sagen, og ikke mindst, at kaste mig ud i debatten.

At der virkelig var et alvorligt problem med de somaliske pirater, og egentlig havde været det længe, uden at den danske offentlighed havde skænket det mange tanker, fremgik helt tydeligt af en artikel i ugebrevet A4, som bragte en længere, og meget uddybende artikel den 7.marts, med overskriften –

Somaliske pirater truer globaliseringen (2)

Her kunne bl.a. læses, at de somaliske pirater havde optrappet deres aktivitet gennem de seneste år. Pirateriet kostede nu verdenssamfundet et sted mellem 38 og 66 milliarder kr. årligt. Grunden til det store spring mellem omkostningstallet skyldes de forskellige organisationers udregninger, som er forskellige. Men uanset hvilket tal der er korrekt, så er det enorme omkostninger der er tale om.

Der skal lige pointeres, at det er den samlede omkostning af hele "piratindustrien" der er tale om, og ikke kun hvad piraterne får ud af det i løsesummer. Piraternes andel udgør faktisk kun en lille procentdel af den samlede sum i "piratindustrien".

Generalsekretæren i BIMCO (The Baltic and International Maritime Council) udtalte til artiklen følgende:

- Hvis det ikke kan lade sig gøre at sikre området, kan vi komme dertil, hvor vi ikke kan forsvare at tage ansvar for de søfarende længere. Så hvis det internationale samfund ikke tager affære, kan det være, at skibsfarten gennem området stopper. Dermed er globaliseringen, og den vækst, der er i verden, sat på spil -

At det ville få uoverskuelige konsekvenser, hvis det skulle blive aktuelt at stoppe med sejladsen gennem det pirathærgede område, hersker der ingen tvivl om. Hele samhandlen mellem Europa og Østen, er afhængig af at skibene kan komme gennem Adenbugten, som er det absolutte knudepunkt. Alternativet, med at sejle syd om Afrika, er ikke blot betydelig tidskrævende og forbundet med store ekstra omkostninger. Det vil også være katastrofalt for hele den østafrikanske regions samhandel med resten af verden. Og, ikke mindst, vil det påvirke Suezkanalens indtjening, som er en betydelig del af Egyptens økonomi.

Jeg syntes det var mere end skræmmende, at det internationale samfund i vores moderne tidsalder kunne lade sig drive rundt i manegen af nogle forholdsvis få lovløse, pengegriske og skruppelløse piratbagmænd, som i den grad havde forstået at iscenesætte deres modbydelige menneskehandel, og slippe godt fra det, år efter år.

Artiklen fortsatte med at oplyse, at 1.181 søfarende i 2010 blev taget som gidsler af pirater, hvoraf langt de fleste af somaliske pirater. Antallet af gidsler er mere end seksdoblet på bare fire år, fra 2006 til 2010.

De foreløbige tal for de første to måneder af 2011 er, at 243 søfarende er blevet taget som gidsler. Piraterne holdt, da artiklen blev skrevet i marts 2011, i alt 711 søfarende som gidsler.

22.000 skibe sejler hvert år gennem det pirathærgede farvand, af dem er rundt regnet hvert tiende dansk.

Det fik formanden for Maskinmestrenes Forening, Per Jørgensen, til at betegne det som helt uacceptabelt, at søfarende udsættes for så stor en risiko, bare ved at passe deres arbejde. Hvis verdenssamfundet ikke sætter tilstrækkelige militære midler ind på at få pirateriet standset, var han enig i, at den fredelige samhandel mellem landene var truet.

Han udtalte følgende til artiklen. – *Man har undervurderet, hvor velorganiserede disse pirater er, og fordi man ikke har slået hårdt nok ned på dem fra starten, har de fået lov til at udvikle sig gennem træning og stadig bedre udstyr. Nu må vi som organisation forvente og forlange, at man i første omgang løser problemet militært, og på sigt får bygget en civil kystbevogtning op. Vi prioriterer naturligvis vores medlemmers sikkerhed. Men for enhver politiker med interesse for økonomi må det være uacceptabelt, at kriminelle bander ødelægger samhandlen mellem verdens lande -.*

Danmarks Rederiforening gav også sit besyv med i artiklen. Danmarks Rederiforening vurderer, at den danske piratregning løber op i nærheden af en milliard kroner årligt.

Løsepengene udgør den mindste del af regningen. Ud over den danske militære tilstedeværelse i området, drejer ekstraudgifterne sig bl.a. om høje forsikringspræmier, risikotillæg, at man sejler dyre omveje for at undgå piraterne, toptuner skibene med anti-piratudstyr og efteruddanner besætninger og personel i håndtering af piratangreb.

Rederiforeningens vicedirektør, Jan Fritz Hansen, påpegede at han var enig i, at pirateriet er helt ude af kontrol, og at det internationale samfund nu må træde til for at sikre skibsfarten. Denne frustration over situationen, fik rederiforeningen til at fravige sin hidtidige modstand mod bevæbnede vagter ombord på danske handelsskibe. Vicedirektøren understregede, at bevæbnede vagter dog ikke var en varig løsning, men et værktøj at klare den nuværende situation.

Jan Fritz Hansen udtalte følgende til artiklen: - *Når bølgerne går højt, er der 35 krigsskibe dernede til at patruljere hele området. Det svarer til, at 35 politibil skal patruljere hele USA. For de somaliske pirater har gjort hele Det Indiske Ocean til deres operationsbase ved at bruge handelsskibe, som de har stjålet fra os, som moderskibe. Før opererede de i en korridor nord for Somalia, hvor krigsskibene ligger, og da drejede det sig at holde piraterne stangen i en halv time, indtil "kavaleriet" nåde frem. Det kan vi ikke i Det Indiske Ocean -.*

At stemningen ombord på skibene, når de skulle gennemsejle det pirathærgede farvand, var trykkende, var vel meget forståeligt. Om dette fortalte direktør i Søfartens Ledere, Fritz Ganzhorn, følgende:

- *Stemningen om bord på skibene er klart forværret. Folk holder op med at tale sammen og får søvn- og maveproblemer i mange dage i træk. Det har forlænget den stressfyldte situation, at piraterne nu opererer i hele Det Indiske Ocean, så risikoen for kapring ikke kun er overhængende ved en snæver indsejling til Rødehavet, hvor der i øvrigt er en rimelig mandsopdækning fra krigsskibe -.*

Ligesom rederne, havde Søfartens Ledere opgivet modstanden mod bevæbnede vagter. Den modstand de tidligere havde haft, var begrundet i frygten for optrapning med skydevåben i sammenstød med piraterne. Men denne optrapning havde allerede fundet sted.

Fritz Ganzhorn fortsatte: - *Fordi skibene har øget den passive sikring, rullet pigtråd ud og i det hele taget gjort det møgbesværligt for piraterne at komme ombord, er piraterne nødt til at sikre sig mere tid. Den skaffer de sig ved at skyde vildt omkring sig, og ikke mindst mod styrehusvinduer, så skibene ikke kan manøvrere. Ser man billeder af skibe, som har været udsat for angreb, er de skudt sønder og sammen, og mine medlemmer står i skudsikre veste. Det har udviklet sig til rene søslag -.*

Det faktum, at de danske krigsskibe, der deltager i piratjagten ved Afrikas horn og fanger mange pirater, konfiskerer deres både og udstyr, men gang på gang må sejle piraterne ind til Somalias kyst og lade dem gå fri, fordi ingen kan eller vil retsforfølge dem, var en torn i øjet på de maritime organisationer. Da artiklen blev skrevet, var knap 200 pirater blevet løsladt efter at have været tilbageholdt af de danske styrker i området. Det vurderede organisationerne til, at det næppe havde nogen afskrækkende effekt, og det kan jeg absolut kun være enig i.

Jurist og lektor i søret ved Syddansk Universitet, Kristina Siig, udtalte til artiklen, at hun godt forstod, at organisationerne var blevet skingre, og at søfolkene følte sig svigtet. Men dansk straffelov giver en meget begrænset mulighed for at retsforfølge pirater.

Kristina Siig sagde følgende:

- *Det er ikke sikkert, det er en god idé at idømme pirater syv års fængsel i Danmark, og derefter give dem tålt ophold i Danmark. Vi må nemlig ikke udvise dem efter endt afsoning, hvis de risikerer forfølgelse og anden umenneskelig behandling, når de vender tilbage. Men vi overser jo offerperspektivet – at der er mennesker, der lider overlast og går i stykker. Vi straffer jo også vaneforbrydere, selv om det ikke virker. Det gør vi, fordi der er nogle ofre -.*

Når der er tale om f.eks. flykapringer, står staterne i kø for at få fingre i kaperne. Omvendt forholder det sig med piraterne, hvor holdningen ifølge Kristina Siig er ”nå, men rederierne har vel nogle forsikringer, der holder dem skadesløse”. – *Økonomisk kompensation gør jo ikke, at folk ikke har mareridt mere. Familien, som nu er kapret af pirater i Somalia, kan måske åbne øjnene for, at pirateriet ikke er et økonomisk, men et menneskeligt problem -*, mente Kristine Siig.

Kristina Siig påpegede, der er intet i international ret, der forhindrer Danmark eller noget andet land i at fange pirater og sætte dem i fængsel. Og det, hvad enten de fanges i internationalt farvand, i somalisk territorialt farvand, eller sågar på land. Retsforfølgelse og fængsling kan ske lokalt, men i fravær af et fungerende retssystem på stedet, kan man også tage piraterne til Danmark.

Denne artikel, som jeg her referer til var nok noget af det mest informative jeg hidtil havde læst om pirateriet.

Jeg syntes det var yderst bekymrende, at man nu efter flere år med tilfangetagelse af pirater ikke havde formået at få noget juridisk holdbart sat på plads.

Det var ligesom ikke gået op for politikerne, hvor alvorligt piratproblemet var. Eller også valgte man, af grunde som ingen kender, at ignorere problemet. Det var efter min mening både uansvarligt og absolut ikke nogen holdbar løsning, uanset hvem eller hvad der var grund til dette. Samtidig mener jeg det var en direkte hån mod de søfolk, der var uheldig at havne som gidsler.

FN havde flere gange opfordret de enkelte lande til at bruge de muligheder, de har for at retsforfølge pirater. Situationen i det stadig mere pirathærgede Indiske Ocean havde også fået FN til at opfordre til en fælles indsats for at opbygge et rets- og fængselsvæsen i Somalia, og dermed løse problemet lokalt.

Informationskilder:

(1) - 7.marts 2011 – Jyllandsposten.dk - debat – Leder: **Hårdt mod hårdt**

<http://www.jyllands-posten.dk/protected/premium/debat/article4497538.ece>

(2) - 7. marts 2011 – Ugebrevet A4.dk – **Somaliske pirater truer globaliseringen**

http://www.ugebreveta4.dk/2011/201109/Artikler/Somaliske_pirater_truer_globaliseringen.aspx

7 – Regeringen barsler med en anti-pirat strategi – marts 2011

Den 8. marts 2011, udsendte Justitsministeriet en pressemeddelelse, hvor man tilkendegav, at regeringen i løbet af foråret ville præsentere en samlet og ambitiøs strategi for bekæmpelse af pirater. Denne pressemeddelelse refererer jeg her:

Fire ministre har i dag drøftet den fremadrettede danske strategi for at bekæmpe pirateriet ud for Afrikas Horn. Det drejer sig om udenrigsminister Lene Espersen, justitsminister Lars Barfoed, forsvarsminister Gitte Lillelund Bech og økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen. De fire ministre var enige om behovet for en flerstrengt og langsigtet dansk indsats mod pirateri

Med henblik på allerede nu at imødegå den alvorlige risiko for danske skibe, der sejler i området, vil regeringen fremover anlægge en mere åben tilgang i forbindelse med vurderingen af konkrete ansøgninger om brug af bevæbnede civile vagter på danske skibe.

Justitsminister Lars Barfoed udtaler:

”Situationen i området ud for Afrikas Horn er meget alvorlig, og det er helt uacceptabelt, at bl.a. danske skibe bliver angrebet af pirater. Det risikofyldte farvand er væsentligt udvidet, og antallet af angreb er eskaleret voldsomt. Det har vist sig, at brugen af bevæbnede vagter aktuelt giver en effektiv beskyttelse mod piratangreb. Det er selvfølgelig ikke en langsigtet løsning på problemet med de somaliske pirater, hvor en bred og forebyggende indsats er nødvendig for at bekæmpe årsagerne til pirateri. Men det bidrager her og nu til sikkerheden på danske skibe. Jeg har derfor besluttet, at der fremover skal være en mere åben tilgang til brugen af private væbnede vagter bl.a. baseret på den generelle trussel i området.”

En dansk strategi for pirateri-bekæmpelse vil sikre, at den danske indsats for at bekæmpe pirater bliver sammenhængende, langsigtet og fremadrettet. Som udgangspunkt vil strategien fokusere på tre overordnede målsætninger:

- 1) at bekæmpe pirater*
- 2) at beskytte dansk og international skibsfart og*
- 3) at bidrage til, at de berørte lande i regionen på sigt selv bliver i stand til at varetage disse opgaver.*

Udenrigsminister Lene Espersen udtaler:

”Den seneste gidseltagning er desværre endnu en påmindelse om den trussel, som pirateri udgør, ikke mindst for en stor søfartsnation som Danmark. Vi er i dag enige om i fællesskab at udarbejde en samlet strategi, der skal løbe frem til 2014. Jeg vil i forlængelse heraf på fredag mødes med de forskellige parter, som er direkte berørt af pirateriproblemet, samt en række eksperter, så vi får skabt et samlet billede af udfordringer og mulige løsninger, som kan indgå i det videre arbejde med strategien for bekæmpelse af pirater.”

Danmark leverer i dag et betydeligt militært styrkebidrag til den internationale indsats ud for Afrikas Horn. Et dansk flådebidrag har indgået i internationale militære pirateri-bekæmpelsesoperationer i området siden 2008 og vil også gøre det fremover.

Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech udtaler:

”Vi er i dag blevet enige om at styrke den i forvejen store danske indsats mod pirateri. De seneste begivenheder, hvor danske sejlere og søfolk er blevet taget som gidsler, er tragiske, og minder os om vigtigheden af opgaven, der ligger foran os. Jeg er sikker på, at en fælles strategi mod pirateri vil skabe den nødvendige sammenhæng mellem civile og militære virkemidler, som skal til for at finde løsninger på problemet.”

Danmark har i en årrække gået forrest i bestræbelserne på at finde internationale løsninger på de juridiske udfordringer ved pirateriet. Et konkret resultat blev skabt i sidste uge på et møde i København, hvor der blev opnået international accept af en model, hvor pirater kan dømmes i ét land og bagefter afsone straffen i FN-overvågede fængsler i Somalia. Dertil kommer den danske støtte til kapacitetsopbygning af kystvagter i regionen, samt støtte til renovering af fængsler i Somalia, som kan huse dømte pirater.

En langsigtet løsning på pirateriproblemet kræver endvidere en stabilisering af Somalia. Derfor har Danmark også et betydeligt engagement i selve landet, hvor der ydes både udviklingsbistand og humanitær bistand på i alt 370 mil kr. for perioden 2011-2014 til god regeringsførelse, vækst og beskæftigelse samt forbedrede levevilkår. Denne del af indsatsen varetages af integrations- og udviklingsminister Søren Pind.

Baggrund om bevæbnede civile vagter:

Efter hidtidig praksis har det været et krav, at der var en konkret og ekstraordinær trussel mod et skib, for at der kunne gives tilladelse til at medtage bevæbnede civile vagter om bord. Efter samråd med Dansk Rederiforening og de øvrige berørte ministerier på området vil Justitsministeriet fremover anlægge en mere åben tilgang i forbindelse med vurderingen af konkrete ansøgninger om brug af bevæbnede civile vagter på danske skibe.

Justitsministeriet skal fortsat give tilladelse efter våbenloven til brug af bevæbnede civile vagter. I den forbindelse indhentes en udtalelse fra Søfartsstyrelsen og Forsvaret, der indgår i ministeriets vurdering.

Det er en forudsætning for meddelelse af tilladelse, at vagternes personlige forhold og hidtidigeandel ikke gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen. Justitsministeriet vil endvidere lægge vægt på en række forhold, der er nærmere beskrevet [her](#). Oplysninger om de forskellige forhold har til formål at sikre, at våbentilladelser bliver givet på et forsvarligt grundlag.

Det var et længe ventet tiltag fra regeringens side, der her blev proklameret. Det gjorde også, at der kom nyt ”blod” til debatten om pirateriet. Meninger og holdninger var fortsat vidt forskellige, men alle lod tilsyneladende til at mene, der virkelig skulle ske noget drastisk i forhold til bekæmpelse af pirateriet.

*Der gik kun ganske få dage efter, at regeringen havde udsendt sin pressemeddelelse, før Venstre den 15. marts 2011, på deres hjemmeside lancerer en samlet strategi for kampen mod pirater, under parolen – **Pirater skal bekæmpes på alle fronter** -.*

Det var venstres udenrigsordfører Michael Aastrup Jensen, og udviklingsordfører Karsten Lauritzen der fremlagde denne plan.

Jeg havde lidt svært ved at se den dybere mening i, at Venstre pludselig følte trang til at skulle have deres egen anti-piratplan, eller som det hed sig, et politisk oplæg fra Venstre.

Regeringens piratstrategi blev offentliggjort den 24. maj 2011, og hedder - **Strategi for den danske indsats mod pirateri 2011 - 2014** – Publikationen kan downloades fra Udenrigsministeriets hjemmeside.

Begge strategier, planer, eller hvad man nu foretrak at kalde tiltaget, var ret ambitiøse og indeholdt helt klart elementer, der, hvis det kunne føres ud i livet, helt sikkert vil være et stort skridt på vejen i bekæmpelsen af pirateriet. Men, et er hvad der er ambitioner og ønsker for fremtiden, noget helt andet er, hvad der var muligt og realistisk at opnå. Det er desværre ofte sådan, at de to ting ikke nødvendigvis er forenelige.

Regeringens strategi fokuserer på følgende, piratbekæmpelse, beskyttelse af skibsfarten og kapacitetsopbygning i Det Indiske Ocean.

Det fik Søfartens Ledere til at gøre opmærksom på, at regeringens piratstrategi glemmer gidslerne. Det skriver Søfartens Ledere på deres hjemmeside, dagen efter, at regeringen havde fremlagt sin strategi.

Regeringens piratstrategi glemmer gidslerne (1)

Her kunne man læse – Netop nu sidder ni danskere som gidsler hos somaliske kriminelle. Og deres skæbne er ikke blevet mindre uvis af regeringens dugfriske piratstrategi.

- Det er positivt at Danmark som søfartsnation giver et bud på en plan, der angriber piratproblemet både langsigtet og holistisk. Men regeringen glemmer gidslerne. Piratplanen mangler derfor et fjerde punkt, sagde Fritz Ganzhorn, direktør i Søfartens Ledere.

Han fortsatte. – Som det er nu sejler rederierne og de søfarende deres egen sø bag lukkede døre og nedrullede gardiner, når et skib er blevet kapret. Det er ikke godt nok. Vi har forståelse for at hemmelighed er et vilkår i denne sammenhæng, men det havde været ønskeligt, hvis strategien indeholdt en plan for, hvordan alle gode kræfter samles for at gribe gidselproblematikken bedst muligt an -.

Søfartens Ledere efterlyste, at Regeringen og Udenrigsministeriet satte sig for bordenden og sammen med rederierne, forsikringsselskaberne og arbejdstagerorganisationerne skabte rammerne for en erfaringsudveksling på gidselområdet.

Danmarks Rederiforening udtrykte tilfredshed med den nye piratstrategi. De mente, at man her havde en god platform at arbejde videre ud fra i den fremtidige indsats for bekæmpelse af piraternes hærgen ud for Somalia og i Det Indiske Ocean.

Danmarks Rederiforening syntes det var positivt, at Regeringen vil bakke op om indsatsen fra Søværnets skibe og med overvågningsfly, og ikke mindst at Regeringen nævnede, at samarbejde med rederierhvervet om at gøre det nemmere at få tilladelse til at få private bevæbnede vagter ombord, skulle fortsætte.

- Det er ingen hemmelighed, at Rederiforeningen havde foretrukket at få militære vagter ombord og vi vil gerne opfordre regeringen til at undersøge, om militære bevæbnede vagter kunne indgå i et fremtidigt samarbejde. Men for nærværende er vi tilfredse med, at rederierne hurtigt og fleksibelt kan få lov at tage private vagter ombord -, udtalte Jan Fritz Hansen, vicedirektør i Danmarks Rederiforening.

Overordnet roste Rederiforeningen regeringen for, som søfartsnation, at tage ansvar for og gå forrest med initiativer. Rederiforeningen havde længe ønsket en mere robust tilgang til bekæmpelse af piraterne især efter, at de var begyndt at operere fra kaprede moderskibe, og dermed havde udvidet deres aktionsradius ganske betydeligt.

Både regeringens **Strategi for den danske indsats mod pirateri 2011 – 2014**, og Venstres strategi indeholdt mange gode elementer som, hvis de blev effektueret, ville have stor betydning for den samlede indsats mod pirateriet. Dog syntes jeg det var lidt akavet, at der skulle være to ret enslydende strategier til at profilere indsatsen. Jeg vil dog mene at alle, uanset partifarve og holdninger, skulle se at komme frem til en fælles løsning. Men der er jo så meget, man som "menigmand" ikke har begreb om, så lad nu det ligge.

Jeg var derimod helt enig med Søfartens Ledere i, at der i den fine plan overhovedet ikke var tænkt på gidslernes forhold. Det var mig uforståeligt, at når man læste om alle de gode ting politikerne ville gøre, så stod der intet om hvad man ville gøre for gidslernes retssikkerhed f.eks., men kun om beskyttelse af skibsfarten. Det var som om, at begrebet gidsler var ikke eksisterende, og deres skæbne var ikke noget man havde til hensigt at tage med i bekæmpelsen af pirateriet. Ganske uforståeligt, al den stund at netop gidslerne, var hele omdrejningspunktet i hele piratproblemet!

Strategierne indehold heller ikke noget om, hvad man havde tænkt sig at gøre for at komme piratbagmændene til livs. Disse infame forbrydere, der sad godt og trykt i baglandet og styrede hele pirateriet til søs, hvad enten de nu var leder af diverse piratgæng, investorer som finansierede banderne på søen. Den, ikke uvæsentlige del af pirateriet, lod man tilsyneladende i fred.

Derfor skrev jeg en mail til Ekstra Bladets chefredaktør Poul Madsen i slutningen af marts måned.

Hej Poul Madsen

Jeg har gennem de sidste mange år fulgt problematikken omkring pirateri. Ikke mindst i mit tidligere arbejde som navigatør i handelsflåden. Da jeg nu er gået på efterløn, kunne jeg såmænd være ligeglad. Det er jeg ikke. Jeg syntes det er en ubeskrivelig skandale, at denne piratterror forsat kan finde sted. Og åbenbart er det internationale samfund, og ikke mindst vores egen regering tilsyneladende magtesløse. Ganske vist fremkommer man med nogle, åbenbart, virkningsløse tiltag, eller i bedste fald, tiltag af meget ringe effektivitet.

Efter den danske sejlerfamilie er blevet kapret, har medierne været ved at falde over deres egne ben i sympati for de ulykkelige lystsejlere. At de er i en absolut ulykkelig situation, skal der absolut ikke herske tvivl om. Jeg vil bare lige oplyse, at det er der 7 – 800 af mine tidligere kollegaer, der også er. De er tilfangetagne under nøjagtig de samme usle vilkår, som sejlerfamilien. Nogle i mange måneder, og mange sikkert meget medtaget psykisk, af det enorme pres et sådant fangenskab betyder. Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvordan Ekstra Bladets artikler det sidste stykke tid har påvirket gidslernes chance for frigivelse. Det er der andre der er mere kompetente til.

Men det undre mig, endog meget, at medierne ikke tager effektivt fat på emner som kunne få belyst de virkelige piraters identitet. Hvad er den virkelige baggrund for piratterroren? Hvad foretager regeringen og det internationale samfund sig reelt, for at komme uvæsenet til livs?

De virkelige pirater er jo ikke de pirater, der fiser rundt på havet og foretager kapringerne. Det er jo kun de "menige soldater", og dermed bagmændenes "værktøj".

Baggrunden for piratuvæsenet, er ganske simpelt pengebegærlighed fra nogle skruppelløse bagmænd, som skovler penge til sig. Det er ikke fattige mennesker der føler sig nødsaget til den form for kriminalitet for at overleve. Den begrundelse har for længst overskredet sidste salgsdato.

Disse umennesker har kronede dage. Og det har de åbenbart med det internationale samfunds velsignelse? Man kan næsten ikke tro andet, siden der ikke sker nogle repressalier mod disse bagmænd.

Derfor er min opfordring til dig, Poul Madsen, hvad med at få noget virkeligt journalistisk arbejde sat i værk med at belyse nogle af disse emner!

Så ville Ekstra Bladet igen leve op til sit gamle motto – Ekstra Bladet tør hvor andre tier.

Med venlig hilsen og god arbejdslyst

Forhenværende navigatør.

Poul Erik Larsen

Svaret fra Poul Madsen var følgende:

Hej Poul Erik Larsen

Tak for din mail. Jeg skrev faktisk i går søndag under overskriften – De glemte gidsler – om de 600 -700 søfolk der pt er tilfangetagne i Somalia – heriblandt to danske søfolk. De har i øvrigt siddet en måned længere end den danske sejlerfamilie.

Du har helt ret i at medierne, og dermed også Ekstra Bladet, burde gøre mere for at afsløre bagmændene. Det vil vi lægge os i selen for.

Vh

Poul Madsen

Informationskilder:

(1) 25. maj, 2011 – Søfartens Ledere.dk – **Regeringens piratstrategi glemmer gidslerne**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2011/5/regeringens-piratstrategi-glemmer-gidslerne.aspx>

8 – Private tager initiativ til at være aktiv i kampen mod piraterne - maj 2011

Den 1. marts 2011, blev en verdensomspændende kampagne mod pirateriet ud for Somalias kyst skudt i gang. Nu skulle almindelige mennesker over hele kloden engageres i kampen mod piraterne. Kampagnen, som var en appel fra fire af verdens største rederiorganisationer og det internationale transportarbejderforbund, kaldes SOS (SaveOurSeafarers). Her kan man bl.a. sende et standartbrev til regeringen i ens respektive hjemland, med krav om politisk engagement i kampen mod piraterne. Et rigtig godt initiativ, som jeg ved mange siden har benyttet sig af.

Også i Danmark meldte private mennesker sig i kampen mod piraterne. Det startede med en Facebook gruppe – Straf Piraterne -, som blev grundlagt af Kaptajn Knud Præst Jørgensen, og It-manden Søren Lyster, begge fra Ærø.

26. maj kunne følgende artikel læses på fyens.dk – **Ærøbo vil straffe pirater (1)**

Formålet med gruppen var, at slå fast at piraterne skal retsforfølges, og ikke som hidtil hvor piraterne bliver fanget, for derefter at blive løsladt igen, da man ikke har mulighed for at retsforfølge dem. Knud Præst Jørgensen, som selv havde en del af sit daglige arbejde i forbindelse med sejlads mellem Europa og Fjernøsten, i det pirathærgede farvand ved Afrikas Horn, fortalte, at han ikke var tryk ved situationen i og omkring Adenbugten, hvor pirateriet er eskaleret og der kommer flere og mere aggressive pirater til.

På Facebooksiden diskuteredes og debatteredes piratproblemet generelt, og der suppleres op med læserbreve m.m.

Herunder er et eksempel på et læserbrev, som blev sendt til diverse mediers debatforum, og dermed kom debatten også ud til andre end lige Facebook gruppens læsere.

30. maj 2011 Maritime Danmark.dk – **Åbent brev til tre danske ministre (2)**

Justitsminister Lars Barfoed, Udenrigsminister Lene Espersen, Forsvarsminister Gitte Lillelund Bech,

Efter at have læst regeringens Strategi for den danske indsats mod pirateri 2011 – 2014, må jeg sige, at jeg ser frem til, at der nu endeligt er lagt op til en forbedring i kampen mod den tiltagende piratterror. Mod tidligere tiders, nærmest påfaldende passivitet, er der nu fremlagt en del brugbare initiativer, om ikke andet, så på papir.

Mange af de beskrevne initiativer lyder lovende, hvis de bliver ført ud i praksis. Nu er ambitioner jo som bekendt rigtig gode at have. Det er straks værre at få disse, sikkert velmenende ambitioner, ført videre til den virkelige verden.

At Danmark, og hele det internationale samfund, står overfor et stort problem med hensyn til denne eskalerende piratterror, der hersker i det Indiske Ocean, har jo efterhånden været kendt i en del år nu. At der i den samme årrække, ikke har været muligt, eller måske snarere ikke været politisk vilje, til at bekæmpe problemet på en effektiv måde, har nu bevirket at skibsfarten i det Indiske Ocean, står overfor et temmeligt uoverskueligt problem.

Det har givet disse forbryderiske pirater en enestående mulighed for at organisere sig på en ganske effektiv måde, som helt sikkert bliver mere end vanskeligt for det internationale samfund at bekæmpe.

Derfor er det med stor undren jeg læser, at den danske indsats, i form af tilstedeværelsen af et marinefartøj, nu skal indskrænkes til "kun" at være op til seks måneder?

Jeg tænkte lidt over dette, og også hvad tilstedeværelsen af et dansk flådefartøj har haft af betydning, i den tid der er gået. Den danske flådes indsats har helt sikkert været medvirkende til, at en betydelig del piratangrebene mod handelsskibe i området er blevet forhindret. De danske flådefartøjer har, siden de startede deres mission, fanget mere end 200 pirater. Desværre er indtil nu, kun 5 af disse blevet dømt for deres ugerning.

Det sætter unægtelig flådens indsats i et dårligt lys, når man gang på gang kan læse at, nu er der igen sat pirater i land på den somaliske kyst, efter et behageligt ophold med god forplejning ombord på flådens skib. Derfor vil jeg gerne, som tidligere sømand påpege, at den indsats vores militære kollegaer udretter, absolut ikke skal undervurderes eller nedgøres. Det er absolut ikke deres indsats, der er noget i vejen med, men derimod den juridiske helt forfejlede lovgivning på området.

Ifølge diverse statistikker, sidder omkring 800 pirater indespærret rundt omkring i verden, sigtet for pirateri. 9 ud 10 tilfangetagne pirater løslades uden rettergang. Det er ret skræmmende, hvis det er korrekt.

Derfor er det tvingende nødvendigt, at der hurtigst muligt bliver taget hånd om, at ændre på det juridiske grundlag. At denne proces sikkert vil blive en langsomlig affære, er der nok ingen tvivl om. Men det er, efter min mening, tåbeligt at indskrænke på den nuværende beskyttelse af handelsskibene. Selv om den afskrækkende effekt på piraterne er minimal, er det dog bedre end ingenting.

Hvad angår det juridiske, faldt jeg over en lidt "morsom" beskrivelse af den juridiske arbejdsgruppes drøftelser. Det drejede sig om kriminaliseringen af besiddelse af piratrelateret udstyr, som arbejdsgruppen havde foreslået. Dette forslag ville indebære en række juridiske vanskeligheder, da en stor del af denne type udstyr også anvendes som standardudstyr af f.eks. fiskere?

Her måtte jeg trække lidt på smilebåndet, og tænke, at det selvfølgelig er meget rart med et lidt humoristisk indslag, i en ellers alvorlig debat. For hvornår har man hørt, at fiskere anvender AK 47 og bazookaer i deres erhverv?

Og hvis, det mod forventning, skulle være alvorligt ment, så må jeg foreslå juristerne at konsultere en fiskerikyndig, for at få et indblik i hvad der indgår i en fiskers udstyr.

Så nu, kære politikere, nu har i lagt et værktøj frem, som ganske vist ikke er fuldkommen, men dog er brugbar, og kan rettes til hen af vejen. Så er det op til jer at vise, at det ikke kun er pæne ord på et stykke papir, eller varm luft, i er fremkommet med. Men noget i virkelig vil gøre noget ved.

Jeg er med i en gruppe på Facebook, der hedder – Straf Piraterne. I denne gruppe diskuteres der seriøst omkring hele piratproblematikken. Det var måske en god ide om i kiggede forbi på siden, og så hvad menigmand mente om hele dette? Denne mail vil også være at finde på gruppens side.

Med venlig hilsen

Poul Erik Larsen, forhenværende navigatør.

Skovfogedvænget 71b, 3300 Frederiksværk

Med tiden kom der flere grupper til. Nogle mente de ville fokusere mere specifikt på gidslernes situation, og bestræbe deres indsats på dette. Men fælles for alle grupperne var, at prøve at give udtryk for den utryghed og frustration som piraternes hærgen medførte, og ikke mindst, give udtryk for dette gennem debat og diskussion.

Informationskilder:

(1) 26. maj 2011 – fyens dk. – **Ærøbo vil straffe pirater**

<http://www.fyens.dk/article/1856434:AEroe--AEroeboere-vil-straffe-pirater>

(2) 31.05.2011 – Maritime Danmark.dk - **Åbent brev til tre danske ministre**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=11072>

9 – Første kontakt med gidslerne – juni 2011

Den 21. juni, 2011 var Ekstra Bladets forside præget af en historie om – ***De glemte danske piratgidsler til Ekstra Bladet – Få os hjem før vi dør, vores rederi må få fingeren ud!*** (1)

På Ekstra Bladet.dk, kunne man foruden artiklen også se et videoklip, hvor den samtale Ekstra Bladets medarbejdere havde med Søren Lyngbjørn.

Bl.a. blev Søren Lyngbjørn spurgt, om de følte sig truet? Hertil svarede han, at selvfølgelig gjorde de det.

Han fortalte videre, *-Vi vil hjem, før vi dør hernede. Det er bare et spørgsmål om tid, før vi får malaria, og så er det sket. Myndighederne og rederiet må se at få fingeren ud. De har bare at komme til lommerne og få betalt de her pirater, så vi kan komme hjem. Vi har været syge, så det går ikke så godt. Skipper har noget mavesår igen. Vi er meget svage. Jeg er svag, men der er ikke noget alvorligt i vejen med mig-*

De seks søfolk havde nu været gidsler i mere end fem måneder. De første to måneder efter overfaldet og bortførslen, holdt piraterne søfolkene fanget ombord på et andet kapret skib. Men derefter blev de flyttet ind i land, hvor de igen flyttede mellem forskellige piratlejre. Det har helt sikkert øget presset på gidslerne, som dermed var mere udsat for f.eks. malaria.

Ekstra Bladet forsøgte at få en udtalelse fra rederiet Shipcraft, men her var man tavs som graven. En tavshed som rederiet i øvrigt bibeholdt overfor medierne under hele sagens forløb, undtaget nogle få pressemeddelelser.

I samme artikel udtalte forhandlingssekretær i 3F's transportgruppe, Henrik Berlau, sig. Han mente, at Shipcraft fra starten havde handlet uforsvarligt og svigtet søfolkene. Han udtalte følgende:

-De har jo sendt skibet lastet med våben direkte ind i piraternes gab. Skibet har ikke nogen fart og var kun beskyttet med lidt pigtråd. Og nu har vi en situation, hvor rederiet har fået deres skib igen og skal vurdere, hvad deres medarbejdere er værd. Og det virker ærlig talt ikke, som om at Shipcraft sætter de ansattes kurs særlig højt-!

Dagen efter, den 22. juni, bragte jyllands-posten.dk en artikel under overskriften –

3F om de glemte gidsler: Viljen mangler (2)

Hos 3F mener man, at de to danske sømænd burde være købt fri for længst, men viljen er ikke til stede. Det er grunden til at Eddy Lopez og Søren Lyngbjørn og deres fire filippinske kollegaer forsat befinder sig et sted i Somalia.

Henrik Berlau, forhandlingschef i 3F's transportgruppe, forholdt sig kritisk til Shipcrafts manglende vilje, og udtalte til artiklen:

-Det er en værre omgang fedtspilleri. Fra rederiet tænker man, at man formodentlig får en billigere pris, hvis man venter med at betale, men i mellemtiden går det ud over de mennesker, som bliver holdt som gidsler-.

Yderlig forholder Henrik Berlau sig kritisk til myndighedernes holdning med, at man ikke officielt forhandler med pirater, og mener at gidslernes skæbne er overladt til rederiet Shipcraft.

En situation, som Henrik Berlau mente, var helt uacceptabelt.

-Myndighederne har privatiseret hele systemet, og det syntes jeg er dybt forkasteligt. Hvad er det for et system, der ikke åbenlyst tager hånd om sine borgere-, spørger Henrik Berlau.

Han var samtidig klar over, at man skulle sende et signal til piraterne om, at pirateriet ikke belønnes. Men mente også, at hensynet til gidslernes tilstand til enhver tid bør overgå alt andet, og hvis Shipcraft har pengene, så opfordrede han på det kraftigste til at betale. Og, det hellere før end siden.

Det var ikke kun medierne der beskæftige sig med gidslernes skæbne. På facebook siden – **Straf Piraterne** blev sagen i høj grad debatteret. Der kom efterhånden flere medlemmer, og debatten var, for det meste, både saglig og målrettet. Når der var noget om sagen, enten i medier som aviser, tv, eller i søfartens egne magasiner, fagblade m.m., blev der linket til dette. Det var mange gange grundlaget for debatterne, men også medlemmernes egne indlæg kunne være et godt grundlag.

Der var mange søfolk, både nuværende og forhenværende, som selv havde en oplevelse med pirateri på forskellige stadier. Og dermed kunne bidrage med netop deres erfaringer med problemet. Et andet tiltag fra gruppens side var, at skrive breve til politikere, læserbreve i aviserne og på den måde gøre opmærksom på, at der var mange der efterhånden havde mening og holdning til gidslernes skæbne.

Når der i medierne blev skrevet eller talt om gidslerne i Somalia var det mest om sejlerfamilien, som var blevet kapret kort tid efter overfaldet på Leopard. Disse gidsler, i alt 7 lystsejlere, heriblandt 3 børn, havde mediernes store opmærksomhed. Dette sikkert i forbindelse med børnene. Selvfølgelig kunne man ikke undgå at nævne gidslerne fra LEOPARD i den forbindelse, men meget mere blev det heller ikke til.

Hvad der optog medierne mere, var den danske indsats med krigsskibe i området omkring Somalia. ESBERN SNARE havde været indsat i Operation Ocean Shield i en længere periode fra august 2010, og havde været involveret i flere alvorlige episoder.

Bl.a. havde ESBERN SNARE opbragt et iransk fiskefartøj den 2. april 2011, som var kapret af somaliske pirater, og formodentligt skulle bruges som piratmoderskib. Da Søværnet bordede skibet, efter at have været i ildkamp med de 15 pirater, som ikke efterkom de varselskud der blev afgivet, fandt man, udover 18 iranske fiskere, som var gidsler, 14 granatkastere, ni maskinpistoler, to kasser ammunition, fem håndgranater og nogle stiger.

Efter næsten en måneds fangenskab ombord på ESBERN SNARE, måtte man sætte piraterne i land på den somaliske kyst. Det var absolut ikke den eneste gang, dette skete.

Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager havde, efter en gennemgang af sagen ikke fundet, at der var grundlag for dansk retsforfølgelse, skrev SOK i en pressemeddelelse. Ifølge statsadvokaten, havde

det heller ikke været muligt at overdrage de tilbageholdte til en lokal domstol, eller den iranske stat, hvor det kaprede skib kom fra.

Søfartens Ledere mente, at denne nye piratløsladelse udstillede politisk uvilje til aktivt at deltage i piratbekæmpelsen. I en artikel på foreningens hjemmeside, sagde direktør i Søfartens Ledere, Fritz Ganzhorn, bl.a.

-Vi syntes Statsadvokaten sætter tvivl ved Danmarks indsats i piratbekæmpelsen, og sender et kraftigt signal om, at det er risikofrit at kapre danske skibe. Danmark sender også et meget uheldigt signal overfor både den danske marinesoldat, der sætter livet på spil, og de civile søfolk, der vælger at arbejde under stærkt forøget risiko, for at holde gang i verdenshandlen-.

Fritz Ganzhorn forsætter: *-Man kan undre sig over den danske uvilje mod at retsforfølge pirater. Der kan kun være den forklaring, at politikerne under ingen omstændigheder vil hænge på piraterne, når de har udstået deres straf. Men politikerne må erkende, at Danmark er en søfartsnation, og at vi derfor må gå aktivt ind i bekæmpelse af pirateriet og bakke op om FN's havretskommission-.*

FN's havretskommission giver Danmark myndighed til, ikke blot at borde skibe, der benytte eller kontrolleres af pirater. Men også til, at arrestere og straffe disse. Her er UNCLOS artikel 105, som der henvises til:

UNCLOS, Article 105 - Seizure of a pirate ship or aircraft

On the high seas, or in any other place outside the jurisdiction of any State, every State may seize a pirate ship or aircraft, or a ship or aircraft taken by piracy and under the control of pirates, and arrest the persons and seize the property on board. The courts of the State which carried out the seizure may decide upon the penalties to be imposed, and may also determine the action to be taken with regard to the ships, aircraft or property, subject to the rights of third parties acting in good faith.

I samme artikel udtalte Lektor Dr. Jur. Birgit Feldtmann fra Juridisk Institut på Syddansk Universitet, følgende:

-International ret giver enhver stat store muligheder inden for piratbekæmpelse, såfremt dette sker i overensstemmelse med menneskerettighederne. Alle lande kan altså indrette deres strafferet på en måde, som giver dem mulighed for at gennemføre imod ethvert formodet piratskib, de pågriber i internationalt farvand. Landene kan også bestemme, at det ikke kun skal være strafbart, hvis piraterne konkret er i gang med et angreb mod et skib. Det kan også gøres strafbart at "være på udkig" efter et egnet skib – f.eks. når man pågriber et moderskib med det typiske piratudstyr, såsom våben og stiger ombord. Når man fra dansk side adskillige gange af retlige grunde blev nød til at løslade pirater, som var blevet tilbageholdt på Absalon eller Esbern Snare, så ligger en del af begrundelsen i, at man har valgt ikke at udnytte de rammer til strafforfølgelse af pirater, som international ret giver-.

Fritz Ganzhorn afslutter artiklen med følgende:

-De danske politikere må erkende, at den nuværende lovgivning ikke er tilstrækkelig. Derfor må de se at komme på banen og få inkorporeret FN's Havretskommission i dansk, national lovgivning-.

Den manglende retsforfølgelse af disse forbryderiske pirater, var for mig uforståeligt. At Somalia er et land uden styring og regering, anser jeg ikke for at være ensbetydende med, at den danske regering bare skal se passivt til, og ellers lade syv og fem være lige. Danmark har siden 2007 haft mulighed for at udarbejde en anti-pirat plan, sammen med det øvrige internationale samfund, der kunne straffe og retsforfølge disse gemene forbrydere, men intet er sket i den retning. Der har været ført uendelige forhandlinger, nedsat et hav af kommissioner, men uden det har haft nogen effekt.

Jeg, og jeg tror mange andre med mig, havde svært ved at se fornuften i, at man har store moderne krigsmaskiner, med alverdens muligheder for at fange piraterne på søen. Og når de så fanger dem, hvad de gjorde i stor stil, så var, i langt de fleste tilfælde det eneste der skete disse forbrydere, at de blev transporteret hjem til piratreden, og kunne efterfølgende forsætte deres forbryderiske "forretning".

Frustration hos Søværnet

Også for Søværnet havde denne farce konsekvenser. Søværnets skibe og mandskab udførte et stor arbejde for at beskytte og hjælpe de civile handelsskibe mod angreb. Set i lyset af det enorme havområde den internationale flådestyrke skulle dække, så må man sige, de gjorde det godt. Men når de ikke havde den nødvendige politiske og juridiske opbakning, må deres mission i mine øjne være håbløs.

Og det skabte også stor frustration blandt besætningen på ESBERN SNARE. Besætningen udsætter sig for en stor fare, når de går ombord på opbragte skibe i deres jagt på piraterne. De var blevet skudt på, som tilfældet var med episoden jeg har omtalt. I en artikel i Berlingske.dk den 7. juni (13), udtalte en repræsentant for Søværnets Konstabelforening følgende:

-Når vi er i kontakt med vores medlemmer på Esbern Snare, så giver de udtryk for deres frustration over, at de sætter liv, lemmer og fjærlighed på spil, og så sker der ikke noget med piraterne i sidste ende. Nu må vi smide dem i land i Kenya, og så må man tage sig sammen herhjemme. Regeringen kan ikke være bekendt at sende folk derned og så ikke sørge for, at piraterne kan retsforfølges, når de bliver fanget-.

På facebook siden – Straf Piraterne – blev denne episode debatteret. Og, jeg tror de fleste var enige om, at situationen var ikke holdbar. Når man talte med folk, som ikke havde kendskab til søfart eller piratproblemet, var der delte meninger. Mange havde tilsyneladende samme holdning som regeringen. Piraterne skulle under ingen omstændigheder til Danmark. Og så kunne danske skibe da bare lade være med at sejle dernede, længere var den ikke!

Andre igen, var af den mening, at de mennesker ombord på krigsskibene var vel soldater, og som sådan vant til at blive skudt på. Men i øvrigt var det bare penge ud af lommen at have krigsskibe dernede, hvis ikke bare de kunne skyde piraterne ned.

Jeg syntes udsagn som disse klart viste, at store dele af befolkningen ikke havde den store sympati, hverken for militære eller civile søfolks indsats, og dermed ikke så problemet som noget der var værd at ofre regeringens kostbare tid på!

Jeg skrev et åbent brev til Statsministeren, ikke fordi jeg troede det ville gøre den store forskel. Men i stedet for bare at være passiv tilskuer, har jeg altid været af den mening, at man kommer længst ved at give udtryk for sin holdning, også i situationer som med pirateriet.

Brevet kom på Maritime Danmark.dk 14. juni – **Åbent Brev til Statsministeren (4)**

Statsminister Lars Løkke Rasmussen

Jeg tillader mig hermed at skrive hvad jeg, og formodentlig en hel del danske søfolk, mener om situationen med piratterroren i det Indiske Ocean.

Jeg har en tyrkertro på, at om ikke det hjælper, så skader det heller ikke, at lade dig og dine politikerkolleger høre hvad menigmands holdning er.

Efter min mening, er problemet omkring pirateriet efterhånden nået et punkt, hvor det er tvingende nødvendigt at der fra politisk side udvises effektivt handling, og ikke som hidtil, hypoteser om hvad man evt. kunne gøre. Piratproblemet er ikke nyt. Politisk uvilje mod at bekæmpe problemet effektivt, er heller ikke nyt.

Det har pirat bagmændene nydt godt af siden de opdagede hvor let det var for dem, at forpuste tilværelsen for mange hundrede søfolk. At disse pengegriske forbrydere nu har et stort forspring i forhold til at bekæmpe dem, kan i som politikere, kun kan takke jer selv for, med den passivitet der hidtil har været udvist.

Derfor står i nu overfor et problem, som bliver endog meget svært at komme til livs. Piratbagmændene har gennem de år, de har praktiseret deres forbrydelse på absolut gode betingelser, uden de helt store repressalier fra myndighedernes side, oparbejdet et netværk og en økonomisk kapacitet, som de ikke lige er parat til at give afkald på, til fordel for et nødhjælpeprogram som kunne komme mange af deres fattige landsmænd til gode. De er kyniske og griske forbrydere, som absolut ikke tænker på at dele deres rov med andre.

Vi er blevet overdænget med fraser om, at piraterne er fattige fiskere, der i deres harme over at se deres fiskeri blive ødelagt af udenlandske fiskeres virke i deres farvande.

Dette er måske tildels korrekt i nogle sammenhæng. Og kunne måske give grund til en vis sympati. Det er bare ikke sådan, det forholder sig i den virkelige verden.

Jeg er absolut tilhænger af, at man vil hjælpe de fattige fiskere i gang med at opbygge en fornuftig levevej. Det samme gælder opbygning af et effektivt kystbevogtningsprogram i hele den østafrikanske region. Det ville helt sikkert være et godt skridt på vejen mod en begrænsning af pirateriet. Det er set i andre piratplagede områder. Problemet er bare, denne mulighed har været diskuteret i flere år. Og i lige så mange år, bare blevet ved snakken!

At dansk jura ikke kan håndtere problemet med pirateriet, er åbenbart et faktum i ikke kan se bort fra. Det har jo så tydeligt vist sig i den sidste tid. Statsadvokatens forklaring på tv, om hvorfor de sidst tilbageholdte pirater på Esbern Snare ikke kan retsforfølges, var intet mindre end en skandale, som jeg er overbevist om skabte mere harme, end forståelse for retssystemet. At forklaringen helt sikkert er ganske korrekt, er jeg ikke i tvivl om. Men det viser jo bare, at vores retssystem skal ændres i forhold til den opgave, der kræves for bekæmpelsen af pirateriet!

Jeg ved ikke om du, som politiker, kan forstå den frustration de søfolk, der har deres daglige virke i piratfarvandene, helt sikkert må føle, som situationer er for nuværende?

Eller den frustration, som besætningen på Esbern Snare helt sikkert også må føle. Deres, ellers absolut gode indsats, bliver på det nærmeste latterliggjort af nogle støvede, og å så humane, paragraffer i en total ubrugelig lovgivning.

Og ikke mindst de mange søfolk, der sidder til fange under kummerlige og uværdige vilkår på Somalias kyst.

Deres frustration kan vi desværre ikke få noget at vide om. Men jeg er overbevist om, deres frustration absolut ikke er mindre. Syntes du Danmark kan være det bekendt?

Jeg vil derfor opfordre dig, og alle dine kollegaer, til at tage hurtig fat på en effektiv og virkelig brugbart indsats med henblik på løsningen af piratproblemet, og i fremtiden at tage berettiget hensyn til søfartserhvervet, og mindre til piraternes ve og vel.

Du er velkommen til at kigge ind på Facebook siden – Straf Piraterne – der kan du læse en hel del om søfolks og almindelige menneskers meninger omkring hele piratproblematikken. Og til orientering vil dette brev også være at finde der.

Med venlig hilsen

Poul Erik Larsen, forhenværende navigatør.

Ganske som forventet fik jeg aldrig svar på dette brev direkte. Men den 22.juni, kunne man læse følgende på Maritime Danmark - **Staten vil ikke gå ind i danske gidselsager (5)**

Her forlød det, at Udenrigsministeriet var bekymret over, at ni danskere nu i mange måneder har været holdt som gidsler af somaliske pirater. Men den danske stat går af princip ikke ind i forhandlinger med pirater eller kriminelle, og udbetaler heller ikke løsesum.

Selv om det ikke var adresseret til mig, så gav det dog et svar på regeringens holdning, som senere i mange andre breve til regering og politikere jeg, og mange andre der var aktive i piratdebatten skrev, skulle vise sig at blive det standardsvar vi fik, i de få tilfælde, hvor vi fik et svar.

Chef for Borgerservice i Udenrigsministeriet, Charlotte Slente, udtalte i den forbindelse til nyhedsbureauet Ritzau:

-Myndighederne bistår gidslerne og de pårørende så godt som muligt. Men vi deltager ikke i forhandlinger med piraterne. De varetages i de to sager dels af rederiet, dels af familien. I begge sager bistår et professionelt sikkerhedsfirma henholdsvis rederi og pårørende. Vi har hele tiden været bekymrede over situationen for de ni danskere og fire filippinere, der holdes som gidsler af pirater i Det Indiske Ocean i de to sager. De danske myndigheder følger begge sager meget tæt-.

Dermed var det fastlagt, at den danske officielle holdning var, at man ville bringe tusindevis af danskere over hele verden i fare for kidnapninger og kapringer, hvis den danske stat indlod sig på at forhandle og udbetale løsesum. Den danske politik var helt på linje med den, andre stater har anlagt.

Jeg havde fuld forståelse for, at staten ikke gik i direkte forhandlinger og udbetalte løsesum. Men derfra og så til intet at gøre i det hele taget, er der efter min mening, himmelvid forskel på!

Den passive holdning, som staten lagde for dagen var, efter min mening, både uanstændig og uansvarlig.

Den 22. juni, kunne man på Søfartens Lederes hjemmeside læse en artikel med overskriften:

Små rederier bør ikke sejle i piratfarvande (6)

Små rederier uden den nødvendige rederiorganisation, nødberedskab og forsikringsdækning, bør ikke tillades sejlads i piratfyldte farvande. Risikoen for, at deres langsomme skibe med lavt fribord kapres er stor, og når uheldet er ude er deres søfolk prisgivet.

Fritz Ganzhorn, direktør i Søfartens Ledere, udtalte: *-Det er ofte de små rederier, der sejler med de langsomme skibe med lavt fribord, langsom fart og en lille besætning, som piraterne har let ved at kapre. Og efter en kapring må vi konstatere, at de små rederier også har svært ved at håndtere kaprings- og gidselsituationerne-.*

Direktøren refererer her til kapringen af coasteren DANICA WHITE (som blev kapret i 2007, og de fem danske søfolk var gidsler i 83 døgn hos de somaliske pirater), og selvfølgelig den aktuelle sag med LEOPARD.

Direktøren forsætter: *-Der er ikke nogen tvivl om, at hvis man tages som gidsel, så er det bestemt ikke ligegyldigt, hvilket rederi man er ansat i. Der er nogle, der har rigtig godt styr på dét her – typisk de store rederier – og så er der de helt små rederier med en lille organisation og en presset økonomi, der i bogstavlig forstand er på dybt vand, hvis man kan bruge det udtryk. Derfor bør man fra politisk hold overveje, om nogle rederier slet ikke burde have lov at sejle i piratfyldte farvande-.*

Netop den aktuelle sag med LEOPARD, og de seks tilfangetagne søfolk, var desværre et alt for godt eksempel på et lille rederis problemer med at hjælpe deres egne ansatte, og kunne helt klart berettige ovenstående.

Men jeg var dog ikke enig med Søfartens Ledere i, at forbyde små rederier at sejle i piratfarvande. Ganske vist var der ikke så mange små rederier tilbage i dansk søfart, desværre. Og de få der var tilbage som sejlede uden for europæisk fart, havde netop deres forretninger i den del af verden, hvor pirateriet florerede. Det var ikke kun i farvandet med somaliske piraters hærgen, men også andre steder som f.eks. Vestafrika, Singapore/Malacca. Så hvis man forbyder disse rederier sejlads i omtalte områder, så fratager man dem ikke alene deres levebrød, men kvæler dermed den sidste rest af dansk coasterfart.

Efter min mening, burde man fra politik hold ikke alene overveje, men sandelig gøre noget effektivt for at hjælpe rederierne ud af den tragiske situation, som en gidseltagning er. Og, ikke mindst den samlede danske søfartsnation, med både rederiorganisationer og de søfarendes egne organisationer, gik sammen i et solidarisk samarbejde, når en gidselsituation opstod.

Søfartens Lederes direktør kom også lidt ind på dette i artiklen. Han sagde:

-Som det er nu, sejler rederierne og de søfarende deres egen sø bag lukkede døre og nedrullede gardiner, når et skib er blevet kapret. Det er ikke godt nok. Vi har forståelse for, at hemmelighed er et vilkår i den sammenhæng, men vi opfordrer til, at der skabes et forum, hvor alle gode kræfter samles, og hvor særligt de små rederier hjælpes til at gribe gidselproblematikken bedst muligt an.

Det betyder naturligvis ikke, at man uden videre skal betale en masse løsepenge, eller lægge sine strategier offentligt frem. Vi bliver bare nødt til at blive bedre til at dele vores erfaringer og sikre, at der bliver taget bedst muligt hånd om de søfolk, der risikere liv og helbred ved at passe deres arbejde i Det Indiske Ocean og andre piratfyldte farvande. Ikke mindst de små rederier vil have gavn af et sådant forum. Og, hvis de ikke vil tage imod gode råd og hjælp i eksempelvis gidselsituationer, så bør det overvejes, om de forsat skal have lov at sejle i piratfyldte farvande-.

Den 29. juni, var Søfartens Ledere igen på banen i forbindelse med gidselsagen. (7)

På foreningens hjemmeside kunne man læse, at Søfartens Ledere havde meldt rederiet Shipcraft A/S til politiet.

Baggrunden for anmeldelsen var, at der var skabt tvivl om, hvorvidt rederiet gjorde tilstrækkeligt for at beskytte søfolkene om bord på fragtskibet LEOPARD.

Anklagen lød som følger, ifølge hjemmesiden:

Søfartens Ledere anmelder rederiet Shipcraft A/S, Gl. Hovedgade 14, 1. sal., 2970 Hørsholm, Direktør Claus Bech for overtrædelse af Lov om sikkerhed til søs, Lov om skibets besætning samt den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv til søs, IMO-konventionen SOLAS, m.v. ved ikke i tilstrækkeligt omfang at have truffet forholdsregler, der effektivt kunne hindre et piratangreb, samt ved ikke efterfølgende på nogen måde at medvirke til eller gøre forsøg på at få rederiets medarbejdere frigivet og hjemsendt.

Direktør i Søfartens Ledere, Fritz Ganzhorn udtalte:

-Vi har stor forståelse for, at det tager lang tid at gennemføre forhandlinger om frigivelse af gidsler. Men vi er stærkt bekymret over, at der nu er gået meget lang tid med ingenting. En forudsætning for at få søfolkene hjem er, at rederiet gør en indsats, og det har vi bestemt ikke indtryk af har været tilfældet her-.

Endvidere forlød det, at Søfartens Ledere gennem længere tid havde været i kontakt med pårørende til det danske gidsel Eddy Lopez. De oplysninger man her havde fået fra de pårørende, tegnede et billede af et rederi, der sagde et, og gjorde noget andet.

Og Søfartens Ledere mente, at det ikke kun var de pårørende, der blev ført bag lyset.

Fritz Ganzhorn fortsatte. *–Vi har fuld forståelse for, at gidselsituationer påkalder sig omfattende diskretion. I den konkrete sag har rederiet dog tilsyneladende brugt tavsheden som dække for, at de intet foretog sig i sagen.*

Det er tilsyneladende også lykkedes Shipcraft at give Udenrigsministeriet det indtryk, at rederiet både arbejdede på en frigivelse af gidslerne, og levering af psykologhjælp til de pårørende. I hvert fald det sidste er med sikkerhed ikke sket, selvom Shipcrafts egen brancheorganisation har tilbudt omfattende assistance-.

Det var Søfartens Lederes opfattelse, eftersom Udenrigsministeriet tilsyneladende havde stolet lidt for meget på Shipcrafts oplysninger, at der ikke havde været et ordentligt tilsyn med, om rederiet havde varetaget deres ansatte søfolks interesser.

Fritz Ganzhorn sluttede med følgende:

-Myndighederne er de eneste, der kan "slå døren ind til Shipcraft". Da Udenrigsministeren ikke gør det, ser vi ingen anden udvej end at melde rederiet til politiet, for igennem deres efterforskning at få afdækket, hvad Shipcraft i virkeligheden har gjort – om noget – for at tage vare på sine søfolk og deres pårørende-.

Ikke "kun" hos Søfartens Ledere var der tvivl om Shipcrafts indsats for at få gidslerne fri. Samme dag som politianmeldelsen blev indgivet, kunne man læse i Berlingske Business, at også rederiforeningen (rederiforeningen af 2010, hvor Shipcraft er medlem) havde det indtryk, at forhandlingerne om frigivelsen af de seks søfolk var gået i stå. (8)

Artiklen, som har nyhedsbureauet Ritzau som kilde, berettede, at der nu for alvor blev sået tvivl om, hvorvidt det ville lykkedes Shipcraft, at få kaptajnen og de øvrige gidsler fra LEOPARD hjem.

Flere uafhængige kilder i rederikredse, som ønskede at være anonyme, gav overfor Ritzau udtryk for samme bekymring.

En bekymring som gik ud på, om rederiet Shipcraft havde evnen og kapaciteten til at få de seks gidsler hjem, som nu havde været i piraternes fangenskab i over fem måneder?

Sekretariatsleder i Rederiforeningen af 2010, Michael Wengel-Nielsen, bekræftede overfor Ritzau disse bekymringer i branchen, han sagde:

-Jeg kan ikke genkende til disse bekymringer i branchen. Som organisation har vi taget stærkt afstand overfor denne udvikling, som sagen har fået. Og det har vi også givet udtryk for overfor rederiet. Af hensyn til gidslerne og deres pårørende, mener vi, at sagen bør løses hurtigst muligt. Men det tidsforløb der har været, har vi fået det indtryk, at sagen er gået i stå-.

Rederiforeningen havde, ifølge den selv, tilbudt al den hjælp som den kan. På et spørgsmål fra Ritzau, om Shipcraft havde benyttet sig af dette fuldt ud, svarede Michael Wengel-Nielsen – *tilsyneladende ikke!*

Fra Shipcraft, som havde fået forelagt disse udsagn, ønskede man ikke at udtale sig.

Danske søfolk er gidsler på syvende måned (9)

Den 13. juli, hvor søfolkene havde været gidsler i et halvt år, var der en artikel på Ekstra Bladet.dk, som kunne berette, at ingen andre søfolk på danske eller danskdragne skibe har været gidsler så lang tid. Rederiet bag andre danske eller danskdragne skibe havde formået at få deres søfolk fri efter langt kortere tid.

På DANICA WHITE, som blev kapret i 2007, blev de fem danske søfolk frikøbt efter 83 dage.

På CEC FUTURA, som blev kapret i 2008, blev de 13 russiske besætningsmedlemmer frikøbt efter 68 dage.

Til artiklen blev direktør Hans Tino Hansen, fra det danske sikkerhedsfirma Risk Intelligence interviewet, og han udtalte, at gidselperioderne fra 2007 og til nu ikke kan sammenlignes.

Han sagde. –*Generelt er søfolk nu gidsler i længere tid end tidligere. Derfor kan man ikke sammenligne antallet af gidseldage nu, med hvad de var i 2007 og 2008*-. Der er dog tilfælde, hvor kaprede skibe og besætninger bliver hurtigere løsladt.

Hans Tino Hansen fortsatte. - *Nogle kaprede skibe og deres last af specielt attraktive, så ejerne og charteren er villig til at betale for at få skib og besætning hurtigt fri*-.

EB spurgte: -*Kan man sige, at der her sidder seks søfolk fra Leopard, som ikke er særlig attraktive for rederiet Shipcraft og rederiets ejere?*

Hertil svarede Hans Tino Hansen: -*Det er ikke til at sige, hvilke tanker rederiet gør sig*-.

Han mente dog ikke, at situationen for de seks søfolk er meget anderledes, selv om det ikke lykkedes piraterne at få skib og last med. Søfolkene er en handelsvare for piraterne – skib eller ej.

Informationskilder:

(1) 21. juni 2011 – ekstra bladet.dk. - TV: **De glemte gidsler – vil hjem, før vi dør!**

<http://ekstrabladet.dk/112/article1574337.ece>

(2) 22. juni 2011 - epn.dk - – **3F om de glemte gidsler: Viljen mangler**

<http://epn.dk/brancher/transport/skib/ECE4545202/3f-om-glemte-gidsler-viljen-mangler/>

(3) 7. juni 2011 – Berlingske.dk – **Frustration på Esbern Snare over piratjagt**

<http://www.b.dk/politiko/frustration-paa-esbern-snare-over-piratjagt>

(4) 14. juni 2011 – Maritime Danmark.dk – **åbent brev til Statsministeren**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=11183>

(5) 22. juni 2011 – Maritime Danmark.dk – **Staten vil ikke gå ind i danske gidselsager**

<http://www.maritimedanmark.dk/Print.asp?Id=11267>

(6) 22. juni 2011 – Søfartens Ledere.dk – **Små rederier bør ikke sejle i piratfarvande**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2011/6/smaa-rederier-boer-ikke-sejle-i-piratfarvande.aspx>

(7) 29. juni 2011 – Søfartens Ledere.dk – **Søfartens Ledere melder Shipcraft til politiet**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2011/6/soefartens-ledere-melder-shipcraft-til-politiet.aspx>

(8) 29. juni 2011 – business.dk – **Rederier kritiserer Shipcraft i gidselsag**

<http://www.business.dk/transport/rederier-kritiserer-shipcraft-i-gidselsag>

(9) 13. juli 2011 – Ekstra Bladet.dk – **Danske søfolk er gidsler på syvende måned**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/krigogkatastrofer/article1586326.ece>

10 – Piraterne udsender en video – juli 2011

Den 19. juli 2011 kom der en pressemeddelelse fra rederiet Shipcraft, hvor direktør Claus Bech redegjorde for deres opfattelse af mediernes påstande. Den lød som følger: (1)

-Der har været fremsat forskellige påstande i medierne, deriblandt om at Shipcraft ikke arbejder målrettet på at få vores kollegaer frigivet. Disse påstande er usande. Vi har siden januar med rådgivning fra velrenommerede rådgivere og i samarbejde med alle relevante involverede, deriblandt myndighederne, forhandlet med piraterne for hurtigst muligt at få vores besætning frigivet.

De pårørende holdes løbende informeret om udviklingen i overensstemmelse med etableret praksis for, hvor detaljeret information der kan tilgå uden for cirklen bestående af ledelsen, sikkerhedsrådgivere og myndigheder. Det er også af hensyn til vores kollegaers sikkerhed, at vi ikke kan udtale os om, hvad der sker i de igangværende forhandlinger med piraterne, da det kan have negative konsekvenser for det videre forløb.

Vores kollegaer lider under et umenneskeligt pres, psykisk såvel som fysisk. Den intense mediedækning kan forhale forhandlingsprocessen og derved udsætte vores besætning for yderligere pres. Vi håber inderligt, at pressen af hensyn til vores kollegaer vil respektere dette. Jeg kan imidlertid forsikre, at vi gør alt, hvad der står i vores magt for at få vores kollegaer hjem fra deres grusomme fangenskab så hurtigt som muligt.

Venlig hilsen

Claus Bech-.

Dagen efter, 20. juli, kunne Maritime Danmark.dk frembringe nye detaljer om kapringen af Leopard. (2)

På en video, som piraterne har offentliggjort via You Tube, udtalte kaptajn Eddy Lopez sig, og for første gang kom der oplysninger om, hvad der skete da Leopard blev angrebet i Adenbugten.

På videoen fortæller kaptajnen: *-Der var to både, en på hver side. De begyndte at skyde og det smadrede vinduerne i styrehuset. Der var kugler overalt. En kugle strøg kun fem centimeter forbi mig, og jeg fik glas i ansigtet. Da styrmanden sagde til mig, at der allerede var en pirat på dækket, stoppede jeg skibet og vi løb ned for at barrikadere os i maskinrummet. Der var vi i omkring fem timer, indtil det lykkedes piraterne at bryde døren op-.*

Den omtalte video, (som rent faktisk er to, hvor den ene viser kaptajn Eddy Lopez, og den anden viser styrmand Søren Lyngbjørn og resten af besætningen) var hjerteskræende at se. Det var helt tydeligt, at videoerne var lavet af piraterne med det ene formål, at få et budskab ud til rederiet og den danske regering.

Ekstra Bladet gjorde et stort nummer ud af videoerne, og bragte, foruden en forside, flere artikler baseret på videoerne, som også kunne downloades fra deres webside. Det fik Ærøboerne til at rase mod Ekstra Bladet.

I en artikel på fyens.dk – var overskriften: **Ærø raser mod Ekstra Bladet** (3)

Her kunne man læse, at der var vrede på øen, efter at Ekstra Bladet havde offentliggjort navnet på den ærøske sømand, der i et halvt år havde været gidsel hos de somaliske pirater.

To af øens indbyggere, Søren Vestergaard, rektor på Marstal Navigationsskole og Jens Naldal, Formand for Søfartens Ledere, gav udtryk for øboernes vrede.

Søren Vestergaard mente, at det var direkte usmageligt, og Jens Naldal mente, at sådanne sager var bedst tjent med at foregå i dybeste diskretion!

Jeg skrev efterfølgende et indlæg, som blev bragt i Fyens Amts Avis den 22. juli:

Ærø raser mod Ekstra Bladet.

For et par dages siden rasede ærøboerne over at Ekstra Bladet havde offentliggjort navnet, og vist et billede af en ærøsk sømand, der i over et halvt år havde været gidsel hos de forbryderiske somaliske pirater. Denne spontane vrede forekommer mig lidt søgt. Ekstra Bladet og Fyens Amts Avis har, som snart de eneste medier i Danmark, løbende orienteret om udviklingen i denne meget kedelige gidseltagning.

Andre medier har ganske vist bragt kortere notitser, og gerne i forbindelse med en politikers udtalelser om, nu skulle der sandelig også gøres noget ved sagen. Dagen efter havde politikerens glemt alt om dette løfte, og resultatet er, at de stakkels søfolk nu på syvende måned stadig befinder sig i et ubeskriveligt helvede på den somaliske kyst.

Dette helvede blev vist med en video, ganske vist produceret af de somaliske forbrydere, med henblik på at presse løsesummen yderlig i vejret. Og, jeg tror denne video kan være årsag til ærøboernes harme. Det var ganske forfærdelig at se, også da det er min tidligere arbejdskollega og hans besætning, der blev vist. Der gjorde virkelig ondt at se den tilstand de stakkels mennesker er i, og helt forståeligt at den gjorde folk vrede. Her blev man præsenteret for en virkelighed, der viste piratterorens sande hensigt. Det kan en artikel baseret på gisninger, og tvivlsomme informationer, ikke gøre.

Rektor for Marstal navigationsskole, Søren Vestergaard, udtalte – Det er direkte usmageligt. Hvis han dermed mener, det er direkte usmageligt, at der ikke for længst er skredet ind overfor denne uhyggelige krænkelse af uskyldige søfolks menneskerettigheder, har han absolut ret.

Hvis han mener, at det er direkte usmageligt, at danske politikere og deres internationale kollegaer ikke er i stand til at få sat noget effektivt i værk, for at stoppe denne vandvittige og forbryderiske terrorisme, som pirateriet i det indiske ocean har udviklet sig til, har han absolut ret. Men han har ikke ret, hvis hans udtalelse skal ses som en kritik af, at Ekstra Bladet viser den ubarmhjertige sandhed, hvor grusomt den end måtte være.

Formanden for Søfartens Ledere, Jens Naldal, bifalder ikke Ekstra Bladets metoder. Han mener, at sådanne sager er bedst tjent med at foregå i dybeste diskretion!

Jeg er absolut uenig. Sagen har længe nok været holdt skjult for offentligheden. Hvad der foregår af forhandlinger, kan af indlysende grunde ikke offentliggøres. Men en løsning af sagen kan bakes op på mange andre måder, end ved at forholde sig tavs omkring den.

Derfor vil jeg opfordre de to brave Marstallere til at bruge den indflydelse de har, i kraft af deres stillinger, til at påvirke de involvere parter som har med gidselsagen at gøre, så gidslerne kan komme hjem så hurtigt som muligt til deres familier og den professionelle hjælp, de har så hårdt brug for.

*Med venlig hilsen
Poul Erik Larsen*

At piraterne ønskede at fremvise deres gidsler, som tilfældet var med de seks gidsler fra LEOPARD, var i sig selv ikke noget nyt. Det nye var, at de gik ud med videoerne via You Tube, og dermed kunne få dem spredt meget hurtigt ud i hele cyberspace, og dermed også til de danske medier.

I en artikel på fyens.dk, den 19. juli, med titlen – **Ekspert: Pirater er blevet medie-proffer** (4) redegjorde direktør i sikkerhedsfirmaet Risk Intelligence, Hans Tino Hansen, om sin mening om dette.

Han udtalte til artiklen: *-Piraterne er blevet mere professionelle til at kommunikere, og deres historier tages helt ukritiske op af de etablerede medier, sådan som det også er sket med den seneste video. Man skal huske på, at det jo ikke er for gidslernes skyld, at der laves en video. De er interesserede i at få pisket en stemning op og skabt en mediestorm-.*

Direktøren havde helt sikkert ret i, at piraternes hensigt var at skabe fokus på gidslernes ulykkelige situation, og dermed vække befolkningens interesse og sympati for denne. Og, ikke mindst, håbe på at det kan presse løsesummen højere op.

Og man må sige, det lykkedes i høj grad at skabe debat om sagen. Og, desværre var det sidste nok også tilfældet. Men efter mere end et halvt år, uden der tilsyneladende intet konkret var sket i forhandlingerne om løsladelse, må man vel nok sige, at tiden var kommet til at der burde ske noget.

Jeg skrev derfor følgende opfordring, som blev bragt på Maritime Danmark.dk, den 27. juli og selvfølgelig – Straf Piraterne: (5)

Til Det blå Danmark og den danske befolkning. –

Der sker rigtig meget ubehageligt i disse dage. Massakren i Norge, hungersnøden på Afrikas horn, er blot et par af de mange sørgelige realiteter, vi skal forholde os til. Vi bliver døgnet rundt opdateret via medierne omkring disse frygtelige katastrofer, og vi bliver ikke sparet for selv de mest blodige og uhyggelige nærbilleder direkte fra katastrofeområderne. Der er delte meninger om effekten af denne form for mediedækning, og det sikkert med rette. Nogle medier prøver at være diskrete, andre går direkte og hårdt på. Men uanset hvad man mener, så er ingen, nok så frygtelige billeder værre, end det faktum de beskriver.

I det indiske ocean er danske, såvel som andre nationaliteters, søfolk plaget af et omfattende pirateri. Det har nu snart stået på i et årti, og er eskaleret år for år til stadig større profit for piraterne, og ikke mindst, deres bagmænd. Og absolut til større psykisk pres for de søfolk der skal arbejde i området.

De mange hundrede søfolk der har været, og stadig er, i disse skruppelløse piraters varetægt har, måtte betale en meget høj pris i form af, menneskelig ydmygelse, håbløshed og ar på liv og sjæl. Piraterne, og deres bagmænd, er i samme periode på det nærmeste blevet belønnet for deres "arbejde". Godt nok er mange blevet fanget under kapringsforsøg. Men størsteparten er blevet sejlet hjem til piratland igen, efter behørig hvile og beværtning. I de snart ti år der er gået, har det internationale samfund ikke formået at stoppe denne terror mod skibsfarten.

På tiden er der 9 danske gidsler i piraternes varetægt, heriblandt 3 store børn. Deres tilstand er unægtelig forfærdelig. Det blev bevist med en video, som flere medier viste i sidste uge. Ganske vist en video fremstillet

og distribueret af piraterne. Og helt sikkert kun med det ene formål at presse prisen for gidslernes frigivelse nok en tand. En video, hvor usmagelig og rædselsfuld den end var, der viste besætningen fra det danske skib Leopards håbløse og ulykkelige tilstand. Da jeg selv personligt har en tidligere arbejdskollega blandt besætningen, kan jeg garantere for det gjorde ondt at se den elendige og håbløse tilstand disse stakkels uskyldige mennesker befinder sig i.

Nogle mennesker udtrykte deres forargelse over, at besætningen var blevet udstillet i medierne på denne måde. Til disse mennesker kan jeg sige, at jeg helt forstår deres følelser. Det var absolut forfærdeligt at se på. Især for mennesker der står gidslerne nær. Men på den anden side, vil jeg også mene at tidspunktet er kommet, hvor der virkelig skal skrappe sager på bordet for at råbe de politikere og andre mennesker op, der skal medvirke til at få stoppet dette vandvittige pirateri.

Videoen er et bevis på at gidslerne virkelig trænger til hjælp her og nu. Og, ikke når det passer ind i et fuldstændigt håbløst forhandlingsprogram, som er dikteret af piraterne og diverse tvivlsomme sikkerhedsfirmaers forhandlere. Det må være muligt, selv for den mest kyniske fortaler for at holde gidseltagninger uden for offentlighedens søgelys, at nu er grænsen nået for denne usmagelige handel med uskyldige menneskers liv og helbred. Videoen viste det faktum, som vi nødtigt vil se i øjnene. Den vist mere en hundredvis af avisartikler, basseret på gisning og tvivlsomme informationer, kunne vise.

Derfor er min opfordring til alle danskere. Bak op omkring, og forlang, at regeringen og det internationale samfund får sat en stopper for denne usmagelige handel med uskyldige søfolks liv. Jeg har ingen universalløsning, men det må være muligt at gøre mere end vi hidtil har set. Om det skal være med militær magt, eller andre løsninger skal jeg ikke kunne sige. Et er helt sikkert, man kommer ikke en løsning nærmere, ved at prøve at tie problemet ihjel.

Fra Rederiforeningen af 2010, fik jeg følgende respons på mit brev:

Fhv. navigatør Poul Erik Larsen

Tak for din mail. Rederiforeningerne arbejder for at alle gidseltagninger udført af somaliske pirater skal bringes til ophør hurtigst muligt. Vi har konstant fokus på gidslernes situation, behovet for information og hjælp til de pårørende i den yderst vanskelige situation, som uvisheden giver.

Men vi er også opmærksomme på, at presseomtale i en seriøs forhandlingssituation kun gavner piraterne.

Vi samarbejder med danske myndigheder og organisationer på såvel nationalt som internationalt niveau om denne målsætning og i bredere forstand, at få løst problemet som fører til piratvirksomhed. Denne sidste del nås imidlertid ikke ved militær indsats alene.

Vi har gennem flere år lagt pres på politikerne for at få midlerne til at beskytte de søfarende om bord på danske skibe, som sejler gennem området – der er en flaskehals for handlen mellem Asien og Europa.

Det har vist sig at bære frugt – f.eks. med indsats af søværnets korvetter på skift, adgang til brug af bevæbnede vagter osv.

Vi forsætter dette pres samtidig med at vi bestandig søger at udvikle de forholdsregler og muligheder for afdækning af risikoen for kapring og hvad der af følger.

Informationskilder:

(1) 19. juli 2011 – Shipcraft.dk - **Pressemeddelelse 4.**

http://www.shipcraft.dk/press/Pressemeddelelse_4.pdf

(2) 20. juli 2011 – Maritime Danmark.dk – **Nye detaljer om kapringen af Leopard**

<http://maritimedanmark.dk/?Id=11438>

(3) 20. juli 2011 – fyens.dk – **Ærø raser mod Ekstra Bladet**

<http://www.fyens.dk/article/1890670:AEroe--AEroe-raser-mod-Ekstra-Bladet>

(4) 19. juli 2011 – fyens.dk – **Ekspert: Pirater er blevet medie-proffer**

<http://www.fyens.dk/article/1890587:Indland-Fyn--Ekspert--Pirater-er-blevet-medie-proffer>

(5) 27. juli 2011 – Maritime Danmark.dk – **Opråb til Det blå Danmark**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=11464>

11 – Rygte om mystiks dødsfald blandt Leopards besætning – august 2011

Et af de udenlandske medier jeg brugte meget til at søge informationer var, det somaliske internetmedie – SomaliaReport. Siden havde en speciel piratsektion, hvor der bl.a. var en Weekly Piracy Report.

Den 7. aug. kunne man bl.a. læse en større artikel om LEOPARD, med titlen –

Mystery of Missing MV Leopard Crew Member (1)

Artiklen startede med at beskrive overfaldet, som fandt sted om eftermiddagen den 12. januar. Her blev der beskrevet en information, som jeg ikke tidligere havde set.

Denne information var fra NATO's Operation Ocean Shield, og beskrev, at LEOPARD kort efter angrebet var blevet overfløjet af et japansk fly, som var på patruljeflyvning i området. Dette fly havde kontakt med LEOPARDs besætning, som havde søgt sikkerhed i skibets maskinrum. LEOPARDs kaptajn informerede det japanske fly om, at der var pirater ombord. Derfor blev et tyrkisk krigsskib, som befandt sig 250 sømil fra LEOPARD dirigeret mod positionen. Men som alle ved blev besætningen bortført, inden hjælpen nåede frem.

Artiklen fortsatte med hovedvægt på, at et af de filippinske besætningsmedlemmer fra LEOPARD skulle være dræbt under selve angrebet i januar. SomaliaReport begrundede denne mistanke med, at henvise til billeder og videoer, hvor der tilsyneladende manglede et medlem af besætningen.

Jeg gennemgik videoen, som blev lagt ud på You Tube i juli, og konstaterede at alle seks gidsler blev vist. Så den dokumentation var ikke korrekt.

Artiklen havde to variationer fra piraterne på det mystiske dødsfald, og en variation fra kaptajn Eddy Lopez baseret på den omtalte video, hvor han forklarede om selve overfaldet i januar.

Her henviser artiklen til, at kaptajnen skulle sige – *on of his Crew was down* - hvorefter han beordrede de resterende besætningsmedlemmer til at søge til skibets maskinrum, som også var skibets sikringsrum.

De danske medier omtalte ikke dette rygte, og det var sikkert meget klogt. Men selvfølgelig blev det debatteret på bl.a. Straf Piraterne, hvor en stor del af informationerne kom fra udenlandske søfarts-medier.

Jeg anså rygtet for at være nok et tiltag fra piraternes side, på at skabe opmærksomhed. Metoden var absolut ikke ukendt fra andre gidselsager. Jeg mente helt klart at rygtet skulle afmystificeres, og det kunne kun Shipcraft gøre. Jeg skrev derfor en mail til direktør Claus Bech den 8. august:

Kære Claus Bech

Du har tidligere skrevet i en mail til mig, at langt fra alt hvad der står i pressen er korrekt. Og jeg gav dig til dels ret. Det var for en måned siden. Den 19. juli, udsendte du en pressemeddelelse, hvor du bl.a. skrev, i hele tiden i forløbet siden overfaldet, havde forhandlet med piraterne med rådgivning fra velrenommerede rådgivere og i samarbejde med alle relevante involverede, deriblandt myndighederne for hurtigst muligt at få besætningen fra Leopard frigivet. Denne pressemeddelelse var jeres forsvar mod pressens "angreb".

Siden har i forholdt jer tavse, som i også gjorde de første 6 måneder. Nu er der gået yderlig en måned, og Eddy og hans besætning sidder stadig i deres somaliske helvede.

I dag er der via Somalia Report fremkommet en påstand om, at et af Leopards besætningsmedlemmer skulle være omkommet i forbindelse med kapringsaktionen. Og, jeg skriver udtrykkeligt påstand. Men så sandelig en påstand du, efter min mening, ikke kan lade overhørig og anstændigvis absolut bør bekræfte/afkræfte.

At der ikke kan frigives konkrete oplysninger omkring den igangværende forhandlingsproces, har jeg fuld forståelse for. Men en så alvorlig påstand omkring et menneske er dræbt eller i live, har intet med forhandlingsprocessen at gøre.

Syntes du, og dine velrenommerede rådgivere, ikke snart grænsen for denne forbandede, uanstændige og yderst usmagelige handel med uskyldige mennesker liv og helbred har nået et punkt, hvor offentligheden bør have at vide hvad der egentligt foregår?

Du skriver i din pressemeddelelse, den intense mediedækning kan forhale forhandlingsprocessen og derved udsætte besætningen for yderlig pres!

Du mener måske ikke de forhandlinger som dine velrenommerede rådgivere fører, som jo i sidste ende kun drejer sig om at få løsesummen så langt ned som muligt, påfører besætning for yderlig pres?

Hvis den påstand som er fremkommet i dag, ikke bliver af/bekræftet, hvordan tror du så offentligheden reagere på det?

Denne mail vil være at finde på face book siden – Straf Piraterne – som efterhånden er det eneste sted hvor der er debat omkring det forbandede piratterror, som det internationale samfunds politikere og andre ansvarlige, åbenbart ikke har pondus og format til at debatterer.

*Med venlig hilsen
Poul Erik Larsen*

Jeg fik hurtigt et svar fra Shipcraft, der lød som følger:

9. august, 2011

Kære Poul Erik Larsen

Vores 6 kollegaers sikkerhed har prioritet over alt andet. Af samme årsager som tidligere specificeret ønsker vi for nuværende ikke at kommentere på eller på anden måde bidrage til spekulationer i medierne.

Yderligere relevante nyheder vil blive offentliggjorte på vores hjemmeside.

Med venlig hilsen

Claus Bech

Selv om jeg ikke var enig i Shipcrafts holdning, kunne jeg godt forstå den. Jeg betragtede rygten som et led i piraternes taktik, om end et meget ondsindet tiltag. Og kunne derfor betragte svaret fra Shipcraft, som en form for bekræftelse på, at alle gidsler var i live, selv om det ikke direkte fremgik af Claus Bechs svar.

Ifølge SomaliaReport's piratstatistik pr. 5. aug. 2011, er mindst 19 skibe og 386 søfolk i piraternes varetægt

Informationskilder:

(1) 7. aug. 2011 – SomaliaReport.com – **Mystery of missing MV Leopard Crew Member**

<http://www.somaliareport.com/index.php/post/1315>

14. januar – **Nato warship assists ship after pirate attack in Arabian Sea** (hører til artiklen fra SomaliaReport)

[http://www.manw.nato.int/pdf/Press%20Releases%202011/Press%20releases%20Jan-June%202011/SNMG2/NATOWarshipGAZIANTEPAssists%20MVLeopard12Jan11%20\(2\).pdf](http://www.manw.nato.int/pdf/Press%20Releases%202011/Press%20releases%20Jan-June%202011/SNMG2/NATOWarshipGAZIANTEPAssists%20MVLeopard12Jan11%20(2).pdf)

(2) 9. aug. 2011 – Maritime Danmark.dk – **åbent brev til Shipcrafts direktør**

<http://maritimedanmark.dk/?Id=11552>

12 – Facebook-debat gruppen Straf Piraterne vokser – august 2011

Debat-gruppen – **Straf Piraterne** - på Facebook havde efterhånden nået over 1.000 medlemmer pr. 1. aug. 2011. Debatten var i store træk baseret på aktuelle indlæg, med links til de forskellige medier. Også medlemmernes personlige indlæg blev, debatterer og det gik som regel på en sober og fornuftig måde.

Og, selv om debatten foregik på et "socialt medie", og ikke så meget i de "etablerede" medier, var jeg temmelig overbevist om, at vi blev læst af mange.

Derfor mener jeg også vi opnåede til en vis grad gruppens formål, nemlig at give vores mening tilkende i kampen mod pirateriet.

Som en hel naturlig ting, kom problemet omkring de seks søfolk fra LEOPARD, til at fylde meget i debatten. Men også andre områder af piratproblemet blev taget op til debat.

Mine mange mails, åbne breve, m.m. fyldte en hel del i gruppen. Men jeg havde indtryk af, at det var helt i orden, og de kommentarer der kom, udtrykte da også for det meste tilfredshed med min indsats. Selvfølgelig var ikke alle enige i mine synspunkter, og det var heller ikke formålet.

Jeg skrev ikke for at være populær, eller opnå nogen form for status, men af den simple grund, at jeg ikke var enige med den danske holdning til piratproblematikken, og slet ikke de forhold man bød mennesker der blev taget som gidsler. Når medierne offentliggjorde emner om problemet, hvad enten det var indsatsen mod piraterne, eller mere specifikt omkring gidslerne, var det altid enten politikernes, eller forskellige eksperter holdninger og meninger der blev beskrevet, aldrig den "almindelige borgers, eller sømands" mening. Det syntes jeg absolut ikke var korrekt.

Derfor forholdt jeg mig kritisk til disse holdninger, og det gør jeg stadig. Så når chancen bød sig, og der fremkom noget jeg ikke var enig i, rettede jeg henvendelse til vedkommende direkte, da jeg er af den mening, det er mest korrekt.

Den 1. aug. sendte jeg en mail til Holger K. Nielsen, baggrunden for denne mail fremgår af teksten:

Hej Holger K. Nielsen

Grunden til du modtager denne mail er, at du for en måned siden, den 30. juni, fremkom med en udtalelse i forbindelse med en kritik af rederiet Shipcrafts påstående passivitet i forbindelse med indsatsen for at få deres besætning på 6 mand frigivet fra deres fangenskab hos de somaliske pirater, hvor de været holdt fanget under ulidelige og usle forhold siden 12.januar i år.

Dagen før, den 29. juni, indgav Søfartens Ledere politianmeldelse mod rederiet Shipcraft, for svigt i forhold til rederiets arbejdsgiveransvar i henhold til IMO's konvention om sikkerhed til søs, SOLAS.

Du udtalte dig til flere medier, og fra Transport Tidende fra den 30. juli citerer jeg dig for følgende:

- Den sag har varet længe nok, og det er meget uacceptabelt, som den er forløbet. Rederiet har et moralsk ansvar for at få skaffet de seks søfolk hjem hurtigt. Derfor bør regeringen lægge pres på rederiet. Citat slut.

Din kollega, Socialdemokratiets søfartsordfører, Niels Sindal, er i samme forbindelse heller ikke i tvivl om at Shipcraft er løbet fra sit ansvar. Her citerer jeg hans udtalelser i samme artikel:

- Mig bekendt har rederiet ikke gjort seriøse forsøg på at få søfolkene fri og de har tilsyneladende ikke haft forsikringerne i orden til at kunne løfte opgaven. Shipcraft er løbet fra sit ansvar og tætt det ihjel. Rederiet fik reddet skib og last og er nu ligeglade med besætningen. Citat slut.

Da jeg læste dette, tænkte jeg, endelig et par politikere der har fået øjnene op for, at der må gøres noget effektivt for at komme dette forbryderiske pirateri til livs. Men desværre viste det sig at være en lille luftning på det uendelige store ocean. Og jeg må desværre også konstatere. Der er så uendeligt langt fra, at komme med nogle fine ord, og til at tage handling på samme!

Der er nu gået en måned siden du, og din kollega, fremkom med disse flotte udtalelser. Og hvad er der sket i denne måned!

Jeg har skrevet en del mails bl.a. til nogle af dine kollegaer og ministre, samt til rederiet Shipcraft. Det kniber dog med tilbagemeldinger, men et par enkelte er det blevet til.

Shipcraft svarede, at langt fra alt hvad der står i pressen er korrekt. Og forsikrede mig om, at der blev gjort alt for at løse problemet, men, at de ikke ønskede at offentliggøre yderlige detaljer omkring processen som pågår, af hensyn til gidslerne. Dette blev senere uddybet med en pressemeddelelse, som var det første man offentlig havde hørt fra rederiet siden gidseltagningen startede i januar.

Din kollega, Niels Sindal svarede, at han beklagede at man ikke kan blive målrettet i løsningsforslagene, og han desværre må konstatere, at der er uenighed blandt de potentielle beslutningstagere, aktører!

Der har også været vist en videooptagelse af de omhandlende gidsler. En ganske grusom og forfærdelig video, der viste nogle stakkels mennesker i en særdeles umenneskelig og uværdig situation. Jeg har arbejdet tæt sammen med en af disse stakkels forpinte søfolk. Det skabte en del vrede og forfærdelse, at denne video blev vist. Og det har jeg fuld forståelse for. Ingen ønsker at se andre mennesker udstillet på denne nedværdigende og usle måde. Men, den viste også et virkelig billede af hvad vores søfolk risikere at blive udsat for, hvis de er uheldige at blive kapret. Og det bedre end tusinder af avisartikler, med diverse eksperters analyser og vurderinger af problemet.

Er det virkelig danske politikeres mening at dette mareridt ikke skal stoppes af politisk vej, men bare have lov at udvikle sig?

Din, og din kollegas, udtalelse for en måned siden lyder unægtelig som musen og elefantens tur over broen. Hult og intetsigende.

Du udtalte, - at rederiet har et moralsk ansvar for at få skaffet søfolkene hjem hurtigt. Hvordan ligger det med politikernes moralske ansvar?

Niels Sindal udtalte - at rederiet er løbet fra sit ansvar og tætt det ihjel. Hvordan ligger det med den danske regerings ansvar, når søfolk kommer ud i en sådan ulidelig situation?

Efter min mening, har regeringen ikke blot en moralsk pligt, men absolut et uundgåeligt forpligtende ansvar for at agere på denne ubehagelige gidselsituation. Og, hvis ikke regeringen magter denne opgave, så må den søge hjælp hos kompetente internationale parter, og her kræve handling i stedet for langtidssigtede løsninger, som absolut ikke hjælper gidslerne her og nu.

Denne mail vil være at finde på face book siden – Straf Piraterne – et forum som tager problemet med piratterroren alvorligt og, ganske seriøst. Her kan du finde mange søfolk, der dels besejler piratområdet i deres hverdag til søs, dels debatterer problemet på rimeligt professionelt vis.

Med venlig hilsen

Forhenværende navigatør

Poul Erik Larsen.

Jeg fik aldrig noget svar på denne mail, hvilket jeg nu heller ikke havde forventet. Men jeg havde en tyrkertro på, at selv om der ikke kom noget svar, så var der dog håb om at mailen blev læst, og måske taget til efterretning.

13 – Meningsudveksling med Venstres Udenrigsordfører – august 2011

Når jeg skrev mine mails til de forskellige politikere var det dels for at gøre opmærksom på min holdning og mening, dels for at fremprovokere en reaktion, hvilket desværre kun sjældent skete.

Men i et tilfælde lykkedes det, at få noget der lignede en dialog i gang. Det var med Venstres udenrigsordfører, Michael Aastrup Jensen, som var en af de mere aktive politiske kræfter i kampen mod pirateriet. Jeg vil lige pointere, at hele den efterfølgende korrespondance har været bragt på facebookside – Straf Piraterne.

Det startede med, jeg sendte ham en mail den 5. aug. hvor jeg kommenterede, på min måde, hans udspil i piratdebatten.

Hej Michael Aastrup Jensen

Jeg vil starte med at meddele dig, at denne mail vil blive lagt ud på face book siden – Straf Piraterne. Denne side, hvor der blandt de ca. 1200 supportere, er en hel del søfolk som debatterer problemet omkring pirateriet i det indiske ocean og andre steder, hvor de møder pirateri i deres færden på verdenshavene. Søfolk, som i deres hverdag har problemet tæt inde på livet. På siden har de mulighed for at give deres mening til kende, en mulighed de ellers ikke kommer afsted med, da presse og medier ikke beskæftiger sig med "almindelige søfolk", men hovedsageligt benytter sig af såkaldte eksperter, der åbenbart mener de kender problemet bedre.

Du er udenrigsordfører for partiet Venstre, og har som sådan været godt disponeret i flere henseender omkring piratproblemet ved Somalia.

I radioens P1 debat, den 15. marts i år, debatterede du med flere lyttere omkring emnet – angrib piraterne. Udsendelsen indledes som følger – militære raides mod piratbaser, bevæbnede gidselbefrielses aktioner, store piratfængsler i Somaliland, paramilitære vagter på handelsskibene, nedkæmpning og sænkning af piratmoderskibe m.m. Du mente ikke, at det skulle være en dansk opgave alene, men at vi blev nødt til at stå sammen i Nato, FN og EU om løsning af opgaven men, at Danmark med position som en stor søfartsnation, burde gå forrest i bekæmpelsen af pirateriet. Du mente ikke, at bevæbnede vagter ombord på handelsskibene ville optrappe pirateriet i en mere blodig retning, og begrundede det med, at piraterne ikke var trænede soldater, og når de mødte modstand, fortrak de. Det var dit, og venstres bud på bekæmpelse af pirateriet i marts måned.

Timelig nok faldt udsendelsen sammen med statsministerens besøg i USA, hvor han aftalte med præsident Obama at indgå et samarbejde mod pirateriet.

- Vi har i Danmark besluttet at gå i gang med en pirat-strategi. Præsidenten har de samme overvejelser, og vi har aftalt et tættere samarbejde på det felt, udtalte Lars Løkke Rasmussen til E.B/Ritzau.

Også samtidig, udgav venstre et oplæg - Venstres Anti-piratplan (ikke at forveksle med publikationen – Strategi for den danske indsats mod pirateri 2011 – 2014, som var regeringens strategi, der først blev offentliggjort i maj 2011). De to publikationer var naturligt nok ret enslydende i deres strategier, men i, i venstre, mente åbenbart at det var nødvendigt med lidt ekstra læsestof på området.

Senest, den 3. august, var der igen en debatudsendelse i P1. Denne gang debatterede du med formanden for 3F Sømændene, Søren Sørensen. Debatten denne gang gik på, skal den danske regering betale løsepenge, eller er det søfolkenes og rederiernes eget ansvar at passe på hvor de sejler, og derfor har de ikke nogen krav på hjælp fra staten?

Jeg har lagt denne debat ud på Straf Piraterne siden, og jeg har nogle spørgsmål til dig i forbindelse med din deltagelse i piratproblematikken.

Det fremgår af venstres oplæg fra marts måned, at der ikke er overensstemmelse mellem Nato's og FN's mandater, således det ville være muligt at foretage aktioner mod piraternes baser på land. Hvor længe skal verdenssamfundet forsat vente på, at de ansvarlige regeringer, inkl. den danske, bare når til enighed?

Ang. de danske borgere, der sidder tilfangetagne under yderste umenneskelige forhold i piraternes vold. Hvor længe syntes du det er rimeligt, at uskyldige mennesker skal være gidsler, ikke alene i piraternes varetægt, men i høj grad også pga. politisk uvilje mod at træde i karakter, og få styr på det politiske perspektiv i piratproblemet?

De danskere, der i øjeblikket holdes fanget i Somalia, har siddet i dette helvede henholdsvis 7 og 5½ måned. De er i en elendig situation, syge, nedbrudte både psykisk og fysisk, og behøver absolut hjælp her og nu. Kan du og dit parti se disse mennesker i øjne, og roligt sige, det er desværre ikke vores problem?

At piratproblemet omkring Somalia efterhånden har stået på i et årti, er der vel ingen der er i tvivl om. At der ikke har været politisk vilje til at indse problemet før det var for sent, er der vel heller ikke mange der længere er i tvivl om. Men det skulle ikke være en hindring for at politikerne trækker i arbejdstøjet og for alvor får rettet op på deres tidligere fejltagelser. Eller er jeg forkert underrettet?

*Med venlig hilsen
Forhenværende navigatør
Poul Erik Larsen*

Jeg fik følgende svar fra Michael Aastrup Jensen, den 10. aug.:

Kære Poul Erik Larsen

Tak for din mail angående pirateriet i Somalia. Jeg vil starte med at skrive, at jeg er glad for at du har taget dig tid til at fremsætte nogle saglige spørgsmål, det er vigtigt at vi får en dialog i gang omkring dette problem.

Jeg er lige som resten af befolkningen, oprigtigt trist over den situation, som Familien Quist-Johansen og de to søfolk Eddy Lopez og Søren Lyngbjørn er fanget i. Derfor har jeg også gjort det til en af mine topprioriteter at vi får løst gidseltagningsproblemet, mest hensigtsmæssigt. Det har jeg gjort ved bl.a. at have besøgt området i foråret hvor jeg bl.a. også var på Esbern Snare for at se på forholdene.

Med Venstres Anti-piratplan foreslår vi, at problemerne skal løses på den lange bane. Dvs. at der skal gøres noget for at stoppe problemet helt, uden at belønne de pirater, der har bedrevet disse ugerninger. Det betyder desværre også at vi holder fast ved ikke at forhandle med pirater, når de kræver løsepenge.

Vores klare frygt er, at det ville gøre det til en "god forretning" for piraterne at forsætte, hvilket potentielt vil kunne bringe flere søfolk i fare i fremtiden. Det er en utaknemmelig, men nødvendig beslutning!

Jeg håber snart vi kan bringe gidslerne tilbage på dansk jord, uskadte og i god behold.

Med venlig hilsen

Michael Aastrup Jensen

Modsat mange af mine tidligere mails til politikere, blev denne besvaret. Men svar på mine stillede spørgsmål syntes jeg ikke jeg fik. Som også skrevet i mailen, blev den lagt ud på – Straf Piraterne, og her var den en god kilde til debat.

Da både jeg, og andre på Straf Piraterne, syntes, der manglede svar på nogle ret relevante spørgsmål, skrev jeg nok en mail:

Svar til Michael Aastrup Jensen – 11.aug.2011

Kære Michael Aastrup Jensen

Tak for din mail i går. Modsat flere af dine kollegaer, som jeg også har sendt mails til, tager du dig dog tid til at svare. At svaret så ikke lige lever op til de spørgsmål jeg stillede dig, er en anden sag.

Du skriver, at du er glad for at jeg giver mig tid til at fremsætte nogle saglige spørgsmål, samt, at det er vigtigt at vi får en dialog i gang omkring dette problem.

Det glæder mig, at du mener en dialog omkring piratproblemet er vigtig. Og jeg kan garantere dig, at jeg er parat til at bruge al den tid dette ville kræve. Nu er en dialog mellem dig og mig ikke særlig givtig. Derfor vil denne mail blive lagt ud på face book siden – Straf Piraterne. Her vil du se mange søfolk give deres mening tilkende. Søfolk som ellers ikke har store muligheder for at komme til orde. Samtidig undrer det mig, at du først er kommet til den erkendelse nu, da problemet med piraternes terrorisme har stået på i mere end et årti?

Siden gidselaffæren med Leopards besætning tog sin begyndelse i januar i år, har dialogen været meget begrænset, og fra politisk side er der kun forekommet enkelte kommentarer i forbindelse med pressens omtale af affæren. De få politikere der har været ude med kommentarer, har begrænset deres ytringer til – at, nu må der sandelig tages aktion på denne kedelige affære – for derefter at gå tilbage til lammende tavshed omkring problemet. Det kan du selvfølgelig ikke være ansvarlig for.

Du skriver, at du har gjort det til en af dine topprioriteringer, at vi får løst gidseltagningsproblemet på den mest hensigtsmæssige måde!

Mener du dermed, at det er den mest hensigtsmæssige måde forsat er at lade danske statsborgere lide ubeskrivelige pinsler i det somaliske pirathelvede, alt imens i politikere diskutere store planer om langsigtede løsninger, som du beskriver i Venstres Anti-piratplan?

Du skriver, at jeres langsigtede løsninger skal til for at stoppe problemet helt, uden at belønne piraterne med løsepenge for de stakkels søfolk der er havnet som gidsler hos dem??

Hvordan i al verden vil du bære dig af med at forklare en piratbagmand, som måske lever i vild luksus i Dubai, London eller hvor disse udskud nu ellers holder til, at nu, tager du hans "levebrød" fra ham?

Og, hvordan er det lige at du mener det hjælper de ca. 400 gidsler, der i øjeblikket er i piraternes vold?

Til slut skriver du, at du håber vi snart kan bringe gidslerne tilbage på dansk jord, uskadte og i god behold!

For det første, hvem er vi?

For det andet, de kommer hjem, spørgsmålet er bare hvornår. Jeg kan, uden at være sagkyndig på dette område, forsikre dig om, at de ikke kommer uskadte hjem, desværre. Jeg har ikke selv været taget som gidsel, men jeg har sejlet til søs så længe, og haft pirateriet hængende som en trussel i min dagligdag på søen i mange år, så jeg har en vis forudsætning for at kan udtale mig om, at ingen slipper uskadt fra 7 måneder hos piraterne.

Jeg glæder mig til at høre fra dig igen snarest.

*Med venlig hilsen
Poul Erik Larsen.*

Der gik nu et par dage, så kom der svar tilbage, den 16. aug.:

Kære Poul Erik Larsen

Tak for dit svar tilbage. Jeg holder fast ved at sagen om gidslerne i Somalia, er en af de sager der optager mig mest. Det sker dels på grund af det politiske arbejde med Somalia, men især også fordi gidslernes situation, har berørt mig dybt.

Jeg bliver dog nødt til at holde fast i de langsigtede løsninger. Som jeg skrev til dig i mit tidligere svar, er Venstre- og regeringens politik meget striks, når det kommer til at afvise forhandlinger med pirater. Som nævnt ønsker vi ikke at give piraterne yderligere incitament i form af økonomiske midler.

Det afholder mig dog ikke fra at have udfærdiget en række proaktive ting, vi kan gøre nu. Jeg tillader mig at benytte eksempler fra Venstres Anti-piratplan. Jf. Anti-piratplanen er jeg fortaler for, at det danske/NATO-mandat og "Rules of Engagement" skal udvides til at tillade lynoperationer på landjorden.

Vi kan ikke være tjent med en situation hvor piraterne har "helle", ligeså snart de rammer kysten. Videre mener jeg at regeringen bør arbejde for at NATO etablere en fælles anti-piratkapacitet, hvilket indebærer et "task-force", der med kort varsel kan rykke ud og befri tilfangetagne gidsler.

Det inkluderer også mulighed for at trække på medlemslandenes materiel mht. luftstøtte, flytransport, flybaser eller havne.

Derudover arbejdes der i øjeblikket konkret på en etablering af to nye fængsler i hhv. Puntland og Somaliland, med hver plads til 500 pirater. vi foreslår også at man bør undersøge muligheden for at overdrage udfasede flådefartøjer til landenes kystvagter, for derigennem at kunne sikre sikker passage for danske og internationale søfolk i området.

Venlig hilsen

Michael Aastrup Jensen

Nok engang, jeg fik ikke svar på mine spørgsmål. Selv om der var meget rigtigt i det Michael Aastrup Jensen skrev, så lignede det mere et propaganda skrift af Venstres holdninger, end et svar på mine spørgsmål. Så derfor sendte jeg nok en mail, og denne gang måske lidt mere provokerende:

Kære Michael Aastrup Jensen

Jeg takker for din mail den 16. august 2011. Som tilfældet var i din tidligere mail, var der denne gang heller ikke noget svar på mine stillede spørgsmål. Og det forekommer mig egentligt temmelig uforstående, når du netop fremhæver, hvor meget gidslerne i Somalia optager dig?

Men lad det nu ligge, det er åbenbart ikke brugt, at politikere svare på det man spørger dem om. Derfor vil jeg denne gang kigge på nogle af de ting du selv fremhæver i din sidste mail.

Du skriver bl.a. at venstres og regeringens politik forsat er, at afvise forhandlinger med pirater! Og begrundet det med, at, i ikke ønsker at give piraterne yderligere incitament i form af økonomiske midler!

Jeg tror faktisk, at piratbagmændene er bedøvende ligeglade med om i vil forhandle med dem eller ej. Deres "forretning" kører helt fint uden politisk indblanding. Der hvor i, som politikere, kommer ind i billedet har intet med forhandlinger med piraterne at gøre. Jeres opgave er at sikre en forsvarlig lovgivning, der straffer piraterne, og ikke mindst bagmændene, hårdest muligt for deres modbydelige forbrydelser. Om det er en opgave der skal løses i FN-regi, eller på anden vis, er det jeres opgave at finde en løsning på. Det er ikke lykkedes for jer endnu, selv om løsningen har været påkrævet i snart mange år!

Dine proaktive løsninger, som du også har fremhævet tidligere i venstres Anti-piratplan, er for så vidt ikke noget nyt. Med det mandat der foreligger, og har været aktivt de sidste par år, er der mulighed for operationer på landjorden. Der er bare ikke politisk vilje til at udføre den form for aktioner, se det er problemet!

Det er ikke nødvendigt at oprette et "task-force", alle europæiske lande råder i forvejen over enheder der kan udføre den slags opgaver. Der er bare ikke politisk vilje til at benytte denne kapacitet, se det er problemet!

Så, det er ikke mangel på værktøjer til at bekæmpe pirateriet, der er problemet. Problemet er, at der ikke er politisk vilje, eller måske nærmere, politisk forståelse, for at løse problemet og få ændret lovgivningen til et brugbart kampmiddel, der straffer piraterne i forhold til deres forbryderiske handlinger.

At det skulle have været gjort for år tilbage, kan vi ikke rigtig bruge til noget nu. Men hvis ikke snart der bliver gjort noget effektivt, ender det med at piraterne helt overtager herredømmet, ikke kun i det Indiske Ocean, men globalt. Ikke mindst på Vestafrika kysten er piratproblemet eskaleret helt enormt i disse måneder. Og, piraterne bliver absolut mere voldelig i deres fremfærd, end tidligere set. Se, det er det incitament, i som politikere giver dem, med jeres langsomme og uansvarlige handlemåde.

Med venlig hilsen

Poul Erik Larsen

Og, jeg skal da lige love for det satte gang i den gode politiker. Der gik under en time, så var der svar, og nu var det slut med at indlede med - kære:

Hej igen!

Jeg tror desværre ikke, at du hverken har læst Venstres anti-piratplan eller set de (mange!) udtalelser fra min side i pressen ang. pirater de seneste år, for så ville du ikke mene, at vi i Venstre ikke har løsningsforslag til bekæmpelsen af pirateriet. Faktisk er vi stadigvæk det eneste parti som præsenterer en omfattende handlingsplan til bekæmpelsen.

Konkret skriver du, at piraterne nok er ligeglad med, om man fra regeringens side giver løsepenge eller ej. Det er jeg meget uenig i. AL erfaring viser, at det vil få løsepengene til at stige voldsomt samt desuden sikre, at alle danske skibe og danske statsborgere vil være i større fare for terrorister rundt om i verden (ja, piraterne og andre terrororganisationer taler faktisk sammen om deres erfaringer!), da de vil kunne se "nemme" store økonomiske gevinster der.

Desuden skriver du, at vi har de forskellige værktøjer, men at der mangler politisk vilje til at føre dem ud i livet. Ja, det er jeg jo enig i (det er jo derfor, at vi har præsenteret en handlingsplan!), men vi gør alt, hvad vi overhovedet kan for at overtale flere NATO og EU lande til at bidrage mere aktivt med både støtte til lokale fængsles byggerier, domstole og militært isenkram, men at give os skylden for de andre landes "laden stå til" er vist ikke helt normalt. Vi er en af de nationer i NATO som bidrager mest til både den militære og civile del af det hele, så vi går allerede i spidsen.

Vedr. FN og muligheden for at dømme pirater, så presser vi også her i FN arbejdsgruppen på, at vi får ensrettet regler på området, så det bliver meget nemmere at dømme piraterne, end i dag. Desuden præsenterer vi jo konkret forskellige løsningsforslag på dette område i vores handlingsplan, så det i fremtiden skal være nemmere at dømme piraterne for forsøg på pirateri, så det ikke kun er muligt at dømme dem, når de direkte fanges, mens de er ved at borde et skib.

Så alt i alt, så forstår jeg slet ikke, at du anklager det eneste parti som rent faktisk har præsenteret en handlingsplan, for ikke at gøre noget??

Med venlig hilsen

Michael Aastrup Jensen

Hermed sluttede dialogen. Jeg syntes ikke det var formålstjenligt at forsætte. Tilsyneladende følte Michael Aastrup Jensen, at det kun var Venstres piratpolitik jeg forhold mig kritisk til. Det var jo ikke tilfældet, og det syntes jeg også jeg tydeligt gav udtryk for. Og, da vi ikke kunne overbevise hinanden om, hvad der var rigtig og forkert, ville en forsat dialog, efter min mening, ikke medføre andet end en hel del ordkløveri.

Den omtalte anti-piratplan fra Venstre blev lanceret i marts 2011, og havde Udviklingsordfører Karsten Lauritzen og Udenrigsordfører Michael Aastrup Jensen som ophavsmand, kan ses på dette link.

http://www.venstre.dk/fileadmin/user_upload/Oplaeg/Venstres_Antipiratoplaeg_2011_Endelig.pdf

14 – Afrikaindsamling kontra pirateri – august 2011

Et storstilet indsamlingsshow til støtte for hungersnøds-ofrene på Afrikas Horn – **Afrika Nu**, skulle løbe af stablen den 27. aug. 2011.

I tiden op til dette show, som selvfølgelig blev meget omtalt i medierne, var der desværre en tendens bland læserbrevsskribenter og andre som debatterede på mediernes debatsider, at man forholdt sig til denne indsamling med en vis skelen til piratsituationen i Somalia. Nogle mente, at man ikke kunne støtte en sådan indsamling, når der sad danske gidsler fanget hos de somaliske pirater. Andre mente, at en del af indsamlingen skulle gå til at frikøbe gidslerne.

Jeg syntes personligt ikke det var korrekt at blande de to ting sammen, da de intet havde med hinanden at gøre. Jeg skrev derfor et debatindlæg, som blev lagt ud på Maritime Danmark, Søfart og Straf Piraterne:

Skal Danmark hjælpe Afrika? –

Ja, absolut. Danmark skal hjælpe Afrika med at bekæmpe den truende katastrofe på Afrikas horn, hvor sult og tørst er hverdag for millioner af børn, kvinder og fattige mennesker, hvis eneste mulighed for overlevelse er hjælp udefra. Det gøres ved at donere et beløb til en af de mange nødhjælps organisationer der arbejder på sagen.

Når du donerer din nødhjælp, skal du lige tænke på følgende: - Afrika har enorme naturrigdomme, såvel på selve kontinentet, som i havene omkring det. Disse naturrigdomme som olie, kul, mineraler, og fisk i havene, udnyttes i høj grad af multinationale selskaber, som næsten udelukkende består af ikke afrikanske, men absolut driftige udenlandske forretningsfolk. Udbyttet af disse driftige forretninger går for det meste i de udenlandske investorers dybe lommer. Et mindre udbytte går til korrupte afrikanske forretningsfolk, samt et lige så korrupt regeringssystem, som for det meste er total ugennemskueligt. Den almene fattige afrikaner kan måske være heldig at få et arbejde i et af disse multinationale selskaber, og da til en løn, der meget ligner tidligere tiders slavetilstande!

I snart mange årtier har pirateriet i havene omkring Afrikas kyster været et stort problem for den internationale skibsfart. Det seneste årti har dette piratuvæsen hovedsageligt koncentreret sig omkring Afrikas horn og det Indiske Ocean. Eksperternes bud på dette tiltagende pirateri er for Somalias vedkommende, at de fattige fiskere langs kysterne ikke har andre muligheder for at brødføde deres familier. Dette var muligvis opstarten på hele problemet, og der skulle være taget hånd om dette for mange år siden. Det kan vi ikke bruge til noget nu, da skaden er sket. De pirater der operer på søen, er uden tvivl, for de flestes vedkommende, fattige tidligere fiskere. Men de virkelige pirater sidder sikkert og godt gemt, mens de lever et luksusliv deres fattige "soldater" end ikke kommer i nærheden af.

Det der finansierer disse piratbagmænds luksus, er de mange milliarder pirateriet hvert år koster det internationale samfund, og her, hovedsageligt skibsfartserhvervet. Det forlyder, at indtil nu i 2011, er der udbetalt ca. 380 millioner kr. i løsesum alene.

Det er den økonomiske side af sagen. Den langt største omkostning, har de stakkels søfolk der havner i piraternes varetægt som gidsler, under helt ubeskrivelige psykiske, såvel som fysiske, forhold. Den eneste "forbrydelse" disse mennesker har gjort er, at de har passet deres arbejde med at fragte gods mellem verdensdelene til gavn, for hele det internationale samfund. I øjeblikket er piraternes "fangst" 18 skibe og 363 gidsler. Formodentlig vil dette tal ændre sig inden længe, men helt sikkert ikke til det bedre. Nu er vejrforholdene i området bedret efter monsunsæsonen er slut, og piraterne har haft tid til at udspekulere nye "fangstmuligheder". Blandt gidslerne er der 9 danske statsborgere, heraf 3 store børn. Disse ulykkelige mennesker har været gidsler i henholdsvis 7 og 8 måneder, uden der åbenbart har været muligt at få dem frigivet!

Derfor, når du giver en donation, så tænk lige over at den naturkatastrofe, som tørken på Afrikas horn er, er ikke den eneste katastrofe i området. Naturen kan vores politikere ikke have den store indflydelse på. Men de menneskeskabte problemer kan de i høj grad ændre på, hvis der er vilje til det.

Med venlig hilsen

Forhenværende navigatør

Poul Erik Larsen - 21.aug.2011

Her er et par eksempler på de kommentarer, brevet fik på Straf Piraterne:

1. Tja, det er så din mening, fakta er, at de mennesker dernede sidder på deres flade, og venter på at det hele er så langt ude at de skal have hjælp. De gør ikke en dut selv, for at afværge situationen før det sker. At vi her Danmark er så egegode at vi tror vi kan hjælpe hele verden, viser at vi er et naivt folkefærd. Det er godtnok ikke pænt sagt, men ikke desto mindre sandt.

2. Du har fuldstændig ret – man løser ikke piratproblemet ved at lade bl.a. spædbørn dø af sult. Lad os straffe de skyldige (piraterne) og hjælpe dem som fortjener hjælp (bl.a. uskyldige børn).

3. En god ven havde engang en snak med en lokal et sted i Afrika. Han beklagede sig over at der blev færre og færre træer. Han ernærede sig som skovhugger, ligesom sin far og bedstefar, og da han var dreng var der masser af træer. Min ven spørger ham så, om der mon er nogen der planter nye træer, når nu de lever af skoven? Hertil svarede manden "nej hvorfor dog det"? Det siger lidt om mentaliteten. Det er "nemt" at overhælde dem med nødhjælp, men svært at ændre generationers opførsel og mentalitet. Det er desværre det der skal til, hvis det skal hjælpe på langt sigt. Alt andet vil være som at tisse i bukserne...

Der var selvfølgelig mange flere kommentarer, og størsteparten var enige om, at holde de to ting adskilte.

Jeg lavede samtidig en status oplæg på Straf Piraterne, hvilket også gav en rigtig god respons:

Jeg har nu været med i dette forum siden januar, og syntes tiden er kommet for at gøre lidt status. Formålet med Straf Piraterne er, at skabe debat omkring piratproblemet, og ikke mindst, at prøve og påvirke politikerne til at få skabt en bedre lovgivning omkring problemet. Er dette formål blevet indfriet?

Der må desværre siges at være lang vej endnu. Der er i disse måneder blevet debatteret livligt på siden. En debat, der for det meste, har været saglig og mange har givet deres mening tilkende på en god måde. Antallet af medlemmer på siden har været jævnt stigende hele tiden. Hvilket jeg tager som et tegn på, at der er interesse for sagen. Påvirkning af politikerne er nok et af de punkter hvor man kan sige, det ligger lidt uden for vores rækkevidde. Og dog, jeg har en mistanke om at de gode politikere godt nok er med på "kigger", men sandelig ikke skal have noget af at blande sig. Trods en hel del mails, har tilbagemeldingen været meget begrænset, for at sige det mildt.

En enkelt politiker, nemlig Venstres udenrigspolitiske ordfører, Michael Aastrup Jensen, tog bolden op for en kort bemærkning. Det "ben" blev der nu ikke meget suppe ud af. Vi fik dog konstateret, at Michael Aastrup Jensen har givet problemet med pirateri omkring Somalia en vis prioritet i sit politiske arbejde, og det skal selvfølgelig ikke nedvurderes. Men de konkrete spørgsmål jeg stillede i mine mails, fik jeg nu ikke noget svar på.

Medierne, både tv og aviser, har også været prøvet som mulige "samarbejdsparter" for vores side. Det har ikke givet det helt store udslag. Maritim Danmark er en undtagelse, de har været der når vi har sendt noget til dem, og det glæder mig. Nyhedsmedierne er jo, som navnet siger, baseret på nyheder. Og dem har vi ikke været i stand til at bringe mange af. Og desværre er det ikke i politikernes interesse at oplyse offentligheden ret meget omkring problemet med pirateriet. Når det endelig sker, så er det højst en enkelt politiker, samt en ekspert på området, der får deres synspunkter frem. Her mener jeg man helt svigter de mennesker, der i deres daglige arbejde har problemet helt tæt på livet, nemlig søfolkene, som yderst sjældent kommer til orde.

Jeg er overbevist om, at der politisk arbejdes seriøst med at finde løsninger. Desværre ser det ud til, at det mest er på den lange bane. Jeg tror danske politikere er bange for at være i forhånd med løsninger. De er bange for at træde deres internationale kollegaer "over tærne", ved at komme med løsninger, som ikke har været prøvet, eller diskuteret af andre først. Denne, efter min mening, konfliktsky holdning syntes jeg ikke rigtig harmonerer med, at Danmark gerne vil fremstå som en af verdens førende søfartsnationer!

Danmark, og danske politikere, skulle jo netop være helt fremme i skoene, og ikke sidde og vente på at andre lavede de indledende øvelser, og derefter først reagere på sagen. At holdningen blandt politikere åbenbart er, at det ikke er deres problem, men noget søfarten selv må tage hånd om, er helt ude i hampen. Hvis ikke søfarten får de rette værktøjer, kan de jo af gode grunde ikke bekæmpe problemet. Og hidtil har den politiske vilje til at tilvejebringe de rette værktøjer, absolut ikke været noget at skrive hjem om.

Derfor kære venner, er vores side absolut værd at forsætte med. Vi har måske ikke den store gennemslagskraft, og kan ikke præstere nogen handlingsplan. Men vi kan forsat give vores mening tilkende. Og til alle "smugkiggerne" kan jeg kun sige, meld jer på siden og støt en god sag.

15 - Sejlerfamilien frigives af piraterne – september 2011

Den 7. sept. 2011, kom en glædelig meddelelse i medierne. Den danske sejlerfamilie, samt de to gaster, var blevet frigivet af de somaliske pirater.

Familien, som ud over forældrene, bestod af 3 børn. Desuden var der to unge gaster ombord. Så i alt syv mennesker kunne nu glæde sig over at være sluppet fri af piraternes klør, efter mere end seks måneders fangenskab. Gennem det lange fangenskab havde medierne beskæftiget sig meget med sagen, som man anså for speciel, da der var børn involveret. Mange var meget forargede over den dumdristighed, der var grunden til at de blev fanget af piraterne, en forargelse jeg til dels godt kunne forstå. Men selvfølgelig glædede det mig meget, at de nu endelig var frie.

Den formodede løsesum for sejlerne lød på ca. 15 millioner kroner.

Man fik et godt indblik i den blandede følelse som den ”almindelige danskere” fremkom med i forbindelse med frigivelsen, ved at se på TV2’s facebook side om befrielsen. Det kan ses på nedstående link:

07. sept. – Tv2/nyheder/facebook – <https://da-dk.facebook.com/tv2nyhederne/posts/188077204599008>

Der var dog også lidt malurt i min glæde over frigivelsen. Der var stadig de seks gidsler fra LEOPARD, som var i piraternes klør. De var efter min mening blevet oversete i medierne, ja nærmest glemt i forhold til sejlerne, og den følelse blev ikke meget bedre, da jeg læste en artikel på Berlingske business.dk, samme dag som budskabet som sejlernes befrielse kom ud.

I artiklen, med overskriften – **Frie sejlere hjælper ikke sømands-gidsler (1)** – kunne man læse, at prisen for at få de danske sejlere fri ikke kunne bruges som brækjern i forhandlingerne om sømand-gidslerne.

Det sagde direktør Hans Tino Hansen, fra sikkerhedsfirmaet Risk Intelligence. Han udtalte videre:

- I glæden over, at de syv sejlere er fri ville det være godt at kunne sige det, men det kan vi simpelthen ikke finde belæg for efter de oplysninger, vi har dernede fra. Forskellen er for stor på de to gidselsager. De pirater, der har haft sejlerne som gidsel, har familien til sejlerne at forhandle med, hvad enten de vil det eller ej. De pirater, der har sømands-gidslerne har et rederi at forhandle med-.

Han tilføjede at, i virkeligheden ville de pirater, der nu havde sluppet den danske familie fri, meget hellere ville have kapret et fragtskib med besætning, fremfor en sejlbaad med syv sejlere.

- Piraterne har brugt lige så mange ressourcer, lige så meget tid, og de har haft lige så mange problemer med sejlerne, som hvis de havde kapret et fragtskib med besætning, som de måske kunne have fået en større løsesum for end sejlerne -, sagde Hans Tino Hansen.

Frigivelsen af sejlerne, medførte også en hilsen til de tilbageværende gidsler fra LEOPARD. En artikel i Politiken den 10. sept., med overskriften –

Danmark opmuntrer de sidste piratgidslers familier (2)

Her kunne læses, at pårørende til gidslerne fra LEOPARD havde fået trøstende og opmuntrende ord i et brev fra det danske udenrigsministerium, samme dag som sejlerne var blevet frigivet.

I brevet stod bl.a. – *Vi vil under ingen omstændigheder glemme jeres pårørende fra fragtskibet LEOPARD -*. Og i det engelsksprogede brev til de filippinske familier stod bl.a. – *De danske myndigheder vil forsat følge jeres sag tæt og gøre alt for at hjælpe jer, såvel som rederiet Shipcraft og dets rådgivere i bestræbelserne på at få jeres elskede hjem så snart som muligt -*.

Denne artikel fik mig til at skrive et læserbrev, som blev bragt i Maritime Danmark 12. sept., under overskriften – **Læser: Udenrigsministeriet er uanstændig (3)**

Den 12. sept., er det 8 måneder siden Eddy Lopez og hans besætning blev bortført af somaliske pirater, og deres skæbne er forsat uvis.

-Jeg undrede mig, ikke over at Udenrigsministeriet sendte et trøstende brev til de pårørende, det kunne sikkert være på sin plads, men over, at Udenrigsministeriet mente det skulle offentliggøres i samtlige medier!

Jeg syntes helt afgjort ministeriet overskrider al anstændighed og medmenneskelige følelser overfor nogle ulykkelige menneskers skæbne. Under hele denne, og andre lignende gidselaffærer, har Udenrigsministeriet forholdt sig meget afvisende overfor at offentliggøre nogen form for oplysninger og udvikling i disse sager. Pludselig syntes man det er relevant at gøre opmærksom på, at man sandelig ikke har glemt de ulykkelige gidsler!

Er det for at dække over det faktum, at selv et stort ministerium er kommet til kort over for de forbryderiske pirater, og egentlig ikke er i stand til at gøre en forskel i det hele taget?

Er tiden ikke ved at være nået hvor søfolk, danske såvel som udenlandske, kræver af deres respektive regeringer og politikere, at man agerer med andet end langstrakte forhandlinger, som ganske givet på langt sigt vil få en effekt, men absolut er uden effekt her og nu. Hvad mener i aktive søfolk?

Informationskilder:

(1) 07. sept. 2011 – business.dk – **Frie sejlere hjælper ikke sømands-gidsler**

<http://www.business.dk/brancher/frie-sejlere-hjaelper-ikke-soemands-gidsler>

(2) 10. sept. 2011 – politiken.dk - **Danmark opmuntrer de sidste piratgidslers familier**

<http://politiken.dk/indland/ECE1388115/danmark-opmuntrer-de-sidste-piratgidslers-familier/>

(3) 12. sept. 2011 – Maritime Danmark.dk - **Læser: Udenrigsministeriet er uanstændig**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=11838>

16 – Ny regering vil se på retssikkerheden for piraterne – september 2011

15. sept. 2011, var der valg og Danmark fik en ny rød regering. Nu var det spændende at se hvad den nye regering havde i posen ang. pirateriet ved Somalia.

Der var meget tavst omkring LEOPARDS gidsler i medierne. I forbindelse med de netop frigivet sejlergidsler var der en del skriveri, og her blev de seks søfolk selvfølgelig nævnt, men ofte som en bisætning, og noget nyt om deres skæbne kom ikke frem.

Dagbladet Information gik i slutningen af sept. måned ud med flere artikler omkring Danmarks måde at behandle mistænkte pirater på, i forbindelse med de danske flådeenheders mange tilfangetagelser af disse mistænkte pirater. Den første artikel var i avisen 26. sept. under overskriften –

Danmark overtræder konventioner i piratjagt (1)

Her kunne man læse, at både danske og udenlandske jurister mente, at Danmarks måde at håndtere problemet på, i flere tilfælde var i strid med Den Europæiske Menneskeretskonvention. Misseren var, at der i flere tilfælde var gået alt for lang tid, før de mistænkte pirater var blevet fremstillet for en dommer, som de har ret til ifølge konventionen.

I 2009 gik der hele 40 dage, før fem pirater, som krigsskibet ABSALON havde pågrebet, kom i grundlovsforhør. Et andet og nyere eksempel, fra juni 2011, gik der en måned før 24 mistænkte pirater, som ESBERN SNARE havde pågrebet, blev varetægtsfængslet af en dommer.

Dr.jur. Birgit Feldtmann fra Syddansk Universitet, som har specialiseret sig i den komplicerede jura, som omgiver den internationale piratbekæmpelse, udtalte følgende til artiklen:

-Når man frihedsberøver en person, skal vedkommende præsenteres for en dommer så hurtigt som muligt, ifølge Menneskerettighedskonventionen, og det er bestemt ikke sket i disse to tilfælde.

Der er klart, at der kan være særlige forhold, som gør det svært at præsentere tilbageholdte for en dommer, f.eks., vejrforholdene eller at skibet befinder sig langt fra havn, men 30 eller 40 dage er længere, end man med rimelighed kan trække det-.

Birgit Feldtmann fik medhold i sin kritik af Distriktsdomstolen i Rotterdam, der den 17. juni 2010, dømte fem pirater, som det danske krigsskib ABSALON pågreb i 2009, for forsøg på at kapre et hollandsk handelsskib. De fem pirater fik mellem fire et halvt og syv års fængsel for deres forbrydelse.

I den hollandske dom hedder det uden forbehold, at – *de 40 dage, der er gået mellem pågribelsen og præsentationen for en dommer udgør en overtrædelse af konventionen-*.

Domstolen kritiserede desuden i skarpe vendinger, at – *den teknologiske højt udviklet nation Danmark* – ikke har været i stand til at finde en teknisk løsning, som f.eks. grundlovsforhøret gennemført via videolink, sådan som hollandske krigsskibe i samme situation gør.

Ph.d. i menneskeret på Dansk Institut for Internationale Studier, Thomas Gammeltoft Hansen, mente også at de lange ventetider for piraterne ombord på krigsskibene var for længe. Han henviste dog til en anden lignende sag, hvor Menneskeretsdomstolen i Strasbourg, havde erkendt, at det kan være vanskeligt at overholde den normale frist på 48 timer.

Han sagde i artiklen: *-Ifølge Menneskeretsdomstolen er der ingen tvivl om, at Danmark er ansvarlig, når pirater tilbageholdes om bord på danske skibe, men domstolen i Strasbourg lægger også vægt på, at man i sådanne situationer må se på, hvad der praktisk er muligt for lande i forhold til overholdelsen af konventionen-*.

Det var ikke muligt at få en kommentar fra Udenrigsministeren. Men leder af Udenrigsministeriets juridiske afdeling, Thomas Winkler, afviste at Danmark overtrådte Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

-Du får mig ikke til at sige, at vi bryder konventionen. Vi er klar over, at det ikke er ideelt, at der går 30 eller 40 dage før pågrebne pirater præsenteres for en dommer. Det er noget vi er meget opmærksomme på, og vi arbejder intenst på at finde en løsning-, sagde han i artiklen.

Næste dag, 26. sept., fik den nok en tand i dagbladet Information, med hensyn til piratbekæmpelsen. Her lød overskriften på artiklen:

Ineffektiv bekæmpelse af pirater er et politisk valg (2)

Artiklen indledte med følgende konstatering – *Trods fire års piratjagt er den juridiske del af piratbekæmpelsen forsat et stort kaos, fremgår det af en ny piratbog. Danmark har pågrebet omkring 225 pirater, men kun fem er blevet straffet. Det skyldes ikke et juridisk problem, men et politisk valg, siger eksperter.*

Den bog, der omtales i indledningen, og som hedder – **Piratjagt, kampen om menneskeliv og millioner** – er skrevet af to danske journalister, Camilla Stampe og Laura Marie Sørensen, som i øvrigt også er medforfattere til flere af artiklerne i Information som dette kapitel omhandler, er en rigtig god bog som giver et godt billede af hele piratproblematikken. Den kan jeg absolut anbefale at man læser.

Men tilbage til artiklen. Ifølge FN bliver ni ud af ti pirater aldrig retsforfulgt. Det er det sørgelige resultat af fire års piratkrig ud for Somalia. Og, i Danmarks tilfælde er succesraten endnu lavere. Ud af de ca. 225 formodede pirater, som danske krigsskibe har pågrebet siden 2008, er fem blevet dømt ved en hollandsk domstol, og 24 afventer retssag i Kenya. Det giver en Succesrate på 7,7 procent.

Hverken jurister eller militære eksperter var imponeret, men understregede samstemmende, at den lave succesrate ikke skyldes juridiske problemer, men tværtimod et politisk valg.

Forsker i pirateri ved Center for Militære Studier ved Københavns Universitet, Lars Bangert Struwe, udtalte til artiklen:

-Det er rigtigt, at der er meget få pirater, som bliver retsforfulgt og dømt, men det er ikke fordi vi ikke ved, hvordan vi skal retsforfølge dem. Tværtimod ved vi udmærket, hvilke lovændringer der skal til for at få piraterne dømt. FN har for længst udarbejdet en udførlig juridisk værktøjskasse, som de enkelte lande kan bruge, hvis de ønsker at opbygge deres lovgivning, så de kan retsforfølge piraterne.

Redskaberne er der, men problemet er, at Danmark indtil nu ikke selv har ønsket at retsforfølge piraterne, selv om den Internationale Havretskonvention giver os mulighed for det. Det er ikke et juridisk problem, det er et politisk valg. Hvis politikerne påstår, at det er et juridisk problem, skjuler de den reelle årsag til, at der ikke er fundet en løsning-.

Ovenstående vurdering var dr.jur. Birgit Feldtmann enig i. Og hun var ikke i tvivl om, at årsagen til den danske modvilje var, at den tidligere regering ikke ønskede at åbne dørene for en flok pirater, der efter en retssag kunne finde på at søge asyl.

Hun sagde: *-Der er selvfølgelig tilfælde, hvor vi må løslade folk på grund af mangel på beviser, men Danmark har valgt at indrette strafferetssystemet, så vi kun kan retsforfølge pirater, hvis der er en tilknytning til Danmark.*

Vi har valgt en minimumsløsning i stedet for at udnytte den ret, vi ifølge international ret har til at retsforfølge pirateriet, uanset hvem der er involveret, og hvor det foregår. Det handler ikke om jura, det handler om politik-.

Begge eksperter understregede, at det ikke kun var Danmark, der havde den holdning. Det var hele Europa, der helst så piraterne retsforfulgt uden for Europas grænser.

Set i lyset af, at der sad seks søfolk fra et dansk skib som gidsler hos de somaliske forbrydere, nu på niende måned, syntes jeg det var svært at se logikken i den danske piratpolitik. I mine øjne, ville den danske regering ikke involvere sig synderligt, hverken i den reelle løsning på problemet om de tilfangetagne pirater, eller i gidslernes skæbne. Det var en sørgelig udvikling at være vidne til.

Det så ud til, at eksperternes kritik af problemet med de tilfangetagne pirater, fik visse politikere til at vågne op til dåd. I hvert tilfælde lovede flere politikere, at den nye regering ville råde bod på de konventionsbrud, der tilsyneladende havde fundet sted under den afgående regering.

Det kunne læses i Information 27. sept. i en artikel med overskriften –

Rød regering vil sanere piratjagt (3)

Her kunne man læse, at både Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten var indstillet på at forbedre behandlingen af de pirater, som Danmark pågriber ud for Somalias kyst. Denne udmelding kom efter, at jurister dagen forinden havde beskyldt Danmark for at bryde den Europæiske Menneskeretskonvention, når danske krigsskibe tilbageholdt pirater i både 30 og 40 dage, uden de blev stillet for en dommer. I Danmark må der højst gå 24 timer, før en anholdt skal fremstilles i grundlovsforhør.

De nævnte partier var enige om, selvfølgelig skulle Danmark overholde de internationale konventioner. En mulig løsning kunne være at afholde grundlovsforhør via videolink, et forslag partierne tog til efterretning.

Enhedslistens retsordfører, Pernille Skipper, gik endog så vidt, at hun lovede der ville blive rettet på forholdene hurtigt. Hun udtalte til artiklen:

-Det er en menneskeret, at anholdte skal stilles for en dommer inden for kort tid-. Hun bebudede, at Enhedslisten ville kræve, at den kommende Justitsminister inden udgangen af oktober fremlagde – et sæt

helt klare retningslinjer og nye arbejdsgange, der skulle sikre at mistænkte pirater blev stillet for en dommer inden for rimelig tid-

Den hidtidige praksis blev dog forsvaret af Venstres forsvarsordfører, Karsten Nonbo. Han mente ikke, der var grund til at oprette særlige videolinks eller andre tiltag, for at forbedre piraternes sikkerhed. Han sagde:

-Det er nemt at mene, at det skal gå hurtigere med at fremstille mistænkte pirater i grundlovsforhør, når man sidder i et lunt kontor med adgang til alle faciliteter. I den praktiske verden er det imidlertid ikke alt, der er muligt. Og hvis det drejer sig om, hvorvidt et dansk krigsskib skal forsætte sin mission eller sejle de mistænkte i land for at få dem for en dommer, så ved jeg godt, hvad jeg mener, er vigtigst-

At den Europæiske Menneskerettighedskonvention udtrykkeligt sagde, at mistænkte skulle stilles for en dommer "prompte", gjorde ikke indtryk på Karsten Nonbo. Han sagde videre: *-Det er ikke piraterne, der skal bestemme hvad vi gør. Vi kan ikke hente månen ned til jorden, bare fordi sådan nogle skiderikker bliver grebet på et ubelejligt tidspunkt. Og så må Menneskeretsdomstolen i Strasbourg mene hvad den vil-*

Information sluttede sin artikelserie, med en artikel 28. sept. under overskriften –

Danske krigsskibe opererer ud over NATO-mandat (4)

Artiklen indledte med at berette, at NATO's magtanvendelsesregler i krigen mod de somaliske pirater var så stramme, at Danmark flere gange havde valgt at operere uden om NATO-regi for at få ram på piraterne. Fungerende forsvarsminister Gitte Lillelund Beck (V) bekræftede, at det var sket flere gange.

Det fremgår også af bogen " **Piratjagt, kampen om menneskeliv og millioner**", som der flere gange refereres til i artiklen.

I Folketinget havde ingen af forsvarsordførerne fra Radikale Venstre, SF eller Enhedslisten hørt tale om, at danske krigsskibe opererer uden for beslutningsforslag B59 (se nederst i artiklen), som var det piratmandat Folketinget gav forsvaret i 2009.

Den fungerende forsvarsminister forsikrede dog om, at de nationale operationer var fuldt lovlige, og at hun "løbende havde orienteret Folketinget".

I bogen gav adskillige danske søofficerer, som var interviewet, udtryk for, at de var dybt frustrerede over at være underlagt NATO's magtanvendelsesregler, som de fandt alt for restriktive, og de kritiserede bl.a., at det var meget svært at få lov at angribe piraternes såkaldte moderskibe, skibe der fungerede som baser og tankstation for piraterne, og giver dem mulighed for at operere langt fra den somaliske kyst.

-Både Absalon og Esbern Snare er gået nationalt enkelte gange. Det er dog undtagelsen frem for reglen, da det bliver opfattet som usolidarisk at gå nationalt, fordi det betyder, at det enkelte krigsskib for en periode trækker sig ud af styrkefællesskabet-, hed det bl.a. i bogen.

Det fremgik også af bogen, at de danske krigsskibe havde videre beføjelser, når de opererede på egen hånd, end når de indgik i NATO-styrken, hvor NATO's maritime hovedkvarter i London skulle give grønt lys før hver enkelt operation.

Fra Søværnets Operative Kommando, SOK, bekræftedes det, at de danske krigsskibe ind imellem opererede uden for NATO-regi. Men man afviste at det skyldes utilfredshed med NATO's magtanvendelsesregler. Presseofficer fra SOK, Kenneth Nielsen udtalte til artiklen:

-NATO's magtanvendelsesregler er udarbejdet af NATO-landene i fælleskab. Der er ikke problemer med reglerne. Reglerne for de danske krigsskibe, indsat i Ocean Shield er de samme, uanset hvem der har kontrol. En dansk enhed opererer inden for det mandat, som den danske Regering og Folketing har besluttet. Danmark stiller med et krigsskib i NATO med et meget robust mandat, så NATO har et effektivt værktøj med det danske bidrag.

Selv om vores skibe er udlånt til Operation Ocean Shield, har vi altid mulighed for at tage dem ud til en national opgave. Og gudskelov for det. Det er godt, at vi indimellem selv kan få lov at bestemme, hvem der har førertrøjen på. Nogle gange er det smart, at der sidder en anden person for bordenden, hvis det f.eks. drejer sig om en opgave, der ikke passer ind i NATO's opgave. Vi opererer under dansk kontrol, hvis der er behov for et dansk fodaftryk, eller hvis vi skal løse en opgave, der ligger uden for NATO's normale opgave i området. Det er noget NATO-landene har gjort hele tiden, og det bliver vi ved med-.

SOK ville dog ikke oplyse hvor ofte, eller under hvilke opgaver, krigsskibene opererede under national kontrol. Denne manglende oplysning begrundede man fra SOK's side med, at det var af hensyn til operationssikkerheden.

En søretsjurist ved Syddansk Universitet, Kristina Siig, som har specialiseret sig i piratbekæmpelse, mente det var noget vrøvl.

Kristina Siig udtalte til artiklen: *- Danmark har det videste mandat af alle de lande, der er med i Operation Ocean Shield, og der er tider, hvor det er smartere at tage NATO-kasketten af og operere under national kontrol. Det kan godt være, det lyder mærkeligt for mange danskere. Det passer jo ikke rigtig ind i vores egen selvforståelse, at Danmark har større nosser end NATO-. Hun understregede, at den implicitte kritik af NATO var årsag til, at forsvaret og politikerne gik stille med det.*

Kristina Siig sagde videre: *- Det danske mandat er så vidtrækkende, at vi har ret til stort set alt, så længe vi holder os inden for menneskerettighederne. I NATO skal alle landene derimod enes, og det er jo ikke alle lande, der har så stærke interesser i at bekæmpe pirateriet, som Danmark-. Og hun påpegede, at danske rederier alene står for 10 procent af den internationale varetransport til søs.*

Det fremgik yderlig af artiklen, at ingen af forsvarsordførerne fra Radikal Venstre, SF, og Enhedslisten kunne erindre, at de nogensinde havde hørt om de danske solomissioner.

Frank Aaen fra Enhedslisten, som havde siddet både i Udenrigspolitisk Nævn og i Forsvarsudvalget i flere år var, sikker på, at emnet ikke havde været oppe.

-Der er ingen tvivl om, at Udenrigspolitisk Nævn burde have været orienteret. Vi har jo fået den opfattelse, at piratbekæmpelsen foregår i NATO-regi, og hvis det ikke er tilfældet, burde vi have det at vide-, udtalte han til artiklen.

Også Holger K. Nielsen fra SF og Niels Helveg Petersen fra Radikale, mente heller aldrig at de var blevet orienteret om solomissionerne, selv om begge partier, ligesom enhedslisten var med til at gennemføre beslutningsforslag B59 i sin tid.

Fungerende forsvarsminister Gitte Lillelund Bech afviste, at hun skulle have undladt at orientere Folketinget om de danske solomissioner. Hun udtalte til artiklen: *-Jeg har løbende orienteret Udenrigspolitisk Nævn og også nævnt det i mine skriftlige briefinger til forligspartierne. Men jeg er jo ikke ansvarlig for, at det, jeg skriver, også bliver læst-*.

Heller ikke den fungerende forsvarsminister ønskede at oplyse, hvad Absalon og Esbern Snare havde foretaget sig, når de gik solo.

-Det eneste jeg kan oplyse er, at der har været nogle særlige situationer, hvor de danske skibe har opereret uden for Folketingets mandat-, udtalte den fungerende forsvarsminister.

I artiklen fra Information var indlagt en fakta-boks med Folketingets beslutningsforslag B59, fra den 17. december 2009, fakta-boksens indhold er som følger:

-Folketinget meddeler sit samtykke til, at et dansk militært bidrag indsættes i NATO's Operation Ocean Shield som led i den internationale indsats mod pirater ud for Afrikas Horn.

Hvad er opgaven:

Ifølge Søværnets Operative Kommando har Operation Ocean Shield fokus på anti-piratoperationer til søs og vil indgå i den koordinerede indsats mod pirateri i farvandet ud for Afrikas Horn.

Operation Ocean Shields fire opgaver:

- Eskortering af handelsskibe og afskrækkelse af pirater*
- Indgreb over for piratvirksomhed*
- Opsøgende indsats mod formodede piratskibe*
- Regional kapacitetsopbygning*

Uden for NATO-regi:

Ifølge FN's Havretskonvention fra 1982 har alle landes flådefartøjer ret til at bekæmpe pirateri til søs. Når danske krigsskibe opererer uden for Operation Ocean Shield følger de, de direktiver som de har fået af Forsvarskommandoen. De er godkendt af Forsvarsministeriet.

Da jeg læste denne artikelserie, kunne jeg fuldt ud forstå den frustration der tidligere på året, var kommet til udtryk bl.a. fra forsvarrets egne folk på krigsskibene. Men også i søfartskredse var frustrationen til at få øje på.

Som ganske almindelig borger i Danmark, blev min retsbevidsthed ikke ligefrem styrket, når jeg læste hvordan politikerne tilsyneladende ikke, havde meget styr på hvad de arbejdede med i kampen mod de somaliske pirater.

Man fik unægtelig det indtryk, at den ene hånd ved ikke hvad den anden laver, i det politiske system omkring Danmarks indsats i piratkampen. Samtidig var det pokkers svært at forholde sig til det faktum, at retssikkerheden for de formodede pirater der blev fanget, havde så stor prioritet - når der samtidig sad seks søfolk fra et dansk skib, fanget hos de somaliske pirater på snart på niende måned. Deres retssikkerhed var der dæleme ingen der kerede sig om!

Selvfølgelig skal Danmark overholde de konventioner vi har underskrevet. Men den hidtidige jagt på piraterne på søen, er efter min mening total uden nogen form for fornuft. Ikke at jeg mente den indsats vores krigsskibe ydede, var uden fornuft. Tværtimod, deres arbejde blev udført på eksemplarisk vis. Men indsatsen kom desværre til at fremstå helt forkert i offentlighedens øjne. Og det netop på grund af den slappe politiske holdning.

Når man læste eksperternes udtalelser, og samtidig havde politikernes holdninger i baghovedet, så havde jeg meget svært ved at tage hele dette spil for galleriet, de var i stand til at præstere, alvorligt.

Og det store spørgsmål måtte være, kunne den nye regering gøre det bedre?

Informationskilder:

(1) 26. september 2011 – Information.dk – **Danmark overtræder konventioner i piratjagt**

<http://www.information.dk/280246>

(2) 26.sept. 2011 – Information.dk – **Ineffektiv bekæmpelse af pirater er et politisk valg**

<http://www.information.dk/280317>

(3) 27. sept. 2011 – Information.dk – **Rød regering vil sanere piratjagt**

<http://www.information.dk/280316>

(4) 28. sept. 2011 – Information.dk – **Danske krigsskibe opererer ud over NATO-mandat**

<http://www.information.dk/280428>

17 – Løsesum i Leopards gidselsag truer rederiet på livet – oktober 2011

På dr.dk, kunne man den 14. oktober 2011 læse (1), at rederiet Shipcraft A/S risikerede at bukke under fordi rederiet ikke kunne betale den løsesum de somaliske pirater forlangte for de seks gidsler fra LEOPARD. Flere andre medier bragte også denne ”nyhed”. Ifølge oplysninger fra Ritzau bureau, var kravet for at sætte søfolkene fri på 15 millioner dollar, svarende til godt 80 millioner kr. Ingen pirater havde nogensinde fået udbetalt så stor en sum.

Shipcraft oplyste til Ritzau, at egenkapitalen i rederiet var tabt, og der var udsigt til et underskud på 3,6 millioner kr. for regnskabsåret 2010. Rederiets ledelse oplyste, at der var regelmæssig kontakt til piraterne, samt at der forhandles om løsesum. Men der var i øjeblikket ingen afklaring, og derfor var det økonomiske fundament for selskabet meget usikkert. Piraternes krav om løsesummens størrelse, ville simpelthen kunne vælte selskabet økonomisk.

Direktør Claus Bech fra Shipcraft udtalte til Ritzau, at piraternes krav var uhørt højt, uden dog at ville sætte beløb på. *–Vi kan ikke honorere gidseltagerens urealistiske høje krav-,* sagde han.

På et spørgsmål fra Ritzau, om han kunne garantere, at Shipcraft fik gidslerne hjem inden selskabet opløses, svarede han.

–Gidseltagerne styrer tidsprocessen, og der er ingen garantier for tidsrammen for frigivelse. Derudover er vi i et meget presset marked, og generelt er det således, at overstiger udgifterne indtægterne, så er følgevirkningen som oftest konkurs. Når det er sagt, så har Shipcraft ingen intentioner om solvent opløsning af selskabet, og vi gør alt, hvad vi kan for at få vores folk genforenet med deres kære hurtigst muligt-.

Piraterne må være realistiske (2)

Samme dag bragte Berlingske Business en artikel, hvor Søfartens Ledere opfordrede piraterne til at være realistiske. Her udtalte direktør for Søfartens Ledere, Fritz Ganzhorn, følgende:

–Måske er tiden inde til, at piraterne begynder at forholde sig til virkeligheden og indser, hvad det er for et rederi, de har med at gøre. Bare fordi man kommer fra Danmark, så er det ikke ensbetydende med, at man har guld i alle lommer-.

Han tilføjede yderlig, at regnskabsmeddelelsen fra Shipcraft signalerede, at rederiet tog kravet alvorligt, og at det forventede, at sagen ville få økonomiske konsekvenser for selskabet. Samtidig viste sagen, at små rederier som Shipcraft havde det svært, både økonomisk og organisatorisk, når de havnede i en kapringssituation.

Han fortsatte, - *Sagens udvikling i øvrigt støtter Søfartens Lederes standpunkt om, hvorvidt små rederiers sejlads i piratfarvande skal forbydes. Sagen viser med al tydelighed, hvad det kræver af både organisatorisk og økonomisk volumen at overkomme de kaprings-og gidselsituationer, som sejlads i piratfarvande kan afstedkomme-.*

Rederiforeningen af 2010, der tidligere da Søfartens Ledere i juni indgav politianmeldelse mod Shipcraft, kritiserede rederiet for ikke at gøre nok for at få søfolkene hjem, var nu også mere fortrøstningsfuld.

Min egen reaktion på disse artikler, var følgende indlæg på – Straf Piraterne:

Jeg har meget svært ved at finde medlidenhed med rederiets Shipcraft, og den medieomtale i dag, om at løsesummen der forlanges for Leopards besætning risikere at lukke rederiet. Rederiet har haft en ganske givtig forretning i flere årtier. Det kan jeg ikke have noget imod. Og heller ikke den niche som sejlads med eksplosiver, som er rederiets hovedbeskæftigelse, er, har jeg noget imod. Det betragter jeg som værende ligeså legal sejlads, som al anden form for fragt. Hvad jeg derimod har meget at indvende omkring, er den måde rederiet har handlet over de sidste par år. Det finder jeg absolut en smule mistænkeligt.

Rederiet kunne i 2008/09 udbetale godt 46 millioner i udbytte. Samtidig reducerede man kapitalen i rederiet til 75.000 kr. i 2009. Derfor kan det vel ikke undre nogen at regnskabet for 2010 var dømt til at give underskud. Det ser unægtelig noget mistænkeligt ud, at netop i de år hvor der var stor chance for at blive kapret, barberede man egenkapitalen til absolut minimum. Og, da rederiet opererede, og gør formodentlig stadig, absolut i løvens gab, da deres rute ligger mellem Europa og Fjernøsten. Derfor burde de i sagens natur have været forudseende nok til at indse, at denne kedelige situation der nu er under afvikling, kunne forekomme. Og, i stedet for at forgylde aktionærerne, have haft finanser i baghånden til at takle en gidselaffære anderledes, end tilfældet er nu.

Hvad man derimod ikke kan klandre rederiet for, er den uhyrlige løsesum der åbenbart forlanges for de seks søfolk. Det burde om noget være et vink med en vognstang, og incitament til verdenssamfundet om, nu går det ikke længere med snak og nedsættelse af komiteer der skal se på sagen. Nu skal der handles, og det ikke kun på langt sigt, men her og nu.

Disse forbryderiske banditter, der står bag hele denne terrorisme, er jo absolut hæmningsløse, og kan ikke bekæmpes med demokratisk vestlige lovgivning. Det skider de højt og flot på, for at sige det ligeud. Det er deres kultur og levevis absolut ikke modtageligt for. Piraterne ser sig jo ikke for gode til at overfalde deres egne landsmænd, hvis de mangler både og udstyr. For dem betyder medmenneskelighed og hensyn intet, her tæller kun deres egen pengebegærlighed. Og med et land og en kultur, hvor korruption og bedrag er en del af hverdagen, vil vores humanistiske vestlige indstilling altid komme til kort.

At vente på der skal skabes stabilitet i Somalia, vil blot kræve endnu flere ulykkelige gidselaffærer. Løsningen for landet Somalia, er helt sikkert at de får hjælp med opbygning af landets infrastruktur. Men det vil tage årtier, og i den tid vil piraterne stadig have overtaget, hvis ikke der skiftes taktik her og nu.

Det gav en hel del debat, med flere forskellige meninger og holdninger til følge.

Jeg havde få dage tidligere, den 12. okt. 2011, sendt følgende åbent brev til vores nye regering:

Danmark har fået en ny regering, og dermed nye kræfter til at takle landets problemer. For dansk søfart, og ikke mindst for danske, såvel som internationale søfarende, er der et stort problem, nemlig den piratterror, der desværre gør livet som søfarende problematisk, i flere dele af verden.

I øjeblikket er det, det Indiske Ocean, der har verdens opmærksomhed. Men det er ikke kun i dette farvand problemet florerer. Også på Afrikas Westkyst er problemet i hastig tiltagende. Piratproblemet er ikke nyt. Det har altid eksisteret i et eller andet omfang. Og søfarten har langt hen af vejen selv kunne takle problemet. Gennem det sidste årti er der kommet et nyt element ind i piratproblematikken, som søfarten

ikke kan klare uden politisk hjælp. De somaliske piraters kapringer af skibe, og umenneskelige gidseltagninger, er ikke kun søfartens problem, men i høj grad verdenssamfundets, og dermed politikernes.

I dag, den 12. okt. er det 9 måneder siden det danske skib Leopards besætning på 6 mand blev taget som gidsler af de somaliske pirater. Disse søfolk, 2 danske og 4 filippinske, har formodentligt levet en grufuld tilværelse i disse mange måneder. En tilværelse, hvor de dagligt skal underkaste sig piraternes luner. En tilværelse, hvor de er afskåret fra selv at bestemme over deres hverdag. Og, hvor de nedbrydes fysisk, såvel som psykisk, i et miljø de ikke selv har nogen indflydelse på.

Dette kan jeg kun formode er gidslernes tilværelse. Jeg, og alle andre uden for inderkredsen omkring forhandlingerne, er afskåret for at vide hvad der reelt foregår, da hele sagen er total mørkelagt.

Efter min mening er Leopards besætning, og alle de hundrede af gidsler, der holdes fanget af piraterne, ikke kun gidsler for piraterne. Men også i høj grad for det internationale samfunds politikere.

I de første år af de somaliske piraters terroriserende omkring Afrikas horn, var der desværre meget lidt politisk initiativ at spore. Det var som om man ikke ville erkende problemet. Heldigvis er denne passivitet aftaget de senere år, men der er desværre stadig lang vej til målet.

Det kan ikke være rigtigt, at søfarende skal udsættes for risikoen for at havne som gidsler hos nogle skruppelløse forbrydere, blot fordi det internationale samfunds politikere ikke kan blive enige om at løse de politiske faktorer, der forhindrer en effektiv bekæmpelse af piratterroren. For nuværende har jeg følelsen af, at der tages der mere hensyn til piraternes retstilling og menneskerettigheder, end til de søfarendes ditto.

Derfor er det mit håb, at i politikere i den nye regering, vil gøre noget alvorligt for at sikre danske søfarende nogle fornuftige arbejdsbetingelser. Arbejdsbetingelser, hvor frygten for piraternes hærgen ikke skal fylde den søfarendes hverdag, med de ulemper dette uvæsen medfører. At det ikke er nogen nem opgave er jeg vel vidende om. At det ikke er en opgave, der kan løses med den nuværende lovgivning, er et faktum. Derfor håber jeg i indser de muligheder, der foreligger fra de internationale søfartsorganisationer side, og agere på dem.

Med venlig hilsen

Poul Erik Larsen, forhenværende navigatør.

Jeg fik den 28. okt. følgende svar på dette brev. Svaret var fra Udenrigsministeriet, som i øvrigt var de eneste, der svarede på brevet:

Kære Poul Erik Larsen,

Tak for dit brev om problemerne med pirateri. Vi deler til fulde dine bekymringer, først og fremmest for gidslerne, for hvem situationen naturligvis har store menneskelige omkostninger. Dertil kommer de negative konsekvenser for regionen, der lige nu kæmper med fødevaremangel og oplever faldende handel og stigende varepriser, og for verdenshandlen.

Bekæmpelse af pirateri er en høj prioritet for Danmark, der er blandt de første lande i verden, som har formuleret en sammenhængende strategi for vores indsats mod pirateri. Vores strategi omfatter en række

forskellige instrumenter, herunder en fortsat dansk militær tilstedeværelse ud for Afrikas Horn og en aktiv dansk indsats for at finde løsninger på de juridiske udfordringer ved pirateri, herunder gennem dansk ledelse af den juridiske arbejdsgruppe under den internationale kontaktgruppe om pirateri ud for Somalias kyst, som bl.a. drøfter retsforfølgelse af piraterne. Dertil kommer danske myndigheders aktive samarbejde med rederiforeningerne om tiltag til beskyttelse af skibsfarten, samt vores støtte til kapacitetsopbygning i regionen for at landene på sigt selv kan løse problemerne. Danmark arbejder også politisk både bilateralt og multilateralt for at pirateri-problemet mødes gennem en styrket og koordineret international indsats mod pirateri. Vi kan kun løse den globale udfordring ved en fælles international indsats. Og sidst, men ikke mindst, støtter Danmark fred og stabilisering i Somalia, uden hvilken pirateriet aldrig får en ende.

Alt i alt bidrager Danmark markant til de internationale bestræbelser på at komme pirateriet til livs.

Vedrørende besætningen fra skibet Leopard, som desværre fortsat er i somaliske piraters varetægt, er de danske myndigheder naturligvis også dybt bekymrede for besætningens situation og de forhold, de tilbageholdes under. Sagen behandles med største alvor, og de danske myndigheder gør alt hvad der står i vores magt for at bistå besætningens pårørende og rederiet, men ligesom andre stater indgår den danske stat ikke i forhandlinger om betaling af løsesum med pirater eller andre kriminelle. Rederiet bistås af et professionelt sikkerhedsfirma i forhandlingerne med piraterne og arbejder for at få deres medarbejdere frigivet hurtigst muligt.

Venlig hilsen

Jeg var absolut ikke i tvivl om, at det var en yderst vanskelig sag at takle, både for rederiet og alle andre involverede i sagen. Men det var svært at se, hvad der skete af udvikling i sagen, da det hele foregik i dybeste tavshed. Alle forsikrede jo tilsyneladende at, at man gjorde alt hvad der var muligt, for at nå frem til en løsning.

Informationskilder:

(1) 14.okt. 2011 – dr.dk – **Løsesum i gidselsag truer rederi på livet**

<http://www.dr.dk/Nyheder/Penge/2011/10/14/154144.htm?rss=true>

(2) 14. okt. 2011 – Berlingske Business.dk - **Søfartens Ledere: Piraterne må være realistiske**

<http://www.business.dk/transport/soefartens-ledere-piraterne-maa-vaere-realistiske>

18 - Nok en dansker gidsel hos somaliske gidseltagere – oktober 2011

Det var ikke kun de somaliske pirater på søen, der tog gidsler. 25. oktober, 2011 blev en bil fra Dansk Flygtningehjælps minerydningsgruppe overfaldet af svært bevæbnede mænd, da de var på vej til lufthavnen i den somaliske by Galkayo. En 60 årig dansk mand, en 32 årig amerikansk kvinde, og en somalisk medarbejder blev efter overfaldet kidnappet og ført bort til en kendt pirathøjborg mellem byen Galkayo og havnebyen Hobyo.

Denne kidnapning skete kun kort tid efter, at to kvinder, der arbejdede for Læger Uden Grænser, blev bortført fra en flygtningelejr i nabolandet Kenya. Tidligere var to europæiske turister blevet kidnappet ud for Kenyas kyst, og man mistænkte somaliske røvere for også at stå bag disse kidnappinger. Jyllands-Posten bragte 25. oktober, en artikel med overskriften:

Tre personer bortført i Somalia (1)

Ifølge Jyllands-Posten ser landets nyudnævnte Udenrigsminister, Villy Søvndal, med stor alvor på kidnapningen af de tre medarbejdere fra Dansk Flygtningehjælp i Somalia.

-Det er farligt land, minearbejderne har arbejdet i, og vi ved jo, hvor alvorligt de her kidnappinger kan udvikle sig, så jeg ser med meget stor alvor på det-, udtalte Udenrigsministeren til JP.

Udenrigsministeren understregede samtidigt, at Danmark under ingen omstændigheder kommer til at forhandle med gidseltagerne.

Også på TV2 News lød Udenrigsministerens vise ord, - *Vi går ikke i forhandlinger med gidseltagere, det gør vi ikke-*.

En anden artikel samme dag, også i Jyllands-Posten, vurderede Søren Hove, der forsker i militant ekstremisme på Afrikas Horn, ved Dansk Institut for Internationale Studier, at det sandsynligvis var pirater med penge som mål, der stod bag kidnapningen af nødhjælpsarbejderne.

Han begrundede det med, at bortførelsen skete i byen Galkayo, som ligger flere hundrede kilometer nord for hovedstaden Mogadishu. Og det er ifølge Søren Hove pirat-land. Hvis det var sket tættere på Mogadishu, ville risikoen for at det var terrorgruppen Al-Shabaab, der stod bag have været større.

Søren Hove udtalte til JP: *-Galkayo er ikke et område, Al-Shabaab kontrollerer. Jo mere nordpå, du kommer, jo mere kommer du ind i piratområdet. Pirater er ikke udelukkende en industri, som tilfangetager folk på vand, men lever også af at kidnappe folk på land og levere dem tilbage-*.

Når det var pirater, der sandsynligvis stod bag kidnapningen, betød det, at handlingen angiveligt var gjort med et finansielt motiv. Anderledes havde det været, hvis Al-Shabaab havde stået bag. Så ville den somaliske terrorgruppes mål med kidnapningen have været symbolske eller politiske, ifølge Søren Hove.

Han udtalte: *-Det gode ved kidnappinger er, at uanset hvem det er, vil der ikke gå så lang tid, før nogen giver lyd fra sig. Piraternes kidnappinger handler typisk om penge. Erfaringer med kidnappinger i Somalia er primært fra pirateriet, hvor man stort set – med visse undtagelser – bliver behandlet okay. Og man bliver*

løsladt, såfremt pengene bliver leveret. Men det kan godt tage lang tid, og det har piraterne også vist, at de er villige til-

Det var selvfølgelig meget betrykkende ord Danmarks nyudnævnte Udenrigsminister proklamerede for offentligheden. Men noget nyt var der nu ikke i det. At Danmark ikke forhandlede med gidseltagere er den samme remse, man har hørt til bevidstløshed. Det kunne have været rart, at få at vide hvad Danmark så havde til hensigt at gøre for at hjælpe gidslerne?

Nok en artikel fra Jyllands-Posten samme dag havde overskriften –

Nødhjælpschef: De får ikke en krone (2)

Her mente generalsekretæren for Dansk Røde Kors, at hvis de kidnappere, der stod bag bortførelsen af de tre nødhjælpsarbejdere, gjorde sig forhåbninger om at blive forgyldt, så kunne de godt tro om igen.

Han sagde, - Det er rigtig dumt at kidnappe nødhjælpsarbejdere ud fra et pengemæssigt synspunkt. Dels går det ud over civilbefolkningen og dels betaler nødhjælpsorganisationer ikke. Jeg kender ikke til nødhjælpsorganisationer, der kunne drømme om at betale løsesum-

Røde Kors havde erfaringer fra tidligere kidnapninger, og her havde strategien været, at lægge maksimalt pres på kidnapperne. Og den strategi håbede man også kunne løse den nuværende kidnapning af de tre nødhjælpsarbejdere. Og, skulle denne strategi vise sig ikke at virke, var der ifølge generalsekretæren kun én løsning. *–Hvis det viser sig ikke at være tilstrækkeligt, er det i vores tilfælde kun udmattelsesstrategien, der gælder ved at gøre dem fuldstændigt klart, at nødhjælpsorganisationer ikke betaler løsesum og lade dem se, hvilke konsekvenser det har for civilbefolkningen-*, sagde generalsekretæren.

Som det tydeligt fremgik af begge ovenstående artikler, var gidslernes skæbne meget usikker. Det uanset om det drejede sig om de seks søfolk fra LEOPARD, eller om de nye gidsler fra Røde Kors. Uskyldige mennesker, som bare havde passet deres arbejde, var helt og holdent overladt til forbryderiske kriminelles forgodtbefindende. Det var mig umuligt at få en fornuftig sammenhæng ud af den strategi, som både regering, og andre involverede, i disse tragiske gidselsager lagde for dagen.

Hele det internationale samfund stod tilsyneladende magtesløse overfor nogle af de værste forbrydelser man kan begå, nemlig gidseltagning, og det uanset om det blev begået af pirater, eller andre. Danmark havde nu syv gidsler i somaliske forbryderes varetægt, og disse forbrydere var øjensynligt tilknyttet det somaliske piratmiljø. LEOPARDs seks søfolk havde været gidsler nu på tiende måned. De delte skæbne med ca. 300 andre søfolk, som også var i piraternes vold. Beretninger fra frigivne gidsler viser med alt tydelighed, at disse forbryderiske pirater var fuldstændige hæmningsløse, i deres behandling af deres gidsler.

Det hjælper fedt, at diverse eksperter inden for pirateri udtaler sig, og giver deres store erfaring videre. Jeg har stor respekt for deres ekspertise, men desværre er det ikke meget værd at f.eks. Søren Hove i den første artikel udtaler at, de somaliske pirater behandler deres gidsler okay, og de bliver løsladt såfremt pengene bliver leveret!

Var det ok, at behandle uskyldige mennesker som en anden handelsvare, og samtidig acceptere at det ikke kunne være anderledes?

Var det ok, at uskyldige mennesker skulle have deres, og deres familiers liv traumatiseret, i bedste fald nogle år frem i tiden, i værste fald, for resten af livet?

Rederiet Shipcraft havde meldt klart ud, at de ikke var i stand til at honorere piraternes urealistiske krav om løsesum. Røde Kors meldte lige så klart ud, at de ikke under nogen omstændigheder ville betale løsesum for deres gidsler.

Jeg var fuldstændig overbevist om, at de somaliske forbrydere der stod bag pirateriet, piratledere, såkaldte investorer, og hvad man ellers kaldte dem, var bedøvende ligeglade med hvilken konsekvens deres forbrydelse måtte have for civilbefolkningen, som generalsekretæren i Røde Kors begrundede deres holdning til ikke at udbetale løsesum, med.

Ligeledes forholder det sig med Søfartens Lederes appel tidligere, om at piraterne måtte være realistiske og indse, at de ikke kunne få den forventede løsesum for Leopards besætning.

Det må da for pokker være muligt, selv for politikere og andet godtfolk, at indse der skulle helt andre tiltag til for at pirateriet og de modbydelige kidnapninger til livs, end det der præsteredes for nuværende!

Informationskilder:

(1) 25. okt. 2011 – jylland-posten.dk - **Tre personer bortført i Somalia**

<http://jylland-posten.dk/international/ECE4591649/tre-personer-bortfoert-i-somalia/>

(2) 25. okt. 2011 – jylland-posten.dk – **Nødhjælpschef: De får ikke en krone**

<http://jylland-posten.dk/indland/ECE4988977/noedhjaelpschef-de-far-ikke-en-krone/>

19 - Danske skibe skal have bevæbnede vagter – november 2011

31. okt. 2011, havde Berlingske en artikel med overskriften - **Piratproblemet breder sig i Afrika (1)**

Her kunne man læse, at pirat-uvæsenet der havde gjort mange somalier rige, var begyndt at brede sig, ikke mindst til Vestafrika.

FN's vicegeneralsekretær Taye-Brook Zerihoun, udtalte til artiklen, at de somaliske pirater, der for tiden tilbageholder over 300 gidsler og 15 skibe, var begyndt at inspirere militante grupperinger andre steder i Afrika til også at begynde at angribe skibe.

Samtidig opfordrede FN's sikkerhedsråd lande i Vestafrika til at optrappe deres flådepatruljering for at imødegå pirattruslen.

Zerihoun sagde i artiklen, at FN og regeringer rundt omkring i verden var stadig mere bekymrede over forbindelser mellem de somaliske pirater og militsgruppen al-Shabaab, der bekæmpede den vestlig-støttede regering i Somalia.

-De tiltagende forbindelser mellem al-Shabaab og piraterne tyder på, at problemet med pirater er ved at mutere. Somaliske pirater kan være i færd med at inspirere til angreb andre steder på verdens skibsruter, særligt i farvandet ud for Vestafrika-.

Der havde længe været piratangreb ud for Nigeria. Nu bredte angrebene sig også til nabolandet Benin, hvor der i 2011 havde været 20 angreb, mod ingen i 2010.

Benin og Nigeria havde indledt fælles flådepatruljering, og samtidig tilbød Frankrig, USA og Kina at hjælpe med at bekæmpe pirateriet ud for Vestafrika.

Jeg kan ikke sige, at jeg var forbavset over det tiltagende pirateri ved Vestafrika. Lige siden jeg startede med at sejle på Vestafrika, tilbage i 1970'erne, havde der været problemer med pirateri ved Nigeria. Og når disse pirater så, hvor let deres kære kollegaer i Somalia kom til millioner af dollars, så vil det jo næsten være helligbrøde, hvis man ikke tog del i "festlighederne"!

Selv om Frankrig, USA og Kina tilbød at hjælpe med at bekæmpe pirateriet ved Vestafrika, tror jeg desværre ikke det vil få den helt store effekt, før alle søfartsnationer presser det internationale samfunds politikere til at få etableret en virkelig effektiv international piratdomstol, og ikke mindst at få fat i bagmændene, hvem de end er. Først da, tror jeg, der er mulighed for at komme problemet til livs.

Den 1. november kunne man i Berlingske læse, at danske skibe skal midlertidig have bevæbnede vagter ombord. I en artikel i avisen, med overskriften - **S vil beskytte skibe med våbenmagt (2)**, sagde justitsminister Morten Bødskov.

–Vi skal have en mere smidig procedure for midlertidig godkendelse af vagter om bord på vore skibe. FN har udsendt en ny rapport, som viser, at pirateriet breder sig. Vi har også oplevet forfærdelige eksempler på danske skibe. Derfor vil regeringen sammen med rederierne se på erfaringerne fra andre lande-.

Danmarks Rederiforening havde længe presset på for at få tilladelse til bevæbnede vagter. Nu så det så endeligt ud til at lykkes. Men at sejle med bevæbnede vagter, var ikke helt så enkelt som man måske kunne få indtryk af.

I Søfartens Lederes medlemsblad nr. 6, 2011, (3) kunne man læse et par artikler om dette, skrevet af søfartsjournalist Lise Mortensen Høy.

Første artikel med titlen – **Bevæbnede vagter – hvad er kaptajnens rolle og ansvar** -, gav et godt indblik i denne problemstilling.

Dr.jur. på Syddansk Universitet, Kristina Siig, gav i artiklen nogle anvisninger på kaptajnens rolle og beføjelser med bevæbnede vagter ombord. Artiklen var et uddrag af foreningens efterårsmøde, den 1. november.

-Som kaptajner er det helt nødvendigt, at i går proaktivt ind i kontakten med vagterne, betragt dem som en ekstra sikkerhedsofficer. Det er kaptajnen, der giver de overordnede instrukser; og det er i øvrigt vigtigt, at vagterne kan fungere sammen med besætningen-, lød det fra Kristina Siig.

Hun understregede, at selv om en vagt havde våbentilladelse, og var bevæbnet, var han hverken politi eller militær: *-Han har samme beføjelser som en vagt i Bilka. Når han er på et dansk skib, er han under dansk jurisdiktion, og derfor gælder dansk lov-*.

Kristina Siig forklarede, at så længe vagterne ikke "kom i brug", var situationen rimelig enkel. Men i det øjeblik at vagterne skød på nogen fra et dansk skib, var der en række vigtige forhold, som kaptajnen burde være opmærksom på:

-Vagterne har – som alle andre borgere – kun ret til at skyde i selvforsvar. Det må aldrig være dem, der åbner ild-.

Hvis det kom til ildkamp, og nogen blev skudt, ville retssystemet som udgangspunkt se på hændelsen som "manddrab". Derfor var det helt afgørende, at kaptajnen efterfølgende kunne dokumentere, at der var tale om selvforsvar. Det kunne f.eks. ske ved, at episoden var optaget på video/kamera, at radiokommunikationen blev optaget, og at oplysninger fra GPS'en blev gemt. Og, endelig var det vigtig, at alt blev skrevet ind i logbogen, at vagter og besætning blev afhørt, og deres forklaringer blev skrevet ned.

-Et godt råd er at kræve søforklaring af vagterne – det kan foregå på konsulater og ambassader. Hvis det fra begyndelsen er ordentligt dokumenteret, at der var tale om selvforsvar, vil anklagemyndigheden formentlig ikke begynde at efterforske sagen. Og jeg tror i øvrigt, at der vil være stor forståelse for jeres situation-, sagde Kristina Siig.

Tilfangetagne pirater og pirater, der havde overgivet sig, blev kaptajnen også tvunget til at forholde sig til.

Hvis piraterne overgiver sig og smider våbnene over bord, skal vagterne stoppe med at skyde. Herefter må i ikke forlade dem, hvis de er i fare. Hvis deres skib f.eks. tager vand ind, eller hvis de ikke har ferskvand om bord eller brændstof til at nå i land, er de at betragte som skibsbrudne, og så har i ansvaret for dem. Og tilsvarende hvis nogle af piraterne er kommet til skade, har i også pligt til at hjælpe dem-, understregede Kristina Siig, og hun henviste til Sølovens § 253, hvorefter man blev straffet, hvis man undlader:

Efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare eller at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.

Eneste undtagelse var, hvis der tydeligvis var nye piratskibe på vej. Så var det kaptajnens ansvar at afveje mellem skibets sikkerhed og personsikkerhed. Og så ville det være lovligt, at sejle væk.

-Men her er det igen brug for dokumentation af, at der var flere piratskibe på vej-, understregede Kristina Siig, som også forklarede, at tilfangetagne pirater ville kunne afleveres til myndighederne i første havn, som skibet anløb.

I samme blad, som ovenstående referer til, var der yderlig en artikel med overskriften:

Ansaret for bevæbnede vagter ligger i rederierne

Her lød det fra Danmarks Rederiforening, at en ny industristandard for brug af bevæbnede vagter ville være med til at friholde kaptajnen fra det juridiske ansvar for vagternes handlinger. Vicedirektør i Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen udtalte:

- Situationen, hvor et rederi sætter bevæbnede vagter om bord på et handelsskib, er helt ekstraordinær. Og vi må holde fast ved, at det er rederiet, der søger om våbentilladelsen og sætter vagterne om bord for at beskytte skibet og de ansatte om bord.

Derfor er vores holdning, at kaptajnen og besætningen ikke skal involveres mere end højst nødvendigt. Det er ubetinget rederiet, der er ansvarligt for, at vagterne er kvalificerede og hvordan de varetager opgaven.

Det er klart, at skibene og besætningerne skal være godt forberedt, men som vi ser det, vil der altid være tale om selvforsvar, når et skib bliver angrebet af pirater – så vi skal passe på, at spørgsmålet ikke bliver unødigt kompliceret af for meget jura-.

Vicedirektøren henviste til, at rederiforeningerne, de faglige organisationer og vagtselskaberne, samarbejdede om at udarbejde en industristandard for brug af bevæbnede vagter om bord på skibe.

-Her vil hele den operationelle side blive fastlagt og beskrevet. Det betyder, at der bliver standarder for vagternes "kvalitet og uddannelse", så rederierne har nogle faste punkter at gå ud fra, når de vælger vagtselskab.

-Der bliver standarder for Rules of Engagement, og det er klart, at kaptajnen og besætningen skal kende dem, så alle – både besætning og bevæbnede vagter – kender deres opgaver og ansvar under et piratangreb-.

Vicedirektøren pegede i den forbindelse på, at det var hans holdning, at det aldrig kunne være kaptajnens opgave, at skulle give ordre til at skyde.

-Det er vagtlederen, der er uddannet til at bedømme situationen, og f.eks. beslutte, at der skal skydes varselkud – eller måske skal skydes imod piraternes fartøj. Jeg forestiller mig, at der skal være en form for rulle, der sættes i gang, når et piratskib nærmer sig – og at det her er beskrevet, hvad alle om bord skal gøre, og det gælder naturligvis også vagterne-.

At have bevæbnede vagter, var ikke så lige en sag. Som der fremgår af ovenstående, var det et yderligt stort ansvar, der blev pålagt kaptajnerne på skibene. Men set i lyset af den erfaring man havde fra udenlandske skibe, som havde bevæbnede vagter, og den yderlige sikkerhed disse vagter tilsyneladende gav, syntes jeg ikke der kunne være nogen tvivl om, at danske skibe skulle have bevæbnede vagter ombord.

Informationskilder:

(1) 31. okt. 2011 – Berlingske.dk – **Piratproblemet breder sig i Afrika**

<http://www.b.dk/globalt/piratproblemet-breder-sig-i-afrika>

(2) 1. nov. 2011 – Berlingske.dk – **S vil beskytte skibe med våben-vagter**

<http://www.b.dk/politiko/s-vil-beskytte-skibe-med-vaabenvagter>

(3) Søfartens Lederes medlemsblad, nr. 6 – 2011

<http://publikationer.soefartensledere.dk/soefartens/sfl/11/1/>

20 – Hvad har gidseltagning og våbensejlads med hinanden at gøre?

Grunden til dette kapitel, og ikke mindst overskriften, var, at jeg læste en artikel i Information 3. december 2011, med titlen – **Hvad man ikke ved, har man ikke ondt af** (1)

I første omgang hæftede jeg mig ikke synderligt ved denne artikel, men da jeg kiggede nærmere på den, og læste første del, som var en beskrivelse af LEOPARDs kaping, fattede den selvfølgelig min interesse.

Og jeg forundredes især over artiklens forfatters, tilsyneladende manglende, indsigt i hvad der skrives om i danske medier. Forfatteren skrev i artiklen, *at efter overfaldet på LEOPARD i januar, skabte episoden fornyet debat i danske medier. Igen diskuteres piratproblemet. Igen diskuteres behovet for øget flådepatruljering og den ustabile sikkerhedssituation omkring Afrikas Horn.*

Men der var ingen, der taler om de våben, LEOPARD har ombord. Ingen taler om, at Leopard under kapingen er lastet med missiludstyr til den vietnamesiske hær. Og, ingen taler om, at danske skibe er stortransportører af våben og ammunition til hele verden.

Hovedemnet i artiklen var at beskrive den danske transport af våben. Et emne, der jævnligt dukkede op i danske medier, og har gjort det i mange år. Men her mener jeg absolut forfatteren blander tingene sammen i en sammenhæng der intet har med hinanden at gøre. Og der bliver ikke bedre af, at manden tilsyneladende ikke har styr på hvad der i øvrigt skrives i medierne. Og ikke mindst Information, som absolut ikke har sparet på spaltepads gennem tiderne til netop debat om danske skibes våbentransporter.

Artiklen medførte en længere række af kommentarer, 32 i alt, og jeg havde i den forbindelse en meningsudveksling med en mand, der er stor modstander af danskernes våbentransport, redaktør på net mediet – FRED-DK -, Tom Paamand, som reflekterede på min kommentar til artiklen. Her gengiver jeg vores meningsudveksling.

Min første kommentar:

Jeg forstår ikke helt hensigten med denne, absolut velskrevne artikel. Er det meningen, at man fra forfatterens side vil skabe en ny debat omkring danske skibes transport af våben på verdenshavene? Så må jeg desværre bedrøve forfatteren med, at han er en postgang for sent ude. Som det også fremgår af artiklen, er det et emne der har været vendt i medierne med jævne mellemrum, siden begyndelsen af 1980'erne, og der fremkommer for så vidt ikke noget nyt frem i artiklen i den henseende. Den eneste forskel er, i 80'erne sejlede en stor del af den danske coasterflåde med våben. I dag er det enkelte skibe, her i blandt Shipcrafts tre skibe.

Firmaet Shipcraft har gennem hele deres tid på fragtmakedet levet af at transportere farligt gods, heriblandt våben, ammunition m.m. Det er forsøgt flere gange siden 80'erne, fra især socialdemokratiets side, at få en lovgivning mod våbentransport på danske skibe gennemtruffet. Dette er dog aldrig lykkedes. Derfor er det stadig ikke forbudt at transportere våben på danske skibe, hvis man vel at bemærke overholder givne regler og igangværende embargoer.

Hvis meningen med artiklen er, at få sat fokus på Shipcrafts unægtelige tåbelige handlemåde i den verserende gidselsag, så stiller sagen sig anderledes. For selv om Shipcrafts direktør Claus Bech, sikkert med

rette, pointere, at de følger gældende lovgivning omkring deres transport, så må man sige, deres handlemåde i forhold til deres besætning som sidder som gidsler i Somalia, i den grad mangler handlekraft og troværdighed.

Tom Paamand's svar:

Kun enkelte skibe, Poul Erik? Jeg forstår ikke helt hensigten med din kommentar, for i så fald må piraterne have insiderinformation og særlig lyst til våbencontainere, for de har ramt plet i et statistisk set urimeligt højt antal. Pirater har dog ikke brug for tunge våben i containere, så mon ikke deres "stikprøver" i stedet har afsløret omfanget. Pirater og ulykker er den eneste måde disse våbentransporter afsløres for offentligheden - for reelt findes der ikke pålidelig statistik på området, kun sådant kvalificeret gætværk.

Mit svar til Tom Paamand:

Tom Paamand – jeg beundrer din måde at kommentere min kommentar på, og i det hele taget din meget engagerede måde at debattere danske skibes sejlads med våben på. Jeg har læst din artikel på FRED.dk, og må sige den er godt skrevet, ud fra det synspunkt, at danske rederier og deres søfarende er en flok forbrydere til hobe.

Hermed slutter så også min beundring, da der er milevid forskel i vores synspunkter, hvad angår våbensejlads, og åbenbart også pirateriet i det Indiske Ocean. Både du, og forfatteren af ovenstående artikel, ser jer ikke for gode til at blande to ting sammen, nemlig våbensejlads og den tragiske kidnapning af skibet Leopards besætning, som intet har med hinanden at gøre. Det gør, både ovenstående artikel, og din artikel i FRED.dk til en temmelig lunken affære, hvor i begge åbenbart bruger gidselaffæren med LEOPARD til at profilere og sandsynliggøre jeres synspunkter på våbentransport med. Er det ikke lidt ynkeligt?

Jeg er helt overbevist om, at de somaliske pirater er bedøvende ligeglade med om det skib de kaprer, er lastet med våben eller appelsiner. For dem er det besætningen og løsesummen for samme der tæller, og absolut intet andet. At det skulle være pirater og ulykker, der skulle være den eneste grund til at disse våbentransporter afsløredes for offentligheden, må da vist være en fejlvurdering. Jeg tror ikke, at medierne gennem de sidste 30 år, har beskæftiget sig så meget med en enkeltfaktor inden for dansk skibsfart, som netop beskrivelsen af danske skibes sejlads med våben. Det være sig både de helt legale, som man åbenbart hele tiden har haft besvær med at adskille, fra de mere fordækte og ulovlige, som der også har været nogle stykker af gennem tiden. Så, hvis offentligheden har haft adgang til avis, tv, og andre medier, så har der absolut været muligheder nok til at få viden på dette område.

Nok et svar fra Tom Paamand:

Larsen, uanset din påståede beundring, får din svingen med ordet "ynkelig" mig til at opgive yderligere dialog på forhånd. Vi har ikke skændtes længe nok til den slags. Men da emnet som bekendt har min interesse får du et kort svar - og så lukker jeg af.

Ordet ynkelig kan du bruge om moralen hos de firmaer, der profiterer på at bevæbne krige overalt i verden. Og om de søfolk, der trods kendskab til hvad de arbejder med, ikke forlængst har søgt hyre andetsteds. Ingen fortjener at sidde indespærret som gidsler på ubestemt tid, med døden som en reel mulighed. Heller ikke folk, der selv hjælper krigsherrerne til våben.

Du misforstår grundigt offentlighed om våbentransporter. At medierne har trampet rundt i Trigon og et par andre enkeltteksempler betyder ikke "offentlighed". Det er som nævnt ingen brugbar offentlig statistik på området, hverken i dansk, europæisk eller FN-sammenhæng - og dermed ingen konkret viden, endsige kontrol. Over and out.

Og, mit sidste svar til Tom Paamand:

Tom Paamand – Du har sikkert helt ret, der vil ikke komme noget fornuftigt ud af en yderlig dialog os imellem. Dertil er vores verdener helt afgjort for forskellige. Og som alle andre aktivister, jeg på en eller anden måde har været i forbindelse med tidligere, er du ingen undtagelse. Så snart i bliver konfronteret med virkelige fakta, som ikke stammer fra et eller anden offentlig statistik, eller en ekspertudtalelse, gerne fra jeres egen kreds, så stikker i halen mellem benene og fornægter at se virkeligheden i øjnene.

Dog kan det undre mig, at du ikke mener mediernes fremstilling af f.eks. våbentransporterne igennem årenes løb kan bruges til at give offentligheden brugbar information, i din artikel i FRED.dk benytter du dig dog rigeligt af disse informationer til at påpege dine synspunkter.

Jeg har gennem et langt liv til søs, både haft piratproblemet tæt inde på livet, og sejlet med mange våben og nucearlaster, i flere af de rederier du omtaler i din artikel. Disse laster er der på ingen måde noget ulovligt i at fragte, og jeg kan da kun dybt beklage at myndighederne ikke har forsynet dig med brugbare offentlig statistikker – men måske har myndighederne haft denne artikels overskrift i tankerne – hvad han ikke ved, har han ikke ondt af.

Efter at have reflekteret lidt over ovenstående, skrev jeg den 11. december 2011, selv en kronik til Information. Den blev dog ikke godtaget, men jeg modtog en venlig mail fra bladets Opinionsredaktør, der beklagede at de desværre måtte takke nej i denne omgang, med begrundelsen, at de hver dag modtog flere indlæg og kronikker end der var plads til i avisen, og derfor desværre ofte var nødsaget til at afvise en stor del – uanset de både var gode og relevante.

Her er kronikken:

Er de danske gidsler i Somalia ikke regerings problem.

Den 2.december bragte Information en artikel med titlen – Hvad man ikke ved, har man ikke ondt af. Artiklen omhandlende, danske skibes storstilede transport af våben til verdens konfliktzoner, med risiko for at disse våben vil blive brugt til at krænke menneskerettighederne. Ifølge artiklen er der behov for større kontrol med danske rederiers våbentransporter, også fordi, en del af transporterne går gennem piratfarvande.

Artiklen beskriver problematikken omkring våbensejladser, og det er der i og for sig ikke noget nyt i. Det har jævnligt, siden 1980'erne, været et emne, der dukker op i medierne med jævne mellemrum. Der har ligeså jævnligt været lagt betydelige kræfter i at prøve at ændre lovgivningen ved disse våbentransporter, dog uden der er sket alverdens fremskridt i den retning.

Det er nu ikke problematikken omkring våbentransport jeg vil skrive om, men derimod problemet omkring pirateriet i det Indiske Ocean. Grunden til jeg henviser til artiklen om våbentransport er, at den starter med

at beskrive overfaldet på den danske coaster Leopard, som fandt sted for 11 måneder siden ud for Omans kyst.

Leopard var ganske rigtig lastet med militærudstyr, efter forlydende til den vietnamesiske hær. Og firmaet Shipcraft, som ejer Leopard og to andre lignende coastere, har specialiseret sig i transporter af eksplosives, våben, samt andet militærudstyr gennem hele firmaets eksistens. Ifølge artiklen, skaber episoden med Leopard fornyet debat i danske medier. Igen diskuteres piratproblemet, og igen diskuterer man behovet for øget flådepatruljering og den ustabile sikkerhedssituation omkring Afrikas Horn. Men der er ingen, der taler om de våben Leopard har ombord. Og ingen taler om, at danske skibe er stortransportører af våben og ammunition til hele verden.

Men tilbage til pirateriet som, set med mine øjne, er betydelig mere problematisk end nogle våbentransporter, som udgør en lille promille af hvad danske skibe dagligt transporterer rundt på verdenshavene. Pirateriet har alle dage været en trussel for skibsfarten i forskellige dele af verden. I dag fokuseres der især på pirateriet omkring Afrikas Horn. Men også i andre dele af verden, er det et stadig stigende problem. Især de seneste år er det blusset kraftigt op på flere Vestafrikanske kyster, i en betydelig mere rå og ondskabsfuld måde end tidligere set.

Ang. pirateriet begået af somaliske pirater, blev dansk søfart involveret i dette med kapringen af den danske coaster, Danica White, i det Indiske Ocean den 1. juni 2007. Da det var første gang et dansk skib blev kapret, vakte det selvfølgelig meget omtale i medierne. Skibet, og dets besætning på 5 mand, alle danske søfolk, blev holdt som gidsler i 83 døgn. Hermed stod dansk søfart, og de danske myndigheder overfor en helt ny type forbrydelse til søs, som man ikke var forberedt på at skulle forholde sig til. Debatten gik højt blandt de danske søfartsorganisationer, som alle følte at modparten greb sagen helt forkert an. Det blev også starten på et større beskyttelsesprogram for beskyttelse af skib og besætning, der besejler området. I starten var piratproblemet koncentreret omkring Aden bugten, men bredte sig hurtigt til stort set hele det Indiske Ocean.

I de 4½ år, der er gået siden Danica White blev kapret, er der gjort meget for at beskytte sig mod piraterne. Der er oprettet en betydelig flådebeskyttelse, som med tiden har vist sig at være en stor hjælp i kampen mod pirateriet. Dog er det stadig ikke lykkedes det internationale samfund at udarbejde et effektivt juridisk system til afstraffelse af tilfangetagne pirater. Derfor er krigsskibene stadig nødtvunget til at løslade tilfangetagne pirater, selv om disse fanges med piratrelateret udstyr i deres både. Dette er til stor frustration for alle involverede parter, og ikke mindst besætningerne på krigsskibene, som må lide den tort at blive ofre for nedværdigende spot, i deres ellers gode arbejde.

Skibene ligner næsten små "slagskibe", når de er ikklædt hele udstyret med pigtråd, og hvad man ellers bruger af fysisk beskyttelse. Indenfor det sidste år, har langt størstedelen af skibene desuden fået bevæbnede vagtteams ombord, under passage af piratområderne. Disse bevæbnede vagter har vist sig at være et ganske effektivt værn mod piraterne, da vellykkede kapringer er faldet markant det sidste år.

Dog er det ikke uden problemer at have bevæbnede vagter ombord. Dels er der for tiden ikke klare retningslinjer, i forhold til våbenlov som involverer disse bevæbnede vagter. Der er heller ikke klare regler for ansvarsområdet, hvis vagterne kommer i ildkamp med piraterne. Efter forlydender arbejdes der med at få en industristandard omkring disse problemer på plads. Imens optrapper piraterne deres taktik. Hvor de tidligere flygtede, når de blev klar over der var bevæbnede vagter på skibet, er tendensen nu, at de beskyder skibene, selv om de bliver mødt med skræmmeild fra vagterne.

Alle disse beskyttelsestiltag er en stor økonomisk belastning for rederierne. Oveni kan lægges betydelige ekstra udgifter i form af store forhøjede forsikringspræmier. Også den danske stat har betydelige ekstra udgifter med at opretholde flådens tilstedeværelse i området.

Hvem skal betale den økonomiske ekstraomkostning. Det skal den danske befolkning, i kraft af merpris på de varer som skibene fragter fra Østen til Europa. Og udgifterne for statens vedkomne, er der også kun den danske befolkning til at betale i kraft af højere skatter. Så de somaliske pirater er ikke kun et dyrt bekendtskab for søfartsbranchen, men så sandelig også for den almindelige dansker.

Det er dog kun den økonomiske side af sagen. De menneskelige omkostninger, som man ikke gerne taler om, kan meget hurtigt blive uoverskuelige og kan ikke erstattes, som tilfældet er med de økonomiske.

Den 12. december, er det nøjagtigt 11 måneder siden besætningen fra Leopard blev kidnappet og ført til Somalia. To danske, og fire filippinske søfolk, fik på et øjeblik deres liv total forandret under udførelsen af deres arbejde. Og nu 11 måneder efter, er deres liv ikke blot forandret, men måske ødelagt for resten af deres tid. Den enorme psykiske og fysiske belastning gidslerne givetvis har været udsat for gennem 11 måneder, er jeg overbevist om, vil følge dem resten af livet.

Jeg kender personligt et af de danske gidsler, som jeg tidligere har arbejdet sammen med, og så billeder af vedkomne efter 6 måneders fangenskab. Og, disse billeder viste en mand der ikke havde det godt, hverken fysisk eller psykisk.

Hvad er der gjort for at få disse stakkels mennesker frigivet fra deres fangenskab! Det ved vi ikke, da sagen er total mørkelagt. Jeg har skrevet Shipcraft flere gange, og deres standardsvar er – at få vores kollegaer frigivet har allerhøjeste prioritet.

Jeg har skrevet et utal af mails til ministre og politikere, og fået enkelte tilbagesvar, hvor politikerne henviser til deres partiers holdninger, som selvfølgelig er at bekæmpe pirateriet med alle midler. Men når det kommer til den konkrete sag omkring besætningen fra Leopard, så henviser man til regerings stående forbehold – man forhandler ikke med pirater. Seneste svar er fra Udenrigsministeriet i oktober, - hvor man er dybt bekymret for besætningens situation, og de forhold de tilbageholdes under. Samt, at man fra de danske myndigheder gør alt hvad der står i vores magt for at bistå besætningens pårørende og rederiet, og i øvrigt henviser til, at rederiet bistås af et professionelt sikkerhedsfirma i forhandlingerne med piraterne-.

Disse svar kan helt sikkert ikke være anderledes, som situationen er for nuværende. Men er det en tilfredsstillende situation, vi her er vidne til? Er det tilfredsstillende for søfartserhvervet, at hvis man som sømand, er så uheldigt at blive taget som gidsel af piraterne, er ens skæbne helt og holdent lagt i hænderne på rederiet og deres professionelle forhandlere? Er det ikke en regerings fornemste pligt at bistå deres borgere, hvis disse kommer uforskyldt ud for f.eks. en kapring eller kidnapning?

Som almindelig borger var det uhyre vanskeligt at få en kronik frem i avisernes spalter. Men heldigvis var der andre måder at give udtryk for sin mening på.

Informationskilde:

(1) 3. december 2011 – Information.dk – **Hvad man ikke ved, har man ikke ondt af**
<http://www.information.dk/286773>

21 – Ingen løsning på gidslernes skæbne i 2011

Det blev ikke i 2011, der kom en løsning på de 7 gidslers skæbne. I det hele taget fik deres tragiske skæbne ikke megen opmærksomhed i medierne, selv om problemet med pirateriet ved Afrikas Horn ofte blev beskrevet.

Jeg skrev derfor en lille julehilsen til vores ministre, så de ikke helt skulle glemme gidslerne. Det åbne brev blev bragt på Maritime Danmark, og i søfartsbladet SØFART nr. 51, 23.12.2011.

Kære Ministre

I denne søde juletid vil jeg lige minde jer om, at der i Somalia for tiden sidder 3 danske statsborgere som gidsler hos de somaliske pirater. Jeg håber ikke, I, midt i al juletravlheden, har glemt disse stakkels uskyldige mennesker, hvoraf de to danske søfolk, samt deres fire filippinske kollegaer fra fragtskibet »Leopard«, har siddet i dette helvede siden 12. januar, altså snart et år.

Jeg har tidligere skrevet til jer om emnet pirateri, men det er sikkert for længst gået i glemmebogen. Derfor minder jeg jer hermed igen om problemet. Det er ufatteligt, at det internationale samfund, og hermed den danske regering, ikke kan gøre noget for at hjælpe disse stakkels gidsler.

Et halvt år siden

Villy Søvndal – Dit parti SF stillede krav om, at den tidligere regering gik ind i sagen omkring de seks gidsler fra »Leopard«. Det var i slutningen af juni måned, altså for ca. et halvt år siden. Da udtalte Holger K. Nielsen til pressen følgende:

”Denne sag har været længe nok, og det er meget uacceptabelt, som den er forløbet. Rederiet har et moralsk ansvar for at få skaffet de seks søfolk hjem hurtigt. Derfor bør regeringen lægge pres på rederiet”. Det er nu et halvt år siden. I mellemtiden er SF nu kommet i regering, og du er blevet udenrigsminister. Derfor er mit spørgsmål – hvordan er det lige, det er gået med sagen siden?

Ansvar

Morten Bødskov – Også dit parti S er i mellemtiden kommet til magten. Og, ligesom SF for et halvt år siden, fordømte S også rederiets indsats. Jeres søfartsordfører, Niels Sindal, udtalte, formodentlig på partiets vegne, følgende:

”Shipcraft er løbet fra sit ansvar og tiet det ihjel. Rederiet fik reddet skib og last og er nu ligeglade med besætningen, der sidder som gidsler hos somaliske pirater”.

Derfor er mit spørgsmål til dig – hvad har S gjort for at få gidslerne hjem?

Når I, kære ministre, nu om et par dage sidder ved et veldækket julebord og nyder højtiden sammen med dem I holder af, vil jeg inderligt håbe, I sender en venlig tanke til de mange gidsler i Somalia, og især vores tre landsmænd. Disse ulykkelige mennesker trænger i høj grad til, at nogen tænker på dem. Og ikke alene tænker, men også skridter til handling.

For god ordens skyld vil jeg orientere jer om, at dette brev vil blive lagt på Facebook siden Straf Piraterne og videregivet til pressen.

Med ønsket om en glædelig og fredfyldt jul

Ligeledes et læserbrev til Ekstra Bladet, som blev bragt den 21. december:

Vi – de glemte!

Det kunne være overskriften på et brev fra de danske gidsler i Somalia. Det er det ikke, fordi de stakkels gidsler har absolut ingen mulighed for at sende et brev. I øjeblikket er tre danske statsborgere i de somaliske piraters varetægt. To af dem, søfolk fra det danske skib Leopard, har sammen med deres fire filippinske kollegaer, snart være holdt som gidsler i et år.

De holdes som gidsler af en flok forbryderiske pirater, der forlanger en stor løsesum for at frigive dem. De er samtidig gidsler for et fuldstændigt håbløst internationalt, såvel som dansk, politisk/juridisk system, som ikke formår at bekæmpe de somaliske forbrydere, så man kan få stoppet dette forbryderiske pirateri.

Danske politikere formår end ikke at debattere piratproblemet, men henholder sig til, at den danske regering sandelig ikke forhandler med pirater. Og, dermed mener man åbenbart ikke der er mere at sige i den sag. Det er selvfølgelig også den nemmeste måde at takle sagen på. Tie den ihjel, og så håbe på at den danske befolkning hurtigt glemmer, at der er nogle medborgere der, helt uskyldigt, forsat skal lide ubeskrivelige pinsler som følge af politisk uansvarlighed.

Det må efterhånden være på tide, at vi som borgere forlanger at politikerne vågner op til dåd og tager piratproblemet alvorligt, og ikke kun kommer med en til lejligheden passende udtalelse, når problemet med mellemrum dukker op i pressen.

Der var efterhånden også mange danske borgere, der viste interesse for gidselsagen. Ikke mindst på facebook, hvor der nu var yderlig en gruppe – Gruppen for Leopard's besætnings frigivelse -, blev der debatteret livligt.

Begge gruppers formål var at gøre opmærksom på det uholdbare i hele piratproblematikken, og ikke mindst gidslernes skæbne, og selv om det nok ikke havde den store synlige effekt, så var jeg dog overbevist om, at vores holdninger og meninger blev læst.

22 – Et år som gidsler – januar 2012

Jeg startede det nye år med at skrive et læserbrev – **Vågn dog op Danmark (1)** som blev lagt ud på Maritime Danmark den 2. januar -

Her ved starten på det nye år, er der stadig ikke noget nyt omkring gidslerne fra Leopard. Det er ufatteligt, at de stakkels mennesker nu har været i piraternes vold i snart et år, uden der tilsyneladende er sket noget for deres frigivelse. Det hverken fra rederiet eller myndighedernes side. Hvor længe skal dette mareridt forsætte uden der skrides til handling?

Ville det ikke snart være på tide, at denne usmagelige handel med menneskeliv kom til offentlighedens kendskab, således at borgerne i dette land fik indsigt i hvordan myndighederne, hvis pligt det er at beskytte borgerne med hensigtsmæssig lovgivning og forvaltning af samme, helt har ladet sig underkaste en flok somaliske forbryderes jagt på penge?

Hvis man henvender sig til landets politikere med spørgsmål omkring hvad der gøres for at få gidslerne frigivet, er standardsvaret, hvis man i det hele taget får noget svar, at de selvfølgelig er meget bekymret for gidslernes situation, og følger sagen meget tæt og gør hvad der står i deres magt, for at bistå gidslerne og deres pårørende. Og man pointerer kraftigt, at den danske regering prioriterer indsatsen mod pirateri og gidseltagning højt.

Og, ganske rigtigt, der gøres meget for at beskytte skibsfarten mod piraterne, med overvågning, bevæbnede vagthold ombord på skibene m.m. Men, det er dog ikke lykkedes regeringen, hverken den tidligere, eller den nuværende, at få et fornuftigt juridisk værktøj sat i værk med hensyn til at retsforfølge piraterne. Det er heller ikke endnu lykkedes at få et fornuftigt regelsæt omkring de bevæbnede vagters forhold sat i værk.

Med hensyn til tilfangetagne pirater, som fanges med piratudstyr i deres både af den danske indsatsstyrke i området, må vi stadig være vidne til, at de desværre må løslades igen, da der ikke kan bevises at de har til hensigt at begå pirateri. Det sætter indsatsstyrken, som udfører et rigtig godt stykke arbejde, i et dårligt lys. I mange tilfælde bliver deres indsats på det nærmeste latterliggjort, hvilke den absolut ikke fortjener.

Man kan kun håbe, at der i 2012 virkelig bliver taget alvorligt fat på at gøre noget effektivt for at få stoppet denne forbryderiske menneskehandel, som gidseltagningen er.

I den aktuelle sag med Leopard henviser både rederi og myndigheder til, at et internationalt anerkendt sikkerhedsfirma med mange års erfaring i forhandling med pirater, rådgiver dem i håndteringen af gidselsagen!

Hermed mener rederi og myndigheder åbenbart, at så kan der ikke gøres mere i sagen. Samtidig har man, af hensyn til gidslerne og deres pårørende, totalt nægtet at udtale sig i medierne omkring sagen!

Jeg er helt enig i, at der selvfølgelig skal tages behørigt hensyn til gidslernes situation i den aktuelle sag. Men det skulle ikke forhindre muligheden for en åben debat omkring hele piratproblematikken generelt. Den "almindelige" danske borger ved ikke ret meget om hvad hele dette problem går ud på. De mener heller

ikke det er noget der vedrører dem, da det må være søfartens problem. Og, det er ganske rigtigt et søfartsproblem, men sandelig også et problem der vedkommer os alle, da det er menneskeskæbner det drejer sig om. Mennesker, der helt uforskyldt under udførsel af deres arbejde, havner i en uhyrlig vanskelig og desperat situation, som gidsler i et uhyggeligt spil mellem på den ene side nogle hensynsløse pengegriske forbrydere, der bryder alle love i deres jagt efter penge. På den anden side, et handlingslammet internationalt politisk system, der ikke formår at bekæmpe disse forbrydere på en måde som kan sætte en stopper for denne usmagelige menneskehandel.

Er man uheldig at blive taget som gidsel, så er man prisgivet. Her er ingen hjælp at hente. Det overlader myndighederne trygt til disse "statsautoriserede" menneskehandlere, som jeg tillader mig at kalde de omtalte sikkerhedsfirmaer. Hvem er disse sikkerhedsfirmaer, og hvad er deres agenda?

Det ved vi ikke, af den grund der aldrig er kommet noget til offentlighedens kendskab omkring deres arbejde.

Lad os derfor få en åben debat omkring hele problematikken omkring pirateriet i det Indiske Ocean. Men det tør politikerne måske ikke, da det jo selvfølgelig indebærer, at der fra deres side skulle tages stilling til hvorfor man forsat udsætter uskyldige mennesker for at få deres liv ødelagt som gidsler.

For god ordens skyld vil jeg gøre opmærksom på at dette brev vil blive lagt ud på Facebook siden – Straf Piraterne – og – Gruppen for Leopards besætnings frigivelse.

Dette læserbrev blev også starten på min blog omkring pirateriet og især sagen om de danske gidsler. Jeg havde længe tumlet med tanken om at lave en hjemmeside, men startede i stedet i det små med en blog på domænet – www.blog.pelarsen.dk -

I takt med, at et-årsdagen for tilfangetagelsen af de seks gidsler fra LEOPARD nærmede sig, kom der flere reaktioner frem i medierne. Søfartens ledere havde den 10. januar, følgende på deres hjemmeside:

Et år som gidsler: Vores tanker går til besætningen på M/V Leopard (2)

Et år efter kapringen af Leopard, går vores tanker til de seks tilfangetagne søfolk, og deres pårørende i Danmark, Chile og Filippinerne. Vi appellerer til, at medierne udviser de pårørende respekt og tilbageholdenhed, i forbindelse med den forestående årsdag for frihedsberøvelsen af deres familiemedlemmer.

På torsdag er det et år siden, at det danskflagede fragtskib M/V Leopard, fra rederiet Shipcraft A/S, blev kapret af somaliske pirater. Overfaldet fandt sted ud for Omans kyst, og siden har skibets besætning; fire filippinere og to danskere, været tilbageholdt som gidsler, med krav om løsepenge. Det lykkedes ikke piraterne at tage skibet og dets last med sig.

I sommer anmeldte vi rederiet Shipcraft A/S til Politiet for ikke at have gjort tilstrækkeligt for at forhindre et piratangreb, og for ikke at gøre tilstrækkeligt for at få sine seks søfolk forhandlet fri af deres fangenskab hos somaliske kriminelle. Vi har forståelse for, at en sådan undersøgelse er kompliceret og tager tid at gennemføre.

På årsdagen for kapringen, den 12. januar, som på alle andre dage, går vores tanker til de tilfangetagne søfolk. De samme tanker, og vores håb om gidslernes frigivelse, går til deres pårørende i Danmark, Chile og Filippinerne.

Vi må have tillid til, at rederiet, i samarbejde med professionelle rådgivere, forhandler aktivt for at få sine ansatte frigivet. Samtidig er tiden for længst inde til, at piraterne ser virkeligheden i øjnene; De må acceptere, at de har at gøre med et lille selskab, og derfor må de være realistiske i deres krav.

Vi appellerer til, at medier i både Danmark og udlandet udviser de pårørende respekt og tilbageholdenhed, i forbindelse med den forestående årsdag for frihedsberøvelsen af deres familiemedlemmer.

Søfartens Ledere

11. januar, var en artikel på tv2.dk, med følgende overskrift -

Søvndal tænker på de danske gidsler (3)

Her kunne man læse, at et års gidselhelvede for to danske søfolk, berørte Udenrigsminister Villy Søvndal, som sagde. *–Mine tanker går først of fremmest til de to danske og fire filippinske søfolk, som forsat holdes som gidsler i Somalia-*, han forsikrede, at der blev gjort alt for at få danskerne sikkert hjem.

-Der hviler et meget stort ansvar på rederiet som bistås af professionelle rådgivere i bestræbelserne på at nå en løsning-. Udenrigsministeriets Borgerservice fulgte sagen tæt, og var i løbende kontakt med både rederiet og de pårørende, sagde Udenrigsministeren.

Selvom årsdagen for gidseltagningen var trist, glædede Udenrigsministeren sig samtidig over, at den internationale indsats mod pirateriet begyndte at bære frugt. I weekenden lykkedes det for det danske krigsskib Absalon at få sat et piratmoderskib ud af spillet og frigivet 14 gidsler. Udenrigsministeren så gerne flere pirater i nette fremover.

-Jeg vil gerne forsikre om, at den danske indsats mod pirateri vil forsætte usvækket i den kommende tid-, sagde Udenrigsministeren.

Det var selvfølgelig betrykkende at vide, at landets Udenrigsminister tænkte på gidslerne. Også hans garanti om at den danske indsats ville forsætte usvækket i den kommende tid. Hvad jeg derimod var mere i tvivl om, var hans totale mangel på at påpege den danske stat ansvar i forhold til gidslernes tragiske skæbne.

Samme dag udtrykte repræsentanter fra de danske søfartsorganisationer sig, på Maritime Danmark med følgende - **Danske søfolk gidsler i et år (4)**

-Det er en meget ulykkelig situation for de danske søfolk, og en meget vanskelig situation i det hele taget. Vi kan kun endnu engang opfordre rederiet og deres rådgivere til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at få de seks søfolk fri så hurtigt som overhovedet mulig-, sagde vicedirektør i Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen.

-Det er frustrerende, at de har siddet som gidsler i et helt år. De somaliske pirater må se at blive realistiske i deres krav-, sagde direktør i Søfartens Ledere, Fritz Ganzhorn.

-Det er en meget ulykkelig situation, og vi opfordrer rederiet til at gøre, hvad de kan, herunder at bruge professionelle rådgivere mest muligt. Det haster med at få løst den her sag af hensyn til de søfarende-, sagde Michael Wengel-, sekretariatsleder i Rederiforeningen af 2010.

Forhandlingerne mellem rederi og pirater foregik ikke i offentligheden, men det var kendt, at piraterne havde stillet Shipcraft overfor et usædvanligt højt krav, efter forlydende 80 millioner kr., for at frigive besætningen.

Før jul havde Shipcraft udsendt følgende pressemeddelelse på deres hjemmeside:

-Vi er meget bekymrede over at det endnu ikke har været muligt at opnå frigivelse af vores besætning på trods af målrettede indsatser fra os i samarbejde med vores rådgivere og med hjælp fra myndigheder og andre. Vi har den dybeste medfølelse med vores besætning, der lever i fangenskab under forfærdelige forhold med afsavn af deres kære med hvem vi også følger. Vi forsætter vores bestræbelser og appellerer til piraterne om et realistisk krav, således at vores besætning kan blive frigivet-.

Avisen Information havde 12. januar, to artikler omhandlende gidselsager. Den første med overskriften -

Danske gidselsager mørklagt (5)

Her kunne man læse, at ingen anede hvad der skete med de to danske søfolk og den danske nødhjælpsarbejder, der blev holdt som gidsler i Somalia. "Ingen kommentarer" var det svar Information fik, når de forsøgte at få oplysninger om de tre danske statsborgere. Det var derfor et stort mysterium for offentligheden, hvad de ansvarlige myndigheder, firmaer og organisationer egentlig gjorde, for at få de nødstedte danskere fri.

Især omkring søfolkene fra LEOPARD, hvis skæbne var uvis efter at det var kommet frem, at Shipcraft var tæt på en konkurs, og derfor ikke umiddelbart var i stand til at betale den store løsesum, som piraterne forlangte. Det store spørgsmål var nu – hvad hvis piraterne ikke nedsatte deres krav?

Ville der så være andre der kunne træde til og forhandle gidslerne fri?

Rederiforeningen af 2010, som havde mindre danske rederier som medlemmer, var ifølge sekretariatsleder Michael Wengel- Nielsen ikke i stand til at hjælpe Shipcraft eller gidslerne.

Michael Wengel- Nielsen udtalte til artiklen: *-Vi befinder os i den samme situation som staten, og derfor kan vi ikke hjælpe Shipcraft økonomisk. Hvis vi deltager i forhandlingerne, vil piraterne straks se os som en kæmpe pengekasse, de bare kan stikke hånden ned i-.*

Søfartens Ledere, som i juni sidste år meldte Shipcraft til politiet, med en anklage om, at rederiet ikke gjorde nok for at få søfolkene hjem. Og hvor Søfartens Ledere dengang gav udtryk for, at de mente rederiet tilsyneladende brugte den tavshed de lagde for dagen, til at dække over, at de intet foretog sig i sagen. Nu, et halvt år efter, blev bekymringen yderlig bakket op af foreningens presseansvarlige, Jakob Wandel, som udtalte til artiklen:

-Vi bekymrer os om de mindre danske rederiers evne til at håndtere denne slags sager. Der er mindre rederier, der har styr på tingene, når de sejler i piratområder, f.eks. Clipper, men der er andre der ikke har-.

Forhandlingssekretær i 3F's Transportgruppe, Henrik Berlau, hæftede sig især ved, at situationen var uholdbar, fordi Shipcraft ikke havde nogen penge. Han udtalte til artiklen:

-De har i hvert fald fået givet offentligheden et indtryk af, at de ikke har nogen. Hvis det er tilfældet, er det jo slet ikke dem, der skal forhandle-.

Han mente, at politikerne burde gå ind i sagen og tage ansvar for, at de to danske sømænd nu har været tilbageholdt som gidsler i et år. (jeg formodede, at han også talte om de fire filippinere, selv om det ikke fremgik af artiklen). Han sagde videre:

-Regeringen står fast på, at den ikke vil forhandle med den slags mennesker, men hvornår forhandler man så? Når de nu ved, at rederiet ikke kan og måske ikke vil betale, hvad skal der så ske? Skal de sidde der i årevis? – yderlig efterlyste han, at regeringen lagde et større pres på Shipcraft, så gidslerne kunne blive løsladt.

Samme dag havde Information en artikel med overskriften:

Medierne accepterer at tie om gidselsager (6)

Artikel indledes med, at konstatere, at DR på eget initiativ havde indgået en aftale om at cleare gidselindslag med Udenrigsministeriet, samt at flere andre medier havde droppet historier for ikke at skade gidslerne. Mediejurist Oluf Jørgensen fandt det dybt betænkeligt, hvis Udenrigsministeriet i praksis fik vetoret.

Accepten af at mørklægge gidselsagerne skete på et samstemmende ønske fra Udenrigsministeriet, de involverede sikkerhedsfirmaer, organisationer og pårørende.

Ang. aftalen, som DR havde indgået, udtalte DR's nyhedsdirektør følgende til artiklen:

-Vi lægger bånd på os selv. Vi offentliggør ikke alt, hvad vi ved og forsøger ikke selv at grave oplysninger frem-. Han understregede, at DR ikke havde givet Udenrigsministeriet vetoret over dækning af gidselsager.

Han fortsatte. *–Udenrigsministeriet skal ikke bestemme, hvad vi offentliggør, men vi indhenter råd om, hvorvidt offentliggørelsen af en historie kan skade forhandlingerne eller ej. Han bekræftede, at DR havde undladt at bringe historier om gidslerne. –Jeg kan ikke huske, at vi er gået imod ministeriets råd, men omvendt kan jeg heller ikke huske, at de har stoppet os. I nogle tilfælde har der dog været tale om at udskyde nyheder, indtil det var mere passende at bringe dem-.*

Både DR, Politiken, Ritzau og Ekstra Bladet fortalte til artiklen, at de havde undladt at bringe historier om de danske gidsler for ikke at skade forhandlingerne.

Ritzaus indlandsredaktør, Ernst Rasmussen fortalte til artiklen, at der var poppet historier om, som de havde valgt ikke at bringe. Men han understregede, at det i højere grad havde været en journalistisk vurdering, end hensyn til sagen, der havde været årsag til beslutningen om at droppe historier.

Han udtalte til artiklen: *-Enten har oplysningerne været for svage, eller også har der været tale om et partsindlæg. Blot fordi Udenrigsministeriet ikke syntes, vi skal skrive noget, lader vi ikke nødvendigvis være.*

Det indgår i den daglige overvejelse. Vi er jo ikke sat i verden for at forhandle løsesum, men for at formidle nyheder – også om danske statsborgere-.

Politikkens indlandsredaktør, Bo Søndergaard fortalte, at også de havde droppet gidselhistorier for ikke at gøre skade. Han sagde: *- Der cirkulerede f.eks. en video med danske gidsler, som vi valgte ikke at bringe. Men det handlede nu primært om respekt for gidslernes værdighed-.*

-I sagen om den kidnappede sejlerfamilie Quist Johansen var der også en historie om, at en af piraterne ville giftes med datteren, og den historie havde vi ikke lyst til at bringe-.

Han understregede, at Politiken var opmærksom på, at medieomtale kunne få piraterne til at vurdere, at gidslerne var mere værd. Han fortsatte. *-Der har været meldinger fra UM om, at vi skal være opmærksomme på det. Vi prøver at lægge snitte der, hvor gidslerne ikke bliver glemt, men hvor vi heller ikke pisker en stemning op-.*

Informations chefredaktør, Christian Jensen, var enig i, at det var en balancegang. Han udtalte:

-Vi vil ikke bringe sagesløse gidslers liv i større fare, men det hensyn skal holdes op mod offentlighedens krav på at få indsigt i piraternes metoder og den måde, myndighederne behandler situationen på. Vi skal kunne beskæftige os med gidseltagninger generelt, ellers svigter vi vores opgave-.

Chefredaktør Poul Madsen, Ekstra Bladet, understregede, at han lyttede til Udenrigsministeriets ønske om radiotavshed, men ikke anså det som sin opgave at føje ministeriet. *-Der er en overhængende fare for, at gidslerne bliver glemt, hvis medierne ikke dækker deres situation-,* udtalte han til artiklen.

Henrik Berlau, 3F's Transportgruppe, gav også sit bud på hvad han mente: *-Alle dem, der skal af med penge i de her sager, tigger og beder medierne om at holde lav profil, så de kan opnå en billigere løsning. De siger, at det bliver sværere at opnå en aftale, hvis medierne omtaler sagen, men det handler udelukkende om, at de vil opnå en billigere løsning, og på den baggrund får de medierne til at censurere sig selv-,* sagde han. Han mente ikke, at tavsheden tjente hverken gidslernes eller de pårørendes sag. Han fortsatte:

-For dem, der sidder dernede og deres familier, er prisen uinteressant. Gidseleksperterne har derimod en guldrandet forretning. Betalingen til forhandlerne er ofte lige så stor som løsesummen. Der er derfor mange, der syntes, det er fint, hvis forhandlingerne trækker ud-.

Fra ekspertsiden havde artiklen også udtalelser. Den norske piratforsker, Stig Jarle Hansen, var enig i, at medietavsheden kunne have negative konsekvenser for gidslerne, men mente også, at den som oftest var fornuftig nok. Han udtalte:

-Der er selvfølgelig en del af de involverede, der er interesseret i at slippe billigst muligt ud af den klemme, de er havnet i. De kan have en interesse i at trække forhandlingerne i langdrag, hvilket er lettere, hvis medierne ikke interesserer sig for gidslernes situation.

Omvendt er det vel- dokumenteret, at mediedækningen påvirker forhandlingerne. Piraterne bruger f.eks. medierne til at hæve indsatsen, f.eks. ved at plante historier om, at gidslerne er syge, har det dårligt osv., uanset om det er rigtigt eller ej. Det er ikke al omtale, der skader forhandlingerne, men medierne er forpligtet til at være opmærksomme på, om de bliver brugt i de her sager-.

Mediejurist Oluf Jørgensen, fra Danmarks Journalist- og Mediehøjskole, var enig i, at medierne havde en pligt til at udvise særlig etisk omhu i dækningen af gidselsager. Han fandt det meget problematisk, hvis medierne deponerede presse- og ytringsfriheden hos Udenrigsministeriet eller andre aktører. Han udtalte til artiklen:

-Det er stærkt betænkeligt i forhold til pressefriheden, hvis DR eller andre medier i praksis giver Udenrigsministeriet vetoet over deres historier. Men omvendt er det fornuftigt at indhente råd – også fra Udenrigsministeriet – så længe man bagefter selv afgør, om man vil følge rådene-.

Han beskrev mediernes rolle i gidselsager som et "ægte dilemma". Og sagde videre:

-På den ene side skal medierne afveje hensynet til ytringsfriheden, og på den anden side undgå at skade gidslerne. Det er nogle overvejelser, som ethvert seriøst medie må gøre sig, men det må under ingen omstændigheder føre til censur-.

Jeg var selvfølgelig helt klar over, at det ikke var alt medierne kunne offentliggøre i en gidselsag. Og ingen tvivl om, at der var mange hensyn at tage. Men når man ser hvad medierne bringer ellers omkring pirateriet ved Afrikas Horn, hvor stor dækning f.eks. den danske indsats får, så kunne man spørge sig selv – hvilken indvirkning havde det på gidslernes skæbne.

Informationskilder:

(1) 2. januar 2012 – Maritime Danmark.dk – **Læserbrev: Vågn dog op Danmark**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=12788>

(2) 10. januar 2012 – Søfartens Ledere.dk – **Et år som gidsler: Vores tanker går til besætningen på M/V Leopard**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2012/1/et-aar-som-gidsler-vores-tanker-gaar-til-besaetningen-paa-mv-leopard.aspx>

(3) 11. januar 2012 – nyhederne.tv2.dk – **Søvndal tænker på de danske gidsler**

<http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-47373889:s%C3%B8vndal-t%C3%A6nker-p%C3%A5-de-danske-gidsler.html>

(4) 11. januar 2012 – Maritime Danmark.dk – **Danske søfolk gidsler i et år**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=12907>

(5) 12. januar 2012 – Information.dk – **Danske gidselsager mørklagt**

<http://www.information.dk/290232>

(6) 12. januar 2012 – Information.dk – **Medierne accepterer at tie om gidselsager**

<http://www.information.dk/290234>

23 – USA befrier dansk gidsel – januar 2012

Den 25. januar 2012, havde Politiken følgende overskrift - **USA befrier dansk gidsel (1)**

Artiklen beskrev hvordan amerikanske militærhelikoptere havde reddet et dansk og et amerikansk gidsel ud af Somalia.

De to gidsler, der arbejdede for Dansk Flygtningehjælps minerydningsafdeling, blev kidnappet den 25. oktober 2011, men blev nu befriet efter tre måneders fangenskab, af en amerikansk eliteenhed under en militæraktion.

Det var selvfølgelig glædeligt, at nok to gidsler var kommet fri af deres fangenskab hos de somaliske forbrydere.

Samme dag havde Jyllands-Posten en overskrift som lød -

Søvnal: Ikke flere dødelige gidselmissioner (2)

Danmark ønsker ikke at indlede en ny barsk linje med dødelige aktioner over for somaliske gidseltagere. Det var landets Udenrigsministers klare udmelding, selvfølgelig efter han på behørig vis havde lykønsket USA med den fine indsats!

De seks søfolk fra Leopard, som nu var de eneste gidsler tilbage i Somalia med dansk tilhørsforhold, kunne kigge langt efter en lignende aktion for deres befrielse. Udenrigsministeren udtalte til artiklen følgende:

-I lyset af befrielsen her forstår vi godt utålmodigheden fra de tilbageværende gidsler og deres pårørende. Vi gør, hvad vi kan, men det står selvfølgelig klart, at den danske stat forhandler ikke med gidseltagere-.

I artiklen lød et spørgsmål fra JP til Udenrigsministeren, som følger:

-Det er en meget vildsom måde at befri gidsler på, vil du støtte, at Danmark bruger lignende metoder fremover?

Til dette svarede Udenrigsministeren: *-Der er en ganske særlig situation her, som har at gøre med helbredsforhold hos det ene af gidslerne. Det er det, der gør, at der er en særlig situation i denne sag-.*

Han bekræftede, at hvis ikke det amerikanske gidsel risikerede at dø af helbredsmæssige årsager under sit fangenskab i Somalia, så havde amerikanerne ikke iværksat den voldsomme aktion. Og derfor ville de gidsler formentlig forsat have været gidsler. Det havde ikke været muligt for Dansk Flygtningehjælp at forhandle en frigivelse på plads.

Hvis Udenrigsministeren var, citerer korrekt i JP's artikel, og det havde jeg ingen grund til at tro, ikke var tilfældet, så kunne man kun undrer sig over, at en mand i en af de ledende stillinger i dansk politik, ikke formåede at udtrykke sig anderledes end tilfældet var. Jeg så ham også på tv, og det blev sagen ikke bedre af.

At det helt sikkert var pinligt at skulle fortælle offentligheden, at man ikke formåede andet, end det evindelige – Danmark forhandler ikke med gidseltagere -, og ellers fremstå som en lille dreng der har neglet af kagedåsen, men flakkende blik og bedrøvede hundeøjne, det må unægtelig være mere end pinligt!

Ekstra Bladet havde den 26. januar flere sider med gidselaktionen i Somalia. Og også en helside med titlen – **Ingen militær hjælp til Søren og Eddy**. Substansen i Ekstra Bladets artikler var sådan set det samme som de øvrige medier, men her kom nogle militærfolk til orde, bl.a. Lars Bangert Struwe fra Center for Militære Studier på Københavns Universitet. Han udtalte: *-Danske Poul Hagen Thisted kan prise sig lykkelig over, at han var gidsel sammen med en amerikansk statsborger. Det er nemlig den eneste grund til, at han er blevet befriet-*.

Derfor kunne de seks søfolk forsat se frem til at forblive i fangenskab, hvor de må lide med sygdom, underernæring, og daglige trusler fra piraterne. Den amerikanske befrielsesaktion kunne også meget vel betyde, at både deres, og andre gidslers situation risikerede at blive yderlig forværret. *-Det er meget sandsynligt, at det her kan gøre livet rigtig farligt for de personer, der sidder som gidsler eller bliver taget som gidsler senere. Piraterne vil være meget mere urolige over, om de kan få deres penge hjem, og derfor kan det betyde øget anvendelse af vold, trusler og muligvis tortur over for gidslerne-*, udtalte Lars Bangert Struwe.

Han mente, at de danske styrker i området var godtnok uddannede til at kunne gennemføre en befrielsesaktion, hvis der var politisk vilje til det. Men at de manglede materiel, som hurtiggående både og helikoptere, for at kunne udføre en aktion. En mening der bakkedes op af flere tidligere jægereoldater.

Dansk Folkeparti mente, at der skulle sættes specialstyrker ind for at befri de seks søfolk, en holdning som regeringen blankt afviste som en mulighed. Peter Skaarup fra DF, mente, at amerikanerne nu havde vist vejen, og at Danmark nu måtte følge trop. Han udtalte:

-Gidslerne og deres familier må få en dårlig smag i munden, når de hører Villy Søvndals totale afvisning af at ville hjælpe. Han giver gidseltagerne frit spil på denne måde. Den tidligere regering har ikke sagt, at man ville gå i aktion. Men den har heller aldrig afvist muligheden-.

DF's holdning mødte modstand fra højre side i Folketinget. Forsvarsordfører for Konservative, Lene Espersen udtalte:

-Det er ikke en sag, der egner sig til drøftelse i det offentlige rum. Det er en meget vanskelig operation, hvor man risikerer at slå gidslerne ihjel. Derfor skal man ikke foregøgle befolkningen, at man bare kan flyve ned og hente en helikopter og så befri gidslerne-.

Dette fik mig til at skrive et åbent brev til Udenrigsministeren, Statsministeren, Forsvarsministeren og Europaministeren, som lød således:

Den 25. januar blev 2 gidsler, hvoraf den ene var dansk statsborger, befriet fra deres fangenskab hos de somaliske pirater i en aktion udført af amerikanske Navy Seals. Det var dagens topnyhed i alle medierne.

Det var absolut også en glædelig nyhed, ikke mindst for Poul Hagen Thisted og hans familie, som igennem tre måneder har, måtte leve i uvished om mandens skæbne. Jeg blev naturligvis også glad for nyheden, og deler den glæde og lettelse frigivelsen medførte. Men jeg tænker også umådeligt meget på det triste

faktum, at en af mine tidligere kollegaer og hans besætning forsat er i piraternes vold, nu på 13ende måned. Deres skæbne er desværre forsat, at være gidsler med al den gru dette må indebære.

Befrielsesaktionen blev også grundlag for, at flere danske politikere kom frem i medierne med mere eller mindre heldige udtalelser. Udenrigsministeren proklamere straks, at de tilbageværende danske gidsler absolut ikke skal regne med at blive befriet i en lignende aktion. Han kom dog ikke frem med noget om, hvad den danske regering så ville gøre for at hjælpe gidslerne fra Leopard.

Endvidere mente han, at der var stor forskel på gidselsituationen for de befriede gidsler, og gidslerne fra Leopard, da det amerikanske gidsel havde en livtruende sygdom, der krævede handling her og nu!

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvordan helbredstilstanden er for besætningen fra Leopard, og forstår derfor ikke Udenrigsministerens udtalelse, om den store forskel på de to gidselsituationer!

DF var hurtig på banen med et krav om handlig fra regeringens side. Her så man gerne, at danske specialstyrker blev sat ind i en lignende aktion. Ifølge DF's Udenrigsordfører, Søren Espersen, burde danske gidsler ikke kun befries, når de tilfældigvis var sammen med amerikanske gidsler. Han mener, at danske specialstyrker er lige så dygtige, som Navy Seals og kan sagtens gennemføre aktioner på somalisk fastland.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, om det ville være en god eller dårlig ide. Det var der flere eksperter i dagens løb, der gjorde. Og, der var også delte meninger blandt dem. Min umiddelbare reaktion var, selvfølgelig skal Danmark iværksætte en lignende aktion. Samtidig sagde min fornuft mig, at det kunne få katastrofale følger for gidslerne, hvis aktionen ikke lykkedes. Alene den vellykkede aktion, der netop er gennemført, kan desværre også give bagslag, og medføre yderlig pres på gidslerne.

Men jeg må på det kraftigste opfordre politikerne til at tage sig sammen, og få noget sat i gang for at få Leopards besætning fri. Det kan ikke hjælpe bare at komme med intetsigende garantier for, at man gør alt for at finde en løsning. Det har stået på i over et år, og man er stadig ikke kommet en løsning nærmere. Nu må det være regeringens simple pligt at træde aktiv ind i en frigivelse. Det er mennesker i yderste nød det drejer sig om, ikke en eller anden tilfældig "handelsvare", selv om nogle sikkert betragter det som sådant.

Diverse Udenrigsministres ulidelige bemærkninger om, - at regeringen sandelig ikke forhandler med pirater – har vi hørt til bevidstløshed. Den fritager absolut ikke regeringen til at agere på anden fornuftig vis. Det hjælper ikke på jer politikers troværdighed, at det kun er i forbindelse med kapringer/frigivelse af gidsler, i kommer frem i medierne, og siger et par bevingede ord, for derefter at gå i dvale få dage efter.

På vegne af mine tidligere kollegaer, som har deres daglige arbejde i den danske handelsflåde, mine meddebattører på Face Book siderne – Straf Piraterne – og – Gruppen for LEOPARDS besætning besætnings frigivelse -, som dagligt debatterer piratproblemet på et rimeligt seriøst plan, vil jeg lade denne opfordring gå videre.

Informationskilder:

(1) 25. januar 2012 – Politiken.dk – **USA befrier dansk gidsel**

<http://politiken.dk/udland/ECE1510604/usa-befrier-dansk-gidsel/>

(2) 25.januar 2012 – jyllands-posten.dk – **Søvndal: Ikke flere dødelige gidselmissioner**

<http://jyllands-posten.dk/indland/ECE4680578/soevndal-ikke-flere-doedelige-gidselmissioner/>

24 – Der sker fremskridt i kampen mod pirateri – februar 2012

Den 1. februar 2012, havde avisen Information en artikel med en forbavsende kort overskrift: - **Til grin** (1)

Det står unægtelig noget i kontrast til dette kapitels overskrift, men der var dog en hvis sammenhæng.

Informations artikel omhandlede, hvad Danmark stillede op med de pirater, de danske krigsskibe fangede under deres deltagelse i kampen mod piraterne ved Afrikas Horn. Ifølge artiklen havde Danmark løsladt 250 pirater uden retssag, og krigsskibet Absalon sejlede rundt med 21 pirater, som de ikke anede hvad de skulle stille op med. Danmark kunne selv retsforfølge piraterne. Men det ønskede hverken den nuværende regering, eller den tidligere. Derfor havde Danmark nu i fem år deltaget i en piratjagt, der langt hen af vejen var til grin. På fem år var det lykkedes Danmark at få retsforfulgt pirater to gange. En gang i Holland, og en gang i Kenya.

I fem år havde Danmark forsøgt at tørre ansvaret af på Somalias nabolande, dels Kenya, der selv var hårdt ramt af pirateriet, og dels østaten Seychellerne, hvor landets eneste fængsel allerede var fuldt af pirater.

Ganske vist ydede de danske krigsskibe en beskyttelse af handelsskibene, som absolut blev værdsat af handelsskibene. Men hele missionen mistede en hel del værdsættelse, ja nærmest blev gjort til grin, når de tilfangetagne pirater ikke blev straffet.

Jeg kommenterede artiklen med følgende kommentar:

Til grin, er titlen på denne artikel.

Og, sjældent har et dansk medie i den grad ramt hovedet på sømmet. Denne, åbenbart uendelige, dårlige takling af problemet med tilfangetagne pirater fra landets politikere, gør ikke blot Danmark til grin. Den sender et så dårligt politisk signal, at man må græmmes.

Det kunne have været en af forfatteren Jørn Riels aldeles udmærkede skrøner. Det er det desværre ikke. Det er ramme alvor.

Vi er en hel del mennesker på Face book, der med siderne – Straf Piraterne – og – Gruppen for LEOPARD's besætnings frigivelse – der gennem snart et år har påpeget bl.a. det uholdbare i situationen med de tilfangetagne gidsler.

Det med utallige åbne breve, mails, m.m. til landets politikere. Dette tilsyneladende uden resultat.

Med denne artikel føler vi, der ligesom er lidt håb for at vække politikerne af deres søde søvn.

Men selvfølgelig kan Danmark ikke stå alene med denne opgave. Her må det internationale samfund træde i karakter. Efter min, og sikkert mange andres, mening er det eneste rigtige at der hurtigst muligt kommer en international domstol, f.eks. som foreslået, i FN-regi, op at stå. Men det kan der sikkert heller ikke skabes flertal for, desværre.

At danske politikere ikke ønsker at gøre det store og gode arbejde færdig, som flådens folk udretter, er en skændsel. Og en evig kilde til stor frustration og vrede, både hos flådens søfolk, og så sandelig også blandt handelsflådens søfolk.

Så, det er på høje tide, de danske politikere påtager sig det ansvar, som er deres arbejde. Det er ikke rigtigt at et land som Seychellerne, et lille ørige, med en befolkning på størrelse med en mellemstor dansk provinsby, skal være lagerplads for de pirater, danskerne fanger. Nedstående link vil kunne forklare hvorfor: <http://www.defpro.com/daily/details/946/>

Udenrigsminister Villy Søvndal gjorde et, om end lidt ynkeligt, så dog et forsøg på at rette op på den kritik der havde været af den danske indsats, herunder især angående tilfangetagne pirater. Den 8. februar skrev han en kronik i Information med overskriften:

Søvndal: Der sker fremskridt i kampen mod pirateri (2)

I kronikken skrev Udenrigsministeren, at antallet af piratangreb uden for Adenbugten faldt, og det viste med alt tydelighed, at den danske indsats for at afskrække, afværge og afvæbne piraterne virkede. Han skrev også, samtidig arbejdede danske myndigheder på højtryk for at få piraterne retsforfulgt og fængslet i nærområderne.

Der var for så vidt ganske rigtig. Den danske indsats virkede efter hensigten, hvad angik at afskrække, afværge og afvæbne piraterne. Her gjorde de danske krigsskibe en fremragende indsats, set i lyset af de restriktioner de nu engang var underlagt. Og jeg var ikke i tvivl om, at danske myndigheder arbejde på højtryk for at få de tilfangetagne pirater retsforfulgt og fængslet i nærområderne. Men netop det sidste syntes jeg ikke man kunne kalde en udbredt succes.

Udenrigsministeren skrev endvidere, at der faktisk var de nødvendige kapaciteter i regionen til selve retsforfølgelsen, og at den centrale udfordring var, at sikre at de dømte somaliske pirater kunne afsone hjemme i Somalia, da ingen af de øvrige lande i regionen var parat til at have hundredvis af dømte somaliske pirat siddende i deres fængsler i årevis. Og, han mente at Danmark havde førertrøjen på internationalt, og vi ydede en bredt anerkendt indsats for at sikre, at dette hurtigst muligt kom på plads.

Jeg var ikke just vildt imponeret af denne kronik, og skrev derfor følgende kommentar:

Kære Villy Søvndal

Hermed et svar på din udmærkede, om end noget slatne, kommentar i dagens udgave af Information.

Du indleder din kommentar med følgende, - Hvis man vil være med til at sikre en bedre verden, må man også være parat til at handle. Man kan ikke altid bare sidde og vente på, at alle spørgsmål er besvaret fuldt ud og dilemmaerne er løst af andre -.

Det er nok noget nær det mest korrekte, din kommentar indeholder. Men, at netop du skulle komme med sådan en udtalelse, får mig dog til at trække lidt på smilebåndet. Hvorfor nu det?

Jo, ser du, det virker absolut noget malplaceret, set i lyset af hvad der hidtil er præsteret fra dansk side i kampen mod pirateriet. Du skriver videre, at vi ikke skal lade være med at beskytte vores søfolk og skibe, bare fordi det er svært. Det giver jeg dig fuldstændig ret i.

Og beskyttelsen af skibe og søfolk har efterhånden opnået et rimeligt godt niveau, takket være en fælles indsats af søfartserhvervets egen indsats, og tilstedeværelsen af den internationale flådestyrkes tilstedeværelse, her iblandt den danske.

Disse brave krigeres indsats er en stor hjælp for skibsfarten, men kunne, uden den helt store indsats fra politisk side, gøres endnu mere effektivt. Det har du åbenbart ikke helt fået øje på endnu!

Indsatsen mod pirater kræver, at vi afskrækker, afværger og afvæbner. Det er flådestyrkernes primære opgave, og det gør de godt, taget i betragtning af det enorme havområde de operer i.

Når det kommer til at retsforfølge de tilfangetagne pirater, går indsatsen til gengæld i stå. Her er man nu på femte år ikke lykkedes med at komme ret meget videre. Du skriver ganske vist, det ikke er nogen nem opgave. Og det har du sikkert helt ret i, især ikke hvis man bare skal vente på at andre lande skal klare ærterne for en.

Ganske vist skriver du, - at Danmark har førertrøjen på internationalt -. Nu er det jo ikke ligefrem cykelløb, der her er tale om. Og, selv om du mener vi yder en bredt anerkendt indsats, for at sikre at det hurtigst muligt bliver tilstande, hvor man kan retsforfølge piraterne i regionen, med bl.a. ny fængsler m.m., så er det dog perspektiver der ligger et stykke ude i fremtiden.

Danmark gør, gennem sin udviklingsbistand hvor der også er fokus på de årsager, som tvinger folk ud i pirateri, en stor indsats for at få Somalia bragt på fode igen. Man har netop fordoblet udviklingsbistanden over de næste år. Det er selvfølgelig prisværdigt, hvis det har den forventede effekt.

Men har du aldrig prøvet at stille dig selv dette spørgsmål. Hvordan får jeg overbevist en piratbagmand om, det er bedre at han bliver fisker, eller et hvilket som helst andet job, en lige pirateri. Tror du, at denne mand, som måske har "tjent" millioner af dollars på sin forbrydelse, pludselig er villig til at give afkald på dette? Jeg tror det næppe.

Derfor, kære Villy, tror jeg desværre hele denne fint opsatte kommentar, mere skal ses som en undskyldning for den snarlige frigivelse af de resterende pirater, der befinder sig ombord på Absalon. Det bliver nok resultat, og det er der jo ikke noget nyt i.

Men at du kommer frem i medierne, med en ganske vist lidt slatten kommentar, det er der sgu noget nyt i. Og det er jo faktisk slet ikke så ringe.

Informationskilder:

(1) 1. februar 2012 – Information.dk – **Til grin**

<http://www.information.dk/292201>

(2) 8. februar 2012 – Information.dk – **Søvndal: Der sker fremskridt i kampen mod pirateri**

<http://www.information.dk/292908>

25 – Sømænd kalder regeringen handlingslammet – februar 2012

Den 8. februar kunne man på fyens.dk læse en artikel fra Ritzau – **Pirater koster verden 40 milliarder kroner (1)**

En rapport fra den amerikanske tænketank – One Earth Future – viste dette svimlende beløb. Rapporten viste også, at selv om det var løsesummerne til piraterne der tiltrak sig størst opmærksomhed i medierne, var det faktisk kun en meget lille procentdel af den samlede omkostning (ca. 2 %), der gik til at frikøbe gidsler.

Den største udgiftspost gik til brændstof på grund af højere fart gennem piratfarvandene. Denne udgift løb op i 15,4 milliarder kr., og udgjorde dermed 40 % af den samlede udgift.

Næststørste udgift var den militære indsats for at forebygge pirateri. Den lød på 7,2 milliarder kr.

Så mange mennesker, ud over piraterne, tjente store penge på denne "piratindustri". Og udgifterne syntes bare at stige år efter år. I 2009 kostede piratbekæmpelsen 19,3 milliarder kr., og tilsvarende i 2010, 28,5 milliarder kr.

Det var dog kun den økonomiske side af sagen. Ifølge artiklen var omkring 200 gidsler fanget, og ved udgangen af 2011, var i alt 2317 mennesker blevet taget af piraterne siden 2008. I gennemsnit sad gidslerne fanget i ca. fem måneder. Flere, heriblandt de seks søfolk fra Leopard, var dog fanget betydelig længere tid.

I en artikel på Maritime Danmark, den 12. februar havde overskriften -

Sømænd kalder regeringen handlingslammet (2)

Det var 3F Sømændene, der havde denne mening. De mente, at både den nuværende og den afgående regering, samt de ansvarlige ministre for søfart og udenrigspolitik, var tilsyneladende handlingslammede af de somaliske pirater.

3F Sømændene kunne ikke få øje på konstruktive politiske idéer eller initiativer til støtte for gidslerne eller deres familier. Derfor opfordrede sømændene politikerne i Folketinget, regeringen og ansvarlige ministre til at tage initiativer til at gøre noget.

På 3F's hjemmeside kunne man læse følgende:

-Der må sikres en lovgivning så de søfarende og deres familier ikke efterlades i piraternes vold uden at vide om der er nogle, der i det mindste gør noget konstruktivt for at få gidslerne fri. Der må skabes en dansk organisation så de søfarende ved at der er mennesker i Danmark, der reelt arbejder for deres frigivelse-.

Sømændene konstaterede, at der i dag ikke eksisterede lovgivning der effektivt pålægger rederier, forsikringsselskaber eller myndigheder, at de har et ansvar over for de søfolk, som er taget som gidsler, og langt mindre ansvar overfor familierne til de tilfangetagne søfolk.

-Vi må have en lovgivning, der pålægger reder, befragter og forsikringsselskaber klare juridiske og økonomiske forpligtigelser hvis ulykken sker.

Vi må have en lovgivning, der klart definerer krav til de rederier, der sender skibe ind i risikozoner.

Vi må have en lovgivning, der pålægger reder, befragter og forsikringsselskaber klare juridiske og økonomiske forpligtigelser hvis ulykken sker.

Vi må have en lovgivning, der sikrer en offentlig myndighed som har nødvendig politisk, juridisk og økonomisk midler til at yde nødvendig hjælp til såvel gidslerne som deres familier.

Vi må have en lovgivning, der sikre en demokratisk gennemsækelighed i såvel lovgivning som administration i terror eller tilfælde af pirateri og overfald på skibe.

Det vil klæde den nuværende minister for søfart, at han tog initiativ til at indkalde de søfarendes interesseorganisationer til drøftelse om et sådan fremtidig lov kompleks, der skal skaffe nødvendige resurser til gavn for de søfarende-, skrev 3F på deres hjemmeside.

Jeg kunne godt se, der var meget rigtigt i det 3F havde på hjertet. Og jeg undrede mig meget over, at det kun var 3F, der fremkom med disse forslag. Det var, efter min mening, noget hele den samlede danske søfartsorganisation burde støtte op om. Men det var desværre ikke tilfældet.

Hvor man sjældent hørte noget om gidslernes situation, var der derimod meget medieovervågning omkring tilfangetagelse/frigivelse af pirater i farvandet omkring Somalia.

Udenrigsministeriet lagde den 13. februar 2011, en meddelelse ud på deres hjemmeside, med følgende overskrift:

Aftale med Kenya om retsforfølgning af fire tilbageholdte mistænkt for pirateri (3)

Kenya vil retsforfølge fire af de mistænkte pirater om bord på Absalon. Samtidig med aftalen er de resterende tilbageholdte nu sat fri. Udenrigsminister Villy Søvndal glæder sig over, at der med aftalen med Kenya – og tidligere Seychellerne – nu er gjort op med de 8 pirater, som mistænkes for at udgøre den hårde kerne blandt de tilbageholdte.

Der er nu indgået en aftale med Kenya, som betyder, at yderligere fire somaliske pirater vil blive retsforfulgt, efter at de for nogle uger siden blev tilbageholdt af besætningen på Absalon.

Aftalen er kommet på plads blot få dage efter at en aftale med Seychellerne betød at fire andre pirater kunne retsforfølges. Med Kenya-aftalen er der nu banet vej for at i alt otte pirater bliver stillet for en dommer ovenpå Absalons vellykkede aktion mod et piratmoderskib, som bl.a. førte til befrielse af 14 pakistanske og iranske sømænd, der havde været holdt fanget siden november 2011. De 8 pirater mistænkes for at udgøre den "hårde kerne", der deltog i den oprindelige kapring af det iranske moderskib.

Udenrigsminister Villy Søvndal udtaler:

"Jeg er meget tilfreds med, at yderligere fire pirater nu bliver retsforfulgt. Med de fire vi tidligere har overgivet til Seychellerne har vi hermed gjort op med den "hårde kerne" af de mistænkte, altså dem som deltog i den oprindelige kapring af det iranske fiskefartøj. Det er endnu et tegn på at indsatsen ved Afrikas

Horn nytter noget. Antallet af kapringsforsøg er faldet dramatisk og flere og flere pirater ender med at komme for en domstol. At indsatsen virker er derfor hævet over enhver tvivl.

Det er nu anden gang at Kenya har sagt ja til at modtage pirater, som Danmark har tilbageholdt. Det er jeg meget glad og taknemmelig for. Vi har arbejdet på løsningen længe, for selv om aktionen, hvor gidslerne om bord blev befriet, i sig selv var en succes, så er det klart, at retsforfølgelse selvfølgelig er kronen på værket," siger han.

Med aftalen står det imidlertid også klart, at de resterende tilbageholdte må frigives, hvilket allerede er sket. Det var ikke længere muligt at tilbageholde de resterende 17, der opholdt sig om bord på moderskibet. Til det siger Villy Søvndal:

"Jeg havde naturligvis helst set, at samtlige pirater var blevet stillet for en dommer. Men jeg må også understrege, at beslaglæggelse af piraternes skib, af våben, befrielsen af de tilfangetagne, øget sikkerhed i området osv. er vigtige resultater i sig selv, og jeg er glad for, at vi nu får retsforfulgt den "hårde kerne" af de tilbageholdte.

Jeg vil også gerne rose Absalons besætning for deres indsats. At de iranske og pakistanske sømænd nu er sat fri har jo betydet alverden for de mennesker og deres pårørende. At vi af retssikkerhedsmæssige grunde og for at leve op til konventionerne må slippe de sidste pirater fri nu, gør ikke værdien af Absalons indsats mindre."

Baggrund:

Mere end 1000 pirater er p.t. ved at blive retsforfulgt eller har fået deres straf i mere end 20 lande verden over.

Den danske strategi for indsatsen mod pirateri 2011-2014 omfatter en række stabiliseringsindsatser, bl.a. kapacitetsopbygning på rets- og sikkerhedsområdet og støtte til fængselskapacitet og kystbevogtning. Den danske indsats mod pirateri skal ses i sammenhæng med den danske indsats i Somalia, der med 370 mio. kr. frem til 2014 fokuserer på opbygning af de somaliske institutioner, genopbygning, sikkerhedssektorreform samt nærområdeindsats og den humanitære indsats.

De pirater meddelelsen omhandlede, var de 25 pirater der blev tilbageholdt under en aktion, hvor Absalon bordede et piratmoderskib den 7. januar, og her fangede 25 pirater og befriede 14 iranske og pakistanske gidsler.

Som der fremgik af meddelelsen, var Udenrigsministeren meget tilfreds med at 8 pirater nu var sat ud af spillet. Og så endda 8 af "den hårde kerne". Lige netop hvor denne påstand kunne påvises, stod hen i det uvisse.

Netop denne episode skabte meget debat i medierne. Og det fik mig til at skrive et debatindlæg, som blev bragt i Fyens Amts Avis den 24. februar 2011, under overskriften:

Skal gidslerne ofres på inkompetent regerings alter?

I den seneste tid har der i medierne været en del omtale af de 25 pirater, som det danske krigsskib Absalon tog til fange under en aktion den 7. januar, hvor der også blev sat 14 pakistanske og iranske gidsler fri fra

deres fangenskab ombord på deres eget skib, der blev brugt som piratmoderskib. I første omgang lykkedes det at overtale Seychellerne til at tage fire af piraterne til retsforfølgelse.

Forleden kunne man i en avis læse en artikel omhandlende de yderligere fire pirater, som det nu var lykkedes den danske regering at få overtalte Kenya til at tage vare på. Således er otte pirater ud af 25 blevet gjort ukampdygtige, mens de resterende 17 pirater er blevet sat i land i Somalia, hvor de nu efter en længere rekreation på Absalon igen er "fit for fight".

I samme artikel kunne følgende læses: Mens Danmark sætter 17 pirater i land, har to danske søfolk og deres fire filippinske kollegaer nu været gidsler hos piraterne i 401 dage! Det er uvist, hvornår de seks søfolk har udsigt til at komme hjem til deres familier.

Udenrigsministeren har ved flere lejligheder udtrykt sin store tilfredshed med udfaldet af, at nu er otte pirater af "den hårde kerne" blevet sat fast. Det viser, at den danske indsats virker og ikke mindst, det giver god omtale ude i den store verden!

Som sagt, Danmark har seks gidsler siddende i Somalia, på 15. måned. Hvor tit har vi hørt Udenrigsministeren omtale denne triste rekord for dansk søfart?

Yderst sjældent og da absolut ikke med udtalelser om, hvad regeringen gør for at få disse stakkels mennesker frigivet. Her har man fuld tiltro til, at rederiet og deres professionelle forhandlere gør alt, hvad der står i deres magt for at finde en løsning. Og desuden er det tilsyneladende ikke regeringens problem.

Seks søfolk, som har udført deres arbejde for et dansk rederi, har fået deres liv og helbred ødelagt. De er brikker i et usmageligt spil, som omhandler en af de mest modbydelige former for forbrydelse der findes, - nemlig kidnapning. Eller rettere: handel med mennesker. Til at forestå denne modbydelig menneskehandel har man et rederi, der påstås at være uden økonomiske midler til at frikøbe gidslerne. Et sikkerhedsfirma, som tilsyneladende ikke magter opgaven og vel heller ikke har muligheden, hvis rederiet er insolvent.

Samtidig har vi en regering, der helt frasiger sig et ansvar i denne sag. Hvad skal der ske med gidslerne?

Vil dansk søfart virkelig forsæt sidde sørgelige gidselaffære overhørig uden at gå aktivt ind i sagen?

Er det ikke på tide, at det samlede Blå Danmark viser de stakkels gidsler, at man ikke bare er overladt til sig selv, hvis man er så uheldig at blive taget som gidsel af piraterne?

At vi har en regering, der ikke har modet til at vise ansvar for landets borgere, er desværre en kendsgerning. Men hvis den samlede danske søfart for alvor lagde pres på regeringen, kunne man dog have en formodning om, at dette kunne ændres.

Søfarten har gjort meget for at beskytte sig mod, at besætning og skib skal ende med at blive kapret. Men som tilfældet er med den aktuelle gidselsag, så er man tilsyneladende ikke nået til at gøre noget effektivt for at undgå, at gidslerne skal ende med at få deres liv ødelagt. Hvis man er af den opfattelse, at de uhyrlige store løsesummer der forlanges, ikke skal betales, hvad er så alternativet?

Skal gidslerne bare være ofre, som man desværre ser sig nødsaget til at ofre på en inkompetent regerings alter?

Informationskilder:

(1) 8. februar – fyens.dk – **Pirater koster verden 40 milliarder kroner**

<http://www.fyens.dk/article/2022112:Udland--Pirater-koster-verden-40-milliarder-kroner>

(2) 12. februar 2012 – Maritime Danmark.dk – **Sømænd kalder regeringen handlingslammet**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=13309>

(3) 13. februar 2011 – Udenrigsministeriets hjemmeside - **Aftale med Kenya om retsforfølgning af fire tilbageholdte mistænkt for pirateri**

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/nyhederogpublikationer/udenrigspolitiske-nyheder/newsdisplaypage/?newsid=567e7837-70ef-4b20-b39e-1e6b09cc3db6>

26 – Søværnets personel opfordres til at overhøre ”mediestøjen”

Den megen mediedækning og fokus på antipirat-operationen som de første måneder af 2012 var præget af, bevirkede en stor frustration hos mange. Desværre var det som om regering og de ansvarlige politikere var total immune over for den kritik der blev dem tildelt, på baggrund af de mange pirater der blev løsladt.

Jeg var ikke i tvivl om, at der blev gjort alt for at få andre lande til at modtage de tilfangetagne pirater. Men det var vel også meget forståeligt at lande som Kenya, der i høj grad selv var plaget af de somaliske pirater, ikke bare betingelsesløs indvilligede i at modtage de mange pirater krigsskibene fangede. Under hvilke betingelser det skete, når de modtog nogle få af dem, meldte dog ikke ud med. Og det var måske meget klogt!

I foreningsbladet SKnyt, som var Søværnets Konstabelforenings medlemsblad, kunne man i dets februar nummer 2012, læse en leder skrevet af formanden for Søværnets Konstabelforening, Ib Skoubo, med overskriften: - **Pirater, konstabler og det gode arbejdsmiljø (1)**

Her roste han, og det absolut velfortjent, besætningen på krigsskibet Absalon for et rigtig godt stykke arbejde, udført efter alle kunstens regler, som i den grad tjente det gode skib og besætning til hæder og ære. Han fortsatte:

Men desværre er der gået både storpolitik og presse i den, i forhold til de tilbageholdte pirater. Spørgsmålet om retsforfølgelse af piraterne – eller rettere, mangel på samme – har foranlediget omtale og kritik. Mediestøjen har været høj, og ikke uventet har det affødt begyndende frustration blandt besætningen. Ærgerligt og rent ud sagt, en sølle løn for ”job well done”.

Udviklingen i og omkring Somalia gennem de sidste mange år viser med al tydelighed, at det ikke rykker ret meget at stille nogle få pirater for en domstol og efterfølgende sende dem i fængsel. Antallet af pirater forsætter med at øges. Der skal en massiv intervention af Somalia til, hvis der skal ske forandringer. Piratproblemet ud for Somalia løses ikke til søs men på land. Sådan har verdenssamfundet for nu flere år siden konkluderet. Men der sker beskæmmende lidt i en verden, der drives mere af olie end moral.

Spørgsmålet om retsforfølgelse eller ej er politisk og juridisk. Den del tager verdenssamfundets politikere og lovgivere sig af. Det er deres ansvar. Til gengæld ligger ansvaret for at løse den opgave, som Folketinget har sendt Absalon ud på, hos Søværnet og besætningen. Vores tilstedeværelse ved Afrikas kyst skal sikre forsvarligt sejlads for skibsfarten, forebygge og afværge piratangreb og afskrække piraterne fra at se skibsfarten som et lukrativt guldæg, der bare skal samles op. Og det ansvar løfter Søværnet og besætningen efter alle foreskrifter og mere til.

Den konkrete opgave, som skib og besætning løser i NATO-regi i Operation Ocean Shield, er det eneste, der er og skal være fokus på. Konsekvensen af den støj, som medicirkusset omkring retsforfølgesspørgsmålet udsender, er, at fokus kan forstyrres og besætningerne returnerer frustrerede og med dårlig smag i munden af ikke at have slået til. Min opfordring til deltagerne i det danske bidrag i piratkampen er derfor at overhøre støjen fra politikerne, meningsdannere og medier. Og vær stolte af, at I på alle måder er et eminent eksempel for andre flådestyrker i området.

Min opfordring til alle andre er ikke at lade sig forlede af medierne til at tro, at vores skibes tilstedeværelse ud for Somalia er ligegyldig og overflødig.

Sidst i denne leder argumenterer Ib Skoubo for at, i det store hele var omstændighederne ved ovenstående problemstillingen et udslag af arbejdsmiljø, ganske vist en speciel variation af begrebet.

Jeg forstod udmærket hvad meningen med denne leder var, og var fuldstændig enig i langt størsteparten af indholdet. Det eneste jeg sådan set var uenig i, var opfordringen til at overhøre mediestøjen. Derfor skrev jeg efterfølgende dette åbne brev til Ib Skoubo, som blev bragt på Maritime Danmark 25. februar - (2)

Kære Ib Skoubo

I din leder i fagbladet SKnyt opfordrer du dine medlemmer blandt besætningen på krigsskibet Absalon til, at fokusere på opgaven og overhøre den mediestøj der har været omkring retsforfølgelse af formodede pirater.

Du mener, at konsekvensen af medicirkuset omkring retsforfølgelsesspørgsmålet, er at fokus af besætningernes arbejde kan forstyrres, og besætningerne returnerer frustrerede og med dårlig smag i munden af ikke at have slået til.

Efter beskrivelse af den sidste aktion Absalon udførte, og som førte til dette medicirkus, som du mener mediernes behandling af retsforfølgelsesspørgsmålet er, skriver du, at et rigtig godt stykke arbejde er udført efter alle kunstens regler, og det tjener i den grad det gode skib Absalon og besætningen til ære.

Det sidste vil jeg til fulde give dig helt ret i. Den indsats dine gutter og gutinder udfører i forbindelse med piratbekæmpelsen i det Indiske Ocean er absolut et godt og beundringsværdigt stykke arbejde, som de fuldt fortjent bør roses for. Absolut ingen tvivl om den sag.

Og, jeg forstår udmærket at de er frustrerede. Det tror jeg alle søfolkene i handelsflåden også er, og det med god grund. Om man er ombord på Absalon, eller ombord i et hvilket som helst andet skib i området, er der god grund til at være frustreret.

Grunden til denne frustration kommer du selv ind på, nemlig, at det ikke rykker meget at stille nogle få pirater for en domstol, og i nogle tilfælde, fængsle dem. Antallet af pirater forsætter med at øges, og det vil det gøre uanset hvor mange der end fanges. Vores Udenrigsminister udtalte, at det var fint med de 8 fængslede pirater, for nu havde man uskadeliggjort den "hårde" kerne af dette piratgæng. Jeg ved ikke hvor han har den brillante ide fra. Så længe der ikke bliver gjort noget for at uskadeliggøre bagmændene, som sidder lunt og godt i land, hvad enten det er i Somalia, eller andre steder, så kommer man ikke videre i kampen mod pirateriet.

Derfor kan jeg kun opfordre dine gaster til at forsætte den gode indsats, også selv om medierne ikke lige er opsat på at skamrose jer for det. At Søværnet er sendt på arbejde uden det nødvendige politiske og juridiske værktøj, kan i jo kun takke jeres arbejdsgiver for, nemlig den danske regering.

Og netop derfor syntes jeg ikke dine gaster skal overhøre det du kalder "støjen", fra politikere, meningsdannere og medier. Selvfølgelig skal de fokusere på det, der er deres opgave. Men fordi man er ansat i forsvaret er det vel ikke ensbetydende med, at man bare skal tie og være underdanig?

Så jeg vil opfordre dig, og dine gaster, til at give jeres meninger og frustrationer tilkendte i presse og medier.

Gør den danske befolkning opmærksom på den uretfærdige situation i befinder jer i, og ikke bare lade folks uvidenhed udmunde i at jeres arbejde nedgøres. For jo flere der gør politikerne opmærksom på deres fejlslagne indsats, des større er chancen for at de selv kan indse det.

Dette brev vil blive omdelt til medierne som et åbent brev, og blive lagt ud på face book siderne – Straf Piraterne – og – Gruppen til Leopards besætnings frigivelse.

Med venlig hilsen

*Poul Erik Larsen
Forhenværende navigatør*

Informationskilder:

(1) konstabelforeningens fagblad – februar 2012

http://www.co-sea.dk/files/S%C3%B8v%C3%A6rnets%20Konstabelforening/Fagblade/2012/SKnyt_01_2012web.pdf

(2) 25. februar 2012 – Maritime Danmark.dk – **Åbent brev til Ib Skoubo**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=13457>

27 – Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv – marts 2012

For at blive ved kritikken af den danske flådes indsats i piratkampen, så var det fuldt forståeligt at den skabte uro og frustration blandt besætningsmedlemmerne på krigsskibene. For der blev ikke sparet på krudtet, hverken fra mediernes side, eller for den sags skyld, fra eksperternes side.

Jeg havde svært ved at forstå hvad man forventede, at den danske indsats skulle udmunde i, når jeg læste, især avisen Informations "private krigsførelse" mod indsatsen. Over flere dage skrev avisen artikler, som i høj grad var kritisk stemt overfor den danske indsats.

Den 7. marts, kunne følgende overskrift læses på information.dk: - **Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv (1)**

Artiklen omhandlede at beføjelserne for de danske krigsskibes indsats, var blevet ændret i december 2010, viste nogle dokumenter Information havde fået aktindsigt i. Siden denne ændring, havde danske krigsskibe været involveret i pirataktioner, der havde kostet mindst seks mennesker livet, og såret 14 andre. Senest var Absalon involveret i en aktion mod et piratmoderskib den 29. februar 2012, som kostede to gidsler livet.

Det der var blevet ændret i 2010, var principperne for de danske krigsskibes magtanvendelse. Ifølge avisens agtindsigt, havde Forsvarskommandoen fjernet et afsnit i det såkaldte magtanvendelsesdirektiv, som indskræpede, at de danske krigsskibe "kun" måtte anvende dødbringende magt for at "afværge livsfarligt angreb eller for at beskytte særlig udpeget materiel".

Ændringen betød, at de danske krigsskibe fik større mulighed for, at konfrontere de somaliske pirater. Pirateriekspert ved Center for Militære Studier, Lars Bangert Struwe, bekræftede dette overfor avisen, og udtalte: *-Det er en meget vigtig begrænsning i magtanvendelse, som dér bliver fjernet. Den betyder, at de danske krigsskibe får friere hænder til at gribe ind over for piraterne, og det er jo en fordel for den enkelte skibschef, men det betyder også, at han får større ansvar, når det går galt-.*

Lars Bangert Struwe's vurdering blev bakket op af en fremtrædende militærjurist, som ønskede at være anonym af hensyn til efterforskningen af den igangværende sag, om de to gidslers død.

En gennemgang af de pirataktioner de to danske krigsskibe ESBERN SNARE og ABSALON havde deltaget i, viste at den danske indsats siden december 2010, havde kostet mellem seks og tolv mennesker livet, og såret mindst fjorten andre, ifølge Information.

En forespørgsel fra Information til forswarets ledelse på, hvorfor de danske principper for magtanvendelse blev ændret i december 2010, blev svaret – *At forsvaret løbende justerer missionsspecifikke magtanvendelsesdirektiver, hvor særlige forhold ikke dikterer andet. Den omtalte passus er fjernet fra magtanvendelsesdirektivet i forbindelse med en af disse justeringer.*

En forespørgsel til Søværnet om, hvilken praktisk betydning det havde haft for den danske piratbekæmpelse, at man havde fået videre beføjelser, gav følgende svar. Her mente chefen for Søværnets Operation- og Logistikafdeling, kommandør Steen Engelbrecht Pedersen, at det ikke havde haft betydning. Han udtalte til artiklen: *-Det kan godt være, at der er ændret i de overordnede principper for*

magtanvendelse, men de underliggende regler for magtanvendelse (Rules of Engagement) har grundlæggende været de samme i hele den periode, vi har været indsat-.

Han medgav dog, at den danske piratbekæmpelse havde ændret karakter siden efteråret 2010, hvor han selv var skibschef på ESBERN SNARE, og sagde: *-I løbet af 2011 er vi begyndt at holde mere øje med kysten, og vores pres på moderskibene er også eskaleret-.* Men han understregede også, at der ikke var tale om dansk enegang. *-Det er hele flådestyrken, der har øget presset på piraterne-,* sagde han.

Eksperterne i pirateri som Information havde kontaktet, både danske og internationale, var tilsyneladende enige om, at Danmark var et af de lande der gik "mest til stålet", i bekæmpelsen af pirateriet.

Lars Bangert Struwe udtalte: *-Når de danske krigsskibe har haft ledelsen af NATO's flådestyrke, har de presset hårdt på for at effektivisere indsatsen. Søværnet har været meget frustreret over, at man i flere år blot observerede piraterne, uden at gribe ind-.*

Den norske piratforsker, Stig Jarle Hansen, bekræftede dette billede, og udtalte:

-USA og Danmark var nogle af de første, som begyndte at sejle tæt på land og forhindre piraterne i at komme til havs med deres både. Og Danmark var også de første vestlige flådestyrker, som begyndte at skyde på piratskibe, selv om der var gidsler ombord-.

Blandt de fem skudepisoder, som danske krigsskibe havde været involveret i siden december 2010, skilte især to sig ud.

Den 12. maj, 2011 var ESBERN SNARE involveret i en ildkamp, hvor fire pirater døde, og 11 andre blev såret. Det var første gang, et dansk skib skød direkte mod et piratfartøj, uden at man med sikkerhed kunne konstatere, at piraterne havde skudt mod ESBERN SNARE.

Det samme var ifølge en pressemeddelelse fra SOK tilfældet den 27. januar 2012, hvor aktionen mod et piratmoderskib resulterede i, at et iransk og et pakistansk gidsel døde.

Disse to eksempler viste, at Danmark var gået for vidt i sin iver for at bekæmpe piraterne, mente både Stig Jarle Hansen, den norske piratekspert, og den danske sikkerhedsekspert, Bjørn Møller fra Aalborg Universitet. Han udtalte, *- Det er en dårlig idé at begynde at skyde, når der er gidsler om bord. Så skal man holde sig fra magtanvendelse. Det er langt farligere for gidslerne, når man prøver at befri dem. Næsten alle dødsfald er kommet som følge af den slags redningsaktioner-.*

Stig Jarle Hansen fandt også udviklingen foruroligende. Han sagde, *-Det er bekymrende, at lovløsheden breder sig. Det kommer helt sikkert til at koste stadig flere menneskeliv-.* Han mente, at der burde gælde de samme regler for, hvordan man takler gidselsituationer til søs, som der gør for politiets indsats i gidselsituationer på land.

Lars Bangert Struwe, mente imidlertid ikke, at der var nogen alternativer til den nye kurs.

Til denne artikel skrev jeg følgende kommentar:

Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv. Og hvorfor er det så tilfældet?

Danmark har siden 2008 deltaget, sammen med andre nationer, i kampen mod piraterne omkring Afrikas Horn.

De første tre år af denne piratkrig, var de danske krigsskibe ikke involveret i nogen tab af menneskeliv. Men siden december 2010, har den danske indsats kostet mellem 6 og 12 mennesker livet, og såret mindst 14 andre, fremgår det af artiklen.

De første tre år, med en meget human holdning overfor piraternes hærgen, resulterede i at mange hundrede søfolk fik deres liv ødelagt som gidsler hos de somaliske pirater.

Det resulterede i, at de forbryderiske pirater tog for sig af retterne med hensyn til at kapre skibe, en kapring verden aldrig tidligere har været vidne til.

Det resulterede i at de forbryderiske pirater fik så mange penge i udbetalte løsesummer for deres gidsler, at de i dag har opbygget en organiseret "piratvirksomhed", som det internationale samfund må melde pas overfor, og ikke formår at stoppe.

Det er resultatet af at være human overfor piraternes hærgen. Det er resultatet af, at vores handelsskibe efterhånden skal være udrustet som et krigsskib, med alverdens udstyr og bevæbnede vagter, for i det hele taget at kan besejle en af verdens største handelsruter mellem Europa og Østen.

Er det så ikke fuldt forståeligt, at de militære kræfter i kampen mod disse forbrydere efterhånden er nød til at tage hårdere fat?

At der i kamphandlinger, uanset hvad dette end er for kamphandlinger, unægtelig er tab af menneskeliv, er et faktum der desværre er uundgåeligt. Efter min mening, er alle menneskeliv der går tabt i en kamphandling, tragisk. Og det er uanset om det drejer sig om gidsler, pirater eller andre mennesker.

Men alternativet er, hvis ikke der bliver slået hårdt ned på piraternes muligheder for at operere, vil endnu flere søfolk få deres liv ødelagt. Er det et alternativ vi bare skal acceptere?

Alverdens eksperter, som alle sidder trygt bag deres skrivebord, har mange fine løsninger ifølge deres egne beregninger. Hvor mange af disse løsninger har bevirket en ændring i piraternes adfærd?

Det søfarten er op imod, er nogle total skruppelløse forbrydere, hvoraf de fleste sidder godt skjult og i sikkerhed, langt fra det man kan kalde "slagmarken". De pirater der færdes på søen, og som bliver jagtet og i enkelte tilfælde fanget, er kun "soldaterne", og dem har bagmændene ikke nogen skrupler overfor at ofre.

Hvis de gode eksperter i stedet brugte deres krudt på, at få overbevist det internationale samfunds politikere om, at sætte effektivt ind for at fange bagmændene og få dem sat ud af spillet, så ville mange menneskeliv og mange søfolks ødelagte liv været sparet.

Da dette ikke sker, er en forsæt optrapning af magtanvendelse fra indsatsstyrkerne side, desværre nok det eneste der for tiden er bare lidt effekt ved. Og den danske indsats gør et virkeligt godt stykke arbejde, som beklageligvis ikke påskønnes derefter.

Der var en del flere, som også kommenterede artiklen. Disse kan læses hvis man bruger linket i – Informationskilder – under dette kapitel. Der er også link til de andre artikler, som omhandler Informations artikelserie.

Jeg blev temmelig harm over denne artikelserie, hvilket jeg også gav udtryk for i de kommentarer jeg lagde ind på artiklerne.

Desuden skrev jeg et åbent brev til pirateksperterne, som blev bragt på Maritime Danmark 8. marts.

Åbent brev til pirateksperterne - (2)

Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv – det er en af overskrifterne i to artikler som dagbladet Information har bragt de sidste dage. Artikler skrevet med baggrund i udtalelser fra flere eksperter i pirateri.

Disse eksperter advarer om, at prisen for piratbekæmpelsen kan blive for høj, og at det kommer til at koste flere menneskeliv!

En af disse eksperter mener, at lovløsheden har bredt sig, og efterlyser at forsvaret holder sig til samme regler for håndtering af gidselsituationer til søs, som politiet er underlagt ved håndtering af samme situationer på land.

Avisens gennemgang af danske aktioner siden 2010, viser at seks pirater og gidsler er døde og 14 andre såret i disse aktioner. Og, formodentlig er dette baggrunden for eksperternes advarsel.

Jeg kunne tænke mig at høre, hvad de samme eksperter kan byde på som alternativ?

Er det eksperternes vurdering, at man fra flådens side bare skal lade stå til, og ikke prøve at forhindre piratmoderskibene i at komme i aktion?

Og hvis det ikke er tilfældet, hvilket tiltag har eksperterne så i ærmet, når det ikke hjælper noget at prøve at stoppe disse piratmoderskibe, uden brug af våben?

Det er altid tragisk når mennesker, uanset hvilke mennesker, mister livet i konflikter. Men, det er næsten uundgåeligt når der i konflikten, indgår våben på begge sider. Det bedste ville selvfølgelig være, at der slet ikke var nogen konflikt, men dette er ikke tilfældet. Piraterne har tilsyneladende ikke til hensigt at opgive deres hverv. Søfarten ønsker at pirateriet skal stoppe, og det igen bliver muligt at sejle i det Indiske Ocean uden denne trussel fra piraterne hængende over hovedet, med risiko for at søfolkene kan komme til at tilbringe mange måneder som gidsel i piraternes varetægt.

Mener eksperterne, at det er muligt at stoppe denne uhyggelige handel med mennesker, uden at der efterhånden bliver sat hårdt ind mod disse skruppelløse pirater?

Hvis, i som eksperter har en alternativ løsning på problemet, syntes jeg helt afgjort i burde sætte denne i værk hurtigst muligt. Hvis det ikke er tilfældet, burde i så ikke holde jer for gode til at kritisere den nuværende indsats, som beklageligvis indebærer tab af menneskeliv, men som også reder mange mennesker for at få deres fremtidige liv ødelagt af piraternes hærgen.

Med venlig hilsen

Jeg fik aldrig noget svar fra eksperterne. Men efterhånden havde jeg også en følelse af, at selv eksperterne var på glatis, når de skulle forklare sig. På den ene side, skulle de give udtryk for, at de selvfølgelig ønskede pirateriet stoppet. På den anden side, var den form for pirateri som de somaliske pirater udførte, ikke tidligere set i det omfang det nu skete. Derfor havde selv eksperterne ikke fortilfælde at forholde sig til. Og, selv om de var eksperter på området, havde de tilsyneladende heller ikke noget bud på et alternativ, som kunne bevirke, at der blev sat stopper for piraternes hærgen!

Informationskilder:

(1) 7. marts 2012 – Information.dk - **Dansk piratkrig koster stadig flere menneskeliv**

<http://www.information.dk/295426>

(2) 8. marts 2012 - Maritime Danmark.dk – **Åbent brev til pirateksperterne**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=13623>

6. marts 2012 – Information.dk - **Ekspert: Danmark går for vidt i kampen mod piraterne**

<http://www.information.dk/295420>

8. marts 2012 - Information.dk – **Danmark går enegang i kamp mod pirater**

<http://www.information.dk/295501>

28 – Gidsler er overladt til deres egen skæbne – april 2012

Denne overskrift her er ikke kun overskriften på dette kapitel, men også en overskrift på en artikel bragt på Maritime Danmark den 1. april. (1)

Artiklen var baseret på en anden artikel, bragt i Seahealth nr. 1, marts 2012 (Seahealth er et magasin udgivet af Søfartens Arbejdsmiljø), under titlen – **Gidsler uden spotlight** (2)

I denne artikel gav forsker i pirateri ved Københavns Universitets Center for Militære Studier, Lars Bangert Struwe, sit bud på hvorfor offentligheden har meget lidt fokus på gidslernes skæbne.

Hans bud lød på to overordnede årsager. Det handlede om, hvem der var gidsler. Og det handlede om, at kun mennesker i dag havde tilknytning til søfart. Og, at vi vidste ganske enkelt for lidt om søfart, og hvad det betød for os, og derfor konkluderede vi, at det ikke vedrørte os.

Lars Bangert Struwe bød også ind med en tredje årsag, nemlig, at medierne generelt vidste for lidt om pirateri. I artiklen kom han også ind på et, efter min mening, ikke uvæsentligt problem, som han kaldte "det racistiske problem", nemlig det faktum, at langt størsteparten af gidslerne har været, og var stadig, søfarende fra ikke-europæiske eller nordamerikanske stater. Han påpegede, - *Sad der 200 søfarende med vestlig baggrund ville der uden tvivl være sket en militær intervention. Det ville ikke være politisk acceptabelt, men da langt hovedparten af gidslerne er indere, filippinere eller kinesere, afholder politikerne sig fra denne løsning-*.

Jeg syntes Lars Bangert Struwe i denne artikel kom ind på nogle ganske væsentlige punkter. Absolut en redegørelse, der burde få folk til at tænke sig om en gang eller to. Og ikke mindst vores medier. Artikler som denne, burde være et godt debatgrundlag for medierne at tage hånd om. Det var selvfølgelig meget godt at sådanne artikler kom frem i søfartsmedier, men det burde være udbredt til hele offentligheden.

Lars Bangert Struwe havde, efter min mening, helt ret i flere af de punkter han fremhævede. At den "almene" danske befolkning generelt ved for lidt om søfart, var jeg absolut enig i. Også pirateriet, og hvilken indvirkning det har på de søfarendes hverdag, har været meget lidt omtalt i medierne. Når jeg taler med folk i min egen omgangskreds, som ikke har tilknytning til søfart, og jeg fortæller om hvad det er for noget, bliver mange forbavset over hvad de hører. Og, ikke mindst er det svært at hamle op med den gamle myte om, at det nok er en sømandshistorie, man ikke skal stole for meget på.

Derfor syntes jeg det var ærgerligt, at en sådan artikel kun blev foreholdt folk i søfartsbranchen. Den skulle i høj grad have været ude i alle medier, og ikke mindst, have været debatteret med "ikke søkyndige mennesker".

Jeg skrev et Åbent brev til landets medieredaktører, som jeg bl.a. lagde ud som læserbrev på Politiken.dk/debat. (3)

Kære Medieredaktører

*Jeg har netop læst en artikel på netmediet, Maritime Danmark, med overskriften – **Gidsler er overladt til deres egen skæbne**.*

Denne triste overskrift siger desværre sandheden om gidslernes situation, når de først er blevet fanget af de somaliske pirater. Så er gidslerne reduceret til en handelsvare, i en modbydelig og forbryderisk menneskehandel, som det internationale samfund tilsyneladende ikke magter at stoppe. Og derfor vælger dets politikere, ikke mindst de danske, at undgå diskussion om dette med fuldstændigt, fejlt og lammende tavshed.

Der bruges årligt mange milliarder kroner på at bekæmpe pirateriet ved Afrikas Horn. Der er på ganske få år etableret en industri, hvis eneste formål er at forsøge at afskære piraterne fra at kapre handelsskibene og tage besætningen som gidsler. Der er et stort militært apparat sat i gang med overvågning af piraternes aktivitet, og forsøg på at begrænse antallet af kapringer. Der er ganske vist sket en nedgang i kaprede skibe, og dermed tilfangetagne gidsler. Dette skyldes dels, en mere effektiv indsats fra de militære styrker i området. Dels, og vel nok det der har den største effekt, øget sikkerhedsforanstaltninger, herunder brug af bevæbnede vagter ombord på skibene.

Dette får en hel del medieomtale. Og landets politikere er ikke sene i vendingen, til at rose sig selv for denne indsats. Især bryster politikerne sig gerne af, at den danske indsats får megen ros og positiv omtale fra deres udenlandske kollegaer. At det reelt er søfartserhvervet selv, der har foranstaltet, bekostet og kæmpet, for at beskytte søfolkene og deres skibe, bliver skubbet lidt i baggrunden når politikerne skal fremhæve deres egen "store" indsats. Politikerne ser mere på positiv omtale, end positive resultater. Det forekommer mig, at være en lidt klam holdning at fremlægge.

Der bruges store summer på at forsøge at stabilisere det lovløse land Somalia, for på den måde bl.a. at komme pirateriet til livs. Men hidtil er det meget lidt succes at spore i retning af, at det vil lykkedes af den vej. Også her stiller politikerne gerne op og roser deres store initiativ og engagement til skyerne, og medierne levere varen. Man kører stadig på, at hvis man bare giver de fattige somaliske fiskere mulighed for at tjene deres penge ved fredeligt fiskeri, så kommer man også pirateriet til livs. Der kan endog spores en hvis form for sympati i offentligheden, for disse stakkels fattige mennesker, der er nød til at bedrive pirateri for at overleve. At det ligger meget langt fra virkeligheden, og efterhånden må betragtes som en myte, gør medierne ikke noget for at synliggøre. Man mener åbenbart ikke, at offentligheden behøver at få sandheden om hvordan pirateriet egentligt er organiseret at vide. Og politikerne er af samme mening. Hvis sandheden kom frem i offentligheden, skulle de jo til at forklare sig og måske møde modstand mod deres politiske beslutninger. Så er det, set med politikerøjne, ligegodt bedre at fremlægge det som offentligheden gerne vil se, og give pokker i at der ikke er meget realitet i det. Også her leverer medierne ukritisk spaltepads, og offentligheden sluger det hele råt.

Med hensyn til tavsheden omkring gidslernes sørgelige og håbløse situation, henholder politikerne sig til eksperternes råd om, at det vil skade gidslernes muligheder for hurtig frigivelse, hvis der er for meget omtale af deres situation. Også her er der, efter min mening, tale om en forkert og bedrevidende rådgivning, som mere har sigte på at den forbryderiske menneskehandel helst ikke skal komme til offentlighedens kendskab, og dermed opnå at blive genstand for en fuld berettiget kritik. Det tjener udelukkende et formål, nemlig, at de forhandlere der er på begge sider i en gidselsag, kan drive deres kriminelle "forretning" i fred og ro. Samt, at politikerne undgår at skulle tage stilling til en uhyggelig, usmagelig og absolut kriminel handling som hedder menneskehandel.

Derfor er min opfordring til jer kære medieredaktører, vis at vi har pressefrihed her i landet og lad jer ikke dirigere af diverse eksperter tilsyneladende ensopret rådgivning. Få en ordentlig debat i gang, som tvinger politikerne til at komme frem af deres flyverskjul, og udvise den fornødne kompetence, der skal til for at stoppe denne modbydelige menneskehandel. Det skylder vi alle i høj grad de mange hundrede uskyldige

søfolk, der har fået deres liv ødelagt som gidsler, både for de somaliske piraters pengegriskhed, men sandelig også for verdenssamfunds uhyggelige slappe holdning til hele piratproblematikken.

Der var efterhånden flere og flere "almindelige" mennesker der fik interesse for gidselsagen med de seks søfolk. Det fremgik af de efterhånden mange læserbreve, der kom i de forskellige aviser. Også på facebook siderne kom der flere til, og her blev der debatteret ret så heftigt.

Her er som eks. et læserbrev fra Ekstra Bladet –

4. april 2012 – Absalon og pladderhumanismen

Har netop set udsendelsen på TV3 om det gode skib Absalons kamp mod de somaliske pirater. herfra skal lyde en kæmpe hyldest og en stor tak til Absalon og dens besætning – lige fra messegast til kommandørkaptajn.

Ingen tvivl om, at de fuldt ud har formået at udnytte det latterlige svage politiske mandat, der er dem givet. Nu er det så bare at afvente koret af pladderhumanister og andre jubelidioter, der nok snart kommer på banen med beklagelser over den "inhumane og hårdhændede" behandling af de sataner af nogle somaliske pirater.

Det nærmer sig nu halvandet år, at besætningen fra skibet Leopard har siddet som gidsler hos piraterne i Somalia. Vi hører nu vores "humanistiske" udenrigsminister bruge en masse energi på at engagere sig i, og beklage, at oprører er blevet fængslet i Bahrain, samt en marokkansk terrorist, der sidder fængslet i Marokko. Det havde været klædeligt, om han havde udvist samme interesse og engagement for de to danske søfolk og deres fire filippinske kollegaer.

Ole. D.

Informationskilder:

(1) 1. april 2012 – Maritime Danmark.dk - **Gidsler er overladt til deres egen skæbne**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=13929>

(2) Seahealth.dk – nr. 1. marts 2012

<http://www.seahealth.dk/publikation/gidsler-uden-spotlight>

(3) 2. april 2012 – Politiken.dk/debat – **Åbent brev til landets medieredaktører**

<http://politiken.dk/debat/laeserbrev/ECE1587163/aabent-brev-til-landets-medieredaktorer/>

29 – Gidslerne truet på livet, efter EU-angreb på piratbase – maj 2012

Den 15. maj 2012, kunne man på jyllands-posten.dk læse, at EU-anti-piratflåde havde angrebet pirater på somalisk jord. **EU angriber mål i Somalia** - (1)

Ifølge artiklen var angrebet rettet mod en af de store piratlejre på Somalias østkyst. EU-anti-piratflåden fik den 23. marts 2012, udvidet sit mandat af EU's ministerråd, således at flåden kunne rette angreb mod mål på landjorden i Somalia. Angrebet på piratbasen, som blev foretaget fra luften, var rettet mod piraternes udstyr, og der kom ingen mennesker til skade ved angrebet. Danmark var ikke involveret i angrebet, da de danske krigsskibe, på grund af Danmarks EU-forsvarsforbehold, ikke er en del af EU-anti-piratflåden. De danske krigsskibe operer under NATO's Operation Ocean Shield.

Samme dag havde Politiken.dk en artikel med overskriften:

Forsker: EU-luftangreb løser ikke piratproblemet - (2)

Her gav piratforsker, Lars Bangert Struwe, sin mening om EU-angrebet. Han mente at luftangreb på piraternes baser, ville gøre det sværere at være pirat. Men til gengæld løste det ikke problemet med de somaliske pirater. Han udtalte til artiklen:

-Angrebet presser piraterne, og det er mere åbenlyst for somalierne, at det internationale samfund er rigtig trætte af pirateriet. Men det løser bare ikke problemet med piraterne-. Han påpegede, at det endnu en gang viste, at der skulle opbygges et lokalt sikkerhedsapparat i Somalia, og forsatte. –Så længe det ikke er på plads, vil man blive ved med at have problemer med piraterne. De ændrer bare operationsmønstre-.

De somaliske pirater havde forsat hundrede af gidsler fanget, og ifølge Lars Bangert Struwe, var det umuligt at vurdere hvilke konsekvenser angrebet kunne få for dem. –Enten kan det blive endnu sværere at få dem frikøbt, eller også vil piraterne syntes, at det er så giftigt at have gidsler i øjeblikket, at de hellere må se at få dem afhændet for en løsesum. Det kan gå begge veje-, sagde han.

Endvidere pegede han på, at USA's befrielsesaktion af de to nødhjælpsarbejdere 25. januar ikke havde haft den store indflydelse på forholdene for gidslerne.

Piraternes reaktion på luftangrebet kom da også prompte. Den 17. maj, havde Maritime Danmark denne overskrift på en artikel, hvor de refererede til internetportalen Somalia Report.

Pirater truer med at slå gidsler ihjel - (3)

Her kunne man læse, at de somaliske pirater truede med at ville slå gidsler ihjel, hvis EU's flådestyrker igen rettede luftangreb mod piraternes baser på landjorden i Somalia. Truslen var især rettet mod europæiske gidsler.

En kendt piratleder havde udtalt til Somalia Report, - *Vi vil ikke tillade, at de angriber os igen. Næste gang vil vi besvare et angreb med, at dræbe de gidsler vi har. Vi har mange gidsler, og hvis de ønsker at gidslerne skal overleve, så stopper de luftangrebene-.*

En anden pirat udtalte sig også til Somalia Report, og sagde følgende: *-Vores trussel er rettet imod de europæiske gidsler. Vi har græske og andre europæiske gidsler. Hvis de tror, at vi er svage, så må de hellere tænke sig om igen. Vi lover, at hvis de angriber os igen, så vil vi ikke betænke os på at slå gidsler ihjel. Det er ikke svært for os at gøre-.*

I artiklen kunne man også læse, at selv om der ingen officielle oplysninger var om, hvor store ødelæggelser luftangrebet havde forvoldt, så havde piraterne udtalt, at ni speedbåde var gået op i flammer, sammen med lagre af brændstof og ammunition, men ingen mennesker var kommet til skade. Læste man artiklen fra SomaliaReport var ødelæggelserne dog begrænset til to speedbåde, samt nogle entringsledere.

Uanset hvor meget, eller hvor lidt, ødelæggelse angrebet havde forårsaget var det tydeligvis ikke noget piraterne brød sig om. Og hvorvidt truslen om, at dræbe gidsler skulle tages alvorligt eller ej, kunne jeg selvfølgelig ikke vurdere. I mine øjne, var disse forbrydere uden tvivl parate til hvad som helst, og der var forekommet drab på gidsler tidligere. Jeg var dog enig med pirateksperten i, at angreb af denne karakter ikke var løsningen på piratproblemet. Og skulle man sammensætte effekten af angrebet, med den risiko at gidslernes situation blev forværret, så syntes jeg absolut ikke det var risikoen værd.

Selv om piraterne måske ikke ligefrem ville gå vidt, at de ville dræbe gidsler, så kunne de under alle omstændigheder gøre gidslerne fortræd på mange andre områder. Selv om eksperten påpegede, at USA's befrielsesaktion i januar ikke havde haft den store indflydelse på forholdene for gidslerne, så vil jeg vove at påstå, det kan han ikke vide noget konkret om. Denne formodning var, som så meget andet i forbindelse med piraternes adfærd, en gisning og intet andet. Uanset hvor meget Lars Bangert Struwe og hans ekspertkollegaer end studerede, analyserede, og hvad de ellers baserede deres viden på, så nægtede jeg at tro de sad inde med konkret viden, der kunne forudsige piraternes fremadrettede reaktioner.

Informationskilder:

(1) 15. maj 2012 – Jyllands-Posten.dk – **EU angriber mål i Somalia**

<http://jyllands-posten.dk/international/ECE4694499/eu-angriber-mal-i-somalia/>

15. maj 2012 – eunavfor.eu – **EU Naval Force Delivers Blow Against Somali Pirates on Shoreline**

<http://eunavfor.eu/eu-naval-force-delivers-blow-against-somali-pirates-on-shoreline/>

(2) 15. maj – Politiken.dk – **Forsker: EU-luftangreb løser ikke piratproblemet**

<http://politiken.dk/udland/ECE1625710/forsker-eu-luftangreb-loeser-ikke-piratproblemet/>

(3) 17. maj 2012 – Maritime Danmark.dk – **Pirater truer med at slå gidsler ihjel**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=14472>

16. maj – SomaliaReport.com – **Pirates Threaten to Kill Hostages if Attacked**

http://www.somaliareport.com/index.php/post/3361/Pirates_Threaten_to_Kill_Hostages_if_Attacked

30 – Somaliske pirater er stækket, men gidslernes skæbne forsat uvis – juni 2012

1. juni 2012, bragte flere medier bekskeden om, at det gik voldsomt ned af bakke for de somaliske pirater, og det betød færre angreb og færre kaprede skibe. Det viste nye tal fra NATO's indsats mod pirateri, Operation Ocean Shield, som Ritzau videreformidlede i artiklen – **Somaliske pirater er stækket** - (1)

Her fremgik det, at piraterne "kun" havde kapret 7 skibe i årets første fem måneder. Det var mere end en halvering i forhold til samme periode i 2011, hvor der blev kapret 15 skibe. I samme periode 2010, var tallet 54 angreb og 20 kaprede skibe.

Fra Danmarks Rederiforening forlød det, at det var et tydeligt tegn på, at indsatsen mod piraterne virkede. Her turde man dog ikke konkludere, at piratfaren var elimineret.

Ifølge den seneste opgørelse fra Internationale Maritime Bureau, holdt piraterne forsat ca. 200 søfolk som gidsler.

Den 4. juni, havde Ekstra Bladet en forside med følgende tekst:

De danske gidsler rådner op – 515 dage i helvede... mens deres rederi sejler våben ud i verden

Artiklerne inde i bladet beskrev under fanen – Dødens Sømænd – hvordan rederiet Shipcraft forsat sejlede våben, mens deres besætning fra Leopard, stadig sidder i den somaliske ødemark.

Ekstra Bladet havde gennem nogen tid sat fokus på danske rederiers transport af våben, deraf fanen – Dødens Sømænd -, noget jeg fandt ret kritisabelt at bruge i forbindelse med omtale af de seks gidsler, og påtalte det overfor bladet. Her kunne man godt se, at det kunne misfortolkes, men da det ikke kun drejede sig om gidslerne, men var en afslutning på deres tidligere artikler om våbensejlads, havde man valgt dette.

Dette blev indledningen til en kampagne, som Ekstra Bladet startede for alvor den 1. juli. I tiden op til da, var der flere artikler i bladet, hvor man opfordrede til at gøre noget for at få gidslerne fri.

Den 5. juni 2012, lød det således på E.B. side 2:

FÅ FINGEREN UD

For de to danske gidsler i Somalia, Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez, og deres fire filippinske kollegaer kan situationen dårligt blive mere fortvivlende. I skrivende stund har søfolkene været i de khat-tyggende piraters vold i 516 dage. Og der er ikke udsigt til løsladelse.

Som det fremgår af Ekstra Bladets dækning, er der ingen hjælp at hente hos gidslernes arbejdsgiver, Shipcraft. Rederiet er fuldt optaget af at skovle penge hjem til sig selv gennem lukrative våbensejladser.

Kynismen er grænseløs. Da Shipcraft kort efter gidseltagningen i januar sidste år fik fat i sit mandskabstomme fragtskib, handlede det for rederidirektør Claus Bech åbenbart kun om én ting: at få den værdifulde last af missiler transporteret videre til Vietnam.

De seks søfolk kunne – med et ikke særlig velvalgt billedsprog – sejle deres egen sø. Og det i en sådan grad, at organisationen Søfartens Ledere har politianmeldt rederiet.

Også fra politisk side har gidslerne oplevet svigt på svigt på svigt. For et år siden foreslog Socialdemokraterne en lovændring, så et rederi ikke kan kaste ansvaret for sin besætning over bord. Og SF's Holger K. Nielsen krævede, at regeringen pressede rederiet.

I dag, hvor S og SF har skiftet oppositions-bænken ud med minister-taburetter, er kursen søreme lagt om. Holger K. vil ikke længere udtale sig om sagen. Og hos Socialdemokraterne aner søfartsordfører Benny Engelbrecht ikke en kæft om, hvad der sker.

Gidslernes forbandede problem er, at de hverken er en opsigtsvækkende historie – som sejlerfamilien fra Kalundborg – eller udgør en økonomisk værdi i forhandlings-sammenhæng. Men det gør ikke deres lidelser mindre.

Det har vist sig, at de somaliske myndigheder og de utilregnelige kidnappere kan presses. Så beskeden til den danske regering og rederiet er kort og godt: Få så fingeren ud!

Andre artikler i E.B. i juni måned redegjorde for den økonomiske baggrund i rederiet Shipcrafts ledelse, hvor en af hovedaktionærerne, den svenske rigmand John Arne Larsson, viste sig at være særdeles velbeslået, bl.a. havde han flere store og dyre ejendomme og andre værdier. Og kort tid efter gidseltagningen skulle han ifølge E.B. have købt en lystgård, der var udbudt til 55 millioner kr.

Det var selvfølgelig klart, at den slags historier gav grobund for kritik af rederiet, som samtidig gjorde et stort nummer af, at fremstå som det lille fattige rederi på fallittens rand. Og der blev i den grad debatteret med daglige læserbreve, både positive og negative tilkendegivelser.

På facebook siderne, hvor gidselsagen debatteredes var der også stor aktivitet. Nedstående opråb er fra en kollega på – Straf Piraterne -

OPRÅB TIL SAMTLIGE FOLKETINGSMEDLEMMER:

I KAN IKKE VÆRE DET BEKENDT!

I over 500 dage har Danske søfolk nu siddet som gidsler i Somalia, kidnappet af Somaliske pirater.

Danmark har deltaget i utallige Internationale krigshandlinger og konflikter der har kostet milliarder af skatteyder kroner – Irak, Afghanistan, Libyen...

Danmark har lukket vores hovedstad ned, blot fordi en Amerikansk Præsident kom på besøg – millioner af kroner brugt...

Danmark har betalt milliarder til banker der var nær konkurs – med skatteyderpenge..

Er Penge mere værd end menneskeliv?

Nu er det høje tid at I, landets ledere, betaler med vore skattekroner for at vore medborgere kan frigives af piraterne og komme hjem til deres familier!

Det har vi som samfund råd til og vi skal, som borgere i Danmark kunne forvente, at der straks fra Danmarks side ydes den indsats der skal ydes hvis vi ufrivilligt ender som gidsler i lovløse piraters og terroristers hærgen under udøvelse af vore hverv.

I har magten og midlerne – men har i også viljen?

Det kan godt være at det er forkert blot at betale – men det tænker gidslerne vist ikke så nøje over – de tænker på frygten, afmagten, savnet af deres kære, savnet af trygheden og hjemmet, den sikre arbejdsplads ... 24 timer i døgnet!

HUSK:

Grundlovens § 75 Stk. 1.

Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse.

Fuldmagt:

Med min underskrift herunder, giver jeg uindskrænket fuldmagt til folketinget til at betale – med mine skatteyderpenge – løsesum til Piraterne, således at mine medborgere kan frigives og komme hjem.

Dato:

Jeg bidrog selv med et læserbrev i Ekstra Bladet den 12. juni:

Er danske politikere styret af somaliske pirater?

Et spørgsmål, der efterhånden kunne tænkes at være aktuelt. Eller, en anden mulighed er måske, at der er så mange penge involveret i "piratindustrien" at politikerne lader sig styre af "piratindustriens" store aktører som de internationale olieselskaber, de store forsikringsselskaber, som nok er de aktører der tjener mest på pirateriet.

Det kan under ingen omstændigheder være hensyn til de danske søfolk, som nu i 17 måneder har været gidsler hos de somaliske pirater, der har politikernes opmærksomhed. 17 måneder, hvor den eneste udmelding fra politikernes side har været, at danske politikere sandelig ikke forhandler med pirater!

Inden for samme tidsramme har Danmark bevilget ekstra penge til opbygning af piratfængsler i Somalia, således at de stakkels pirater der bliver fanget, kan få anstændige forhold at afsone deres forbrydelse i!

Nu er det så kun et fåtal af de pirater der bliver fanget, som opnår at blive belønnet med afsoning i disse fængsler. Langt de fleste bliver sat på fri fod igen, af den simple grund at vores humane retssystem ikke er i stand til at skelne mellem den uhyggelige forbrydelse som gidseltagning er, og simpel brugstyveri.

17 måneder har besætningen fra LEOPARD, to danske og fire filippinske søfolk, måtte leve i et fangenskab som de fleste sikkert for længst ville være bukket under for. Deres rederi forhandler forsat, hedder det sig. Politikerne har tilsyneladende fuld tillid til disse forhandlinger, og så kan man jo ikke forlange mere. Og, hvis ikke disse forhandlinger føre til nogen løsning, ja, så er der bare ærgerligt!

Er det værdig behandling af danske søfolk, som er i nød?

Ekspertene inden for pirateri, eller under alle omstændigheder de mennesker, som medierne brugte til at referere fra når det drejede sig om pirateri, var ikke begejstret for den megen omtale af gidselsagen.

Avisen.dk, bragte 12. juni en artikel med følgende overskrift:

Historier om rige rederier kan skade gidsler (2)

Af artiklen fremgik det, at prisen for at få løsladt gidsler kunne stige, når det kom frem, at rederiet havde flere penge, end det var kendt. I den aktuelle sag med Leopards seks gidsler, kunne prisen stige med flere millioner dollars, eller det kunne forlænge processen med at få gidslerne hjem, måske med en måned eller to mere, mente administrerende direktør i sikkerhedsrådgivningsfirmaet Risk Intelligence, Hans Tino Hansen.

Han havde set klokkeklare eksempler på, at prisen var steget dagen efter, der havde været informationer fremme om, at rederiets og ejernes økonomiske forhold var større, end der tidligere var givet udtryk for. artiklen henviser til hvad Ekstra Bladet havde skrevet om rederiet Shipcrafts hovedaktionær, den svenske forretningsmand John Arne Larsens økonomiske forhold, hvor det kom frem, at han svømmede i penge, og havde flere eksklusive ejendomme i sin besiddelse.

Artiklen havde også en anden vinkel på det økonomiske aspekt. En senioranalytiker fra Sydbank, Jakob Pedersen mente, at det under normale omstændigheder var uhørt, at bede aktionærene skyde penge ind i et selskab, hvis de skal gå ned i lommerne på kriminelle. *–Aktionærene vil skyde penge i noget, der skaber værdi. Alene det, at skulle have gidsler fri, er et ekstremt nobelt formål, men stadigvæk på kanten af, hvad man kan tillade at bede sine ejere om at være med til,* sagde bankmanden.

Han mente dog, at når det gjaldt mindre selskaber, med få aktionærer som i Shipcraft, så stillede sagen sig anderledes. *–Der er det nok mere en helt anden forpligtelse aktionærene har. Der er det ikke unormalt at spørge aktionærene, om man kan få støtte til at polstre sig lidt ekstra eller, hvis der er investeringer, man ville foretage-.*

Jeg skal gerne indrømme, jeg læste denne artikel flere gange, desværre uden at få den store forståelse ud af den. Hvad direktøren for Risk Intelligence mente, kunne jeg godt forholde mig til. Selv om jeg ikke var enig med ham, så kunne han vel dårligt sige andet, når man tog hans interesser som sikkerhedsrådgiver i betragtning.

Men hvad fanden, undskyld udtrykket, bankmandens del af artiklen skulle udtrykke, det står stadig hen i det uvisse. Selvfølgelig, hvis det skulle være udtryk for menneskelig foragt og nedgørelse af gidslerne til kun at være "en økonomisk faktor", så kunne det måske give en mening. Jeg var ret overbevist om, at denne mand ikke anede hvad det var han udtalte sig om, og derfor hellere skulle have holdt sin kaje lukket!

På baggrund af hele denne polemik i medierne, skrev jeg et åbent brev til direktør Claus Beck, Shipcraft. Brevet blev offentliggjort på Maritime Danmark og Politiken.dk/debat 16. juni. (3)

Kære Claus Bech

Jeg mener det snart er et år siden, jeg sidst skrev en mail til dig. Dengang svarede du mig, at der havde været forskellige påstande i medierne om, at Shipcraft ikke arbejdede målrettet for at få gidslerne i Somalia hjem. Du skrev, at disse påstande var usande, og man skulle ikke tro på alt hvad medierne skrev.

Jeg vil medgive dig, man skal ikke altid tage mediernes skriverier for den absolutte sandhed. Derfor forstår jeg ikke, at du ikke tager til genmæle når nu medierne skriver noget ufordelagtigt om Shipcraft. Eller kan man konkludere, at det medierne skriver omkring Shipcraft, er tilnærmelsesvis korrekt?

I dine svar til mig tidligere, skriver du, og jeg citerer: At det er en ganske forfærdelig situation er uomtvistelig. Som nævnt kan vi af hensyn til vores kollegaers sikkerhed ikke udtale os om hvad der sker i de igangværende forhandlinger. Men at få vores kollegaer frigivet har selvsagt vores allerhøjeste prioritet.

Der var for et år siden – siden da, er gidslernes forfærdelige situation kun blevet forværret for hver dag der er gået. I dag bringer Ekstra Bladet et interview, efter at have været i telefonforbindelse med Eddy og Søren fra deres somaliske helvede. Her udtaler Eddy Lopez: - Rederiet er ligeglade med os. Når vi taler med rederiet, siger de, at forhandlingerne går godt. Men det er jo ikke rigtigt. Vi sidder her stadigvæk. Hver gang de (rederiet) løber fra en aftale, så får vi tæsk. Og så starter det hele bare forfra igen -.

Vil du, Claus Bech, også påstå at dette er usandt?

At medierne, og måske især Ekstra Bladet, har været hårde i deres kritik af jeres behandling af denne tragiske gidselsag, vil jeg gerne medgive. Det har til tider været meget sensationspræget, og måske mere opfordret til had mod jer, end til egentlig at belyse en tragisk og absolut forfærdelig gidselsag. Men skylden for hele denne "hetz", bærer i selv ved jeres manglende formåen til at få sagen afsluttet for længst.

Nu hjælper det ikke noget at ærgre sig over den forløbne tid, men at få gjort noget effektivt for at få de stakkels mennesker hjem, inden det er for sent. At det hele drejer sig om penge, er ikke længere korrekt. Nu handler det om menneskeliv. Mennesker, som ganske vist er ødelagt for resten af deres liv, men som dog kan reddes, hvis ellers i, i rederiet og jeres aktionærer, har bare den mindste smule anstændighed og medmenneskelig forståelse, og er i stand til at sætte det frem for pengegriskhed.

I den del af shippingbranchen i operer i er det ingen hemmelighed, at penge magt, og mennesker kun et redskab. Mange af jeres kunder, eller rettere, aftagere af jeres laster, har menneskeliv på samvittigheden. Det kan jeg tillade mig at sige, da jeg selv har været flere år i netop den del af branchen.

Ønsker i også, at jeres besætning skal være en del af denne kedelige statistik?

Jeg vil lige for god orden skyld oplyse dig om, at dette brev vil blive offentliggjort i medierne.

Med venlig hilsen

Modsat tidligere, så fik jeg aldrig noget svar på dette brev.

Informationskilder:

(1) 1. juni 2012 – nyhederne tv2.dk – **Nato: Somaliske pirater er stækket**

<http://nyhederne.tv2.dk/article.php/id-50817749:nato-somaliske-pirater-er-st%C3%A6kket.html>

(2) 12. juni 2012 – avisen.dk - **Historier om rige rederier kan skade gidsler**

http://www.avisen.dk/historier-om-rige-rederier-kan-skade-gidsler_172109.aspx

(3) 16. juni 2012 – politiken.dk/debat - **Åbent brev til rederiet Shipcraft**

<http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1658326/aabent-brev-til-rederiet-shipcraft/>

31 – Skal Eddy og Søren rådne op i Somalia? – juli 2012

Den 1. juli 2012, startede Ekstra Bladet en kampagne med sloganet - **Skal Eddy og Søren rådne op i Somalia?**

Bladet havde forinden beskæftiget sig meget med denne tragiske gidselsag, og havde en meget kritisk holdning til hvad rederi og stat gjorde for at få gidslerne fri. De havde nu siddet fanget som gidsler i 535 dage, og den leder som chefredaktør Poul Madsen skrev denne juli søndag, gør helt rede for bladets holdning:

***I 535 dage** har de to danske søfolk Eddy og Søren været gidsler i Somalia. for ganske nylig var Ekstra Bladet i kontakt med dem, og de er nu så afkræftede og syge, at det kun er et spørgsmål om ganske kort tid, før de dør: Derfor skal de hjem nu – koste hvad det vil.*

Piraterne forlanger 55 millioner kroner for at frigive Søren og Eddy. Det er urimeligt mange penge, men er det mere rimeligt at lade Eddy og Søren dø?

55 millioner kroner er i øvrigt nøjagtig det samme, som rederiets svenske bagmand John Arne Larsson betalte for sin nye luksussommerbolig. Den blev købt efter, at Eddy og Søren blev taget som gidsler.

***Derfor er det** ikke urimeligt at beskyldte John Arne Larsson for at tænke mere på sin egen luksus end på at få Eddy og Søren hjem i live.*

Principielt skal man naturligvis aldrig forhandle med pirater. De skal stoppes med magt. Det er myndighedernes opgave, og for min skyld kan man sende droner ind for at uskadeliggøre dem. Men først når Eddy og Søren er købt fri. Vi har for længst passeret det tidspunkt, hvor man kan tale om en rigtig eller forkert pris. Rederiet må betale den pris, piraterne forlanger. NU. Enhver tøven kan sidestilles med en dødsdom.

***Rederiet Shipcraft** dækker sig bag en mur af tavshed i uskøn alliance med rederiforeningen og den danske stat. Argumentet er, at hvis ingen omtaler Eddy og Søren, er der større chancer for at få dem hjem.*

Men hvis den formel var effektiv, hvorfor er Eddy og Søren så de vesterlandske gidsler, der nu har siddet længst i fangenskab? Det handler ene og alene om, at rederiet vil spare penge. De har fået deres skib og våbenlast, men søfolkene vil de ikke betale for.

Men jeg garanterer, at hverken Shipcrafts svenske bagmand eller selskabets danske frontfigurer får en stille sommer på terrassen med et køligt glas hvidvin.

Fra i dag indleder vi en larmende kampagne, der hver eneste dag vil minde dem om Eddy og Søren. Og vi stopper ikke, før de to stakkels søfolk er hjemme igen. Vi vil ikke tie om en svensk mangemillionær, der lader sine søfolk rådne op i Somalia.

Ekstra Bladet holdt ord, deres kampagne blev massiv og opsigtsvækkende, og holdt ved lige til gidslerne blev befriet. Helt klart var kampagnens virkning størst i starten, og den mistede noget af sin "kampgejst" undervejs. Selvfølgelig skabte det røre, både blandt politikere og eksperterne indenfor pirateri, men så

afgjort også blandt den danske befolkning. Og der var mange, og ikke mindst, meget delte meninger om denne kampagne.

Blandt de fleste andre danske medier var der forsat tavshed om gidselsagen. Her havde man valgt at følge anvisningen om, at medieomtale kunne skade gidslerne. En undtagelse var Fyens Amts Avis. Her er hvad denne avis skrev i sin leder, 5. juli, med overskriften: **Ekstra Bladet tør, hvor andre svigter.**

*Der er **desværre** ikke meget andet end at håbe, man som almindelig dansker kan gøre i sagen om den ærøske sømand Søren Lyngbjørn og hans kollega Eddie Lopez fra skibet Leopard, som i nu 539 dage har været gidsler hos pirater i Somalia.*

Gidslernes skæbne ligger i hænderne på piraterne, rederiet og den danske stat – og de tre parter enten kan eller vil ikke hente de to søfolk hjem.

Piraterne vil ikke frigive gidslerne, før løsesummen på millioner af kroner er udbetalt, rederiet kan – eller vil ikke betale, og den danske stat forhandler af princip ikke med gidseltagere og terrorister.

Offentligheden – du og jeg – er handlingslammet og kan ud over at håbe kun forsøge at forhindre, at Søren Lyngbjørn og Eddie Lopez bliver glemt i junglen et sted i Afrika.

Derfor er det også velgørende at se ”folkets røst” – med dommedagstyper – på Ekstra Bladets facade på Rådhuspladsen i København. Her spørger et kæmpe-banner retorisk:

”Skal Eddy og Søren rådne op i Somalia?”

Det enorme banner, som i fire etagers højde falder i øjnene på Danmarks mest kendte og benyttede plads, er startskuddet på en kampagne, hvor Ekstra Bladet vil sætte fokus på gidselsagen og rederiet Shipcrafts rolle i den.

Som Ekstra Bladets chefredaktør Poul Madsen forleden sagde til Fyens Amts Avis, så må det være mediernes opgave at lægge pres på rederiet og myndighederne.

Fyens Amts Avis har også skrevet adskillige artikler om gidselsagen. Men vi er blevet mødt af en mur af tavshed. Myndighederne har ikke haft andre kommentarer end den, at risikoen for, at gidslerne vil dø, er ligefrem proportional med antallet af artikler, der skrives om dem – og at medierne i øvrigt går piraternes ærinde, når vi omtaler de nødråb fra gidslerne, piraterne selv lægger ud på internettet.

I de 539 dage, der er gået, siden Søren Lyngbjørn og Eddie Lopez blev taget som gidsler, er Fyens Amts Avis da ofte også blevet kritiseret for vores omtale af sagen – fordi omtalen efter manges opfattelse har forværret gidslernes situation.

Vi blev således kritiseret, da vi afslørede, at begge gidsler er uddannet på navigationsskolen i Marstal, og at den ene sømand forsat har bopæl på Ærø. Siden blev Fyens Amts Avis sammen med en række andre medier kritiseret for at offentliggøre navnene på de to gidsler. ”Det er usmageligt”, sagde for eksempel lederen af Marstal Navigationsskole, Søren Vestergaard.

***Men nu** er Søren Lyngbjørns og Eddie Lopez' situation desperat. Den kan ikke blive ret meget værre. Derfor bliver medierne – Fyens Amts Avis inklusiv – nu kritiseret for at skrive for lidt om gidslerne og deres skæbne. Tiden og håbløsheden syntes heldigvis at have ændret den offentlige mening.*

Det er utvivlsomt også den morgenluft, som Ekstra Bladets chefredaktør har vejret. Avisen har næse for sager, som kan gavne løssalget – og chefredaktør Poul Madsen syntes endda her at have et ægte, personligt engagement i den tragiske sag.

Uanset, hvad Ekstra Bladets motiver er, bør kampagnen nyde fuld opbakning. De to søfolk skal hjem. Hvis det er Ekstra Bladets kampagnejournalistik, der skal til for at presse rederiet til at betale løsesummen på angiveligt 55 millioner kroner, er det en ringe pris at betale for to menneskers liv.

Selv om jeg ikke altid var enig med Ekstra Bladet, så var det helt klart, at jeg bakkede op omkring denne kampagne. Det jeg, og efterhånden mange andre, hidtil havde gjort via facebook, læserbrev, debatindlæg, havde jo helt klart ikke samme effekt, som det Ekstra Bladet nu satte i søen.

Og, Ekstra Bladet var tilsyneladende ikke af samme mening, som så godt som resten af den danske medieverden. Med den tid der nu var gået, var jeg overbevist om, at der var noget der havde glippet i forhandlingerne. Og jeg kunne ikke se, at forsat tavshed var løsningen. Selvfølgelig var jeg også bevist om, at det kunne få piraterne til at hæve kravet om løsesum yderlig. Men jeg syntes også, at man ikke bare kunne se på at intet tilsyneladende skete, det drejede sig om seks uskyldige menneskers liv, og ikke "bare" en handelsvare, som man kunne lade ligge på hylden, til prisen passede!

32 – Folkets røst – juli 2012

Som jeg tidligere har skrevet, var meningerne i det offentlige rum mangfoldige, i forhold til gidselsagen. Den 2. juli, kunne man på fyens.dk læse en artikel med overskriften –

Udenrigsministeren sylter gidselsag (1)

Artiklen handlede om, at den ærøske kommunalbestyrelse i marts havde sendt et brev til Udenrigsminister Villy Søvndal. Brevet omhandlede et af gidslerne, Søren Lyngbjørn, som normalt var bosiddende på Ærø, men altså for tiden gidsel hos piraterne i Somalia. Kommunalbestyrelsen havde i brevet givet udtryk for deres undren over, at staten ikke aktivt var gået ind i gidselsagen. Nu havde kommunalbestyrelsen så endelig fået svar fra Udenrigsministeren på deres brev.

Ifølge artiklen skrev Udenrigsministeren i sit svar bl.a. – *Lad mig starte med at sige, at regeringen er dybt bekymret for gidslernes helbred og sikkerhed og følger sagen om Søren Lyngbjørn og den øvrige besætning fra Leopard tæt. De virkemidler regeringen har til rådighed i en sag som denne, er imidlertid begrænsede, da den danske regering ikke forhandler med pirater-.*

Dette svar tilfredsstillede dog ikke Ærø's borgmester, Karsten Landro, som var skuffet over Udenrigsministerens svar. Han udtalte til Fyens Amts Avis:

-Personligt syntes jeg, det er en falliterklæring, at den mand ikke er kommet fri endnu. Brevet fra ministeren er en sludder for en sladder og der ærgrer mig, at vi som lokalpolitikere ikke har kompetence til mere, vore veje er udtømte på det formelle plan-.

Jeg forstod udmærket Borgmesterens skuffelse. Jeg havde selv fået flere af disse intetsigende og ubegavede svar fra Udenrigsministeriet, gennem det sidste halvandet år.

Efter min mening, var det simpelthen utilgiveligt at regeringen forsat skulle slippe afsted med denne form for strudsepolitik, der blev lagt for dagen i denne tragiske gidselsag. Det burde udløse en sand folkeprotest, fra den samlede danske befolkning. Regeringen havde tilsyneladende den opfattelse, at bare man ikke omtalte gidselsagen, så skulle alt nok løse sig!

Et medlem af facebook gruppen – Straf Piraterne – og som kender Søren Lyngbjørn, skrev følgende:

Kære Villy Søvndal.

Vil du ikke nok gøre undertegnede og rigtig mange andre en stor tjeneste straks at tage din ministerielle telefon og ringe 001-202-456-1414

Her får du fat i Barrack Obama, og bede ham om at lade Navy Seals befri de danske gidsler Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez samt deres 4 filippinske kollegaer der nu på attende måned sygner hen i en somalisk udørken i piraters varetægt.

Det har jo vist sig at netop Navy Seals er eksperter i vanskelige operationer, og lur mig om man ikke med få meters nøjagtighed ved hvor de holdes fanget. Skulle der under befrielsesaktionen ryge et par eller fem vil der næppe blive fældet mange tårer.

Skulle Obama mod forventning være lidt vrangvillig, så mind ham om at Mærsk ganske gratis fragtede det meste af Amerikas militære udstyr først til Golfkrigen, sidenhen til Irak, så den ene tjeneste er vel den anden værd ikke? Kunne være rart igen at kunne dele et par kølige med Søren "Sidevind" Lyngbjørn.

Men ikke alle danske borgere var af samme mening, jeg gengiver her et par læserbreve, det første fra Ekstra Bladet 4. juli:

-Forsiden og lederen den 1. juli 2012 i Ekstra Bladet er det mest afskyelige, jeg nogensinde har set i dansk dagspresse. I jeres iver for at sælge blade og skabe øllebrødsmedlidenhed med de stakkels gidsler, opnår i faktisk det fuldstændige modsatte. Man skulle næsten tro, i fik provision fra gidseltagerne ved at skabe en stemning for meget højere frigivelsessum. Jeg forstår godt regeringen og rederiet ikke ønsker at kommentere sagen. I er det laveste og mest utroværdige, jeg kan komme på-. J.N.

Ekstra Bladet 13. juli:

-Med deres normalt megastore menneskelige forståelse for andre, forstår jeg ikke hvorfor Villy Søvndal og især Magrethe Vestager ikke er gået i aktion for at få de to danske sømænd. Men det skyldes måske, at de ikke hedder Ali eller Al-Khawaja, og at de ikke sidder i Bahrain, så havde de nok gjort noget. Søren og Eddy er der ingen prestige i for en politiker. Men jeg mener, I må se at få fingeren ud og træde i karakter! NU!!-. F.P.

Jeg skrev den 29. juli et læserbrev på Politiken.dk/debat, med overskriften **563 dage i Somalias helvede (2)**

I dag har de seks gidsler fra LEOPARD været gidsler i Somalia i 563 dage. 563 dage, hvor de har lidt under umenneskelige forhold de fleste end ikke kan forestille sig.

Kan Danmark forsæt leve med denne skændsel, uden at fortage sig noget?

Danmark er en stor søfartsnation, som har en handelsflåde blandt verdens førende. Danske skibe fragter omkring en tiendedel af den samlede søvejstonnage i verden, og bidrager med en valutaandtjenning på 140 milliarder kroner til statskassen årligt. Beskæftiger et stykke over 100.000 personer i det samlede Blå Danmark.

Vores politikere drager verden rundt, og roser dansk skibsfart i høje toner. Og det med rette. Danmark kan være stolt af vores søfart.

Der er dog nogle mennesker, der er bedøvende ligeglade med denne prisværdige søfartsnation. Det er de somaliske pirater. Disse modbydelige menneskehandlere har siden 2007, haft 15 danske statsborgere som gidsler i deres "piratvirksomhed". Desværre har de forsæt 2 danske og 4 filippinske søfolk i deres varetægt, nu på 18ende måned. Seks søfolk der i den grad trænger til hjælp, inden det er for sent. Seks søfolk der har gjort tjeneste på et dansk skib, og dermed været en del af den stolte søfartsnations grundlag.

Ganske vist har de gjort tjeneste i et rederi, der i den grad har svigtet deres ansvar og tilsidesat al anstændighed og værdighed i begærlighedens navn. Men berettiger det, den stolte søfartsnation til også at svigte disse stakkels søfolk, og overlade dem til deres tragiske skæbne i det somaliske helvede?

Det er sørgeligt, i 2012, forsat at være vidne til en flok forbrydere, som de somaliske pirater, der i den grad formår at udføre deres forbrydelse, uden at det internationale samfund ser sig i stand til at gøre noget effektivt for at stoppe det.

Den forlyder, at det ikke er så ligetil. Og det er det helt sikkert ikke. Men de sidste seks år har man haft mulighed for at finde en løsning. I de samme seks år har piraterne kunne drive deres forbryderiske menneskehandel, så godt som uden repressalier. Mange hundrede søfolk og deres familier har fået deres liv mere eller mindre ødelagt, af mødet med disse forbrydere.

Er det ikke på tide, at politikerne både i Danmark og andre nationer, som er berørt af pirateriet får øjnene op for at der skal andet end store ord, utallige møder og forhandlinger til, for at løse problemet.

Det kræver handling og politisk vilje, og ikke som hidtil, forstokkede principper og strudsepolitik!

Men politikerne er måske af den mening, så længe de kan nøjes med at ofre nogle søfolk, er der ingen grund til at sætte deres politiske ego på spil. Det går nok i sig selv hen af vejen?

Jeg havde siden marts 2012 skrevet en del indlæg på Politikens debatside, og fået både positive og negative kommentarer på disse. Ovenstående indlæg faldt flere af dette forums "faste læsere" så alvorligt for brystet, at en mente det var spam, og ville indbringe en klage til redaktionen. En anden mente, at den slags hørte hjemme i Ekstra Bladet.

Jeg svarede selvfølgelig høfligt på alle kommentarerne, og måtte beklageligvis meddele de kære brugere af siden, at selv om det jeg skrev ikke lige faldt i deres smag, havde jeg absolut ingen ambitioner om at undlade at skrive på DERES debatside.

Jeg syntes det viste, at der var meget delte meninger med hensyn til at debattere gidselsagen i det offentlige forum. Men det viste også, at selv om meningerne var meget forskellige, så blev emnet dog berørt.

Derfor blev det til et nyt indlæg dagen efter, 30. juli, med overskriften –

Ang. Indlæg om gidslerne i Somalia (3)

*Med stor **FARE** for at blive anklaget og meldt til Politikens debatredaktør, for at bringe spam og utidig kampagne til dette udmærkede forum, vil jeg dog tillade mig at komme med et par ord om mine indlæg ang. pirateri og især gidslernes situation i Somalia.*

Grunden til jeg skriver om gidslerne i Somalia, er ganske enkel. Det er på grund af den aldeles utilgivelige og uansvarlige holdning til gidslernes situation, som både rederi og stat har udvist overfor de seks søfolk.

At de seks søfolks liv er lagt i hænderne på et rederi, og dets forhandlere, som tilsyneladende ikke formår at få forhandlet en frigivelse på plads, er i sig selv ganske usædvanligt når det drejer sig om et Europæisk rederi.

At den danske stat, som gerne roser sig selv for at være i forhånd når indsatsen i kampen mod pirateriet skal ud i medierne, ikke formår at gøre noget for at hjælpe gidsler, er ikke alene usædvanligt, men simpelthen utilgiveligt!

At de samme politikere end ikke er i stand til at orientere offentligheden, om hvorfor det forholder sig som tilfældet er, er om muligt, endnu mere utilgiveligt. I stedet forholder man sig til den uholdbare undskyldning, at det er af hensyn til ikke at forstyrre forhandlingerne?

De påståede forhandlinger har pågået i 564 dage, uden resultat?

Forventer politikerne, at gidslerne skal dø, før de tager sig sammen og foretager sig noget effektivt?

At kommentere og debattere indlæg i et forum som dette, er helt frivilligt. Ligeledes er det at skrive et debatindlæg. Jeg skriver ikke mine indlæg med den baggrund, at jeg afgør om et indlæg er godt eller dårligt på det antal kommentarer, det afstedkommer. Men udelukkende i det håb at de bliver læst af nogle mennesker der har en interesse i indholdet, og det ved jeg sker langt hen af vejen.

Derfor syntes det mig at være lidt komisk, at en debattør i første omgang farer ud med bål og brand, trussel om anmeldelse, for senere at trække lidt i land og skrive – Jeg har altså ikke læst indlæggenes indhold, det er ikke et emne jeg har en indgang til?

Mon ikke denne debattør skulle tænke sig lidt bedre om, inden han næste gang kritisere indlæg for at være spam?

Den 12. juli, blev der afholdt en demonstration foran rederiet Shipcrafts kontor i Hørsholm. Ekstra Bladet havde i forbindelse med deres kampagne oprettet en facebookside, og det var to unge mennesker der via denne side stod for arrangementet af denne demonstration. Selv om der både på E.B. facebookside og på de to facebooksider - Straf Piraterne, og Gruppen for Leopard's besætnings frigivelse blev skrevet meget om denne demonstration, så blev deltagelsen minimal.

Jeg vil tro der havde samlet sig omkring 30 demonstranter, og en del mediefolk, bl.a. svensk tv og Ekstra Bladet. 3F Sømændene var repræsenteret ved faglig sekretær Gert Christiansen, for at markere forbundets støtte til de seks gidsler. Foruden de søfolk der deltog, heriblandt et tidligere gidsel fra Danica White, som nu 5 år efter sin tilfangetagelse, stadig kæmpede med eftervirkningerne af at have været gidsel, var der helt almindelige borgere som havde læst om sagen og som ville støtte op om at lægge pres på rederi og regering.

Informationskilder:

(1) 02. juli 2012 - Fyens.dk – **Udenrigsminister sylter gidselsag**

<http://www.fyens.dk/article/2111748:AEroe--AEroe--Udenrigsminister-sylter-gidselsag>

(2) 29. juli 2012 - Politiken.dk/debat – **563 dage i Somalias helvede**

<http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1702696/563-dage-i-somalias-helvede/>

(3) 30. juli 2012 – Politiken.dk/debat – **Ang. Indlæg om gidslerne i Somalia**

<http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1703596/ang-indlaeg-om-gidslerne-i-somalia/>

33 – Røsten fra officiel side – juli 2012

Udover Ekstra Bladet og Fyens Amts Avis, var alle andre medier så godt som total tavse omkring gidselsagen. Heller ikke politikerne lod høre fra sig, og når de endelig gjorde, så var det som regel med formaning om, at enhver omtale ville være til fare for forhandlingerne og gidslernes liv.

Den 8. juli, udsendte rederiet Shipcraft en af deres sjældne pressemeddelelser (1). Den lød således -

Der er nu snart gået 1½ år, siden vores kollegaer blev kidnappet af somaliske pirater, og sammen med de pårørende og vores professionelle rådgivere deler vi fuldt ud frustrationen over, at vores kollegaer forsat er tilbageholdte af kidnapperne på vilkår, der ikke er noget menneske værdigt.

Så længe der pågår forhandlinger, vil vi – af hensyn til vores folks sikkerhed – stadig ikke dele oplysninger om selve forhandlingsforløbet uden for cirklen bestående af vores danske og internationale rådgivere/forhandlere, de danske myndigheder og ledelsen i rederiet – en holdning som alle involverede parter er enig i.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at alle involverede parter i processen uændret har som højeste prioritet at få vores kollegaer befriet og genforenet med deres familier så hurtig som muligt. Vi arbejder målrettet og indædt på at få dette til at ske.

Omtale i medierne er ikke befordrende for forhandlingsprocessen. Vi har forståelse for, at sagen har stor almen interesse, men hensynet til vores kollegaers sikkerhed er nødvendigvis hævet over alt andet, deriblandt spørgsmål til processen, holdninger og kritik mv. fra udenforstående uden indgående kendskab til sagen.

Vi forsætter ufortrødent med at gøre alt, hvad der står i vores magt for at få vores kollegaer frigivet hurtigst muligt, og vi håber inderligt, at alle vil samarbejde og tage de nødvendige hensyn, indtil denne forfærdelige situation forhåbentlig snarest er bragt til ende.

Vi kan desværre ikke fortælle mere.

Venlig hilsen

Claus Bech

Tidligere, den 4. juli, kunne man læse i flere medier, bl.a. søfartsbladet Søfart (2), at der var stor usikkerhed om Shipcraft A/S økonomiske fremtid.

Søfartens Ledere udsendte den 6. juli, en medlemsorientering, med overskriften – **Derfor er Søfartens Ledere tavse i Shipcraft-sag.**

Søfartens Ledere er de seneste dage blevet spurgt, hvorfor foreningen ikke deltager i Ekstra Bladets aktuelle kampagne mod Shipcraft og folkene bag rederiet. Forklaringen er, at vi ikke ønsker at komplicere de igangværende forhandlinger, men derimod, at besætningen hurtigst muligt genforenes med deres familier.

Vi deler den udbredte frustration over den fortsat uløste gidselsituation, og vi forstår, at mange har lyst til offentligt at kritisere rederiet og forsøge at mobilisere et forstærket pres på Shipcrafts ejere, for at få besætningen hjem.

Man må imidlertid ikke glemme, at pressen spiller en væsentlig rolle i sager som denne, og at ethvert offentligt pres på rederiet – hvor berettiget det end måtte være – udnyttes af piraterne i deres forhandlinger om løsepenge.

Det er helt konkret et spørgsmål om timer, før budskaber i danske medier kanaliseres til Somalia og udnyttes af piraterne i forhandlingerne om frigivelsen af besætningen fra Leopard.

Man kan mene, at det er lige meget, hvad piraterne forlanger; at det er billigt for seks menneskeliv – og at rederiet bare må betale prisen. Desværre er der intet der forhindrer piraterne i at hæve deres krav når som helst – og til hvad som helst – og det forlænger besætningens tid i fangenskab, når piraterne afventer om medieomtale – pres på rederiet og regeringen, evt. indsamlinger mv. – giver dem mulighed for at kræve endnu større summer i løsepenge.

Søfartens Lederes pressestrategi, der indebærer tavshed om sagen på nuværende tidspunkt, skyldes udelukkende ønsket om den hurtigst mulige løsning af gidselsituationen, og besætningens genforening med deres familier.

Meddelelsen kom ud på facebook siden – Straf Piraterne – og her kommenterede jeg den selvfølgelig, sammen med flere andre. Min kommentar lød således:

At SL ikke direkte ønsker at deltage i Ekstra Bladets kampagne, som for en stor del er rettet mod Shipcraft og dets medarbejdere, er måske meget forståeligt. Alt andet må man sige, at kampagnen er kontroversiel og nok ikke lige efter en faglig organisations retningslinjer.

Men nu er der absolut andre, og mindre kontroversielle metoder, at støtte op om en sag som gidselsagen på. Anmeldelsen af Shipcraft til politiet for et år siden, som SL foretog, var et ganske godt initiativ. Det er bare kedeligt, at det kun blev fulgt op i selve anmeldelses forløbet. Siden har man intet hørt omkring det.

Senest har 3F Sømændene sendt et åbent brev til søfartens minister Ole Sohn, med opfordring til at få gjort noget konkret for Eddy og hans besætning frigivelse.

Hvis de samlede danske søfartsorganisationer slog sig sammen, og stillede regeringen et ultimatum med krav om at få noget effektivt sat i værk, kunne det måske batte noget.

Det hjælper ikke, at de faglige organisationer følger politikernes taktik med kun at ytre sig når det kan opnås lidt goodwill i pressen.

Det, det her drejer sig om er ikke længere et spil om at få mest popularitet hos sine vælgere/medlemmer. Men desværre et langt alvorligere spil om seks stakkels menneskers liv og helbred, og deres muligheder for at blive reddet fra det helvede de nu har levet i, i 541 dage.

Derfor nytter det ikke længere med store flotte ord og tomme løfter. Der skal handling til, og det skal ske nu. Sagen skal ikke længere forties, men frem i offentligheden. Og så må politikerne jo forsvare deres fejlslagne hidtidige handlinger, og ikke mindst forklare sig hvorfor de har handlet som tilfældet er!

At alle selvklart ønsker den hurtigst mulige løsning på gidselsituationen, og besætningen genforenet med deres familier, er vel soleklart. Men den løsning findes ikke var forsatte endeløse forhandlinger og fejlslagne løsninger. Den findes ved konstruktivt og effektivt indsats, hvad det så end måtte indebære.

Nyhedschef Carsten Olsen, Fyens Amts Avis, skrev en artikel 13. juli, hvor han under overskriften, **Medierne fanget i gidseldrama**, gav en ganske god vurdering af mediernes dilemma. Han skrev bl.a.

Det er i den indledende fase af en sådan gidseltagning forståeligt, at større offentlighed omkring sagen ikke gør det lettere at forhandle med piraterne. Men når der efter halvandet år – 547 døgn – ikke er lykkedes hverken myndighederne eller søfolkenes rederi at få dem fri, må medierne naturligvis bryde tavsheden og stille helt relevante spørgsmål som "Hvorfor?" og "Hvorfor ikke?".

Der er næppe tvivl om, at piraterne er meget mediebevidste. Det står næppe heller til diskussion, at medierne bliver brugt som en brik i spillet om gidslerne og en angiveligt stor løsesum på mange millioner kroner.

Men står påstanden om, at tavshed i pressen fremmer gidslernes løsladelse, til troende, må noget helt andet være gået galt i denne sag. For hvorfor har mediernes overvejende tavshed om sagen ikke for længst ført til søfolkenes frigivelse?

Ekstra Bladet havde nu i to uger krævet svar på hvorfor de seks søfolk, nu efter 547 dage forsat sidder fanget i Somalia. Hvorfor havde rederiet ikke betalt løsesummen? Hvorfor havde den danske regering ikke sørget for at få sine statsborgere, og deres fire udenlandske kollegaer hjem?

Carsten Olsen afsluttede sin artikel med følgende:

Der er ingen tvivl om, at det vil komme piraterne i Somalia for øre, at nogle aviser i Danmark giver dem fornyet opmærksomhed. Det er også muligt, at pressen på den måde kommer til at gå de kriminelles ærinde og spille deres spil – men en presse, som efter et 547 døgn langt gidseldrama undlader at stille kritiske spørgsmål, svigter både sit eget ansvar og gidslerne.

Parolen, eller henstillingen om man vil, om at tavshed i gidselsagen var det eneste rigtige måde at forholde sig til sagen på, var, efter min mening, efterhånden mere en undskyldning, ikke mindst fra politisk side, for at man her stod overfor en sag man ikke anede sine levende råd om, hvordan man fandt en løsning på.

Regeringen, uanset om det var den tidligere, eller den nuværende, var tilsyneladende total handlingslammet, når det drejede sig om gidselsagen. Når en stakkels journalist i en eller anden forbindelse, vovede at stille en af regeringens politikere et spørgsmål ang. gidselsagen, så affærdigede politikerne spørgsmålet og nægtede at svare på det. Eller også kom standardsvaret prompte – Danmark forhandler ikke med pirater, samtidig med at vedkommende politikers fremtræden og mimik tydeligt viste,

at den slags spørgsmål absolut ikke var velkomne. Nu var der så heller ikke mange journalister, der stillede spørgsmål omkring gidselsagen, desværre.

Så var det ligegodt bedre at bilde befolkningen ind, at det ville få uhyggelige konsekvenser hvis sagen fik for meget omtale. Så slap politikerne for at – finde en grimasse der kunne passe -, og journalisten slap for gå på kompromis med sit medias holdning, til at forholde sig tavs i sagen.

Meget af denne tragikomiske øvelse med at forholde sig tavs, skulle efter mange af de mennesker der proklamerede forstandighed på gidselsager, udmønte sig i at man ved tavshed fratog piraterne og deres bagmænd viden, som kunne bruges i deres favør til at få prisen på gidslerne til at stige, samt at man risikerede at gidslernes ophold blev forlænget, hvis deres situation fik medieomtale.

På den anden side, var der ligeså mange eksperter, der ikke delte denne opfattelse. Jeg var overbevist om, at alle ville gøre det bedste for at få gidslerne hjem så hurtigt som muligt. Men desværre var humlen i det hele, at for rederiet var det et økonomisk spørgsmål i en størrelse, der ikke lige lod sig løse. Og for politikerne var det et spørgsmål om at, ganske vist ville man gerne prale med at Danmark gik forrest i kampen mod pirateriet ved Afrikas Horn, men når det kom til at gøre noget for de stakkels mennesker der sad som gidsler, så satte men kikkerten for det blinde øje, og skuede ud i et stort tomrum, som ikke krævede handling, men dundrende tavshed!

Ekstra Bladet bragte den 21. juli et af de sjældne interviews med Udenrigsminister Villy Søvndal. Her understregede Udenrigsministeren helt klart, at det var rederiet Shipcraft og dets bestyrelse, der havde hovedansvaret for at få gidslerne frigivet fra deres somaliske fangenskab. Ligeledes understregede han, at han ville forsætte med at lægge pres på rederiet, da det er dem der har nøglen til løsning af sagen.

På et spørgsmål fra Ekstra Bladet om, at andre regeringer som f.eks. Sydafrika, Spanien, Italien og Portugal, var lykkedes med at få gidsler frigivet – Hvorfor er det, at Danmark ikke kan gøre noget?

Hertil svarede Udenrigsministeren, - *at vi gør hvad vi kan, samt at det var afgørende at lægge pres på rederiet, som har ansvaret i denne sag.*

På et spørgsmål lydende på – Hvad har i gjort indtil nu? Var svaret, - *Det kan jeg i sagens natur ikke komme ind på. Jeg er nødt til at understrege endnu engang, at det at efterlade et indtryk af, at den danske stat er hovedansvarlig i sagen her, udsætter mulighederne gidslernes løsladelse meget længe.*

Den 22. juli skrev jeg et åbent brev til Udenrigsministeren, som blev bragt på Maritime Danmark (4):

Kære Villy Søvndal

I dagens E.B. giver du et interview ang. de seks gidsler fra LEOPARD, som nu har været gidsler hos de somaliske pirater i mere ned halvandet år.

Hovedingrediensen i dette interview, som jeg ser det, er en stor undskyldning for din og den danske stats manglende/fejlslagne indsats for at gøre noget for at få de stakkels mennesker frigivet. At rederiet Shipcraft reelt har ansvaret for at få deres søfolk frigivet, er jeg enig i. Men det har nu i halvandet år vist sig, at det vil/evner Shipcraft ikke. Er det dermed din mening, at de stakkels mennesker bare skal overlades til

intetheden, fordi et spekulativt rederi ikke formår at leve op til sine forpligtigelser overfor deres tilfangetagne søfolk?

Du siger i interviewet, og jeg citerer, - Vi har i hvert fald gjort, hvad vi kan for at lægge det pres på rederiet, som er nødvendigt -.

Jeg skal ikke kunne sige, hvad du, og din regering har gjort for at lægge pres på rederiet. Men kan kun konstatere, at det helt klart ikke er nok.

På et spørgsmål om, hvorfor Danmark ikke kan gøre noget, når det er lykkedes andre landes regeringer at få gidsler frigivet, er dit svar, at vi gør hvad vi kan – men du tror at alle gidselsituationer er forskellige.

Det har du helt ret i – modsat andre lande, giver du og den danske stat, klart udtryk for at danske gidsler ikke er statens problem, men derimod rederiets. Det er bl.a. det der gør gidselsituationer forskellige. Er det en forskel du, helt alvorligt, mener, kan være en retsstat og stor søfartsnation som Danmark værdigt?

Mener du i fuld alvor, at du som ansvarlig politiker, forsat med ro i sindet kan se på at den fejlslagne taktik med at lægge pres på Shipcraft, er alt hvad den danske stat kan stramme sig op til, når danske statsborgeres liv er i fare?

Hvis det er tilfældet, beklager jeg at måtte sige, så er gidslerne ikke "kun" gidsler for piraterne, men i lige så høj grad for en inkompetent dansk regering. En regering, der tilsyneladende tager mere hensyn til piraterne og ikke mindst deres forbryderiske bagmænds ve og vel.

Danmark støtter en somalisk overgangsregering med dobbelt bistand, for at sætte denne i stand til at bidrage i kampen for pirateriet. Den somaliske overgangregering kvitterer for de mange gode bistandskroner, med at give en berygtet somalisk piratbagmand diplomatstatus!

Hvad tror du, det danske samfund mener, er bedst.

At den danske stat, og dermed du kære Udenrigsminister, vågner op og gør noget effektivt for at hjælpe de stakkels gidsler fra LEOPARD?

Eller, at den danske forsat støtter en fejlslagen indsats, som tilsyneladende tager mere hensyn til piraterne og deres bagmænds fremtid, end egentlig gør noget effektivt for at stoppe disse forbrydere?

Se, det kunne du jo passende svare på i næste interview, i stedet for at fremkomme med nogle ynkelige undskyldninger for regeringens manglende indsats/evner i piratkampen.

NB: for god orden skyld, vil jeg gøre dig opmærksom på at dette brev vil blive videregivet til medierne.

Med venlig hilsen

Om Ekstra Bladets artikel, eller mit åbne brev til Udenrigsministeren, flyttede noget i den almene befolknings opfattelse af gidslernes tragiske situation, skal jeg ikke kunne sige. Men et viste sig dog, at de mennesker der havde begreb om hvad pirateriet var for noget, desværre var i mindretal når det drejede sig om at få en debat op at stå!

Informationskilder:**(1) Shipcrafts Pressemeddelelser:**

<http://www.shipcraft.dk/#Downloads>

(2) 04. juli 2012 – Søfart.dk – Stor usikkerhed om Shipcraft A/S økonomiske fremtid

<http://soefart.dk/?art=1295>

(3) 08. juli 2012 – fyens.dk – S: Befrielse bør drøftes af politikere – ikke i pressen

<http://www.fyens.dk/article/2114361:AEroe--S--Befrielse-boer-droeftes-af-politikere---ikke-i-pressen>

(4) 22. juli 2012 – Maritime Danmark – Åbent brev til Villy Søvndal

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=15102>

34 - Piraterne var skydegale, fortalte et løsladt gidsel fra skibet Albedo – august 2012

Dette kunne læses på Maritime Danmark den 8. august 2012 (1). Den pakistanske kaptajn, der netop var blevet løsladt sammen med 7 landsmænd fra det malaysiske skib Albedo. De 8 pakistanere var blevet løsladt efter at deres pårørende havde overført en løsesum til piraterne.

De øvrige 15 besætningsmedlemmer fra skibet, befandt sig forsat i piraternes varetægt. De ville først blive løsladt når der blev betalt yderlig løsesum. Deres nationalitet var 7 fra Bangladesh, 6 fra Sri Lanka, en inder og en iraner. Skibet blev kapret i Adenbugten i november 2010.

Den frigivne kaptajn udtalte til artiklen, at piraterne blev stadig mere aggressive efterhånden som tiden gik, og han frygtede for besætningens liv. På et tidspunkt havde piraterne skudt et indisk besætningsmedlem for at øge presset på forhandlerne. Kaptajnen prøvede at tale med piraterne om deres situation, hvilket udmøntede sig i, at de bagbandt kaptajnen og smed ham overbord med et reb om livet, hvorefter de skød i vandet omkring ham. *–De har ingen følelser. De er vant til at dræbe og se folk dø. Vi levede en kummerlig tilværelse,* udtalte kaptajnen, som også kunne berette om, at piraterne gentagende gange havde smidt besætningen ned i en tom swimmingpool, hvor de blev efterladt i flere dage uden mad og vand. Andre gange blev de slået med geværkolber eller pisket.

Mange gange, når jeg læste den slags beretninger, og denne her var ikke den første rædselsfulde beretning der var fortalt af løsladte gidsler, så blev jeg enorm vred på hele det politiske system som forsat kunne tillade, at noget sådan kunne finde sted. Og i stedet for at foretage sig noget effektivt for at få det stoppet, havde man travlt med at prøve at dysse sagen ned.

Før den ovenstående artikel kom frem i medierne, bragte Ekstra Bladet 2. august 2012, en artikel hvor en piratforsker, Jens Vestergaard Madsen fra den amerikanske tænketank – One Earth Future – udtalte sig ang. piraternes brug af medierne. I forbindelse med beskrivelsen af, at forhandlingerne for de seks søfolk fra LEOPARD tilsyneladende nok en gang var gået i hårdknude, sagde piratforskeren, at hvor det drejede sig om højrisikogidsler, og det må man i høj grad betegne besætningen fra Leopard som, var det meget vigtigt, at der holdes fokus på deres situation, så de ikke blev glemt. Jens Vestergaard Madsen udtalte til artiklen:

–Det, vi har set er, at jo mere desperate piraterne bliver, fordi forhandlingerne ikke lykkedes, jo mere går det ud over gidslerne fysisk og psykologisk. Samtidig forværres gidslernes helbredssituation også. Desto længere tid der går, desto mindre mad og vand får de, fordi piraterne ikke vil blive ved at bruge penge på dem-.

Ekstra Bladet fulgte også frigivelsen af de pakistanske gidsler op med flere artikler, og derigennem påpegede, at disse gidsler netop var blevet frigivet efter en massiv mediedækning, og ikke mindst en stor opbakning til familien, fra den pakistanske befolkning, kendisser og forretningsfolk i deres bestræbelse for at få deres kære hjem.

Et medlem af facebook gruppen – Straf Piraterne – skrev et brev til samtlige ministre i regeringen. Her gengiver jeg Gert Bjørn Petersens brev, som også blev offentliggjort på Maritime Danmark 6. august (2):

Kære minister..

Jeg har rejst i det meste verden for danske firmaer gennem nu snart 30 år, og bl.a. boet i en årrække i Sudan –med konstant borgerkrig – og hvor mit firma udførte arbejde for Danida til gavn og hjælp for lokalbefolkningen – finansieret af danske skatteydere. Jeg har sejlet for B&W Diesel i mange, mange danske skibe – også i de farvande hvor piraterne driver deres ubehagelige håndværk på begge sider af Afrika. Nogen af de steder jeg har arbejdet, har været utrygge og langt fra den trygge Danske hverdag som vi skatter så højt. Langt fra Danmark, har jeg dog altid haft en følelse af, at hvis der skete noget ubehageligt, så ville vi derude naturligvis blive hjulpet lige så loyalt af samfundet, som vi loyalt udførte vores job – til gavn for samfundet...

Medarbejderne i de danske firmaer der arbejder udenlands og i de danske rederier, bidrager med store summer til det danske samfund. Vi kan simpelthen ikke være bekendt at lade nogen af vore medborgere, der er beskæftiget udenfor landets grænser i stikken, og vende dem ryggen når de som uskyldige arbejdstagere tilfangetages af banditter, terrorister eller pirater.

Derfor kære minister, skriver jeg til dig for at bede dig om, at holde din opmærksomhed fastlåst på de uskyldige danske søfolk der sidder som pirat-gidsler i Somalia, og hvor de nu har siddet i over 1½ år. Du er et af de mennesker som har gennemslagskraft og muligheder for at handle og udvirke en aktiv indsats – og det beder jeg dig mindeligt om at gøre!

Grunden til jeg skriver om gidslerne i Somalia, er ganske enkel. Bliver der ikke gjort en alvorlig indsats nu – er vi rigtigt mange der frygter at de ikke kommer hjem i levende live – som det er nu, vil de være mærket på sjæl og krop resten af deres liv, hvilket i sig selv er slemt nok. De søfolk der sidder fanget lige nu – som så mange andre, har også tjent vores samfund loyalt og de har bidraget – og vi kan ikke være bekendt at lade dem i stikken i Somalia!

Det er heller ikke længere – efter min personlige opfattelse – acceptabelt at spise alle debattørerne i denne alvorlige sag af med – undskyld udtrykket – indholdsløst politikker snak.

Der har været rigeligt og tilstrækkeligt med tid til at få gidslerne frigivet - Nu må der altså handling på bordet! Den intetsigende og henholdende snak ville måske have været acceptabelt for 1 år og 2 måneder siden – men ikke nu 1½ år efter kapringen. Rederiet har ikke løftet opgaven – om de ikke kunne eller ikke ville eller hvorfor det ikke er sket, ved jeg ingenting om, blot kan jeg konstatere at gidslerne stadig er i piraternes vold.

En vis Hr. Møller ville sikkert have været bestyrtet over manglen på Rettidig omhu - jeg er i hvert fald! Kære minister – jeg anmoder dig venligst om - at du gør alt, simpelthen alt du kan for at trække i de rette tråde og at du medvirker aktivt til at få dem hjem. Vi kan og må ikke ofre vore med- mennesker på det "principalter" der handler om, at vi ikke forhandler med terrorister... det tog er for længst kørt...

Målet er givet: De mennesker skal hjem til Danmark.

Magten og midlerne: dem har I kære ministre – I, der er valgt ind i folketinget - af os!

Grundlovens § 75 Stk. 1.

Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for at arbejde på vilkår, der betrykker hans tilværelse.

Tak fordi du tog dig tid til at læse min henvendelse...

Med venlig hilsen
Gert Bjørn Petersen

Jeg var absolut helt enig med brevskriveren i hans beskrivelse. Det var fuldstændig ubegribeligt at den danske stat forsat kunne vende det blinde øje til, og frejdigt proklamere – vi forhandler ikke med pirater.

Den 24. august 2012, skrev jeg et læserbrev – **Pirater i habitter?** (3), som blev bragt i Politiken/Debat og Maritime Danmark:

Da jeg har fulgt problematikken omkring piratproblemet i Det Indiske Ocean, siden det blev aktuelt for dansk søfart med kapringen af DANICA WHITE i juni 2007, har jeg ofte stillet mig selv dette spørgsmål – hvem er de egentlige pirater?

De udøvende pirater ved vi jo alle, hvem er. Det er de "menige soldater", de mennesker der laver det beskidte arbejde for de pengestærke bagmænd, som sidder i baggrunden og dirigere operationerne på søen. Disse "menige pirater" er også dem, det internationale samfund bruger mange millioner på at fange og forsøger at få retsforfulgt. Denne operation har desværre ikke været den store succes hidtil. Problemet er ikke at fange dem, det gøres i stor stil. Problemet er at få dem retsforfulgt for deres forbrydelse.

Det kniber det i høj grad med, for Danmarks vedkommende blev seks ud af syv tilfangetagne pirater enten sejlet ind til den somaliske kyst, eller fik lov at sejle videre, ganske vist uden deres våben, men dog frigivet.

Og, selv om det er lykkedes at få fængslet en del af disse tilfangetagne pirater, og måske ad åre, få dem retsforfulgt, stopper det ikke pirateriet. Man kan fylde alverdens fængsler med dem, uden det hjælper noget, så længe bagmændene går fri!

Til oktober skal et af landets nyeste krigsskibe, fregatten IVER HUITFELDT, indsættes i NATOs operation mod piraterne. Netop i disse dage indsættes et dansk overvågningsfly, med en stab på 20 mand på Seychellerne for at overvåge farvandet ud for Somalia. Så Danmark bidrager virkelig med en stor indsats mod piraterne på søen. En indsats der i høj grad værdsættes af de danske handelsskibe, der besejler området. Udenrigsministeren roser den danske indsats, og er godt tilfreds med resultaterne der kan fremvises. Han henholder sig til det massive fald i antallet af kapringer, som det bedste bevis på at indsatsen har en effekt.

Det er for så vidt også korrekt. Ganske vist har vi ikke hørt Udenrigsministeren rose, eller udtale sig, om den store indsats søfolkene ombord i de danske handelsskibe yder, i deres daglige arbejde i piratfarvandene. Søfolkene, som hver dag de befinder sig i de hærgede farvande, må leve i et både fysisk og psykisk hårdt arbejdsmiljø og gøre en stor indsats for at undgå at blive angrebet og kapret af piraterne. Eller udtalelser om de stakkels søfolk, der er uheldige at blive taget som gidsler, hvor Danmark i øjeblikket har seks søfolk fra skibet LEOPARD, som nu har været gidsler i mere end 19 måneder!

Men det er selvfølgelig også kun søfolk! Det er jo deres arbejde. At de helt sikkert også kunne fortjene at man tog sig lidt af den side af sagen, kan man vel ikke forlange at en Udenrigsminister, eller andre prominente person, skal beskæftige sig med!

Ej heller hører man noget om, hvad man har til hensigt at gøre for at komme bagmændene til livs?

For et er givet – hvis bagmændene forsat får mulighed for at operer, uden der gøres noget virkeligt effektivt for at stoppe dem, er den indsats der sker med at fange piraterne til søs formålsløs. Det er helt sikkert ikke nogen nem opgave at komme ind på livet af disse usympatiske forbrydere. Man har nu haft mere end 5 år til at finde en effektiv løsning, men det er tilsyneladende ikke lykkedes.

Kan den fejlslået indsats, eller måske nærmere manglende indsats, for at fange disse bagmænd, (som efter min mening er de virkelige pirater, dem som investerer penge i selve pirataktionerne, og som, hvis operationen lykkes, kan se deres investering mangfoldiggøres) skyldes at disse – pirater i habitter – skjuler sig bag indflydelsesrige og prominente personer som helt givet, også får deres del af byttet?

Eller skal man vende blikket i en hel anden retning, og se på den piratindustri der på ganske få år er blomstret op til en ganske givtig forretning, der årligt omsætter for mange milliarder kroner?

Her har store multinationale selskaber inden for olie, forsikring, et ganske stort udbytte af pirateriet, uden de skal røre en finger for denne fortjeneste, mon disse store og indflydelsesrige selskaber er helt vilde for at få stoppet pirateriet?

Eller de mange sikkerhedsfirmaer, der leverer beskyttelse i form af vagtmandskab til skibene, foretager forhandlinger i gidselsituationer, og ikke mindst rådgiver politikere, rederier i gidselsager, og dermed i flere tilfælde optræder med to kasketter på, i samme sag. Mon de er interesseret i se deres forretning gå i stå, hvis pirateriet stoppes?

Ligeledes de mange firmaer, der leverer fysisk udstyr til beskyttelse af skibene, har vel heller ikke den store vilje til at medvirke til at stoppe pirateriet.

Desværre er de fleste af disse omtalte selskaber en tvingende nødvendighed for at skibsfarten kan sikre sine skibe og mandskaber mod piraterne. Men samtidig er piraterne også en nødvendighed, for at disse selskaber forsat kan få, et ikke ubetydeligt, udkomme af deres virksomhed.

Det er måske i virkeligheden her man skal se det dilemma, som vanskeliggør en virkelig effektiv indsats for at stoppe pirateriet? Der er for mange penge involveret i pirateriet, og for mange indflydelsesrige indstandser der skal dele dette udbytte, som gør politikerne inaktive og valne i deres beslutninger?

Imens har, og får, mange hundrede søfolk og deres familier, deres liv ødelagt i denne usmagelige og beskidte menneskehandel, som det internationale samfunds politikere vender det blinde øje til.

Jo sandelig, pirateriet har mange grimme ansigter, og en stor del af dem er med slips og habit!

Informationskilder:

(1) 8. august 2012 - Maritime Danmark – **Løsladt gidsel: Piraterne var skydegale**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=15224>

(2) 6. august 2012 – Maritime Danmark – **Åbent brev til regeringen**

<http://www.maritimedanmark.dk/Default.asp?Id=15196>

(3) 24. august 2012 - Politiken/Debat – **Pirater i habitter?**

<http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1731661/pirater-i-habitter/>

35 – 3F Sømændene vil have gidslerne frigivet – september. 2012

3F Sømændene sendte et åbent brev til Erhvervsministeren, Udenrigsministeren og Justitsministeren kunne man læse på Maritime Danmark 6. september 2012 (1).

I det åbne brev skrev sømændene:

3F Sømændenes bestyrelse vil hermed udtrykke vor store skuffelse over den manglende indsats, som I og regeringen udviser i forbindelse med at sikre, at de 6 søfolk fra det danske skib "Leopard" bliver frigivet.

Vi må forlange, at regeringen nu tager initiativ til at sikre, at de 6 søfolk kommer hjem.

Vi må forlange, at regeringen tager initiativ til en lovgivning, der i fremtiden stiller krav til de rederier, der udsætter søfolk for fare ved sejlads i højrisiko-områder.

Vi må forlange en lovgivning, der sikrer, at de søfarende og deres familier får vished om, at der er en myndighed – en organisation - der varetager deres interesser og sikrer, at der reelt gøres en indsats for at sørge for hjælp og støtte til de søfarende og deres familier i en sådan situation.

Fra 3F Sømændene skal vi hermed indtrængende bede folketing og regering om ved folketingets åbning at komme med et konkret lovudspil, der medvirker til frigivelse af de 6 søfolk.

Igen viste 3F, at de gik aktivt ind i sagen om gidslerne. Og man kunne kun undre sig over, at denne organisation var den eneste sø-faglige organisation der udtrykte sig. Jeg kunne fuldt ud tilslutte mig det som brevet gav udtryk for. Men det burde efter min mening være noget alle organisationerne i fælleskab skulle have fremsat, og ikke kun en enkelt.

Senere samme måned, havde 3F et møde med Erhvervsminister Ole Sohn, for at drøfte, hvad regeringen vil gøre for at få løsladt de seks søfolk fra Leopard. 17. september kunne resultatet læses på Maritime Danmark (2).

Efter mødet udtalte forhandlingssekretær i 3F's transportgruppe Henrik Berlau, til fyens.dk:

-Embedsmændene sad og grifled, men vi fik ikke noget konkret med hjem. Det havde vi egentlig heller ikke forventet. Den situation, vi har i dag, er ikke holdbar. Når danske søfolk bliver kapret og holdt som gidsler, så skal de vide, at der er et system, der arbejder på at få dem hjem igen. Sådan er det ikke i dag-.

3F foreslog, at der oprettes et nævn eller råd, som skulle træde samme, når danske søfolk blev taget som gidsler. Det noterede Erhvervsministeren sig, men kom ikke med løfter om konkret tiltag.

Informationskilder:

(1) 6. sept. 2012 – Maritime Danmark.dk – **3F Sømændene vil have gidslerne frigivet**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=15573>

(2) 17. sept. 2012 – Maritime Danmark.dk - **Piratmøde med minister uden resultat**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=15681>

36 – Filmen KAPRINGEN – september. 2012

Den 20. september 2012, havde den danske film Kapringen dansk premiere. Filmen, som er instrueret af Tobias Lindholm, med skuespillerne Pilou Asbæk, Søren Malling og gidselhandler Gary Skjoldmose (som også i virkeligheden er gidselhandler), i hovedrollerne.

Filmen er bygget op omkring gidselsagen med det dansk-drevne skib CEC Future, som blev kapret i Adenbugten i november 2008 og frigivet i januar 2009, efter 68 dages fangenskab. Filmen er ikke en dokumentarfilm, men fiktion der læner sig meget tæt op af virkeligheden.

Ekstra Bladets filmanmelder skrev i sin anmeldelse, under overskriften – **Gribende gidseldrama** – bl.a. at filmen ikke så meget er en film om pirater, men en film om deres ofre. Kapringen er først og fremmest et klaustrofobisk drama med to mænd og to rum i fokus.

På den ene side, skibskokken Mikkel (Pilou Asbæk) og hans "fangehul" ombord på skibet. På den anden side skibsrederen Peter Ludvigsen (Søren Malling) og det direktionslokale, hvorfra han og en lille håndfuld betroede medarbejdere forhandler med piraterne gennem fem måneder.

Filmen fik megen ros og anerkendelse. Og modtog en Robert som årets bedste danske spillefilm, og ligeledes en Bodil som bedste danske film.

Og, helt sikkert, det er en imminent godt lavet film, realistisk og meget rammende i det, den giver udtryk for. Jeg har set den flere gange, og bliver både rørt og eftertænksom hver gang.

Jeg så den bl.a. sammen med tre medlemmer fra facebook gruppen Straf Piraterne, tidligere sømandspræst i Algeciras, Asger Mørck, Lotte Falsing, hvis søn ofte sejler i de piratplagede farvande og en kammerat til Asger Mørck, Flemming Eilstrup. Vi var inviteret af Dansk Sømandskirke, og gav efterfølgende et interview til Sømandskirkens blad – NYT.

Ved et rent tilfælde mødte vi skuespilleren Pilou Asbæk, der spillede kokken Mikkel i filmen. Han skulle også i biografen sammen med sin bror, dog ikke for at Kapringen. Vi fik en god snak med ham om filmen og den bagvedliggende virkelighed.

Danmarks Rederiforening udsendte en pressemeddelelse i forbindelse med premieren på filmen (1):

Ny dansk film er et vigtigt input i pirat-debatten

18.09.2012 – Danmarks Rederiforening

Pressemeddelelse

Den danske film, Kapringen, som får premiere i Danmark om to dage, er et væsentligt bidrag til at fastholde fokus på den ulykkelige og uholdbare situation for søfolk og rederier, der lider under piraternes hærgen ud for Afrikas Horn og i stigende grad også på vest-siden af Afrika, lyder vurderingen fra Danmarks Rederiforening.

"Filmen sætter fokus på den historie, vi som branche kan have svært ved at formilde, nemlig den menneskelige pris, som søfolk og rederier, der bliver ofre for piraternes kriminelle hærgen, må betale. Jeg håber, at filmen kan være med til at fastholde fokus på dette problem så det internationale samfund, regeringer og andre organisationer forstår alvoren og ikke lukker øjnene for, at situationen er aldeles uholdbar", siger vicedirektør i Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen.

"Kapringen" er ikke en dokumentarfilm, men den er blevet til i tæt samarbejde med det danske rederi Clipper, som er en blandt flere danske rederier, der har mærket pirat-problemerne helt tæt på. Filmen får premiere på et tidspunkt, hvor der har været en nedgang i antallet af piratangreb og kapringer i området ud for Somalias kyst og langt ud i Det Indiske Ocean.

Ifølge Nato-kilder skyldes dette fald i pirataktiviteten en kombination af tre faktorer, nemlig den militære tilstedeværelse i området, en stigning i brugen af private bevæbnede vagter og rederiernes bestræbelser på at forberede sig, inden de sejler ind i området samt det faktum, at sommeren på grund af vejret i området traditionelt er lavsæson. Den næstkommanderende for Natos indsats i Northwood, England, Bruce Belliveau, advarede derfor i sidste uge på et møde i London mod at slække på indsatsen. Den vurdering deler Rederiforeningen.

"Vi må ikke glemme, at der sidder cirka 170 mennesker som gidsler dernede lige nu. Det er 170 for mange. Rederierne har ved at følge retningslinjerne for sejlads i området, ved at forberede sig til tænderne og ved at bruge bevæbnede vagter, når det er nødvendigt, forhindret mange angreb og gidseltagninger. Udfordringen med hele dette uvæsen er, at man fra det internationale samfunds side langt fra har løst problemets udspring, som findes på land i Somalia. Derfor er det alt for tidligt at hvile på laurbærrene, fordi aktiviteten daler i en periode", understreger Jan Fritz Hansen.

Han håbede, at "Kapringen" kan medvirke til at skabe nyt fokus på, hvordan regeringer og det internationale samfund kan komme dette enorme problem til livs.

På facebook grupperne blev filmen også grundigt debatteret, og langt størsteparten af medlemmerne var enig om, at filmen gav et realistisk billede af både gidslernes og forhandlernes til tider håbløse situation.

I Ekstra Bladet den 24. september, kunne man læse, at Sømandskoneforeningen havde inviteret Statsministeren, Udenrigsministeren, rederidirektør og ejer af Shipcraft til at se filmen, og havde sendt billetter. Men ingen af disse mennesker ønskede at se hvilke pinsler de seks søfolk fra Leopard, der nu havde været i piraternes varetægt i 620 dage, højest sandsynligt gennemgik. Selv om filmen er fiktion, så rammer den de menneskelige lidelser man må formode gidslerne gennemgik, rigtig godt.

Det manglende fremmøde skuffede formanden for Sømandskoneforeningen Charlotte Munk, som udtalte til artiklen. *–Jeg syntes faktisk, det er respektløst over for både Søren og Eddy og deres familier. De (de inviterede) burde om nogen se denne film og få øjnene op for, hvad der er den barske virkelighed. Denne her sag er kommet så langt ud, at det er nødvendigt med fokus på den.*

Og jeg kunne kun være fuldstændig enig med Charlotte Munk i dette.

Informationskilder:

(1) Danmarks Rederiforening – **Ny dansk film er et vigtigt input i pirat-debatten**

<http://www.shipowners.dk/default.aspx?func=webcontent.view&id=739561>

37 – Demonstration på slotspladsen ved Christiansborg – oktober 2012

Den første tirsdag i oktober, der jo som bekendt, er dagen hvor Folketinget træder sammen til et nyt folketingsår, var der planlagt en demonstration for at få politikernes opmærksomhed om de seks gidsler fra Leopard.

Demonstrationen var planlagt af private initiativtagere fra facebook siderne omkring pirateriet, og blev bakket op af 3F Sømændene, som også mødte op. Der var yderlig opbakning fra Danmarks ældste sømandsværtshus, Cafe Malmø i København. Her arrangerede værten, tidligere sømand John Andersen, gratis morgenkaffe til demonstranterne, som derefter begav sig til slotspladsen i samlet flok.

Cafe Malmøs vært John Andersen, udtalte til en artikel på fyens.dk (1), om hans deltagelse følgende:

-Det er en sag, der bliver meget debatteret hernede. Mange af vores gæster er jo sømænd, der kunne have været i samme situation som de stakkels kollegaer nede i Somalia, der bare har passet deres arbejde-.

Demonstrationen forløb stille og roligt. De fremmødte, hvor der foruden søfolk og medlemmer af facebook grupperne, var flere "almindelige" mennesker, som viste deres sympati for gidslerne, var alle enige om, at det var helt uforståeligt, at der ikke kunne gøres noget for at få gidslerne fri.

Der var flere demonstrationer på slotspladsen denne dag, og lige hvor mange der deltog i demonstrationen for gidslerne var svært at afgøre. Men jeg vil tro der var samlet omkring et halvt hundrede deltagere, og i løbet af demonstrationen kom og gik folk til og fra.

Jeg mødtes selv med nogle medlemmer fra facebook grupperne, og vi sluttede os til de andre, der bl.a. kom fra Cafe Malmø. Vi var der, da politikerne kom ud fra slotskirken, og skulle gå over til borgen. Vi prøvede også at komme i kontakt med flere politikere, men de var tilsyneladende optaget af andre ting.

Selv prøvede jeg at få en kommentar fra Søren Espersen, men han reagerede kun med et meget vrissen svar som lød, kan du ikke se jeg er optaget! Jeg ville ellers mene, her var en chance for "Suset fra Himmerland", som er hans blognavn på Jyllands Posten, til at sige et par bevingede ord. Men Suset fra Himmerland, blev desværre knap til en lille vind på slotspladsen. Netop gennem sin blog på Jyllands Posten havde manden tidligere givet udtryk for sin holdning til gidselsagen!

Ekstra Bladet havde mere held med at få en kommentar fra flere politikere, da de mødte dem inde på borgen. Her er et par kommentarer fra Ekstra Bladet 3. oktober 2012.

Lars Barfoed, Konservative: *-Det er rædselsfuldt, at de har været der så længe. Problemet er, at de er taget til fange et sted, hvor det er svært at nå dem. Vi kan ikke bare i Folketinget stille et forslag eller vadtage en lov, så de kommer hjem-.*

Anders Samuelsen, Liberal Alliance: *-Jeg syntes, det er utrolig trist. Men sådan en sag her ligger på regeringens bord, det er ikke noget, vi som opposition kan gøre meget ved, andet end at opfordre regeringen til det. Det er en kompliceret sag. Problemet er jo, at når I (E.B.) er med til at sætte fokus på det, så stiger prisen, og de ender med at sidde længere. På den anden side er I med til at skabe opmærksomhed, og det kan være, at det er det, der gør, at lige netop de her kommer fri-.*

Ellen Trane Nørby, Venstre: *-Det er en af de sager, hvor vi faktisk kan ende med at skade. For jo mere fokus der er, jo mere stiger løsesummen. Derfor tror jeg på, at den dialog, vi løbende har haft med Udenrigsministeren bag lukkede døre, er den rigtige måde at gøre det på-*

Søren Espersen, Dansk Folkeparti: *-Ekstra Bladet skulle holde sin mund, så går tingene meget nemmere i forhold til gidslerne. i gør gidslerne en bjørnetjeneste-*

Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti: *-Det er uhyrligt, at vi har danskere, der har siddet så længe, og som ikke kan komme hjem til deres land og deres kære. Nu står det ikke i min magt at rejse ned og hente dem. Men det står i min magt at stille spørgsmål om, hvad myndighederne gør, og om man gør nok. Det har vi spurgt om tidligere, og det gør vi gerne igen for at presse på, så der sker mere i sagen. Det er helt berettiget, at der er opmærksomhed om sagen, at der er nogle, der skriver om det, og at vi diskuterer det politisk-*

Som det ses af ovenstående, var det blandede meldinger politikerne kunne frembringe. Samme dag havde Ekstra Bladet en artikel med overskriften – **NATO vil have mere åbenhed om gidsler (2)**

Her kunne man læse, at selv om Statsminister, Udenrigsminister, et stort antal politikere og rederiforeningerne, alle har valgt at være meget stille, når talen faldt på de seks gidsler, med argumentet om, at det skader forhandlingerne, så er tavshed stik imod NATO's udmeldinger.

Kommandørkaptajn Stein Olav Hagalid, leder af NATO Shipping Centre udtalte til Ekstra Bladet:

-Trods vellykkede flådeoperationer de seneste måneder, så sidder der stadig søfolk som gidsler i Somalia, og det er meget vigtigt, at der er fokus på dem, herunder besætningen på MV Leopard, så de ikke ender med at blive glemte ofre for somaliske pirater.

Vi har bl.a. set, at kapring af lystsejlere og humanitære arbejdere har modtaget betydelig nyhedsdækning og støtte fra forskellige sider. Men i de tilfælde, hvor handelsskibenes besætninger holdes som gidsler, så bliver der sjældent rapporteret om det, og det bør medierne og samfundet lave om på. Søfolkenes skæbne er jo mindst lige så grim-

Kommandørkaptajnen udtrykte stærk bekymring for de seks søfolk fra Leopard, samt de andre søfolk, der havde siddet i lang tid hos de somaliske pirater. Han sagde:

-Det virker som om, at de er blevet efterladt uden nogen, der er i stand til – eller villig til at betale, og derfor føler vi os nødsaget til at rejse den her bekymring. De har brug for, at nogen gør noget, og øget fokus kan forhåbentlig føre til, at der bliver lagt pres på de rigtige steder-

I samme artikel udtalte vicedirektør i Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen følgende:

-Vi mener ikke, det er nødvendigt. Vi mener, tingene kører som de skal på nuværende tidspunkt, og det er vores synspunkt, at omtale ikke gavner sagen-

Jeg undrede mig over netop Danmarks Rederiforenings holdning i denne artikel. Rederiforeningen havde tidligere været temmelig kritisk overfor rederiet Shipcrafts indsats. Men nu valgte man altså at mene, tingene kørte som de skulle, hvor man så end havde den formodning fra!

Heller ikke blandt eksperterne var der enighed, og det var min helt klare holdning at regeringen, politikerne holdt sig til de eksperter, som mest passede til deres egne holdninger, og lod hånt om at se mere nuanceret på de delte meninger. Den samme tendens havde de fleste medier tilsyneladende også.

Jeg skrev igen et **åbent brev til Danmarks politikere**, (3) som blev bragt på Maritime Danmark og Politikens debat side, den 4. oktober:

Det er en falliterklæring at se nogle, heldigvis ganske få, danske politikere tilsyneladende er helt uinteresserede i gidslernes problem, skriver forhenværende navigatør Poul Erik Larsen i et åbent brev til landets politikere, hvor han endnu engang gør opmærksom på de seks gidsler fra det danske skib Leopard.

Den 2. oktober var Folketingets åbningsdag, og det blev på sædvanlig vis markeret med diverse festligheder, og forskellige demonstrationer.

Jeg deltog i en af disse demonstrationer. Vi var en lille flok mennesker, her iblandt nuværende og tidligere søfolk, der var mødt op for at minde de gode politikere om, at Danmark har seks sømænd siddende som gidsler hos de somaliske pirater. Men ikke kun søfolk viste deres sympati og støtte til gidslerne og deres ulykkelige situation.

Også helt almindelige mennesker, bl.a. en nydelig kvinde med sit helt eget budskab – Do you care about your self? Do you care about Søren, Eddy + all six? – en kvinde, som tilsyneladende ikke havde nogen relation til gidslerne eller søfart, men som hun sagde, havde respekt for livet og med sin stille demonstration ønskede at markere gidslernes behov for hjælp. Det syntes jeg var flot. På den måde var vi flere, der prøvede at appellere til landets politikere om at gøre noget.

Den 2. okt. var også dagen hvor de seks gidsler fra LEOPARD har været holdt som gidsler af de somaliske pirater i 628 dage. Jeg er helt overbevist om, at deres 2. okt. ikke har været nogen festdag!

628 dage i et helvede, man end ikke har fantasi til at forestille sig. Hvornår skal dette mareridt slutte for disse stakkels mennesker?

Det er svært at få sat fokus på gidslernes tragiske situation, især når der fra politisk side manes til tavshed omkring gidslernes situation, en formaning der bliver fulgt af store dele af de danske medier.

Blandt landets politikere er der delte meninger om hvordan man skal forholde sig til denne tragiske gidselsag, og sådan må det unægtelig være. Jeg syntes det er en falliterklæring at se nogle, heldigvis ganske få, danske politikere tilsyneladende er helt uinteresserede i gidslernes problem.

Det er utroligt at man forsat, nu efter snart 2 år, ikke kan gøre noget for at hjælpe de stakkels mennesker i deres nød, men helst vælger at se den anden vej. Det gør det ikke bedre, man prøver at bilde befolkningen ind, at bare man tier og lader stå til, så skal gidslerne nok komme fri

Hvor naive har selv politikere lov at være?

Tror vores politikere, at den danske befolkning består af en samling åndeligt underfrankeret individer, der er total blanke i låget?

At gidslernes problem ikke kun er et politisk problem, er selvfølgelig helt korrekt. Men det berettiger afgjort ikke landets politikere til at forholde sig totalt passive og afventende, i håbet om at problemet løses uden de nødvendigvis skal sætte deres præstige og popularitet i spil.

Politikernes opgave i forbindelse med kampen mod pirateriet, stopper ikke ved at de fremhæver landets store indsats i form af militær tilstedeværelse i piratfarvandene, eller at der bevilgedes ekstra store millionbeløb i forsøget på at sikre social og politisk stabilitet i det lovløse Somalia. Et land, der siden 1991 har været totalt uinteressant for danske politikere i det offentlige perspektiv.

Pludselig, i 2007 hvor Danica White blev kapret, ændredes dette. Nu skulle man til at forholde sig til et nyt begreb, nemlig kapring af danske handelsskibe og gidseltagning af besætningerne. Der er opnået meget omkring sikring af skibene og deres besætninger. Men er søfolkene uheldige at blive taget som gidsel, stopper de gode hensigter. Så er gidslernes skæbne lagt i hænderne på rederiets evne til at få dem frigivet, en evne vi desværre har været vidne til, ikke har været tilstrækkeligt i den aktuelle sag.

Her har seks søfolk, og deres familier, fået deres forsatte liv ødelagt. Ødelagt, på grund af nogle pengegrisk forbryderes evne til at manipulere med det internationale samfunds retssikkerhed på skammeligste vis.

Ødelagt, på grund af en politisk afmagt og uansvarlighed, som er helt uhørt i vores moderne verden.

Ødelagt, på grund af, at principper og politisk popularitet tilsyneladende har mere vægt, end seks søfolks liv og helbred!

Derfor kære politikere – vågn nu op til virkeligheden, og få disse stakkels mennesker frigivet.

På de forskellige facebook sider fortsatte debatten, og selv om disse sider måske ikke var så synlige som de etablerede medier, var jeg temmelig overbevist om, at de blev læst af mange. Medlemstallet på både – Straf Piraterne – og – Gruppen for Leopard's besætnings frigivelse, steg støt.

Det samme kunne ses på Ekstra Bladets facebook side -

Informationskilder:

(1) 1. okt.2012 - fyens.dk – Folketingsåbning: **Demonstration for Ærø-gidsel**

<http://www.fyens.dk/article/2166002:AEroe--Folketingsaabning--Demonstration-for-AEroe-gidsel>

(2) 2. okt. 2012 – Ekstra Bladet.dk – **NATO vil have åbenhed om gidsler**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1837241.ece>

(3) 4. okt. 2012 – Maritime Danmark.dk – **Åbent brev til Danmarks politikere**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=15910>

38 – Utilfredsheden mod regeringens indsats for gidslerne vokser – december 2012

Flere og flere gav i årets sidste måned offentligt udtryk for deres utilfredshed med, at der ikke skete noget i gidselsagen. Det sås bl.a. i mængden af læserbreve og åbne breve til regering. Ekstra Bladets kampagne fortsatte, og nye afsløringer så dagens lys.

Det blev ikke mindre af, at flere medier, både danske og udenlandske, i slutningen af december 2012, kom med en melding om, at et af de seks gidsler, Eddie Lopez, var død. Denne meddelelse, hvor den end kom fra, afviste rederiet Shipcraft med følgende pressemeddelelse 26. december 2012 (1):

Der har været rygter fremme i forskellige udenlandske medier, at en af vor kolleger, der er kidnappet af somaliske forbrydere, skulle være afgået ved døden. Shipcraft har ikke modtaget hverken uafhængig eller bekræftet information i løbet af de sidste par dage, der kan bekræfte disse overvældende rygter. Det vil være upassende for selskabet at komme med yderligere kommentarer i denne sag, da dette vil kunne forværre situationen yderligere for vore kolleger, der er tilbageholdt i Somalia.

Vi arbejder uafbrudt for at få vor besætning løsladt så hurtigt som muligt. Til trods for alle bestræbelser har piraterne desværre ikke vist tegn på at ville løslade vor besætning.

Venlig hilsen
Claus Bech

3F Sømændene holdt generalforsamling først i december. Her blev gidselsagen drøftet, og følgende kunne læses på Maritime Danmark 5. december (2):

Deltagerne på 3F Sømændenes Generalforsamling vedtog onsdag to udtalelser. Heraf er den ene et krav om, at regeringen og Folketinget sikrer, at de seks besætningsmedlemmer fra fragtskibet Leopard frigives – den anden en generel kommentar til regeringens søfartspolitik.

Om besætningen på Leopard hedder det:

” For et år siden lykkedes 3F Sømændenes Generalforsamling regeringen og støttepartiet Enhedslisten med valgresultatet. Hvad angår regeringens resultater på det søfartspolitiske område er begejstringen i dag mere afdæmpet – for at udtrykke det diplomatisk.

I snart 2 år har 6 søfolk fra det Dansk skib ”Leopard” været gidsler hos somaliske pirater. Fra 3F og 3F Sømændene har vi gentagne gange kritiseret, at der ikke er ordentlige regler og lovgivning, der sikrer god og effektiv hjælp til de søfarende og deres familier i en sådan situation.

Vi skal nu engang opfordre Folketinget og regeringen til ikke at overlade styringen til kyniske rederier, bemandingsagenter og forsikringsselskaber, hvis eneste hensyn er at slippe for at betale. Dette må ophøre. Folketinget – regeringen må sikre en lovgivning, der stopper dette kyniske spil med de søfarendes liv og helbred. Det skal være nu!”

Den anden udtalelse, der er en generel kommentar til den førte søfartspolitik, herunder specielt DIS, hedder det:

"Vi er forundret over, at der stadig er politikere i Folketinget, der kan acceptere, at dansk lovgivning diskriminerer og tilsidesætter de FN konventioner, som Danmark igennem ILO har tiltrådt.

Konventioner, som fastslår, at alle har ret til at organisere sig frit, og at de faglige organisationer har forhandlingsretten. Vi må stille krav om, at dansk lovgivning lever op til disse standarder.

Vi er ganske bekymret over den kendsgerning, at rederierhvervet stadig modtager stor indirekte statsstøtte, uden at der fra Folketingets side er forpligtelse til at rederierne skal beskæftige danske søfarende.

Der er mistet tusindvis af arbejdspladser til søs i perioden med DIS, mange af disse arbejdspladser er ikke forsvundet, men overtaget af underbetalte udenlandske søfolk.

Vi ser og er vidner til at udenlandske søfarende er påmønstret danske skibe, der i modstrid med gældende udlændingelov besejler danske havne.

Vi må hermed konstatere, at et folketingsflertal tillader social dumping, når danske rederier uden begrænsninger får statsstøtte til ansættelse af udenlandske søfolk på væsentligt dårligere løn- og arbejdsvilkår, medens danske søfarende må gå ledige.

Samtidig med en forringelse af dagpengereglerne fra 4 år til 2 år. Og en forøgelse fra ½ til 1 år af optjeningen til dagpenge.

Disse tilstande er kun med til at øge uligheden i samfundet; arbejdet med at forbedre disse vilkår kræver politisk handling.

Derfor anbefaler vi:

- Ændring af DIS loven, så den er i overensstemmelse med ILO konventionerne
- At statsstøtteordninger til rederierne ydes mod dansk beskæftigelse
- Mere og bedre uddannelse af de søfarende
- Flere arbejdspladser for unge søfarende
- Bedre kontrol mod brud på gældende lovgivning

Vedtaget af 3F Sømændene forsamlet til Generalforsamling onsdag den. 5. december 2012".

Kilde: 3F Sømændene

En sømand skrev et åbent brev til Villy Søvnald, bragt på Maritime Danmark 19. december (3)

Barge Engineer Jens Lundgaard fra Skive slutter sig nu til de nuværende og tidligere søfolk, der i åbne breve har opfordret Regeringen og Folketinget til at sikre, at de seks søfolk fra fragtskibet Leopard snarest bliver frigivet.

Hej Villy

12. januar i år bekendtgjorde at du "tænkte på" de gidsler fra det danske fragtskib "Leopard" der fortsat efter nu over 700 døgn er fanget i Somalia. Det var smukt gjort, Villy. Smukt at dine tanker går til dem der

har det svært, rigtig socialistisk tankegang. At den så ikke var, eller er, længere end det, er sørgeligt, usmageligt, ulækkert. Pinligt rækker i hvert tilfælde ikke når der er menneskeliv på spil.

Mon dine tanker går i den retning hen over julen? Eller er ministerboligen lidt for hyggelig, og julesulet lidt for rigeligt, til at tænke på den slags uhyrligheder? To danske, som jo må siges at høre hjemme under dine vinger, og selvfølgelig de fire udenlandske søfolk, for ikke at tale om de hundreder af andre der er fanget under forhold der er alt andet end behagelige. Det er nu anden jul i træk hvor de to danske skal sidde i ørkenen i Somalia og tænke på deres kære. Anden jul i træk hvor deres kære skal sidde alene. Ikke fordi søfolkene er på havet, som sømandsfamilier jo i et eller andet omfang vænner sig til, men fordi deres mænd er fanget af desperate og hensynsløse mennesker i et eller andet hul i Somalia. Mit hjerte bløder for de mange hundrede søfolk der er fanget rundt omkring, men ikke mindst for Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez. Det kunne sagtens have været mig, eller mange af de fantastiske mennesker jeg har mødt gennem mere end 25 år til søs, der var endt i deres sted.

Det er selvfølgelig ikke din skyld at de er fanget, så naiv er jeg ikke. Det er heller ikke din skyld at deres rederi er fuldstændig ligeglade med dem, så naiv er jeg heller ikke. Men det er (og her vil jeg på forhånd undskylde for den lidt sømandsagtige retorik der kan forekomme flere steder i dette brev) fandengaleme dit ansvar at de ikke er kommet hjem endnu. Det er dig vi har ansat som udenrigsminister, Hr. Søvnald.

Jeg har ikke løsningen, Villy Søvnald, men jeg har sgu heller ikke lommerne fulde af rådgivere, eksperter og konsulenter som du. Hvis du virkelig havde tanker der gik til de stakler der stadig er fanget i Somalia, ville du nok spørge om hjælp fra nogle af alle dine rådgivere til at løse krisen, og se at få det løst. Vi går hastigt mod to år med danskere fanget under umenneskelige forhold. Det er ikke rimeligt Villy, at vi behandler folk på den måde.

Den franske lystbåd "Le Ponant" blev frigivet i 2008 efter det præsident Sarkozy i en udtalelse kaldte at det franske militær og franske statslige organer "sikrede en hurtig og fredelig løsning" på gidselkrisen. Det er jo da en slags løsning, og hvis man kender franskmændene ret har det nok involveret en del ildkraft. Løsningen er nok ikke en særligt dansk en af slagsen. Vi hælder mere til forhandlinger og den slags, hvor franskmændene er lidt mere kontante i afregningsformen. Ikke ulig de Amerikanske styrker der fik en dansk ansat ved Dansk Flygtningehjælp ud af Somalia som en "sidegevinst" til en af deres egne statsborgere der blev hentet af et par mørklagte helikoptere. Jeg er klar over at den slags er imod vores principper, og ikke mindst mine men så sandelig også dine og dit partis. Men er der ikke ved at være givet køb på det meste alligevel? Her tænker jeg på stort set samtlige af de socialistiske, bare som eksempel. Du kunne jo spørge forsvarsministeren om hjælp. Han har nok et par karseklippede med en bule i jakken i området, der kan hjælpe med den lille sag? Han har sandsynligvis et eller andet i gang som vi alligevel ikke kender til. Ring eventuelt til dine nye venner i Israel, de plejer ikke være så kræsne med de opgaver deres forsvar udfører. Italienerne og Sydafrikanerne kan også hjælpe med gode råd. De har været dybt inde i Somalia og hente et par gidsler ud efter 20 måneder. (Så du billederne af gidslerne Villy? De så ikke godt ud.. Uret tikker for Søren og Eddy) Og hvis det bliver opdaget, så lyv Villy. Lyv som du gjorde i "plejehjemssagen". Lyv for satan, som da du lovede lavere priser på offentlig transport når bare vi ville stemme på dig! Hvis det er det der skal til, så bare lyv! Jeg personligt, vil i alle tilfælde tilgive dig med det samme, for en lille hvid løgn.

Kineserne fik frigivet 26 Taiwanesiske fiskere i juli. De havde været fanget i lang tid, og blev antageligvis købt fri. Det er heller ikke den danske model. Vi forhandler ikke med pirater! Det er et princip vi har. Et princip som du meget nidkært har overholdt skal jeg love for. Igen, vil jeg gøre opmærksom på at der er så mange andre fine principper som du og dit parti mere eller mindre officielt har givet fanden i. Hvorfor så ikke dette ene, som kan redde to danske statsborgere (to af dine arbejdsgivere, husk det) fra en uhyrlig fremtid som givetvis må ende med at de bukker under på et tidspunkt. Vi forhandler ikke med pirater! Vi forhandler åbenbart heller ikke med rederiet Shipcraft som gemmer sig bag lukkede postkasser og låste

døre. Du har ved flere lejligheder udtalt at udenrigsministeriet lægger et stort pres på rederiet Shipcraft. Nu skal du bare høre Villy Søvndal: Jeg er en af dine mange arbejdsgivere, og jeg vil denondelyne se noget dokumentation for det pres! Det har ikke vist sig noget sted endnu, så mon du har glemt det i skyndingen? Dokumentation, Villy. Det er det eneste jeg beder om i den sag.

Villy Søvndal; se så for fanden at udvise den respekt at få gravet den pose penge frem, så vi kan smide dem efter de forbandede pirater og få vores kolleger hjem! Lyv bare om det også. Lad som om den gode gamle mand med papkassen som havde sin storhedstid under Preben Møller Hansen i Sømændenes forbund, har været forbi. Lyv for satan Villy! Vær et ordentligt menneske, og lyv! Så garanterer jeg at jeg ikke skal stille spørgsmål, og jeg tør såmænd godt garantere at hovedparten af mine kolleger heller ikke skal grave i hvor pengene kom fra! Søfolk er ordentlige mennesker, men er ikke bange for at bøje en regel hvis det er den eneste vej ud af en situation. Jeg skal fejre dig som en helt den dag Eddy Lopez og Søren Lyngbjørn står på dansk jord, såfremt det er noget du har haft fingrene i. Jeg er sikker på at der er mange som mig.

Hvis du for nyligt skulle have fået antipati imod til at lyve, så prøv at læg pres på rederiet. Rigtigt pres. Trusler om nødvendigt! Betal regningen, hiv de stakler hjem, og kræv pengene tilbage fra rederen. Der må være en eller anden måde du kan få det her til at ske på. Tiden er løbet fra alt det med at holde på principperne, nu er det reglerne for nødsituationer der tæller. Få dem nu hjem Villy!

Lad os få vist at også søfolk har en værdi her i Danmark, ud over at vi sejler rigtigt mange penge ind i statskassen! Send lidt tilbage til dem der bare tog hjemmefra for at passe deres job, og så blev ofre for en forbrydelse og nu har været fanget i næsten to år under de kummerligste forhold. Foreløbigt har det ikke kostet dig andet end et fedtet smil og en vag bortforklaring. Det er ikke godt nok!

Det jeg egentlig ville med dette brev, var at spørge: Hvad har du tænkt dig at gøre Villy Søvndal? Forsætte "strudselegen" eller være et mandfolk? Holde jul i ro og mag, imens tusinder af danske søfolk sejler rundt med en vished om at hvis de bliver kidnappet af pirater så sker der ikke en skid fra den danske stats side? Glæde dig over lysets begyndende komme den 12. januar når det er to år siden Eddy Lopez og Søren Lyngbjørn blev taget af pirater? Jeg håber at svaret ikke bliver nogle af de to sidste scenarier. Til gengæld håber jeg at dette brev bare ødelægger en lille smule af bare een nattesøvn for dig, Villy. At det rusker bare lidt i din dårlige samvittighed, din medfølelse og dit menneskesyn. Ikke fordi jeg ønsker dig noget ondt, men fordi jeg ønsker at du skal rejse dig når du ikke kan sove, tage bukserne på som en politiker med format, og få noget til at ske i denne sag!

Til slut vil jeg orientere dig om at jeg har tænkt mig at offentliggøre dette brev i samme øjeblik jeg har sendt det til dig, til alle dem der gider læse det, og nok også til en del der ikke gider.

Med venlig hilsen, og ønsker om en glædelig jul.

24. december, skrev Ekstra Bladet i artikel med overskriften – **God jul, Søren og Eddy** - bl.a. hilsner og varme tanker strømmer ind sammen med verbale øretæver til rederiet og Udenrigsminister Villy Søvndal. Over 21.000 danskere på Facebooksiden – Skal Søren og Eddy rådne op i Somalia? – (som er Ekstra Bladets facebookside), har dog ikke glemt Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez og de fire filippinere.

31. december bragte Ekstra Bladet et interview med en tidligere sømand, Werner Woer fra Fyn. Den 68 årige fynbo havde indsamlet 124 underskrifter, som han havde sendt til Udenrigsminister Villy Søvndal sammen med et brev, hvor han i stærke vendinger beder den danske regering få søfolkene fri. Werner

Woer er formand for Efterlønsklubben – Senior Sailors Fyn, som også er med ind over hans brev til Udenrigsministeren.

I brevet forlød det bl.a.: -I må vise noget handlekraft over for rederiet Shipcraft, som længe har fået snor nok til at hænge dem selv, ved ikke at gøre noget eller nok for deres medarbejdere, som de har ladet i stikken for at nyde det søde liv selv.

Alle jeres (regeringens) udtalelser om at lægge pres på rederiet og Somalia, giver vi ikke en pind for. Vi kan ikke se nogen som helst forbedringer i situationen, dagene går, mens vores kammerater ender som udsultede nervevrag eller det der er værre-.

Jeg sluttede selv året 2012 af med en ”nytårstale”, som blev bragt i samme avis, samme dag.

Nu rinder året snart ud for 2012. Det forgangne år har været rimeligt godt for dansk skibsfart, trods økonomisk krisetider over hele verden. Maritime Danmark, en anerkendt søfarts netavis, mener at Danmark nu er verdens 4. største søfartsnation. Dette udsagn bygger på den seneste opgørelse fra Danmarks Rederiforening.

Dansk skibsfarts valutaindtjening, som trods krisetider, har været stærkt stigende i snart mange år, og i år forventes at nå, eller endog at overstige, den hidtidige rekord fra 2008, på 190 mia. kr.

Dermed bevarer skibsfarten sin position som den største enkeltbidragsyder til den danske valutabalace. Så derfor kan man vel godt tillade sig at være stolt af den store og magtfulde søfartsnation.

Men ingen roser uden torne. Dansk skibsfart slår også rekorder på andre områder. Vi er det land i Europa der har gidsler siddende i længst tid hos de Somaliske pirater. Og det er absolut ikke noget vi kan være stolte af, tvært imod.

Seks søfolk fra det danske skib LEOPARD, som har tjent den stolte søfartsnation, har nu i snart to år lidt grusomme pinsler som gidsler i det somaliske pirat-helvede.

Lidt fordi, deres rederi i den grad er løbet fra deres ansvar. Et rederi der enten ikke formår, eller ikke vil, foranstalte at få deres medarbejdere fri af piraternes klør.

Lidt fordi, den store søfartsnations politiske ansvarlige, hellere hylder uduelige principper som f.eks. – vi forhandler ikke med pirater – og tilsyneladende tager mere hensyn piraternes ve og vel, end at hjælpe seks søfolk som er havnet i en ulykkelig og grufuld situation, mens de arbejdede for den stolte søfartsnation.

Det giver måske også mere præstige i de politiske kredse, og det må man endelig ikke sætte overstyr, på grund af nogle få søfolk!

Den danske søfartsnation, landets politikere, og de fleste medier har valgt at tie om denne tragiske gidselsag. Det gør man af hensyn til de pågåede forhandlinger, og gidslernes familier. Det har man gjort uden virkning i snart to år!

Derfor er hele den danske nation afskåret fra at vide noget om gidslernes skæbne. Og landets politikere afskåret fra, at forklare deres åbenlyse uansvarlige holdning til denne skandaløse gidselsag.

Da jeg ikke formoder, at hverken dronningen eller landets statsminister har tanker for de stakkels gidsler i deres nytårstale, vil jeg hermed gøre bod på begge statsoverhoveders vegne.

Min dybeste medfølelse og mine tanker går til de stakkels gidsler og deres familier i denne stund. Jeg vil inderligt håbe at hele den danske befolkning vil rejse en proteststorm i håbet om at få de ansvarlige i denne sag til at vågne op til dåd.

Et godt og lykkebringende nytår til alle - og lad os inderligt håbe på, at vi hurtigst muligt får gidslerne hjem.

Informationskilder:

(1) Shipcrafts Pressemeddelelser - <http://www.shipcraft.dk/#Downloads>

(2) 5. december 2012 – Maritime Danmark.dk – **3F: Få gidslerne hjem nu**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=16760>

(3) 19. december 2012 – Maritime Danmark.dk – **Åbent brev til Villy Søvndal**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=16937>

39 – Gidsler i to år – januar 2013

Det nye år begyndte uden der var kommet nogen løsning på gidslernes tragiske skæbne. Den 6. januar, bragte Ekstra Bladet et interview med Søren og Eddy (1).

Interviewet var kommet istand ved hjælp af en dansk-somalisk filminstruktør, Nasib Farah med et indgående kendskab, og gode forbindelser til området hvor gidslerne holdes fanget. Denne mand fik etableret en telefonforbindelse med piraterne, og blev således istand til at interviewet. Dansk-somalieren får også forbindelse med en læge, som en måned tidligere havde tilset gidslerne. Lægen var blevet tilkaldt, fordi Søren Lyngbjørn var blevet meget syg, formodentlig af malaria. Lægen fortalte, at gidslernes generelle tilstand var meget dårlig, men især Søren Lyngbjørns tilstand var meget dårlig, han var meget tynd og svag.

I interviewet fortalte Eddy Lopez, at de havde det af helvede til. Og på spørgsmål om Søren Lyngbjørns tilstand, sagde Eddy Lopez. *–Vi er alle sammen syge, og psykologisk har vi det svært, men Søren har det meget dårligt. Der var en læge her for en måned siden, som tog en blod- og urinprøve, og han har malaria. Han er meget syg. Hele hans krop ryster. Han har brug for at komme på hospitalet. Jeg ved ikke, hvor lang tid han kan forsætte. Han kan ikke gå, og jeg må hjælpe ham med at komme på toilettet-.*

Dette var en del af hvad Eddy Lopez sagde i interviewet. Han sluttede af med følgende besked til Shipcraft – *Få os hjem. Vi er syge. Vi dør her.* Og til den danske regering havde Eddy Lopez denne bøn. – *Jeg beder den danske regering og det danske folk om at hjælpe os til at få firmaet (Shipcraft) til at betale, så vi kan komme hjem-.*

Interviewet med Søren Lyngbjørn, fortalte han, at han havde taget en drastisk beslutning om at stoppe med at spise, men at piraterne tvang mad i ham. Han mente, at det var bedre at dø for egen hånd, for dette var ikke et liv!

Dansk-somalieren Nasib Farah vil meget gerne hjælpe med at få gidslerne hjem, udtaler han til Ekstra Bladet. Ifølge artiklen har Nasib Farah bl.a. været med til at lave en dokumentar film – *Min fætter er pirat* – som har været vist på dansk tv. Processen med denne film har givet ham et unikt kendskab til de somaliske pirater og deres miljø. Han er blevet fortrolig med, og har direkte kontakt til piratlederen, der holder de seks søfolk fanget, og udtaler, at hvis han på nogen måde kan være til hjælp for de danske myndigheder i forhold til at få gidslerne hjem, så må de endelig kontakte ham.

En anden artikel i avisen samme dag, under overskriften – **Gidslerne er desperate** – udtaler en canadisk professor i maritim lov, og ekspert i pirateri følgende, efter han har hørt interviewet med Søren lyngbjørn:

- Jeg er chokeret, fordi jeg kan høre en mand, som helt tydeligt lider og har smerter. Han er i en desperat situation og lader til at have mistet al håb om at komme fri.

Det er ikke overraskende, fordi gidsler – især dem, der er fanget af somaliske pirater – lider af sult og sygdomme. De er udsat for psykisk og formentlig også alvorlig fysisk mishandling. Deres levebetingelser – hvis man kan kalde dem det – er, at de lever under konstante trusler om at dø eller lide alvorlig fysisk overlast, de får dårlig mad og mangler tilstrækkelig sanitet og sundhedspleje.

De rører sig næsten ikke og efter to år under de forhold er det ikke nogen overraskelse, at gidslerne er desperate, demoraliserede og selvmordstruede.

Professoren påpeger dilemmaet i, at piraterne har en interesse i at gidslernes dårlige tilstand bliver kendt for omverdenen, men at den øgede opmærksomhed på den anden side kan være gidslernes redning.

Ekstra Bladets chefredaktør Poul Madsen, skrev også en begrundelse for hvorfor bladet valgte at bringe interviewet med Eddy og Søren. Her er begrundelsen (2):

VI BRINGER i dag et interview med Eddy og Søren. Vi ved, det er kontroversielt, og vi har også selv diskuteret indgående, om vi skulle gøre det.

For naturligvis har piraterne også en interesse i at udstille Eddy og Søren's pinsler. Men pinslerne er jo ikke noget, der bliver opfundet til lejligheden. Livet som gidsel er et helvede, og hvis offentligheden glemmer det, ender det med, at Eddy og Søren dør.

Det påstås, at det skader deres muligheder for at komme fri, at vi overhovedet omtaler dem. Men vi vil ikke tie, for hvis tavshed var løsningen, så var Eddy og Søren for længst frigivet.

Da vi startede vores kampagne i sommer, havde Eddy og Søren siddet 536 dage i helvede, glemt af offentligheden og svigtet af deres rederi, der for længst havde fået skib og last og derfor åbenlyst har mistet interessen for at bruge millioner på at løskøbe søfolkene.

Men Shipcraft skal ikke have lov til løbe fra ansvaret, og offentligheden og den danske regering skal ikke have lov til at glemme Eddy og Søren.

DER ER nu gået yderligere 200 dage, siden vi startede kampagnen. På lørdag har Eddy og Søren været gidsler i to år. De er nu langtidsgidsler, og derfor er det endnu vigtigere, at vi ikke tier. Det er ikke noget, vi påstår, men et dokumenteret fakta fra dem, der ved mest om pirateri og gidsler.

Kommandørkaptajn Stein Olav Hagalid, leder af Nato Shipping Centre, har tidligere sagt:

– Vi har blandt andet set, at kapring af lystsejlere og humanitære arbejdere har modtaget betydelig nyhedsdækning og støtte fra forskellige sider. Men i de tilfælde, hvor handelsskibes besætninger holdes som gidsler, så bliver der sjældent rapporteret om det, og det bør medierne og samfundet lave om på.

En anden ekspert er Jens Vestergaard Madsen. Han er vicedirektør i den amerikanske tænketank One Earth Future og har for den internationale, maritime organisation udarbejdet en årsrapport om pirateri:

– Når det gælder højrisiko-gidsler som besætningen på Leopard (Søren og Eddys skib, red.), så mener vi faktisk, at det er utrolig vigtigt, at medier som jer bliver ved med at holde opmærksomhed på situationen og lægge et pres. Ellers risikerer gidslerne at blive glemt, når de har et rederi, der ikke formår at få dem frigivet.

VI VIL IKKE glemme Eddy og Søren, og derfor er det nødvendigt at bringe interviewet med de to desperate søfolk.

Eddy og Søren skal købes fri nu.

Samme dag bragte fyens.dk en artikel (3), som i starten omhandlede Ekstra Bladets interview og Poul Madsens begrundelse for dette. Her bragte man yderlig en kommentar fra sikkerhedsfirmaet Risk Intelligence, hvor direktør Tino Hansen udtalte sig til Ritzau, og tilsyneladende mente, at det Ekstra Bladet havde gjort, var det værste der kunne ske. Han mente, at det bedste som myndighederne, politikerne og rederiet kunne gøre, var ikke at lade sig påvirke af historierne. Han udtalte:

-Piraterne har opnået det, de ville, nemlig at få hul igennem til dansk presse. Det bruger de i deres taktik for at få flere penge ud af rederiet og for at påvirke myndigheder og politikere. Gidsler – uanset om de er hos somaliske pirater eller er taget til fange andre steder, taler aldrig frit. Uanset om de siger det eller ej, så er de underlagt piraternes kontrol og siger kun, hvad de får lov til-.

Tino Hansen, der har, specialiserer sig i veldokumenterede efterretninger fra det somaliske pirat-miljø, mente, ifølge artiklen, at gidslerne blev brugt af piraterne i et taktisk spil, og at disse pirater ikke er – som nogen måske tror – fattige fiskere, men erfarne, velorganiseret og velbeslået piratforbryderbander.

Jeg skrev følgende kommentar til artiklen på fyens.dk:

Direktør Hans Tino Hansen fra sikkerhedsfirmaet Risk Intelligence siger, at det bedste myndigheder, politikere og rederi kan gøre er, ikke at lade sig påvirke af de historier, som bl.a. Ekstra Bladet bringer om gidslernes tragiske skæbne.

Kære direktør – det er netop hvad de omtalte grupperinger har gjort i to år, og det med det strålende resultat, at seks mennesker er drevet så langt ud i sygdom, afmagt og menneskelig fornedrelse, at de er ved at opgive håbet om redning!

Syntes du det er et resultat der giver mening?

At piraterne bruger medierne i deres bestræbelser på at få så mange penge for gidslerne som muligt, er absolut ikke noget der er ukendt.

Derfor er det ufatteligt, at rederiet ikke fik gidslerne fri mens tid var, inden det blev nødvendigt at f.eks. Ekstra Bladet gik ind i sagen. Det første halve år sløse rederiet med forhandlingsforløbet i en grad der er helt uhørt i den slags sager.

Derfor sidder gidslerne nu, snart på tredje år, uden der er sket noget!

Så Poul Madsen har helt ret, hvis ikke Ekstra Bladet havde lavet deres kampagne, var gidslerne blevet glemt af offentligheden, og jeg er overbevist om, at selv med tavshed, havde de stadig siddet der. For hele den fejlslagne del af denne tragiske gidselsag, startede fra dag et, og er ikke noget der er kommet fordi Ekstra Bladet har omtalt den.

(1) 6. januar 2013 – Ekstra Bladet.dk – **Jeg kan ikke mere, jeg dør her**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1893855.ece>

(2) 6. januar 2013 – Ekstra Bladet.dk – **Poul Madsen: Derfor bringer vi interviewet**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1893847.ece>

(3) 6. januar 2013 – fyens.dk – **Chefredaktør: Pirater har interesse i omtale af gidsler**

<http://www.fyens.dk/article/2223865:Business-Fyn--Chefredaktoer--Pirater-har-interesse-i-omtale-af-gidsler>

40 – Danskerne kræver handling – januar 2013

Ekstra Bladets kampagne – **Skal Eddy og Søren råдне op i Somalia?** – fik efterhånden flere og flere mennesker på barrikaderne for at støtte og gøre opmærksom på gidslerne i Somalia. Der var daglige læserbreve, og det ikke kun i Ekstra Bladet. Andre medier var forsat meget tilbageholdende, og gav så godt som ingen informationer.

Et eksempel på dette kunne læses i Ekstra Bladet 9. januar, hvor bladet skrev om et indslag omkring gidslerne var programlagt i TV2's 'Go' aften Danmark' 8. januar, men blev sløjft igen. TV2's 'Go' morgen Danmark havde 7. januar bragt et indlæg hvor Ekstra Bladets nyhedschef Miki Mistrati havde medvirket i et indslag om gidslerne. Også TV2 News havde bragt et indslag om gidslernes tilstand 6. januar.

Men TV2 ændrede pludselig holdning, selv efter at de havde bestilt en meningsmåling, der viste at 86,50 procent af de adspurgte danskere i denne måling havde udtrykt, at de nu krævede handling for at få gidslerne fri.

I artiklen spurgte bladet redaktøren for 'Go' aften Danmark Jes Schrøder, om det pludselige holdningsskifte. Han svarede bl.a., *-Efter indslaget med Miki Mistrati har vi modtaget nogle henvendelser fra anden part om, at så længe sagen bliver omtalt i danske medier, så er situationen fastlåst, fordi kidnapperne ræsonnerer, at så kan man skrue prisen i vejret. I det øjeblik at tingene går i dvale, så stiger deres motivation for at komme i reelle forhandlinger. Det tager jeg til efterretning og taler også med TV2 Nyhederne, der fortæller, at medmindre der sker noget væsentligt i sagen, så undgår man omtale. Og som mediehus mener jeg, at vi bør have en fælles holdning. Derfor besluttede jeg, at vi ikke skal bringe meningsmålingen, fordi der ikke er nogen væsentlig grund til det-.*

En ny støttedemonstration blev planlagt. Denne gang på initiativ af nogle brave Ærøboer, som havde startet en ny facebook gruppe under navnet – Befri Søren og Eddy -. Denne nye gruppe blev i løbet af kun én uge, den største af grupperne der støttede de seks gidsler. Over 7000 medlemmer fik gruppen samlet, og dermed var der over 12 000 støtter i de tre hovedgrupper på facebook.

Det blev også denne gruppe, som stod for at arrangere støttedemonstrationen, som fandt sted 11. januar.

Den 10. januar, kunne man på Ekstra Bladet.dk læse en artikel med overskriften.

Udenrigsministeriet vil stoppe demo (1)

Her kunne man læse, at hvis det stod til Udenrigsministeriet, så kom der ikke til at være en støttedemonstration den 11. januar.

Ifølge artiklen, var flere af arrangørerne blevet kontaktet af Udenrigsministeriet med besked om, at de skulle droppe demonstrationen.

Bl.a. var tidligere sømand Werner Woer, blevet ringet op – ganske vist ved en fejltagelse, for selv om han var en god støtte i den fælles kamp for gidslernes frigivelse, så var han ikke med til at arrangere den planlagte demonstration. Og han var absolut ikke begejstret for de metoder Udenrigsministeriet lagde for dagen.

Werner Woer udtalte bl.a. til artiklen: *-De skal sgu ikke komme og true os. Vi har ytringsfrihed i Danmark. Det var jo en underforstået trussel om ikke at afholde demonstrationen, fordi det skulle skade forhandlingerne-*.

Kontorchef Søren Vøhtz fra Borgerservice mente ikke, at Udenrigsministeriet lagde pres på, eller truede demonstranterne. Han udtalte til artiklen: *- Efter vi er blevet bekendt med den planlagte demonstration på fredag, så har jeg ringet til arrangørerne og givet dem samme råd, som også søfolkenes faglige organisation har givet offentligt: at jo flere demonstrationer, der er i Danmark, jo længere tid vil det tage, før søfolkene kommer hjem til deres familier. Vi blander os hverken i forsamlings- eller ytringsfriheden-*.

En canadisk piratforsker Hugh R. Williamson, mente ikke, at arrangørerne burde droppe demonstrationen. Han udtalte til artiklen: *-Jeg har meget svært ved at se, at øget offentlighed om sagen vil udsætte gidslerne for en større risiko, end den de allerede er i. det er altså meget nemt at bede om tålmodighed om sagen, når man sidder bag et skrivebord og ikke bliver holdt tilbage af somaliske pirater med en pistol for panden-*.

Jeg blev selv kontaktet, ikke af Udenrigsministeriet, men af personer som påstod at være tæt på sagen, og derfra lød også, at det ville skade gidslernes situation, hvis vi demonstrerede som planlagt. Når jeg bad disse personer om at gøre rede for deres indblik i hvad der skete i sagen, som kunne berettige at demonstrationen blev stoppet, så var der kun tavshed som svar!

Den 8. januar, havde Søfartens Ledere en artikel på deres hjemmeside med titlen:

Søren og Eddy er ikke glemt (2)

Her kunne man læse, at de somaliske pirater var ikke fattige fiskere, men erfarne kyniske forbrydere, for hvem det eneste der havde betydning var penge, og det billigste i Somalia var tid. Og videre, at piraterne spekulerede i presseomtale, som de forstod at udnytte, og at det forlængede gidseltagningen. Derfor var der brug for ro!

Derfor var beskeden fra Søfartens Ledere følgende:

- På lørdag er det to år siden, at Søren Lyngbjørn, Eddy Lopez og deres fire filippinske kolleger blev kidnappede af somaliske pirater.

Det er tragisk, både for vores seks kolleger og for deres pårørende i Danmark, Chile og Filippinerne, at det fortsat ikke er lykkedes at få besætningen frigivet.

Uanset, hvad der er gået forud, er det imidlertid vigtigt, at rederiet Shipcraft, i samarbejde med deres internationale eksperter, får ro til at løse sagen og få besætningen hjem.

Jo mere presseomtale og jo flere demonstrationer, der er i Danmark, jo længere tid vil det tage Søren og Eddy at komme hjem til deres familier.

Vi har fuld forståelse og sympati for de mange mennesker, der kender Søren eller Eddy og alle de almindelige danskere, som finder det uacceptabelt, at gidseltagningen har trukket ud så længe.

Vi opfordrer imidlertid til stor omtanke og hensyntagen omkring 2-årsdagen for kapringen, så gode hensigter ikke resulterer i en forlængelse af gidslernes lidelser.

Derfor deltager Søfartens Ledere ikke i demonstrationer. I stedet appellerer vi til piraterne om at vise, at der også er medmenneskelighed at finde hos dem.

Søren og Eddy er ikke glemt.

Det håber og tror vi, at de ved-

Med al respekt for, at Søfartens Ledere ikke fysisk ville deltage i en demonstration, så havde jeg svært ved at gennemskue netop Søfartens Lederes tavshed, nu gennem det sidste år. Nu var man af den opfattelse, at uanset hvad der var gået forud, så var det absolut vigtigt, at rederiet Shipcraft og deres internationale eksperter, fik ro til at løse sagen og få gidslerne hjem.

Den 29. juni 2011, hvor gidslerne havde tilbragt knap 6 måneder i fangenskab hos piraterne, lød det fra Søfartens Ledere.

"Vi har stor forståelse for, at det tager lang tid at gennemføre forhandlinger om frigivelse af gidsler," siger Fritz Gantzhorn, direktør i Søfartens Ledere: "Men vi er stærkt bekymrede over, at der nu er gået meget lang tid med ingenting."

"En forudsætning for at få søfolkene hjem er, at rederiet gør en aktiv indsats," siger Fritz Ganzhorn: "Og det har vi bestemt ikke indtryk af har været tilfældet her."

Fakta

Søfartens Ledere anmelder rederiet Shipcraft A/S, Gl. Hovedgade 14, 1. sal., 2970 Hørsholm, Direktør Claus Bech for overtrædelse af Lov om sikkerhed til søs, Lov om skibes besætning samt den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv til søs, IMO-konventionen SOLAS, m.v. ved ikke i tilstrækkeligt omfang at have truffet forholdsregler, der effektivt kunne hindre et piratangreb, samt ved ikke efterfølgende på nogen måde at medvirke til eller gøre forsøg på at få rederiets medarbejdere frigivet og hjemsendt.

Disse to citater, samt Fakta, er hvad Søfartens Ledere skrev i en meddelelse på deres hjemmeside 29. juni 2011 (3).

Anmeldelsen af Shipcraft til politiet, og efterfølgende opbakning fra Rederiforeningen af 2010, fik stor medieopmærksomhed. Men siden, er det forbavsende lidt man har hørt fra Søfartens Ledere og rederiforeningen i sagen om gidslerne. Fra at mene, at rederiet intet gjorde for at få gidslerne fri, og så nu, efter at de stakkels mennesker har levet som gidsler i to år, at mene rederiet skal have fred og ro til deres forhandlinger, må uægtelig siges, at være noget af en kovending!

Men ikke kun Søfartens Ledere havde foretaget en kovending. Også flere af landets politikere, de få som udtaler sig om gidselsagen overhovedet, havde ændret holdning. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti, var en af dem.

I en artikel på Ekstra Bladet.dk med titlen – **Espersen om Søren og Eddy: Staten har ikke ansvaret** (4)

I denne artikel udtalte Søren Espersen, der foruden sit tilhørsforhold til Dansk Folkeparti, også er næstformand i Udenrigspolitisk Nævn, at han kunne garantere for, at gidslerne ikke var glemt, og med assistance fra dygtige specialister arbejdede rederiet intenst på at få dem hjem. De gør alt hvad de kan.

Søren Espersen forklarede, at Udenrigspolitisk Nævn fik løbende orientering om sagen, men at processen var mørkelagt af hensyn til gidslernes sikkerhed. Derfor kunne han ikke fortælle offentligt, hvad der blev gjort for gidslerne. Han pointerede, at selv om mange borgere, som havde henvendt sig til ham, og beskyldt politikerne for at være hjerteløse, så var det ikke staten, men rederiet, der havde ansvaret for at få gidslerne hjem. Og i disse bestræbelser bakkede myndighederne op, inden for de rammer de kunne.

Til sidst fastslog Søren Espersen, at Danmark dermed fulgt samme linje som andre stater, der ikke forhandlede med kriminelle, og, at det derfor udelukkende var rederiets ansvar at få gidslerne hjem.

Hvis man gik knap et år tilbage, til slutningen af januar 2012, hvor den danske nødhjælpsarbejder, sammen med sin amerikanske kollega, blev befriet under en amerikansk militæraktion havde Søren Espersen sandelig også en mening om den sag.

I en artikel på Politiken.dk, den 25. januar 2012, med titlen –

DF: Send danske soldater ud efter piratgidsler (5)

Dengang var Søren Espersen (som i artiklen stod som Dansk Folkepartis udenrigsordfører) forarget over, at Udenrigsminister Villy Søvndal lukkede muligheden for, at danske soldater kunne befri danske piratgidsler.

Dansk Folkeparti mente, at danske gidsler ikke kun burde befries, når de tilfældigvis blev involveret i en amerikansk befrielsesaktion, men så gerne, at danske specialstyrker blev sendt på befrielsesaktion i Somalia.

Søren Espersen udtalte bl.a. til artiklen: *-Vi skal sætte hårdt mod hårdt. Vi skal lade gidseltagerne vide, at vores hær og fly og flåde står klar til at gøre, hvad de kan for at befri de af vores landsmænd, som piraterne tager som gidsel-*

Søren Espersen var dybt forundret over Udenrigsministerens kommentarer til den amerikanske befrielsesaktion. Udenrigsministeren havde udtalt til Ritzau, at andre danske gidsler ikke skulle forvente lignende aktioner fra dansk side, og at Danmark ikke ønskede at indlede en ny barsk linje med dødelige aktioner over for somaliske gidseltagere.

Hertil udtalte Søren Espersen følgende: *-Det er meget, meget rystende, at Søvndal siger lige ud, at den slags gør Danmark ikke. Det er da en underlig melding. En Udenrigsminister kunne da i det mindste have ladet muligheder stå åbne. Nu afvikler han i stedet presset og gør det meget lettere for gidseltagerne at få det, som de vil have det-*

Også her kunne man vel tale om en meningsændring der var til at føle på. Fra politisk side, havde deisen i hele det lange gidselforløb været, at Danmark ikke forhandler med kriminelle og pirater. Og jeg mente helt klart, at politikerne dermed løb fra deres del af ansvaret. Ganske vist var det rederiet, der efter lovgivningen har ansvaret for deres ansatte. Men det ansvar kunne/vil rederiet tilsyneladende ikke løfte.

Jeg havde fuld forståelse for, at man ikke kunne fremlægge detaljerede oplysninger om gidslernes situation. Men spørgsmålet om, hvad blev der gjort for at få gidslerne fri, både fra rederiets og myndighedernes side, havde, nu efter to års forløb fået offentlighedens interesse. Når man så samtidig var vidne til, at flere politikere ikke gik af vejen for at skifte holdning, alt efter hvad vej vinden blæste, var det vel helt naturligt, at den danske befolkning protesterede og krævede handling!

Informationskilder:

(1) 10. januar 2013 - Ekstra Bladet.dk - **Udenrigsministeriet vil stoppe demo**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1896629.ece>

(2) 08. januar 2013 – Søfartens Ledere.dk – **Søren og Eddy er ikke glemt**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2013/1/soeren-og-eddy-er-ikke-glemt.aspx>

(3) 29. juni 2011 – Søfartens Ledere.dk – **Søfartens ledere melder Shipcraft til politiet**

<http://www.soefartensledere.dk/nyheder/2011/6/soefartens-ledere-melder-shipcraft-til-politiet.aspx>

(4) 10. januar 2013 – Ekstra Bladet.dk – **Espersen om Søren og Eddy: Staten har ikke ansvar**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1896257.ece>

(5) 25. januar 2012 – Politiken.dk – **DF: Send danske soldater ud efter piratgidsler**

<http://politiken.dk/politik/ECE1518762/df-send-danske-soldater-ud-efter-piratgidsler/>

41 – Demonstrationen 11. januar 2013

Demonstrationen 11. januar 2013, blev, takket være indsatsen fra de brave Ærøboer, den hidtil største fysiske manifestation af den danske befolknings krav om handling i gidselsagen. Trods den foregående uges formaninger om ikke at demonstrere, mødte mange mennesker frem på Christiansborg slotsplads.

Dagen forinden havde Shipcraft udsend en af deres sjældne pressemeddelelser, som lød (1):

Vi runder desværre snart to-årsdagen for gidseltagningen og tilbageholdelsen af vores stakkels kolleger, der holdes fanget under kummerlige forhold i Somalia. Vi kan kun forestille os, hvilke grusomme trængsler de og deres pårørende gennemlever.

Siden dag ét for tilfangetagelsen, har vi arbejdet målrettet på at få frigivet gidslerne hurtigst muligt, og det fortsætter vi uophørligt med sammen med de professionelle rådgivere, vi har fået anbefalet.

Nøglen til at gøre en ende på vores besætnings mareridt ligger imidlertid udelukkende hos de pirater, som tilbageholder dem. Vores tanker og håb om en snarlig løsladelse går til vores besætning.

*Venlig hilsen
Claus Bech*

Den lignede jo de tidligere pressemeddelelser, bortset fra, at der i denne ikke manes til tavshed, men at Shipcraft derimod nu mente, at nøglen til gidslernes frigivelse nu udelukkende lå hos piraterne. Så må man jo gøre op med sig selv, hvordan det skulle tolkes!

Jeg kom med toget fra Frederiksværk, og havde aftalt at mødes med deltagere, jeg kendte fra facebook siderne, men allerede på Østerport S-banestation mødte jeg unge mennesker fra Ærø, som delte opfordringer til demonstrationen ud. Det samme flere gange på vejen til slotspladsen.

Hvor mange demonstranter der var samlet, var svært at bedømme, men der var mange. Demonstrationen forløb i god orden, og god stemning, på trods af den tragiske situation der var baggrund for, at vi var mange der viste vores vrede og frustration over gidslernes situation.

Medierne var repræsenteret af Ekstra Bladet, Fyens Stiftstidende og enkelte andre af de skrevne medier.

DR-TV valgte ikke at bringe noget fra demonstrationen. På Fyens Stiftstidende forside, kunne man dagen efter, den 12. januar læse, at DR's nyhedsdirektør Ulrik Haagerup, havde forklaret, at beslutningen var truffet efter samtaler med blandt andre politiet og Udenrigsministeriet, og ikke mindst ud fra den gængse holdning, at medieomtale af sagen skader gidslerne. TV2, og TV-Fyn, bragte korte omtaler af demonstrationen. I samme artikel udtalte nyhedsdirektør Michael Dyrby, at 'hans' kunne ikke blive væk. Han begrundede det med følgende udtalelse:

-Vores primære mål er at få Søren og Eddy hjem. Derfor er vi også tilbageholdende med at dække sagen. Men demonstrationen er en del af virkeligheden, så derfor er vi der-.

I artiklen var der også en udtalelse fra kulturordfører i Dansk Folkeparti, Alex Ahrendtsen, der var kort forbi demonstrationen, som han støttede. Han udtalte: *-Jeg har samme frustration, og demonstranterne har min fulde støtte både moralsk og politisk som folketingsmedlem og fynbo-.*

Fyens Stiftstidende dækkede, foruden forsiden den 12. januar, også demonstrationen med to sider inde i bladet. Her kunne man bl.a. læse, at folkene fra Ærø havde været på stikkerne siden kl. 0500, hvor der var afgang med Marstalfærgen. Også fra Ærøskøbing var der færgeafgang med demonstranter. Ærø's kommunalbestyrelse, med borgmester Karsten Landro i spidsen, havde sponseret fribilletter til færgerne. Borgmesteren, som ikke selv deltog i demonstrationen, udtalte til avisen:

-Det er en meget vanskelig situation, det her. Vi har i to år fulgt og rettet os efter den officielle linje. Nu har en gruppe borgere på Ærø fået nok og spurgt om fribilletter til færgerne, så man kunne få flere til at deltage fra Ærø. Det syntes vi godt, at vi kunne give dem efter nu to års tavshed om sagen. Også selv om kommunen officielt ikke deltager i noget-.

To af arrangørerne af demonstrationen, Laura Lynge og Frank Thorsted, var begge overrasket over den store opbakning, der havde været til sagen. Ikke mindst i lyset af den korte tid der havde været til rådighed.

Laura Lynge sagde til avisen: *-I forhold til at folk har skullet planlægge at tage til København med fire dages varsel, så må man sige, det er et flot fremmøde. Det er nemt at trykke like på facebook, men 80 tilmeldte på Marstalfærgen og 40 på Ærøskøbingfærgen vidner om et flot fremmøde-.*

Avisen bragte også et uddrag fra et par af talerne til demonstrationen. Selv om de fleste politikere var tavse, og holdt sig væk fra slotspladsen, så var der enkelte der viste sig. Blandt dem var Folketingsmedlem Christian Juhl fra Enhedslisten. Han holdt en tale, hvor han bl.a. sagde følgende:

-Eddy og Søren er i en helt forfærdelig situation. det er ganske uacceptabelt, at mennesker skal udsættes for sådan noget. Arbejdsgiverne i Danmark har ret til at ansætte og afskedige medarbejdere. Men med den ret følger også pligt til at passe på sine ansatte. Hvis søfolk ikke kan få deres løn, kan man tage pant i skibet. Det samme kunne man gøre i den her situation ved at sige, at hvis ikke gidslerne er befriet inden for tre måneder, må en anden instans overtage opgaven, og så sende regningen til rederiet-.

Der blev optaget en video af Tv News Danmark, som er et Internationalt Broadcast selskab. Denne video – **Søren og Eddy fanget i Somalia** – (2) ligger på YouTube, og kan ses på linket under informationskilder. Videoen viser med interviews, uddrag af taler, m.m. hele stemningen og baggrunden for demonstrationen på en rigtig god måde. Så jeg syntes, at læserne skal klikke ind på denne video, den er absolut værd at se.

Det var ikke kun på Christiansborgs slotplads, der blev demonstreret til støtte for de seks gidsler. Besætningen på et skib i Singapore gav støtte til gidslerne, selv om de ikke fysisk kunne være tilstedet på slotspladsen. I stedet sendte de en meddelelse til facebook gruppen – Befri Søren og Eddy, med teksten:

Fra et dansk skib i Singapore hvor besætningen er frustrerede over ikke at kunne deltage i dagen demonstration, men derfor i stedet sender denne hilsen. Hilsnen er personligt og er på ingen måde udtryk for vores arbejdsgivers holdning. Vi håber at dagen i dag kan ruske op i situationen. Lad os nu få dem hjem. Med meddelelsen fulgte dette billede.

Andre gav udtryk for deres mening på skrift. En af landets kendte bloggere Anne Sophia Hermansen, gav sit bidrag til debatten om gidslerne, med et blogindlæg i Berlingske 11. januar, før demonstrationen startede. Overskriften var –

Havde Søren og Eddy været to blondiner på 25 år (3) – Anne Sophia Hermansen skrev bl.a.

-Man fristes til at tænke, at havde Søren og Eddy været en fotogen familie eller to blondiner på 25 år og involveret i humanitær arbejde, så havde de nok ikke siddet og rådnet op i Somalias ørken i dag. Så havde vi set massiv nyhedsdækning, støtteaktioner, indsamlinger på Facebook, debatindlæg fra KVINFO og statsministeren ville have nævnt de stakkels kvinder i sin nytårstale, ligesom aviserne ville have fulgt op med Ledere og diskuteret det forfærdelige i situationen-.

Blogindlægget forsætter med forskellige beskrivelser af hvad ASH mener om mediernes tavshed, den danske indsats virkning på faldet i piratkapringer, og hvad der burde gøres anderledes, og slutter med følgende:

-Men det løser ikke Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez 'problem her og nu. Efter to år kan det se ud, som om mange i denne sag har mistet deres vigtigste navigationsredskab, nemlig det moralske kompas. At mændene ikke vurderes at være pengene værd af et rederi, der udviser et imponerende tab af dømmekraft og faktisk ikke burde drive virksomhed, når de ikke kan finde ud af at behandle deres medarbejdere ordentligt.

Og mens de to sømænd holdes fanget i den somaliske ørken, bruger medierne med undtagelse af Ekstra Bladet tid og spaltepads på at diskutere polske varer i Netto, X Faktor, royal tvillingfødselsdag, en Venstre-borgmesters misbrug og om børn må lege doktor og være nøgne.

Vi burde markere to-års dagen med at løskøbe dem og sige undskyld for at have nølet så længe-.

Et andet debatindlæg/læserbrev på Politiken.dk/Debat (4) med overskriften – **Censur og sømænd**, hvor en sømand fra Svendborg gav sin mening tilkende, og de efterfølgende kommentarer til begge indlæg syntes jeg helt klart viste, at gidslernes skæbne efterhånden havde fået store dele af befolkningen til at reagere. Kommentarerne var mange og vidt forskellige. Men alene det, at der blev kommenteret på de forskellige fora, var jo i høj grad medvirkende til at flere og flere fik viden om hvad der foregik.

Og, ikke mindst, så kom der andre meninger på bordet, end dem eksperter og andet godtfolk, mente, var det eneste rigtige. Politikerne kunne jo heller ikke bare total ignorere folkets meninger, selv om de gjorde ihærdige forsøg på at få os til at tie.

Som der blev sagt fra flere sider, - hvis tavshed var løsningen, så havde det ikke været nødvendigt at demonstrere for at råbe politikere og andre ansvarlige op. Så havde de seks søfolk været frie mennesker for længst.

Informationskilder:

(1) 10. januar 2013 – Shipcraft - **Press release 11, January 10th, 2013**

http://www.shipcraft.dk/press/Pressemeddelelse_11.pdf

(2) 13. januar 2013 – youtube.com – tvnewsdanmark - **Søren og Eddy fanget i Somalia** (video fra demonstrationen -31 min.)

<http://www.youtube.com/watch?v= J0pGAc74gk>

(3) 11. januar 2013 – Berlingske.dk – **Havde Søren og Eddy været to blondiner på 25 år (ASH's blog)**

<http://annesophia.blogs.berlingske.dk/2013/01/11/havde-soren-og-eddy-vaeret-to-blondiner-pa-25-ar/>

(4) 11. januar 2013 – Politiken.dk/Debat – **Censur og sømænd**

<http://politiken.dk/debat/laeserbreve/ECE1865738/censur-og-soemaend/>

42 – Dagene efter demonstrationen 11. januar 2013

Den 12. januar 2013, kunne man på internetsiden Shippingwatch, som er en søfarts nyhedssider, læse en artikel skrevet af journalist Ole Andersen, med overskriften –

Berygtet leder af pirater i Somalia stopper karrieren (1).

I artiklen kunne man læse, at Somalias formentlige mest berygtede piratleder indstillede sin kriminelle "piratkarriere". Denne forbryder Mohamed Abdi Hassan, kendt under navnet "Big Mouth", og hvis piratgruppe har stået bag en lang række kapringer i Det Indiske Ocean og "tjent" millioner af dollars i løsesum, erklærede nu frejdigt, at han indstillede karrieren efter otte års hærgen.

Ligeledes kunne man læse, at myndighederne i Somalia menes at have udstyret denne forbryder med et diplomatpas. Ifølge FN, og artiklen, har han brugt dette pas til at besøge sin familie i udlandet.

Da jeg læste dette, måtte jeg lige læse det en gang til, inden det rigtig gik op for mig hvad der stod. Min vrede og harme ved at læse dette, var dæleme til at tage og føle på. Når man samtidig satte det i kontrast til, at vi lige havde demonstreret for at råbe politikerne og øvrige ansvarlige op, ville min frustration næsten ingen ende tage.

Bedre blev det ikke, da jeg få dage senere, den 15. januar 2013, kunne læse nok en artikel i Shippingwatch, skrevet af journalist Jakob Vestager, og denne gang med overskriften –

Redere: Toppirats karrierestop måske en del af opblødning (2)

Her udtalte vicedirektør for Danmarks Rederiforening, Jan Fritz Hansen, som også er formand for de Europæiske Rederes Anti-piratudvalg, at det var godt nyt og måske udtryk for en tendens, at "Big Mouth" havde indstillet sin karriere, og har overtalte en række kupaner til det samme.

Da tog min retsbevidsthed sig lige en tur på standby, eller rettere, kæden hoppede helt af! Selvfølgelig kunne jeg godt indse, at hvis flere af piratlederne indstillede deres "karrierer", ville det have betydning for den nedgang i piratangreb der var sket over det sidste års tid. Men derfra, og til på det nærmeste at skamrose, og belønne denne infame forbryder for hans store "offer", er, efter min mening, helt uden den mindste gnist af fornuft eller rimelighed.

Danmark havde i starten af 2012 fordoblet sin udviklingsbistand fra 100 til 200 millioner kr. de næste tre år, med fokus på god regeringsførelse og statsopbygning i Somalia.

To måneder senere yderlig et engangsbidrag på 12 millioner kr., til en stabilitetsfond. Det kan læses på Udenrigsministeriets hjemmeside (3).

Nu, et år efter, var Danmarks situation, at seks uskyldige søfolk havde siddet som gidsler hos de somaliske pirater i to år. Rederiets formodede forhandlinger havde hidtil været nyttesløse. Søfartens organisationer var tavse omkring gidslernes fortvivlede situation, en enkelt, Søfartens Ledere, havde dog intet imod, sammen med Udenrigsministeriet, at forsøge at stoppe demonstrationer og anden omtale for at råbe de ansvarlige i denne tragiske sag op!

Alt imens bliver en berygtet forbryder af værste skuffe, på det nærmeste belønnet for sine grove forbrydelser mod uskyldige søfolk, med et diplomatpas?

At en stor del af del af den danske befolkning efterhånden havde fået nok, og krævede handling for at få gidslerne fri, havde udadtil måske ikke den store indvirkning på de ansvarlige politikere, rederiet og andre involverede i forhandlingsprocessen. Men jeg var temmelig overbevist om, at det medvirkede til at presse på, og påvirke fremskyndelsen af processen, både hos piraternes og rederiets forhandlere. Det måtte bare ikke komme til offentlighedens kendskab.

Og der var virkelig opbakning i Danmark, for at få gidslerne frigivet. En vognmand fra Faaborg, som var født på Ærø, besluttede at stille sin lastvogn til rådighed for at udbrede budskabet om gidslernes skæbne. Presenningen på den store lastbil blev omdannet til en stor kørende plakatsøjle, med Ekstra Bladets slogan – Skal Eddy og Søren rådne op i Somalia? – samt, - Gidsler i mere end 700 dage NU SKAL DE HJEM. Presenningen blev finansieret af Ekstra Bladet.

Vognmand Finn Jespergaard sagde i en artikel i Ekstra Bladet, 12. januar 2013, at han følte der skulle ske

noget. Nu er det simpelt hen nok. Det er mennesker vi snakker om. Sagen havde gjort et stort indtryk på vognmanden, og han håbede at hans lastvogn kunne gøre blot en lille forskel, når den kørte rundt på landevejene i Danmark og i Norden. Og, selv om presenningen måske kunne betyde tab af kunder i hans forretning, så mente han at det var det rigtige at gøre.

To unge mennesker fra Slagelse, Lennart Dahl og Jacob Sjøstein, producerede en bagrudestreamer med billede og tekst, som vist på dette foto, som var min egen beskedne indsats, da jeg ikke havde bil. Streamerne blev solgt for fremstillingsprisen til

hele landet, og blev en stor succes. Lennart Dahl udtalte til Ekstra Bladet 19. januar 2013.

–Jeg havde egentlig tænkt over det nogen tid, men da Ekstra Bladet bragte interviewet med Søren nede fra Somalia, så blev det sat i gang. Og hvis vores initiativ kan sætte fokus på sagen og måske bare gøre en lille forskel, så er det hele arbejdet værd-.

I Eddy Lopez's hjemland Chile, blev der også demonstreret. I en artikel i Ekstra Bladet 15. januar 2013, kunne man læse, at en demonstration bestående af de nærmeste pårørende til Eddy Lopez, bl.a. hans mor, var mødt op ved den danske ambassade i byen Santiago. De var stærkt utilfredse med, at det nu efter to år stadig ikke var lykkedes rederiet Shipcraft eller de danske myndigheder at få gidslerne hjem. De 20 demonstranter havde taget turen fra den chilenske havneby Valparaiso til Santiago. Eddy Lopez' mor havde overbragt et brev til den danske ambassadør i Chile, hvor familien bad om svar på, hvad der blev gjort for at befri Eddy. Ambassadøren lovede Eddy Lopez' mor et møde, hvor han ville forsøge at besvare hendes spørgsmål.

En somalisk forening i Aarhus – AARHUSOMLI – udsendte en pressemeddelelse 11. januar 2013, med en appel hjælp til løsladelse af de danske gidsler i Somalia (4).

I meddelelsen stod bl.a. – *Pirater og andre ligesindede krigsherrer har ikke blot holdt over tusind udlændinge som gidsler. De har også i en årrække terroriseret den hårdt prøvede somaliske befolkning.*

AarhuSomali appellerer til de danske og somaliske myndigheder om at gøre, alt hvad de kan, for at sikre løsladen af de danske gidsler og deres kollegaer. Vi har at gøre med international kriminalitet, som kræver fælles international koordinering og indsats-.

Så der var mange, og forskellige mennesker der viste interesse for, at støtte op i kampen for gidslerne.

Informationskilder:

(1) 12. januar 2013 – Shippingwatch.dk – **Berygtet leder af pirater i Somalia stopper karrieren**

<http://shippingwatch.dk/Rederier/article4979336.ece#ixzz2HwGWkY57>

(2) 15. januar 2013 – Shippingwatch.dk – **Redere: Toppirats karrierestop måske del af opblødning**

<http://shippingwatch.dk/Rederier/article4981497.ece#ixzz2IE3Y4S1C>

(3) 23. februar 2012 – Udenrigsministeriet – **Danmark bidrager til styrket international indsats for stabilisering i Somalia.**

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/nyhederogpublikationer/udenrigspolitiske-nyheder/newsdisplaypage/?newsid=79f059a4-0a3b-4bf1-82ec-0f006187c504>

(4) 11. januar 2013 – AarhuSomali Forening – **Appel om hjælp til løsladelse af de danske gidsler i Somali**

http://aarhusomali.dk/User_files/77c09ecad4f4a63703a4b79d12838eaf.pdf

43 – Søren Lyngbjørn svigtet af S.L. – februar 2013

Den 19. februar, kunne man på ekstrabladet.dk læse en artikel med overskriften –

Gidsel svigtet af fagforening (1)

Af artiklen fremgik det, at styrmand Søren Lyngbjørn faktisk var medlem af Søfartens Ledere, og havde været det under hele den lange gidselsag. Lige fra starten havde Søfartens Ledere pointeret, at ingen af gidslerne var medlem af foreningen. Fejlen med Søren Lyngbjørns medlemskab blev først opdaget i efteråret 2012, hvor mandens familie henvender sig til Søfartens Ledere, og beder om at sætte hans kontingent betaling i bero.

Direktør i Søfartens Ledere Fritz Ganzhorn erkendte, at der var begået en fejl, og forklarede dette med, at foreningen missede medlemskabet, fordi de ikke havde fulde oplysninger på Søren Lyngbjørn, og således ikke fandt ham i systemet fra starten, men først da familien kontaktede S.L., og medlemssystemet gennemgås på ny, fandt man ud af rette sammenhæng. Direktøren beklagede selvfølgelig, men afviste samtidig at fejlen skulle have haft konsekvenser.

Fritz Ganzhorn udtalte til artiklen: *-Jeg syntes ikke, at det har gjort nogen forskel. Vi traf fra starten af en beslutning om at stille os til rådighed for deres pårørende og hjælpe dem. Det gælder både Eddy Lopez, som ikke er medlem og Søren Lyngbjørn, som vi på daværende tidspunkt troede ikke var medlem.*

Men det kommer til at betyde noget, at Søren er medlem, når han kommer hjem, hvor der skal bruges advokatbistand og andet-.

I artiklen var der også en udtalelse fra professor og arbejdsmarkedsforsker ved Institut for Statskundskab på Aalborg Universitet, Flemming Ibsen. Han mente, at det var noget rod, og undrede sig over at man ikke kunne finde ud af, at Søren Lyngbjørn var medlem. Flemming Ibsen udtalte til artiklen: *-Det er ikke noget, Søfartens Ledere kan være stolte af. For medlemservice i den situation er det mindste, man kan forvente af en fagforening. Han (Søren Lyngbjørn) kan med rette sige, at han har fået en elendig service-.*

Dagen efter, 20. januar 2013, lagde Søfarten Ledere en medlemsinformation på deres hjemmeside:

-Ekstra Bladet beskylder Søfartens Ledere for at svigte Søren Lyngbjørn- (2)

I denne medlemsinformation redegjorde Søfartens Ledere for hvad de har gjort, og forsat gør i gidselsagen. Bl.a. pointeres det, at medlemskab af foreningen er uden betydning, for foreningens ønske om at hjælpe gidslerne og deres pårørende, og mente at Ekstra Bladet drog en forkert sammenhæng i den forbindelse.

-Søfartens Lederes bestyrelse har den opfattelse, at alle tilbageholdte danske søfolk – uanset medlemskab – kan få den hjælp og støtte vi har mulighed for at give, under deres tilfangetagelse. Det samme gælder deres pårørende, som vi af medmenneskelige årsager hjælper i det omfang, der modsvarer deres individuelle ønsker og behov-.

S.L. havde ikke mulighed for at gå i detaljer om sagen, eller hvad de tilbød og hvordan de bistod de pårørende, og mente derfor at Ekstra Bladets kritik var en gratis omgang for bladet.

I informationen skrev S.L. omkring fejlen med Søren Lyngbjørns medlemskab, at det selvfølgelig var en fejl som de beklagede, og som pinte foreningen. Man forklarede, at da overfaldet på Leopard fandt sted i januar 2011, havde foreningen henvendt sig til rederiet Shipcraft, men her ønskede man imidlertid ikke at oplyse navnene på de involverede søfolk.

Senere, da der opstod rygter i maritime kredse om den mulige identitet på den danske styrmand, viste Søfartens Lederes medlemssystem desværre ikke at Søren Lyngbjørn var medlem af foreningen. Og, at han faktisk havde været det siden begyndelsen af 1990'erne.

Først da pårørende til Søren Lyngbjørn, omkring et år senere henvender sig til foreningen, blev det muligt af få oplyst de fulde data og få klarlagt, at han var medlem af foreningen.

Bestyrelsen i Søfartens Ledere slog i informationen helt fast, at foreningen ikke medvirkede i de igangværende forhandlinger, og at foreningen under ingen omstændigheder bidrog til betaling af løsesum. Det var opgaver og ansvar, der udelukkende påhvilede rederiet og evt. de økonomiske interesser omkring skib og last.

Endvidere indeholdt informationen en del oplysninger om hvilke opgaver foreningen kunne bidrage med, når gidslerne var løsladt, samt foreningens holdning til hvilken rolle de mente pressen, og ikke mindst Ekstra Bladets massive dækning, spilede for sagen.

Det var jo helt klart, at Søfartens Ledere ikke var tilfreds med denne afsløring. Jeg har selv været medlem af Søfartens Ledere (efter fusion med Dansk Skipperforening, hvor jeg var medlem siden 1973) til jeg gik på efterløn, og har også tidligere brugt foreningens ressourcer i forbindelse med faglige tvister. Bl.a. i efteråret 2008, hvor jeg havde en sag kørende med netop Shipcraft, efter jeg havde nægtet at sejle gennem Adenbugten med deres skib Puma, på grund af det tiltagende pirateri. Her fik jeg god opbakning og støtte fra Søfartens Ledere. Men selv om min daværende sag også drejede sig om pirateri, var den unægtelig af en aldeles anderledes karakter.

I Ekstra Bladet 20. februar, var jeg interviewet til artiklen – **Fagforening svigtede Søren** – hvor jeg udtalte følgende: *-Som medlem forventer man, at ens interesser bliver varetaget, når man har brug for det. Så derfor er det ekstremt pinligt, når de lader Søren i stikken på grund af fejl i deres system. Det må simpelt hen ikke ske-.*

Artiklen fortsatte med at konstatere, at Søfartens Ledere havde holdt meget lav profil det seneste år, og kun enkelte gange meldt noget ud. Bl.a. i januar, hvor foreningen opfordrede til ro omkring sagen, og appellerede til ikke at møde op til demonstrationen 11. januar. Hertil svarede jeg:

-Vi har jo tydeligvis set, at tavshed ikke hjælper i den her sag. I stedet burde Søfartens Ledere gå ud og lægge et massivt pres på de ansvarlige for at få gidslerne fri. Det skylder de deres medlemmer og ikke mindst Søren Lyngbjørn-.

Jeg skrev derefter, den 21. februar 2013, en mail til Søfartens Ledere, hvor jeg redegjorde for min egen holdning til sagen, brevet blev også lagt på min blog (3):

Fagforening svigtede Søren

Det var overskriften på en artikel i Ekstra Bladet 20. februar. 2013

Sagen kort er, at et af de seks gidsler i Somalia, Søren lyngbjørn, er medlem af Søfartens Ledere (efterfølgende forkortet S.L.) og har været det siden starten af 1990'erne. Desværre har S.L. "overset" dette på grund af sjusk i medlem systemet, og "opdagede det først da Søren's omgangskreds henvendte sig, efter sigende, for at få hans kontingent indbetaling sat i bero. Det skete i efteråret 2012, desværre efter at S.L. havde skiftet kurs, og gennem det sidste år har forholdt sig til "eksperternes" parole om, at tavshed er guld.

Man kan selvfølgelig mene, ville det faktum at Søren Lyngbjørn er medlem af S.L., have gjort nogen forskel?

Det mener jeg helt klart er tilfældet, når man ser på hvordan sagen siden er forløbet.

Set gennem mine briller, bringer denne afsløring et nyt perspektiv ind i den tragiske gidselsag. Et perspektiv, som kunne have været brugt i kampen for at påvirke de ansvarlige i sagen, nemlig i første omgang rederiet Shipcraft, og siden de danske myndigheder og politikere.

Den 21. juni 2011, udtaler S.L. sig til Ritzau, at de, efter henvendelse de to danske gidslers familie, desværre kun er i stand til at komme med trøst, råd og vejledning. - Det er desværre det eneste vi har, kunne gøre for dem, da ingen af de to gidsler er medlemmer hos os. Vi er bundet op på en klausul om, at vi kun kan hjælpe medlemmer. Så i denne sag har vi kun kunnet støtte op med hjælp, vejledning og gode råd. - sagde direktør i S.L. Fritz Ganzhorn.

Den 29. juni 2011, anmelder S.L. rederiet Shipcraft til politiet. Begrundelsen for denne anmeldelse var, at der var skabt tvivl om hvorvidt rederiet havde gjort tilstrækkeligt for at beskytte besætningen på LEOPARD.

Havde S.L. ved denne anmeldelse kunne sige, at et af deres medlemmer var blandt gidslerne, er jeg overbevist om at man havde stået betydeligt bedre. Anmeldelsen blev bakket op af Rederiforeningen af 2010, og gav helt sikkert politikerne et velfortjent los i r..., og fik dem til at vågne op for en kort bemærkning.

Både Socialdemokraterne og SF ville stille krav om, at regeringen gik ind i sagen. Desværre havde det tilsyneladende ingen effekt. Men kunne måske havde haft det, hvis de faglige organisationer havde stået mere sammen i deres pres, og udvist den fornødne solidaritet med gidslerne?

At E.B. afsløring ikke ændrer noget nu her, hvor gidslerne har siddet fanget i mere end to år, er sikkert helt rigtigt. Og at medlemskabet først er blevet opdaget for nogle måneder siden, er helt klart en fejl som ikke burde kunne finde sted.

For et er givet. Selv om det helt klart er rederiet Shipcraft der er ansvarlig for deres ansattes ve og vel, er det såvel søfartens organisationer, samt den danske regering, der står for at bevirke der findes en fornødent lovgivning, som dels kan give repressalier overfor rederier der handler uansvarligt i en gidselsituation, dels kan varetage gidslernes retssikkerhed.

Og som organisation ville S.L. helt sikkert havde stået stærkere, når der skulle lægges pres på rederiet og politikerne, hvis man kunne påpege at der var et medlem blandt gidslerne.

Siden 2007, hvor den første gidselsag fandt sted med kapring af Danica White, har Danmark været involveret i 8 gidselsager. Dog ingen af samme varighed, som den aktuelle. Og hvad er der sket i forhold til at tage vare på gidslernes situation – intet desværre!

Danmark har brugt oceaner af tid til endeløse diskussioner og forhandlinger med alverdens forskellige lande om at bekæmpe pirateriet på søen, og ikke mindst, mange milliarder kroner på dette projekt. Samt bevilge yderlige penge til at andre lande skal påtage sig at retsforfølge de forholdsvis få ”menige” pirater som danske krigsskibe fanger. Det roser de danske politikere sig gerne af, ja, de går endda så vidt, at de mener det er et forbillede for resten af verden, og Danmarks Rederiforening giver den lige en tand ekstra, og betragter den store danske søfartsnation – som værende en maritim stormagt!

Men når det kommer til at varetage gidslernes ulykkelige situation, så må jeg sgu sige – det er der ikke meget stormagt over – tvært imod.

Så bliver der stilhed i den maritime stormagt, en stilhed der breder sig ud i den fjerneste krog af stormagts berømmelige rige. Og beklageligvis også smitter af i andre dele af det danske rige.

Men det har man skam også en forklaring på. Tavsheden er af hensyn til de svære forhandlingsgang. Og sandelig også fordi piraterne ikke skal få at vide, hvad der sker!

Skal danske søfolk i fremtiden have tillid til at deres organisationer, og den danske stat står dem bi, hvis de skulle være uheldige at blive taget som gidsler, så skal der andre boller på suppen. Så hjælper det ikke med forsat at forholde sig tavs omkring gidselsager. Der skal gøres noget for at give gidslerne den fornødne retssikkerhed, som de i så høj grad her brug for, og som de ansvarlige så skammeligt vende det blinde øje til. Hvis ikke det er muligt at opnå enighed om en international piratdomstol, som har været på tale i mange år, så må de enkelte søfartsnationer selv tage sig sammen, og gøre noget for deres egne søfolk.

Ligesom artiklerne i medierne ikke faldt i god jord hos Søfartens Ledere, så gjorde mit brev det heller ikke. Jeg fik kort tid efter en mail fra Søfartens Ledere, hvor Fritz Ganzhorn skrev – at vi jo ikke var enige, men om jeg ikke havde lyst til vi mødes og fik en snak om tingene.

Det ville jeg gerne. For selv om vi ikke var enige, skulle det absolut ikke være til hindring for en fornuftig snak om tingene. Vi mødtes en formiddag over en kop kaffe, og fik en rigtig god snak om gidselsagen og dens udvikling. Denne snak medførte dog ikke, at der kom nyt frem i sagen, og heller ikke, at nogen af os ændrede mening eller holdning.

Min fornemmelse var, at Søfartens Ledere ikke fik egentlig viden om hvordan evt. forhandlinger skred frem og ikke var med i selve ”maskinrummet”, og derfor ikke havde nogen indflydelse på forløbet. Men jeg fornemmede også, at der skete noget i kulisserne som selvfølgelig ikke kunne videregives til offentlighedens kendskab.

Informationskilder:

(1) 19. februar 2013 – Ekstra Bladet.dk – **Gidsel svigtet af fagforening**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1923536.ece>

(2) 20. februar 2013 – Søfartens Ledere.dk – Medlemsinformation: **Ekstra Bladet beskylder Søfartens Ledere for at svigte Søren Lyngbjørn**

<http://soefartensledere.dk/nyheder/2013/2/medlemsinformation-ekstra-bladet-beskylder-soefartens-ledere-for-at-svigte-soeren-lyngbjoern.aspx>

(3) 21. februar 2013 – pelarsen.dk/blog – **Fagforening svigtede Søren**

<http://www.pelarsen.dk/2/post/2013/02/-fagforening-svigtede-sren.html>

44 – Demonstration 22. marts 2013

Marts måned startede med en opsigtsvækkende meddelelse om, at Somalias præsident havde givet amnesti til 959 unge pirater. Det kunne man læse på shippingwatch.dk den 1. marts, i en artikel skrevet af Ole Andersen (1).

Ifølge artiklen, var den givne amnesti begrundet med, at det var for at begrænse pirattruslen mod skibsfarten ved Afrikas Horn.

FN billigede ikke dette tiltag. Retsforfølgelse af de kriminelle er den eneste farbare vej, hvis det skal lykkedes at få frigivet de omkring 130 søfolk, der forsat er i piraternes varetægt.

Jeg var målløs – først belønnede man en af de mest hårdkogte piratledere med diplomatpas, og nu dette uhørte tiltag. Jeg var temmelig sikker på, at der var mange unge mennesker i "pirathæren", der enten var lokket til at være en del af denne, eller måske truet til det. Men det ændrede ikke ved det faktum, at de havde været aktører i en forbrydelse, og derfor selvfølgelig skulle straffes for dette. Så jeg havde absolut fuld forståelse for FN's holdning til dette tiltag.

Efterhånden som tiden gik, og der tilsyneladende ikke skete noget i sagen med LEOPARD's gidsler, og man samtidig kunne læse ting som ovenstående, syntes jeg det var ubegribeligt at danske politikere forsat kunne mene, at tavshed omkring gidslernes situation var det bedste bud de kunne komme med. Det var sørgeligt at være vidne til.

Den 8. marts 2013, skrev jeg følgende på min blog (2) –

Kan pirateri og gidseltagning ses på med positive øjne?

En del mennesker har gennem den tid jeg har skrevet om pirateriet, spurgt om jeg slet ikke kunne skrive noget positivt om emnet, i stedet for altid at være negativ og kritisk. Jeg har gransket, de efterhånden slidte hjerneceller, for at finde noget positivt at skrive, og det er dæleme ikke nemt.

Ang. de seks gidsler fra LEOPARD, og deres tragiske situation, kan jeg under ingen omstændigheder se noget positivt overhovedet. Den sag er så tragisk og skamfuld for hele det samlede Danmark, og ikke mindst for den danske stat og dansk søfart, herunder især rederiet Shipcraft, at det skriger til himmelen.

Alle har alverdens undskyldninger for at frasiage sig ansvaret for de seks menneskers ulidelige pinsler, nu på tredje år. Det er simpelthen uforståeligt at man fra alle sider mener, det er ikke vores ansvar, men derimod alle andres!

Udenrigsministeriet, og de eksperter der her er tilknyttet, mener, at kun total tavshed omkring gidselsagen, kan bringe gidslerne fri. Den teori må unægtelig siges at være ukorrekt. Der har i lange perioder gennem de mere end to år, været delvis tavshed om gidslerne, desværre uden effekt.

Med rederiet Shipcrafts formodentlige klodsede og amatøragtige handling af sagen, er det tilsyneladende lykkedes dem at forkludre en frigivelse inden for rimelig tid. Dermed er sagen gået i hårdknude, og

forekommer uløseligt. Det er ufatteligt, at en sådan uansvarlig handling kan få lov at forsætte i det uendelige i et retssamfund, som det danske!

Nogle mener, at bl.a. Ekstra Bladets kampagne for befrielsen af gidslerne, og skriverier i det hele taget, er grunden til at de seks stakler forsat er fanget, da det får løsesummen til at stige. Den begrundelse munder ud i, at herboende somalier skulle være kommunikationsled til piraterne.

Jeg kan ikke afvise denne teori, men blot konstatere, at vi lever i 2013 med internet, mobil telekommunikation, som jeg er overbevist om at de forbryderiske piratbagmænd også benytter sig af i deres organisation. Og dermed er de i stand til at indhente alle de oplysninger, de har brug for. Og det måske i helt andre fora, end det medierne er i stand til at levere.

Hvis deres efterretninger skulle være baseret på overleveringer fra medierne, via herboende landsmænd, tror jeg man blandt rådgiverne tager grundig fejl. Så jeg ser det som en ganske naiv undskyldning for, at aflede fokus fra det virkelige problem, nemlig at påtage sig et ansvar.

Så, desværre, hvor gerne jeg end vil, kan jeg ikke få øje på noget positivt ang. gidslernes ulykkelige situation, tvært imod.

Ang. den danske indsats på søen, udført af vores flåde, har jeg intet besvær med at se noget positivt. Flådens indsats gør virkelig en forskel, som handelsskibene ikke kan undvære. Desværre har der været en manglende vilje fra politisk side, til at give flåden de rette værktøjer at arbejde med. Men det ser nu ud til at løse sig langsomt hen af vejen. Seneste tiltag, er den aftale som er faldet på plads med Tanzania om retsforfølgelse af tilfangetagne pirater. Det er et skridt i den rigtige retning. At det så skulle have været etableret for år tilbage, er selvfølgelig en anden sag. Også øgruppen Seychellerne har Danmark opnået et samarbejde med i samme retning. Det kan ses på en video i artiklen som der er linket til her.

<http://www2.forsvaret.dk/nyheder/intops/Pages/Svaertatvaerepirat.aspx>

Så nu mangler man bare at få gjort ligeså gode tiltag i retning af, at fange og uskadeliggøre de forbryderiske bagmænd og menneskehandlere, der står bag piraterne til søs. Der er man, på de snart ti år pirateriet ved Afrikas Horn har stået på, ikke kommet en meter videre. De er tilsyneladende forsat fredet i klasse A.

Det er derfor både ondt og godt, at man har minimeret angrebene til søs – resultatet er desværre, at de ca. 120 gidsler der er tilbage i piraternes varetægt, og heriblandt de seks søfolk fra LEOPARD, nu må betale prisen for det gode resultat der er opnået på søen. Så der er både positive og negative ting at sige om Danmarks indsats.

Men så længe Danmark forsat har seks gidsler i piraternes vold, har jeg umådeligt svært ved at finde den helt store positive hat frem.

Der blev igen planlagt en demonstration, men forinden blev et standardbrev til politikerne forfattet af en bruger på en af facebook støttegrupperne. Brevet lød som følger:

Kære folkevalgte.

Et sted i Somalia sidder 2 danske statsborgere, Søren Lyngbjørn og Eddy Lopez, og deres filippinske kolleger, Frederico, René, Sanchez og Frankie, som gidsler på 3. år.

Sagen kender du.

Dette brev er et råb om hjælp. Ingen, ud over jer, kan hjælpe.

Staten ikke vil betale - eller forhandle med - piraterne. Det forstår jeg godt. Men der er andre muligheder.

Staten kan gå ind i alt - for det er jer, der bestemmer! Lav en ny lov! Betal prisen og send regningen til rederiet eller ejerne - beslaglæg alle rederiets eller ejernes ejendomme, likvide midler og andet af værdi.

I kan fjerne børn, sætte huse på tvangsauktion, lukke firmaer, gennemføre landsdækkende rygepolitik, kræve at alle kører med lys på bilerne - i solskin! Så må I da også kunne redde 6 sømænd der tjente penge til den danske stat! Der skal dog være én, der tager initiativ til problemløsning.

Giv mig troen på, at I virkelig arbejder for folket - at I vil finde vejen ud af en lovmæssig blindgyde, i medmenneskelighedens navn.

Med venlig hilsen

Brevet blev postet af mange facebook-brugere, og da der alene i de tre store grupper – Straf Piraterne – Gruppen for Leopard's besætnings frigivelse – Befri Søren og Eddy, var ca. 12.000 medlemmer, vil jeg formode at politikernes indbakker havde bugnet.

En del politikere svarede også på brevet. Nogle var enige, andre ikke. Men størsteparten svarede ikke. Det var heller ikke det primære, hvis bare de havde læst beskeden.

Arrangørerne af demonstrationen gjorde et stort forarbejde. Bl.a. blev der over hele landet delt 10.000 løbesedler ud. Planen var, at demonstrationen skulle være landsdækkende, og løbe af stablen den 22. januar. Dagen før skrev Ekstra Bladet og de fynske aviser udførligt om det.

En af medarrangørerne Thor Jensen, som havde lagt et stort arbejde i at køre land og rige rundt, dels for at koordinere demonstrationen, dels for med sin bil streamer og medbragte løbesedler, at gøre opmærksom på sagen, fortalte en lille historie til Ekstra Bladet den 21. marts:

-I Skive parkerede jeg på en privat vej, hvor en ældre dame kom ud og lagde mærke til Eddy og Søren-klistermærket på bilen. Hun fortalte, at hendes nu afdøde mand var sømand i 45 år, og at hun nu fulgte med i gidselsagen i Ekstra Bladet.

Inden jeg kørte, kom hun tilbage med en madpakke, og en termokande med kaffe. Kanden kunne jeg beholde så længe jeg fortsatte det gode arbejde. Det er meget rørende at opleve den opbakning-, sagde Thor Jensen.

En kronik på Jyllands-Postens debatside på nettet, den 18. marts, skrevet af Kontreadmiral og chef for SOK Finn Hansen, havde overskriften – **Den danske piratindsats virker (3)**

Kontraadmiralen skrev bl.a. *-De danske krigsskibe har vist sig meget velegnede til at bekæmpe pirater. skibene kan være længe på havet ad gangen, og suppleret med deres helikopter kan de dække store områder. Besætningerne er sammensat, så de kan løse opgaverne særdeles effektivt. Foruden skibenes normale personel er besætningerne støttet af et maritimt indsatshold, med personel fra frømandskorpset og militærpoliti samt et særligt efterretningshold med personel fra hæren og flyvevåbnet-*.

Og, kontraadmiralen havde fuldstændig ret. De danske krigsskibe er nogle af verdens mest moderne søkrigsmaskiner, udrustet med det bedste grej til at bekæmpe hvilken fjende, de end måtte møde på deres vej. Så det burde ikke være noget problem i, at nedkæmpe et piratfartøj, udrustet med en flok pirater som er bevæbnede med nogle gamle udslidte kalashnikov rifler.

Og skibstrafikken i området er glade for den danske flådes indsats, ingen tvivl om det. Så hvad angår beskyttelse til søs virker den danske piratindsats upåklageligt.

Men hvad angår søfolk som er uheldige, at være kapret og taget som gidsler, virker den danske piratindsats under ingen omstændigheder. Disse stakkels mennesker er, så snart den første pirat har sat sin fod på dækket, reduceret til, i piraternes øjne en handelsvare, og den berømmede danske piratindsats, en beklagelig faktor, man desværre ikke kan gøre noget for. Det er desværre gidslernes skæbne, selv om Danmark kan prale af nogle eminent gode krigsmaskiner. Her hjælper disse som en skrædder i helvede!

Bl.a. derfor var vi mange der havde fået nok, og krævede handling fra de ansvarliges side. Og brugte tid og energi på at gøre opmærksom på dette ved demonstrationer og andre tiltag.

Vejrguderne var ikke rigtig med os fredag den 22. marts 2013. Det var bidende koldt, noget der sikkert afholdte mange far at møde frem. Der var arrangeret demonstrationer i flere byer rundt i landet. Arrangørerne havde gjort et godt stykke arbejde, og de mennesker der mødte frem kom med intentionen om at vise, at de mente det alvorligt.

På Rådhuspladsen i København, som nok var det sted der kunne mønstre flest deltagere, var der mødt omkring 200 mennesker op. Der blev holdt taler, som foregik på den store lastbil fra Fyn, med budskabet om Søren og Eddy på presenningen.

Ved Shipcrafts kontor i Hørsholm mødtes vi en lille flok, i sne og frost – Til kamp for Søren og Eddy, som lokalbladet skrev. Vi var fire venner fra Frederiksværk der var mødt op, og min gamle ven Egon Kristiansen, tidligere jord- og betonarbejder udtalte til lokalavisen. *–Jeg syntes, det er noget svineri, at der ikke gøres noget for de her folk, som bare gør deres arbejde. Jeg har også stor respekt for de filippinske søfolk, det er ikke bare danskerne. Tænk at sidde indespærret så længe. De bliver jo ødelagt-*, sagde han og rystede på hovedet af de danske politikere.

Der blev demonstreret i Aalborg, Vejle, Skive, Haderslev også. Medierne var som vanligt meget delte. De fynske aviser og Ekstra Bladet tror jeg stod for det meste. Også Tv2fyn var på banen.

Informationskilder:

(1) 1. marts 2013 – shippingwatch.dk – **Somalia giver frit lejde til 959 unge pirater**

<http://shippingwatch.dk/Rederier/article5227265.ece#ixzz2MIMaebJn>

(2) 8. marts 2013 – pelarsen.dk/blog – **Kan pirateri og gidseltagning ses på med positive øjne?**

<http://www.pelarsen.dk/2/post/2013/03/-kan-pirateri-og-gidseltagning-ses-p-med-positive-jne.html>

(3) 18. marts 2013 – jyllandsposten.dk – **Den danske piratindsats virker**

<http://jyllandsposten.dk/protected/opinion/kronik/article5255037.ece>

22. marts 2013 – sn.dk (Sjællandske medier) – **Lille flok til kamp for Søren og Eddy**

<http://www.sn.dk/hoersholm/lille-flok-til-kamp-for-for-soeren-og-eddy/artikel/263191#.UjBzhxvU9hE>

45 – Fup eller fakta i piratverdenen – april 2013

Den 10. april 2013, skrev Udenrigsminister Villy Søvndal en kronik i Jyllands-Posten.dk med overskriften – **Somaliske pirater skal bag tremmer** (1)

Udenrigsministeren indledte sin kronik med følgende: *-En konfererende i København skal styrke retsforfølgelsen af pirater ud for Afrikas Horn. Det skylder vi ganske enkelt dem, dem der bliver ofre for pirateri og dem, der dagligt lever med truslen -.*

Jeg tænkte straks, hold da op, nu sker der noget. Men efterhånden som kronikkens ord kom ind på lystavlen, gik det op for mig, at der ikke var meget kød på det ben. Det var efter min mening ikke meget andet end den sædvanlige gang øregejl – en masse om, hvor dygtig den danske regering formåede at fremtræde i den store internationale sammenhæng, hvor meget Danmark udrettede i kampen mod piraterne, og især, hvor stor anerkendelse Danmark høstede i international sammenhæng.

Jeg skrev derfor et brev til den gode Udenrigsminister, et brev jeg selvfølgelig aldrig fik noget svar på. Her er brevet:

Hr. Udenrigsminister Villy Søvndal

Efter at have læst din kronik i J.P. i onsdags, blev jeg først glad, da jeg så overskriften om, nu skal de somaliske pirater bag tremmer. Og jeg tænkte, hold da op, nu ser det virkelig ud til at vores Udenrigsminister er vågnet op til dåd. Nu giver han endelig de forbrydere kam til deres hår.

Men desværre, de gode intentioner i overskriften blev hurtigt afløst af en række superlativer, som tilsyneladende er det du mest bedst, når du skal prøve at være bare lidt seriøst i din omtale af udviklingen i piratbekæmpelsen.

På den anden side, så må man jo heller ikke forlange urimeligheder, og forvente at du skal have en dybere indsigt i hvad hele pirateriet er for en størrelse. Som jeg ser det, er din viden om emnet begrænset til hvad du får af informationer af den hob af rådgivere, eksperter og andet godtfolk du omgiver dig med. Og her vil jeg mene, at størsteparten af disse sikkert gode mennesker, også kun har deres viden og erfaring med pirater via teoretisk og akademisk udfærdiget materiale, og har aldrig haft kontakt med pirater af anden vis.

Derfor kommer denne kronik, og andre lignende som du tidligere har skrevet, til at fremstå som en gang populistisk forherligelse, hvor hele problematikken beskrives på den mest fordelagtige måde, set fra dit synspunkt, men egentlig ikke har meget hold i virkelighedens verden. Men det kan den danske befolkning ikke gennemskue, da de jo ikke får adgang til at se hvad der virkelig rører sig omkring pirateriet.

Når der en sjældent gang skrives i medierne om pirateriet og hvad det indebærer, så er det en envejskommunikation hvor du og dine ligestillede, eller de eksperter der rådgiver jer, kommer frem med deres variation af problemet.

Den konference der i disse dage holdes i Kbh. skal styrke retsforfølgelsen af pirater ud for Afrikas Horn. Det skylder vi ganske enkelt dem, der bliver ofre for pirateri og dem, der dagligt lever med truslen, skriver du.

Hvorfor kommer i ikke ud i en ordentlig dialog med f.eks. de søfolk og deres familier, der dagligt må leve med problemet tæt inde på livet, og hører hvad deres mening er om det dilemma de må leve med?

Hvorfor forklarer du dig ikke i forhold til de mange hundrede søfolk, der nu gennem de sidste 10 år har fået deres liv ødelagt af, at have været gidsler hos de somaliske pirater?

Det er selvfølgelig godt at piraterne nu er stækket, og du har helt ret i at det skyldes en stor indsats fra de internationale flådestyrkers tilstedeværelse. Men du glemmer at nævne de mange søfolk, der dagligt har, måtte udholde en stresset og kaotisk hverdag, når deres skib skulle passere piratfarvandet.

De samme søfolk har nu gennem snart mange år måtte leve med bevidstheden om, at blev de kapret og taget som gidsler, så var de helt og holdent overladt til nogle pengegriske forhandleres forgodtbefindende, og kunne se frem til et fangenskab hvor de langsomt blev nedbrudte. Disse mennesker har ikke haft nogen glæde af den store fremgang, som du praler så meget med!

Det er ikke så vanskeligt at påpege nogle gode resultater, når der er penge nok at gøre godt med. Det er heller ikke svært at fremføre fine resultater, når man kun kommer med de resultater man helt sikkert ved giver befolkningen indtryk af, at der er styr på sagerne!

Men desværre for dig hr. Udenrigsminister, er vi en hel del, og vi bliver flere og flere, der ikke er helt så autoritetstro og uvidende om hvad der rører sig omkring pirateriet, som størstedelen af den danske befolkning.

Når den dag kommer, hvor du tør gå i en rimelig dialog med os, så vil jeg have respekt for din indsats. Indtil da, må jeg desværre beklage. Så virker dine skrivelser, hvor du efter min mening pynter dig med lånte fjer, som et ynkeligt, forkrampet og indholdsløst forsøg på at føre den danske befolkning bag lyset.

Jeg sendte også brevet til Jyllands Posten i det spinkle håb, at det kunne blive optaget som en del af debatten omkring Danmarks indsats mod pirateriet. Men det vandt ikke rigtig gehør.

Det var ikke "kun" politikerne og eksperterne i pirateri, der mestrede kunsten "at pynte på virkeligheden" i forhold til at informere offentligheden omkring pirateriet i Somalia.

Det mestrede "piratindustrien" i Somalia så sandelig også. Der havde gennem tiden være lavet flere dokumentarfilm om pirateriet, også fra Dansk side, som skulle vise piraternes liv.

Den 16. april 2013, kunne man på Maritime Danmark læse en artikel med overskriften –

DR bragte interview med falsk pirat (2)

Her kunne man læse, at en af de pirater der var blevet filmet til dokumentaren ” På rejse med kamera og Kalashnikov – piraternes kyst” der blev vist DR, produceret af filmmanden Rasmus Krath, slet ikke var pirat, men skuespiller.

Det havde den britiske Tv-station Channel 4-News afsløret. Det fik dog ikke DR til at mene, der var et troværdighedsproblem. DR-redaktør for eksterne dokumentarer Mette Hoffmann Meyer, udtalte i den forbindelse til DR Nyheder, - *At en ud af mange pirater i Rasmus Krath's dokumentar er skuespiller, ændrer ikke ved filmens overordnede troværdighed*-.

Af det videoklip fra Channel 4-News, som kan ses på linket til Maritime Danmark, fremgår det at det ikke er unormalt at ”skuespillere” optræder som pirater. Tværtimod er det en rigtig god forretning, for disse ”skuespillere”.

Informationskilder:

(1) 10. april 2013 – Jyllands-Posten.dk/Debat – **Somaliske pirater skal bag tremmer**

<http://jyllands-posten.dk/protected/opinion/kronik/ECE5313679/somaliske-pirater-skal-bag-tremmer/>

(2) 16. april 2013 – Maritime Danmark.dk – **DR bragte interview med falsk pirat**

<http://www.maritimedanmark.dk/?Id=18534>

46 – Gidslerne endelig befriet – april 2013

Tirsdag den 30. april 2013, sad jeg og skrev på et indlæg til min blog, da telefonen ringede sidst på eftermiddagen. Det var Ekstra Bladets Tv-redaktør, der kunne meddele at de seks søfolk fra LEOPARD var frigivet. Han ville gerne have mig ind i studiet, og jeg skulle bare se at komme ud af døren, så hurtigt som muligt. Jeg bestilte en taxa, og mens jeg ventede på den, så jeg nyheden som breaking news på tv.

Jeg kan ikke lige huske hvad jeg tænkte, udover en kæmpestor lettelse. Det hele forekom så uvirkeligt, selv om det var noget, jeg havde prøvet at forberede mig på i meget lang tid. I taxaen ind til byen hørte chaufføren, som i øvrigt var pakistaner, nyheden på radioen. Han spurgte mig om jeg kendte til denne frigivelse, og hvad det var for noget. Jeg forklarede ham hvad det gik ud på, og han blev først meget stille, for derefter at bryde ud i stor glæde. Han fortalte, at han havde fulgt en del med i medierne omkring gidselsagerne i Somalia, og beskrev meget malende hvad han mente der skulle gøres ved piraterne. Han kendte til nogle pakistanske søfolk som også havde været gidsler, men nu var befriet.

På Ekstra Bladets redaktion var der selvfølgelig stor travlhed. Da jeg kom op i deres Tv-studie, blev jeg kort briefet om situationen. Kort tid efter blev Søren Lyngbjørns far interviewet på live-tv hvor jeg også var med ind over. Søren far fortalte, at de fik besked om frigivelsen fra en tv-journalist fra tv2, da de gik og arbejdede i deres have. Det var en meget rørende oplevelse at høre Søren far fortælle, og det gav unægtelig en klump i halsen. Videoen kan ses på linket til denne artikel:

Søren far: Jeg kan ikke forstå, at det skulle tage så lang tid (1)

Det blev en lang aften, med mange følelser og ikke mindst, en stor glæde og lettelse. Næste dag var alle medier spækket med den gode nyhed, og ganske forståeligt. De seks søfolks mareridt var endelig overstået. Nu ventede der dem en ny kamp, kampen for at komme tilbage til et normalt liv. Et liv uden sult, nedværdigelser og frygt for hvad fremtiden ville bringe. Men også et liv med store udfordringer. For at få revet 838 dage ud af ens tilværelse, uden kontakt med omverdenen, uden kontakt med familie, må unægtelig sætte sig nogle spor, som ikke lige lader sig glatte ud.

Nu står et stort spørgsmål tilbage – Hvorfor skulle de seks søfolk i 838 dage, lide så meget ondt før de kunne kalde sig frie mennesker igen?

Sammen med mange tusinde andre mennesker, har jeg fulgt sagen lige fra dag et. Vi har skrevet utallige læserbreve, breve til ministre og politikere, demonstreret og på mange andre måder formået at gøre opmærksom på den tragiske sag. Vi har gjort det ud fra den betragtning, at det, der her er sket, er utilgivelig og burde aldrig have fundet sted.

Vi har gjort det i vrede og frustration over, at uskyldige mennesker er blevet brikker i et pilråddent og usmageligt spil om penge, hvor mennesker reduceres til en simpel handelsvare. Vi har gjort det, i det spinkle håb at råbe de ansvarlige, såvel politikere, som rederiet Shipcraft og danske søfartsansvarlige op.

Ekstra Bladet iværksatte en kampagne efter 500 dages mere eller mindre tavshed fra mediernes side. En kampagne, som jeg og tusinde andre støttede op om. Det delte hurtigt vandene i to. De der kunne se en

mening med kampagnen, og støttede op om den. Andre, heriblandt ikke mindst politikerne, men også andre medier, forbandede den og mente den skadede sagen mere, end den gavnede. Mod slutningen af perioden kom enkelte andre medier dog på andre tanker.

Igen meldte et nyt stort spørgsmål sig – Hvem havde ret, og hvem havde uret?

Har Ekstra Bladets kampagne, og de mange breve, indlæg m.m. fra støtterne i facebook grupperne skadet eller gavnet sagen?

Det vil der nok gå en rum tid inden der falder klarhed over.

Trængslen ved håndvasken for at vaske ansvaret af sig, startede endnu inden det rigtig var gået op for folk, at de seks søfolk virkelig var tilbage i friheden.

To dage efter befrielsen, stod landets Udenrigsminister frem på Tv og med ansigtet i alvorlige folder, flakende øjne, og tydeligt utilpas ved situationen, frejdigt proklamerende: *-Vi er stadigvæk bestyrket i den opfattelse, at presseomtale undervejs har besværgjort den her sag, har fordyret den, har forlænget den-*.

Ordene kom som fra en skoledreng, der skyndsom havde lært et rim udenad, og nu bare skulle have det lirket af i en fart, inden han glemte det igen. Det var mig unægtelig en ynke at se på.

Udtalelsen kom efter, at Udenrigsministeren havde informeret politikerne i udenrigspolitisk nævn om befrielsen og forløbet af gidselsagen. Det skulle dog senere vise sig, at flere af politikerne der deltog i mødet, følte sig misinformeret. Efter hvad der kunne læses i aviser efterfølgende havde Udenrigsministeren givet udtryk for at hele forløbet i den lange gidselsag vil blive klarlagt af en havarikommission. Hvad han tilsyneladende ikke havde informeret sine politikere om, er, at den undersøgelse som havarikommissionen skal foretage, ikke dækker hele forløbet, men kun forløbet op til selve kapringen – og altså ikke den efterfølgende lange periode i fangenskab.

Jeg vil slutte denne bog med et indlæg der kom på facebook støttesiden – Befri Eddy og Søren -, på dagen for befrielsen. Jeg har slettet navnet på vedkommende, og en enkelt oplysning om vedkommendes identitet, da jeg blot vil illustrere de mange delte meninger der var i sagen. Indlægget lød således:

I og lorteavisen valgte at ignorere Eddys kone og de nærmeste pårørende appel og dermed bragt forhandlingerne i fare for at falde til jord, I gjorde det sikkert af en god mening men lorteavisen gjorde det af kolde mammon og I valgte at følge dem i stedet for at høre og tage til efterretning hvad vi bedte om.

Mit svar til vedkommende lød således:

Vi og den "lorteavis" du omtaler så foragtelig, glæder os over at Eddy og hans besætning nu endelig er frie mennesker igen. Du vælger at fare i flint over, at vi og "lorteavisen" ikke fulgte dit, og dine ligesindedes, anvisning om tavshed.

Du mener vi har ignoreret de nærmeste pårørendes appel, og dermed bragt forhandlingerne i fare for at falde til jorden.

Da du, og dine ligesindede i januar pludselig vendte 180 grader, og gjorde alt hvad der stod i jeres magt for at overbevise os om, at, i havde informationer som krævede tavshed omkring sagen, dog uden at definere hvad disse informationer gik ud på, blev i tavse, mens vi fortsatte vores kamp.

Hvis ikke jeg husker meget forkert, var i ret aktive i kritikken af både rederi og regering tidligt i sagen. En kritik som bl.a. kom frem i "Lørdagsavisen". Så jeg syntes du skal stille dig i kø ved håndvasken, hvis du kan komme til for Søren Espersen, Lene Espersen med flere, for i må da helt sikker have meget at tale om.

Jeg kender dig ikke personligt, men jeg syntes din kritik er malplaceret og uberettiget, og kommer på et besynderligt tidspunkt – men selvfølgelig, alle har lov at have deres egen mening, og give udtryk derfor. Men det skader ikke at tænke sig lidt om inden man farer til tasterne.

Jeg syntes du, sammen med alle der har gjort noget for at sagen ikke skulle gå i glemmebogen, skulle være glad for at Eddy og hans besætning, nu er frie mennesker og så får vi se i fremtiden hvem der har skylden for, der skulle gå så lang tid inden det skete.

Tilbage er kun at håbe på, at hele denne tragiske sag vil blive belyst i alle dens aspekter. Og ikke mindst, at noget lignende aldrig må ske igen.

Informationskilder:

(1) 30.april 2013 – E.B. tv-live – **Sørens far: Jeg kan ikke forstå, at det skulle tage så lang tid**

<http://ekstrabladet.dk/nyheder/samfund/article1964164.ece>